

Fremsat den 27. januar 2022 af udlændinge- og integrationsministeren (Mattias Tesfaye)

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven, straffeloven, lov om aktiv socialpolitik, repatrieringsloven og forskellige andre love

(Initiativer til beskyttelse af børn imod vold og negativ social kontrol, indførelse af regler om fleksibel udbetaling af hjælp til repatriering og hjemrejsestøtte m.v.)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1910 af 26. september 2021, som ændret ved § 20 i lov nr. 2055 af 16. november 2021, § 17 i lov nr. 2601 af 28. december 2021 og § 1 i lov nr. 2623 af 28. december 2021 foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 15, nr. 2, ændres »216 og 222-224, § 225, jf. § 216, eller §§ 243-246« til: »215, 215 a, 216, eller 222-224, § 225, jf. § 216, §§ 243-246, § 260, stk. 2 eller 3, eller § 260 a«.

2. § 9, stk. 17, affattes således:

»Stk. 17. Er den herboende person meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter § 11, stk. 3, 5, 12 eller 13, på baggrund af en ansøgning indgivet den 27. januar 2022 eller senere, anses betingelserne i stk. 15 og 16 for opfyldt.«

3. I § 9, stk. 23, indsættes efter »215,«: »215 a,«.

4. I § 9 h, stk. 2, udgår »og regulerer«.

5. I § 9 h, stk. 3, udgår »og reguleres«.

6. I § 9 h, stk. 8, 1. pkt., ændres »eller det indbetalte gebyr svarer til en anden sagskategori end den, ansøgningen vedrører, jf. stk. 1.« til: », det indbetalte gebyr svarer til en anden sagskategori end den, ansøgningen vedrører, jf. stk. 1, eller den udestående gebyrindbetaling skyldes, at gebyret er reguleret i perioden mellem indbetalingen og ansøgningens indgivelse«.

7. I § 9 h, stk. 13, 2. pkt., udgår »Beløb fastsat efter stk. 1, nr. 4-10, 15 og 17, og stk. 3, og«, og »de beløb« ændres til: »De beløb«.

8. § 9 h, stk. 13, 3. og 4. pkt., ophæves.

9. I § 11, stk. 3, nr. 3, ændres »216 og 222-224, § 225, jf. § 216, eller §§ 243-246« til: »215, 215 a, 216, eller 222-224, § 225, jf. § 216, §§ 243-246, § 260, stk. 2 eller 3, eller § 260 a«.

10. I § 11, stk. 4, nr. 4, indsættes efter »til voksne udlændinge m.fl.«: », eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau«.

11. I § 17, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »her i landet,«: »eller er udlændingen meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse,«.

12. I § 17 a, stk. 1, indsættes efter »først,«: »jf. dog stk. 4,«.

13. I § 17 a, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »nævnte periode«: », jf. dog stk. 4«.

14. I § 17 a indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Stk. 1 og 2, 1. pkt., finder kun anvendelse for udlændinge, der ikke benytter sig af adgangen til udbetaling af hjælp til repatriering efter repatrieringslovens § 14 a.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

15. I § 17 a, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »Stk. 4« til: »Stk. 5«, og »stk. 4« ændres til: »stk. 5«.

16. I § 17 a, stk. 6, der bliver stk. 7, ændres »stk. 1-5« til: »stk. 1-6«.

17. I § 25 a, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »§ 60, stk. 1,«: »hjemrejselovens § 23, stk. 1, jf. § 13, stk. 3,«.

18. I § 33 b, stk. 2, 1. pkt., ændres »4. pkt.« til: »5. pkt.«.

19. I § 36, stk. 1, 1. pkt., ændres »stk. 5« til: »stk. 4«.

20. § 36, stk. 1, 1. pkt. ophæves, og i stedet indsættes:

»Med henblik på at sikre muligheden for overførsel af en udlænding efter § 29, stk. 1, kan politiet bestemme, at der skal ske frihedsberøvelse af udlændingen, hvis der er væsentlig risiko for, at den pågældende forsvinder eller unddrager sig overførslen, eller at den pågældende vil undvige eller lægge hindringer i vejen for forberedelsen af overførselsprocessen, og de i § 34 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, jf. stk. 4. Med henblik på at sikre muligheden for afvisning eller overførsel efter reglerne i kapitel 5 a kan politiet bestemme, at der skal ske frihedsberøvelse, hvis der er en væsentlig risiko for, at den pågældende forsvinder, og de i § 34 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, jf. § 36, stk. 5.«

21. § 36, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

22. I § 36 indsættes efter stk. 4, som bliver stk. 3, som nyt stykke:

»Stk. 4. Ved beslutning om frihedsberøvelse efter stk. 1, 1. pkt., skal der lægges vægt på, om der foreligger en væsentlig risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig overførslen, eller om den pågældende vil undvige eller lægge hindringer i vejen for forberedelsen af overførselsprocessen. En væsentlig risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig overførslen, foreligger, når den pågældende ikke har medvirket under eller har lagt hindringer i vejen for sagens behandling, eller når der i øvrigt på baggrund af oplysningerne om udlændingen og opholdets varighed og karakter er grund til at antage, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig overførslen.«

23. I § 36, stk. 5, 1. pkt., ændres »1. pkt.« til: »2. pkt.«

24. I § 37 a, stk. 2, ændres »776« til: »776 a«.

25. I § 37 a, stk. 8, 1. og 2. pkt., ændres »lov om foranstaltninger mod smitsomme og andre overførbare sygdomme« til: »epidemiloven«.

26. I § 42 a, stk. 11, ændres »§ 32, stk. 1« til: »§ 26 c«.

27. I § 42 b, stk. 8, 1. pkt., ændres », jf. § 42 c eller hjemrejselovens § 5, stk. 1, eller forpligtelsen til at medvirke til udførelse af nødvendige opgaver efter hjemrejselovens § 9, stk. 1,« til: »efter § 42 c, eller som har overholdt sin kontrakt efter hjemrejselovens § 5, stk. 1, og forpligtelsen til at medvirke til udførelse af nødvendige opgaver efter hjemrejselovens § 9, stk. 1,«.

28. I § 42 b, stk. 11, 2. pkt., ændres », jf. § 42 c eller hjemrejselovens § 5, stk. 1, eller forpligtelsen til at medvirke til udførelse af nødvendige opgaver efter hjemrejselovens § 9, stk. 1,« til: »efter § 42 c, eller hvis udlændingen ikke har overholdt sin kontrakt efter hjemrejselovens § 5, stk. 1,

og forpligtelsen til at medvirke til udførelse af nødvendige opgaver efter hjemrejselovens § 9, stk. 1.«

29. I § 42 e, stk. 3, indsættes efter »§ 42 a, stk. 1«: »og 2«, og »dog ikke for udlændinge, der har fået afslag på eller frafaldet en ansøgning efter § 7, eller udlændinge, der ikke kan udsendes af landet, jf. § 31,« udgår.

30. I § 42 e indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Stk. 1-4 gælder ikke for udlændinge over 18 år, der har fået afslag på eller har frafaldet en ansøgning efter § 7, eller udlændinge, der ikke kan udsendes af landet, jf. § 31.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

31. § 42 f, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. En udlænding over 18 år, der er omfattet af § 42 a, stk. 1, 1. pkt., jf. stk. 3, og som er registreret som asylansøger efter § 48 e, stk. 2, eller som har opholdt sig her i landet i mere end 3 måneder fra tidspunktet for den pågældendes indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, dog ikke udlændinge, der har fået afslag på eller har frafaldet en ansøgning efter § 7, eller udlændinge, der ikke kan udsendes af landet, jf. § 31, skal, medmindre særlige grunde taler derimod, deltage i undervisning i engelsk sprog eller anden undervisning. En udlænding, hvis ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, er under behandling her i landet, jf. § 48 e, stk. 2, kan endvidere deltage i danskundervisning.«

32. I § 45 d, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 36« til: »hjemrejselovens § 16, stk. 7,«, og efter »udvisning efter« indsættes: »udlændingelovens«.

33. I § 45 d, stk. 2, 3. pkt., stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, ændres »§ 36, jf.« til: »hjemrejselovens § 16, stk. 7, jf. udlændingelovens § 45 d,«.

34. I § 46 a, stk. 7, indsættes som nr. 10:

»10) Hjemrejsestyrelsens afgørelser om forlængelse af en udrejsefrist efter § 33, stk. 4, hvis forlængelse sker som følge af indgåelse af en hjemrejsekontrakt eller Hjemrejsestyrelsens afgørelse herom, jf. § 5, stk. 2 eller 3, i hjemrejseloven.«

35. I § 52 c, stk. 1, ændres »Udlændinge- og Integrationsministeriet« til: »Hjemrejsestyrelsen, dog Udlændingestyrelsen hvis Hjemrejsestyrelsen har truffet afgørelse i 1. instans,«.

36. I § 53, stk. 16, ændres »Udlændinge- og Integrationsministeriet« til: »Hjemrejsestyrelsen«.

37. I § 53 a, stk. 2, 5. pkt., ændres »1-6« til: »1-7«.

§ 2

I straffeloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 1851 af 20. september 2021, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 2601 af 28. december 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 244, stk. 2, ændres »der« til: »som«.

2. I § 245, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Det skal endvidere betragtes som en særligt skærpende omstændighed, hvis legemsangrebet eller mishandlingen er begået mod en person under 18 år, af en person i eller nært knyttet til den forurettedes husstand.«

§ 3

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 241 af 12. februar 2021, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 1171 af 8. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 10 h, stk. 1, indsættes efter »straffelovens § 81 a«: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.«

2. I § 11, stk. 6, 1. pkt., indsættes efter »straffelovens § 81 a«: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.«

3. I § 11, stk. 7, indsættes efter »straffelovens § 81 a«: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.«

4. I § 69 d, stk. 3, og § 69 o, stk. 3, ændres »§§ 10 f eller 10 h« til: »§§ 10 f, 10 h eller 10 j«.

§ 4

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 234 af 12. februar 2021, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1171 af 8. juni 2021 og senest ved § 1 i lov nr. 2587 af 28. december 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 46 d, stk. 1, og § 46 f, stk. 1, ændres »Pensionen efter §§ 31 eller 32 c« til: »Pensionen efter §§ 31, 32 c eller 48 a«.

2. I § 46 d, stk. 2, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:
»Genoptages udbetalingen af pension med virkning fra 1 måned før opholdets ophør, jf. § 34, stk. 1, 1. pkt., regnes perioden i stk. 1 dog fra dette tidspunkt.«

3. I § 46 f, stk. 1, indsættes efter »straffelovens § 81 a«: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.«

4. I § 46 f, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Genoptages udbetalingen af pension med virkning fra 1 måned før opholdets ophør, jf. § 34, stk. 1, 1. pkt., regnes perioden i stk. 1 dog fra dette tidspunkt.«

5. I § 48 a, stk. 1, indsættes efter »(2020-niveau)«: », jf. dog stk. 2 og 3«.

6. I § 48 a indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Tidlig pension kan højst udbetales med et beløb svarende til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller over-

gangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, når den tidlige pensionist er omfattet af §§ 46 d, 46 f eller 46 g.«

7. I § 48 f ændres »46-48« til: »46-46 c, 46 e og 47-48«.

§ 5

I lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 233 af 12. februar 2021, som ændret ved § 2 i lov nr. 707 af 26. april 2021, § 4 i lov nr. 1171 af 8. juni 2021 og § 2 i lov nr. 2587 af 28. december 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 45 f, stk. 1, indsættes efter »straffelovens § 81 a«: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.«

§ 6

I lov nr. 548 af 7. maj 2019 om en aktiv beskæftigelsesindsats, som ændret ved § 5 i lov nr. 1171 af 8. december 2021, § 1 i lov nr. 1437 af 29. juni 2021, § 1 i lov nr. 1238 af 11. juni 2021, § 6 i lov nr. 2152 af 27. november 2021 og senest ved § 1 i lov nr. 2590 af 28. december 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 132, stk. 1, indsættes efter »§ 81 a«: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.«

§ 7

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 215 af 12. februar 2021, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 2587 af 28. december 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 87 b, stk. 1, indsættes efter »§ 81 a«: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.«

§ 8

I barselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 235 af 12. februar 2021, som ændret ved § 3 i lov nr. 527 af 27. marts 2021, § 3 i lov nr. 1438 af 29. juni 2021 og § 2 i lov nr. 2380 af 14. december 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 49 c, stk. 1, indsættes efter »§ 81 a«: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.«

§ 9

I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 1712 af 20. august 2021, som ændret ved § 1 i lov nr. 2380 af 14. december 2021 og § 2 i lov nr. 2590 af 28. december 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 71 c, stk. 1, indsættes efter »§ 81 a«: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt«.

§ 10

I lov om fleksydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 222 af 12. februar 2021, som ændret ved § 11 i lov nr. 876 af 12. maj 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 22 b, stk. 1, indsættes efter »§ 81 a«: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt«.

§ 11

I lov om Udbetaling Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 240 af 12. februar 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, indsættes som nr. 18:
»18) Hjemrejseloven.«

2. I § 12 i, stk. 2 og 3, indsættes efter »§ 81 a«: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt«.

3. I § 12 i, stk. 5, 3. pkt., indsættes efter »§ 81 a«: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt«.

4. I § 12 i, stk. 5, indsættes efter 3. pkt. som nyt punktum:
»Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis en person ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt., og den pågældende på tidspunktet for den endelige dom har udstået fængselsstraffen.«

5. I § 12 i, stk. 5, 4. pkt., der bliver 5. pkt., indsættes efter »§ 81 a«: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt«.

§ 12

I hjemrejseloven, jf. lov nr. 982 af 26. maj 2021, som ændret ved lov nr. 1191 og 1192 af 8. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 8 indsættes i *kapitel 6*:

»§ 8 a. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om, at hjemrejsestøtte, jf. § 8, stk. 2, nr. 2-4, kan udbetales på særlig vis, hvis udbetalingen af ydelserne til det land, som udlændingen udrejser til, i væsentlig grad er vanskeliggjort af udfordringer med finansielle transaktioner til det pågældende land fra danske pengeinstitutter.«

2. I § 12, stk. 2, § 13, stk. 2, nr. 1, og § 13, stk. 5, ændres »§ 32, stk. 1« til: »§ 26 c«.

3. I § 16 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. En udlænding, som har indgivet en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, og som er udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, kan frihedsberøves med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af afgørelsen om udvisning.«

Stk. 8-10 bliver herefter stk. 9-11.

4. I § 21, stk. 1, ændres »stk. 2-5« til: »stk. 2-6«.

5. I § 21 indsættes som stk. 6 og 7:

»Stk. 6. Udbetaling Danmark forestår udbetaling af hjemrejsebidrag og kan i forbindelse med den løbende administration af udbetalingen træffe afgørelser om tilbagebetaling og ophør af hjemrejsebidrag i henhold til nærmere regler herom fastsat af udlændinge- og integrationsministeren, jf. § 8, stk. 6.

Stk. 7. Staten afholder udgifter til administrationen af hjemrejsebidrag gennem betaling af et administrationsbidrag efter § 25 i lov om Udbetaling Danmark.«

6. I § 22, stk. 1, ændres »jf. dog stk. 3 og stk. 4, 2. pkt.« til: »jf. dog stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 8.«

7. I § 22, stk. 3, ændres »§§ 7 og 8« til: »§§ 7 og 8, stk. 2, nr. 1 og 6«.

8. I § 22 indsættes som stk. 8:

»Stk. 8. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om klageadgang for afgørelser efter § 8, stk. 2, nr. 2-5.«

9. I § 24, stk. 2, ændres »stk. 8« til: »stk. 9«.

§ 13

I repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1023 af 2. oktober 2019, som ændret bl.a. ved lov nr. 130 af 30. januar 2021, § 1 i lov nr. 1190 af 8. juni 2021 og lov nr. 2055 af 16. november 2021, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »§ 22, nr. 4-9« til: »§ 22, nr. 4-8«.

2. I § 7 a, stk. 2, 1. pkt., stk. 3, 1. pkt., stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »to dele,«: »jf. dog § 14 a,«

3. I § 9, stk. 2, ændres »ved fortrudt repatriering« til: »efter stk. 1«.

4. I § 9 b, stk. 5, 1. pkt., ændres »eller det tidligere opholdsland« til: », det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning«.

5. I § 10, stk. 1 og stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »§ 3, stk. 1 eller 6,«: »jf. dog stk. 13,«

6. I § 10 indsættes som stk. 13:

»Stk. 13. Stk. 1 og 3, 1. pkt., finder ikke anvendelse for personer, der benytter sig af adgangen til udbetaling af hjælp til repatriering efter repatrieringslovens § 14 a.«

7. I § 14, stk. 1-4, ændres »§ 7, stk. 2« til: »§ 7 a, stk. 1«.

8. I § 14, stk. 2, ændres »§ 7, stk. 3« til: »§ 7 a, stk. 2«.

9. Efter kapitel 7 indsættes:

»Kapitel 7 a

Øvrige bestemmelser

§ 14 a. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om, at hjælp til repatriering, jf. § 7 a, kan udbetales på særlig vis, hvis udbetalingen af ydelserne til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, i væsentlig grad er vanskeliggjort af udfordringer med finansielle transaktioner til det pågældende land fra danske pengeinstitutter.«

§ 14

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1735 af 17. august 2021, som ændret ved § 8 i lov nr. 1179 af 8. juni 2021, § 3 i lov nr. 1181 af 8. juni 2021, § 3 i lov nr. 2193 af 30. november 2021 og § 2 i lov nr. 2194 af 30. november 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 7, nr. 9, ændres »samt ydelser efter lov om repatriering« til: », og ydelser efter repatrieringsloven og hjemrejseloven«.

§ 15

I lov nr. 1191 af 8. juni 2021 om ændring af udlændingeloven og hjemrejseloven foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 5-8, ophæves.

2. § 1, nr. 18, ophæves.

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. maj 2022, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 20, 22, 23 og 37.

Stk. 3. § 1, nr. 1-3 og 9, finder ikke anvendelse for ansøgninger, der er indgivet før den 27. januar 2022. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 4. § 3, nr. 1-3, § 4, nr. 3, og §§ 5-11 finder ikke anvendelse for domme for overtrædelser af straffelovens § 244, stk. 2, der vedrører forhold begået inden lovens ikrafttræden.

Stk. 5. § 12, nr. 1, og § 13, nr. 9, finder anvendelse for alle ansøgninger om hjælp til repatriering, jf. repatrieringslovens § 7 a, og hjemrejsестøtte, jf. hjemrejselovens § 8, stk. 2, nr. 2-4, som på tidspunktet for lovens ikrafttræden eller senere er under behandling.

Stk. 6. § 14 har virkning fra og med den 1. juni 2021.

Stk. 7. Regler fastsat i medfør af udlændingelovens § 42 e, stk. 6, jf. lovbekendtgørelse nr. 1910 af 26. september 2021, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af udlændingelovens § 42 e, stk. 7, jf. denne lovs § 1, nr. 30.

Stk. 8. Udlændinge- og integrationsministeren fremsætter forslag om revision af § 1, nr. 20, 22, 23 og 37, hvis bestemmelserne ikke inden udgangen af 2022 er trådt i kraft.

§ 17

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. §§ 1, 12 og 15 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
  - 2.1. Udelukkelse fra tidsbegrænset opholdstilladelse ved straf for visse grove straffelovsovertrædelser
    - 2.1.1. Gældende ret
      - 2.1.1.1. Tidsbegrænset opholdstilladelse
      - 2.1.1.2. Overførte betingelser i visse ægtefællesammenføringsager
      - 2.1.1.3. Straffebestemmelser
    - 2.1.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser
    - 2.1.3. Den foreslåede ordning
      - 2.1.3.1. Udelukkelse fra tidsbegrænset opholdstilladelse ved straf for visse grove straffelovsovertrædelser
      - 2.1.3.2. Udvidelse af de overførte betingelser i visse ægtefællesammenføringsager
  - 2.2. Skærpelse af karensreglerne for familiesammenføring med børn
    - 2.2.1. Gældende ret
    - 2.2.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser
    - 2.2.3. Den foreslåede ordning
  - 2.3. Skærpelse af straf for vold mod børn i nære relationer
    - 2.3.1. Gældende ret
    - 2.3.2. Justitsministeriets overvejelser
    - 2.3.3. Den foreslåede ordning
  - 2.4. Sanktioner i ydelsessystemet ved vold mod børn i nære relationer
    - 2.4.1. Gældende ret
      - 2.4.1.1. Udbetaling af offentlige forsørgelsesydelse
        - 2.4.1.1.1. Udbetaling af ydelser efter lov om aktiv socialpolitik
        - 2.4.1.1.2. Udbetaling af folkepension, førtidspension, seniorpension og tidlig pension

-
- 2.4.1.1.3. Udbetaling af fleksløntilskud eller støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed
        - 2.4.1.1.4. Udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn
        - 2.4.1.1.5. Udbetaling af dagpenge efter barselsloven
        - 2.4.1.1.6. Udbetaling af sygedagpenge
        - 2.4.1.1.7. Udbetaling af fleksydelse
      - 2.4.1.2. Regler om Udbetaling Danmarks registrering og videregivelse af oplysninger
    - 2.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser
    - 2.4.3. Den foreslåede ordning
      - 2.4.3.1. Nedsættelse af visse ydelser til niveauet for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse i 3 år
        - 2.4.3.1.1. Nedsættelse af ydelser efter lov om aktiv socialpolitik
        - 2.4.3.1.2. Nedsættelse af folkepension, førtidspension, seniorpension og tidlig pension
        - 2.4.3.1.3. Nedsættelse af fleksløntilskud eller støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed
      - 2.4.3.2. Karantæneperiode på 3 år ved beregning af ret til uddannelses- eller kontanthjælp
      - 2.4.3.3. Udelukkelse fra visse ydelser i 3 år
        - 2.4.3.3.1. Udelukkelse fra udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn
        - 2.4.3.3.2. Udelukkelse fra udbetaling af dagpenge efter barselsloven
        - 2.4.3.3.3. Udelukkelse fra udbetaling af sygedagpenge fra kommunen
        - 2.4.3.3.4. Udelukkelse fra udbetaling af fleksydelse
      - 2.4.3.4. Registrering hos og videregivelse af oplysninger fra Udbetaling Danmark
  - 2.5. Flexibel udbetaling af hjælp til repatriering og hjemrejsstøtte
    - 2.5.1. Gældende ret
      - 2.5.1.1. Hjælp til repatriering
      - 2.5.1.2. Hjemrejsstøtte
      - 2.5.1.3. Kontrol for hvidvask og terrorfinansiering
      - 2.5.1.4. Internationale sanktioner
    - 2.5.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser
    - 2.5.3. Den foreslåede ordning

- 2.6. Frihedsberøvelse
  - 2.6.1. Gældende ret
    - 2.6.1.1. Frihedsberøvelse af asylansøgere, der er administrativt udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1
    - 2.6.1.2. Dublinforordningens artikel 28, stk. 1-4
    - 2.6.1.3. Frihedsberøvelse med henblik på overførsel efter Dublinforordningen
    - 2.6.1.4. Frihedsberøvelse med henblik på indførelse af mulighed for overførsel af asylansøgere til asylsagsbehandling og eventuel efterfølgende beskyttelse i tredjelande
    - 2.6.1.5. Domstolsprøvelse og foranstaltninger under en frihedsberøvelse
  - 2.6.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser
    - 2.6.2.1. Frihedsberøvelse af asylansøgere, der er administrativt udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1
    - 2.6.2.2. Frihedsberøvelse med henblik på overførsel efter Dublinforordningen
    - 2.6.2.3. Frihedsberøvelse med henblik på indførelse af mulighed for overførsel af asylansøgere til asylsagsbehandling og eventuel efterfølgende beskyttelse i tredjelande
  - 2.6.3. Den foreslåede ordning
    - 2.6.3.1. Frihedsberøvelse af asylansøgere, der er administrativt udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1
    - 2.6.3.2. Frihedsberøvelse med henblik på overførsel efter Dublinforordningen
    - 2.6.3.3. Frihedsberøvelse med henblik på indførelse af mulighed for overførsel af asylansøgere til asylsagsbehandling og eventuel efterfølgende beskyttelse i tredjelande
- 2.7. Fotografering og optagelse af fingeraftryk af frihedsberøvede udlændinge
  - 2.7.1. Gældende ret
  - 2.7.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser
  - 2.7.3. Den foreslåede ordning
- 2.8. Skattefritagelse af hjemrejsstøtte
  - 2.8.1. Gældende ret
  - 2.8.2. Skatteministeriets overvejelser
  - 2.8.3. Den foreslåede ordning
- 2.9. Klageadgang over afgørelser om hjemrejsstøtte for visse udlændinge
  - 2.9.1. Gældende ret
  - 2.9.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser

- 2.9.3. Den foreslåede ordning
- 2.10. Udbetaling af hjemrejsebistand
  - 2.10.1. Gældende ret
  - 2.10.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser
  - 2.10.3. Den foreslåede ordning
- 2.11. Tilbagebetaling af hjælp til repatriering
  - 2.11.1. Gældende ret
  - 2.11.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser
  - 2.11.3. Den foreslåede ordning
- 2.12. Kodificering af praksis for efteropkrævning af et udestående gebyr
  - 2.12.1. Gældende ret
  - 2.12.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser
  - 2.12.3. Den foreslåede ordning
- 3. Forholdet til grundloven
- 4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
- 5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.
- 6. Administrative konsekvenser for borgerne
- 7. Klimamæssige konsekvenser
- 8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
- 9. Forholdet til EU-retten
- 10. Hørte myndigheder og organisationer mv.
- 11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget indeholder for det første forslag, der skal gennemføre aftalen indgået i juni 2021 mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Nye Borgerlige og Liberal Alliance om en række initiativer, der blandt andet skal beskytte børn imod vold og være med til at forebygge, at børn fra indvandrerfamilier vokser op i radikaliserede miljøer eller udsættes for negativ social kontrol.

En undersøgelse foretaget af VIVE blandt forældre til mere end 52.000 spæd- og småbørn viser, at når det gælder børn i familier, hvor begge forældre er indvandrere eller efter-

kommere, har mere end hvert tredje barn været udsat for hårdhændet opdragelse eller vold såsom dask, rusk, smæk eller slag inden for en periode af to måneder. Blandt børn med én eller to danske forældre er andelen hhv. 13,2 og 8 procent.

Ingen børn skal vokse op i hjem, hvor der er risiko for deres sikkerhed og udvikling. Det er en hovedprioritet for regeringen at slå hårdt ned på dem, der udøver vold mod børn og negativ social kontrol.

Børn, som bliver udsat for en forbrydelse skal opleve mere retfærdighed. Straffen for vold mod børn i nære relationer skal i højere grad afspejle den alvor, som forbrydelsen har, end tilfældet er i dag.

Regeringen (Socialdemokratiet) har derfor indgået en aftale med Venstre, Dansk Folkeparti, Konservative, Nye Borgerlige og Liberal Alliance om en række initiativer, der blandt andet skal beskytte børn imod vold og være med til at forebygge, at børn fra indvandrerfamilier vokser op i radikaliserede miljøer eller udsættes for negativ social kontrol.

Der er brug for flest mulige tiltag for at sikre børns trivsel og tryk, og med det brede politiske flertal bag aftalen skal initiativerne være med til at bidrage til et overordnet mål om, at børn fra indvandrerfamilier får samme muligheder som etnisk danske børn.

Initiativerne, der foreslås gennemført med dette lovforslag, indebærer bl.a., at vandelskravet i forbindelse med reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse skærpes, så flere grove straffelovsovertrædelser end i dag vil føre til udelukkelse fra tidsubegrænset opholdstilladelse. Efter forslaget vil en udlænding således fremover også blive udelukket fra at få tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark, hvis vedkommende er idømt en ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens bestemmelser om børnebortførelser, genopdragelsesrejser, tvangsægteskaber, religiøse vielser af mindreårige og tildækningsvang. Det samme vandelskrav gælder i forbindelse med ægtefællesammenføring til herboende udlændinge, der ikke er nordiske statsborgere eller flygtninge, og foreslås derfor skærpet på samme måde.

Derudover foreslås karensreglen for familiesammenføring med børn udvidet, således at der som udgangspunkt ikke vil kunne gives familiesammenføring til et barn i en periode på ti år, hvis den herboende forælder eller dennes ægtefælle/samlever er idømt fængselsstraf for at sende et (andet) barn på genopdragelsesrejse i udlandet. Det betyder, at hvis en forælder idømmes fængselsstraf for at sende sit barn på genopdragelsesrejse til typisk hjemlandet, vil vedkommende som udgangspunkt ikke kunne få familiesammenført et andet barn her til landet de næste ti år.

Endvidere foreslås det, at straffen for gentagen vold og for mishandling og grov vold begået mod et barn af en person i eller nært knyttet til barnets husstand bliver skærpet med en tredjedel.

Endelig foreslås der indført sanktioner i ydelsessystemet for alle personer, der er straffet for vold eller grov vold mod børn i nære relationer. Konkret betyder det, at den nuværende karantæneordning for bandekriminelle foreslås udvidet til også at gælde denne personkreds. Dermed vil en person, der er dømt for vold eller grov vold mod børn i nære relationer i en 3-årig periode efter udstået straf højst kunne modtage kontanthjælp og visse andre ydelser på niveau med selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse. Den dømte vil endvidere ikke kunne medregne en karantæneperiode på 3 år ved beregning af kravet om lovligt ophold her i riget i 9 år inden for de seneste 10 år for ret til uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Den dømte vil desuden

blive udelukket fra arbejdsløshedsdagpenge og visse andre ydelser i en karantæneperiode på 3 år.

Lovforslaget indeholder for det andet forslag, der skal gøre det muligt at imødegå nogle af de udfordringer, der er med at udbetale hjælp til repatriering og hjemrejsestøtte til udlændinge, der repatrierer til lande, hvortil udbetalingen af ydelserne i væsentlig grad er vanskeliggjort af udfordringer med finansielle transaktioner til det pågældende land fra danske pengeinstitutter.

Udlændinge med lovligt ophold og danske statsborgere med dobbelt statsborgerskab, der ønsker at vende tilbage til deres hjemland, tidligere opholdsland eller land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, har mulighed for at søge om repatrieringsstøtte. Det er en fornuftig og holdbar løsning for den enkelte person. Samtidig er det godt for både udlændingen og Danmark, når flygtninge m.fl. efter et midlertidigt ophold her i landet beslutter sig for at vende hjem. Endvidere har udlændinge, der under visse nærmere omstændigheder har fået deres opholdstilladelse inddraget eller nægtet forlænget, inden udløbet af deres udrejsefrist mulighed for at søge om hjemrejsestøtte.

Der opleves dog i stigende grad udfordringer med den praktiske udbetaling af repatrierings- og hjemrejsestøtte til udlændinge, der udrejser til visse sanktionsbelagte lande. Det foreslås derfor at indføre en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om fleksibel udbetaling af hjælp til repatriering og hjemrejsestøtte. Hensigten er herigennem at skabe mulighed for en fleksibel udbetaling af økonomisk støtte ved repatriering til lande, hvor udbetalingen af støtten inden for ordningens nuværende rammer i væsentlig grad er vanskeliggjort af udfordringer med finansielle transaktioner til de pågældende lande fra danske pengeinstitutter.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Udelukkelse fra tidsubegrænset opholdstilladelse ved straf for visse grove straffelovsovertrædelser

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Tidsubegrænset opholdstilladelse

Det følger af udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 2, at der ikke kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding, hvis udlændingen er idømt ubetinget straf af mindst 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

Det følger endvidere af udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 3, at der ikke kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding, hvis udlændingen er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13 eller §§ 210, 216 og 222-224, § 225, jf. § 216, eller §§ 243-246.

Bestemmelsen betyder, at en udlænding helt udelukkes fra tidsubegrænset opholdstilladelse allerede ved en idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens bestemmelser om forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed, forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder mv., samt visse forbrydelser i familieforhold, seksualforbrydelser og voldsforbrydelser, herunder psykisk vold.

Er en udlænding her i landet idømt anden straf eller straffetlig retsfølge, der ikke er omfattet af udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 2 eller 3, følger det af udlændingelovens § 11, stk. 9, at udlændingen ikke kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse før efter udløbet af de nærmere bestemte tidsrum, der er fastsat i udlændingelovens § 11 a.

2.1.1.2. Overførte betingelser i visse ægtefællesammenføringsager

Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra e, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding over 24 år, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en i Danmark fastboende person over 24 år, der har haft tidsubegrænset opholdstilladelse her i landet i mere end de sidste 3 år.

Ved behandling af en ansøgning om ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra e, dvs. når den herboende person ikke er dansk eller nordisk statsborger eller flygtning, skal den herboende person som udgangspunkt opfylde de såkaldte overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, der fremgår af udlændingelovens § 9, stk. 15 og 16.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 15, kan opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, litra e, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun gives, såfremt den herboende person

- 1) ikke er idømt ubetinget straf af mindst 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 2) ikke er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13 eller §§ 210, 216 og 222-224, § 225, jf. § 216, eller §§ 243-246,
- 3) ikke har forfalden gæld til det offentlige, medmindre der er givet henstand med hensyn til tilbagebetalingen af gælden og gælden ikke overstiger 100.000 kr.,
- 4) ikke i de sidste 4 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor,
- 5) har underskrevet en opholds- og selvforsørgelseserklæ-

ring, jf. integrationslovens § 19, stk. 1, 3. pkt., eller på anden vis tilkendegivet at acceptere indholdet heraf,

- 6) har bestået Prøve i Dansk 1, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau,
- 7) har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år og 6 måneder inden for de seneste 4 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse og
- 8) fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på det tidspunkt, hvor opholdstilladelse vil kunne meddeles.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 16, kan opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, litra e, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun gives, hvis den herboende person opfylder mindst en af følgende betingelser:

- 1) Den herboende person har bestået en medborgerskabsprøve, jf. integrationslovens § 41 b, eller udvist aktivt medborgerskab her i landet gennem mindst 1 års deltagelse i bestyrelser, organisationer m.v.
- 2) Den herboende person har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 4 år inden for de seneste 4 år og 6 måneder forud for meddelelsen af opholdstilladelse
- 3) Den herboende person har haft en årlig skattepligtig indkomst på gennemsnitligt 280.908,00 kr. de seneste 2 år forud for det tidspunkt, hvor opholdstilladelse vil kunne meddeles. Det angivne beløb er fastsat i 2018-niveau og reguleres fra og med 2019 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Det følger af udlændingelovens § 9, stk. 17, at betingelserne i stk. 15, nr. 1-8, og stk. 16 anses for opfyldt, når den herboende person er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter § 11, stk. 3 og 4, eller efter § 11, stk. 12, 13 eller 17.

Bestemmelsen henviser til de enhver tid gældende betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse og betyder, at de overførte betingelser i udlændingelovens § 9, stk. 15 og 16, ikke skal påses opfyldt i forbindelse med ægtefællesammenføringsagen, hvis den herboende person er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter det gældende regelsæt. Er den herboende person derimod meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter et tidligere gældende regelsæt, er ægtefællesammenføring som udgangspunkt betinget af, at de overførte betingelser er opfyldt.

2.1.1.3. Straffelovsbestemmelser

Det følger af straffelovens § 215, at den, som unddrager en person under 18 år forældres eller anden rette vedkommendes myndighed eller forsorg eller bidrager til, at han unddrager sig sådan myndighed eller forsorg, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 år, jf. § 261. På samme måde straffes den, der ulovligt fører barnet ud af landet.

Det følger af straffelovens § 215 a, at den, som sender sit barn til udlandet til forhold, der bringer barnets sundhed eller udvikling i alvorlig fare, eller lader sit barn tage del i et sådant udlandsophold, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 år.

Straffelovens § 260, stk. 2 og 3, indeholder skærpede strafferammer for ulovlig tvang, der efter stk. 1 straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Det følger således af straffelovens § 260, stk. 2, at straffen kan stige til fængsel indtil 4 år, hvis nogen tvinges til at indgå ægteskab eller til en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller til at indgå i et andet ægteskabslignende forhold, eller hvis nogen fastholdes ved tvang i et sådant ægteskab eller forhold.

Det følger videre af straffelovens § 260, stk. 3, at straffen kan stige til fængsel indtil 4 år, hvis nogen tvinges til at bære en beklædningsgenstand, der skjuler vedkommendes ansigt.

Det følger endelig af straffelovens § 260 a, at den som forestår en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller indgåelsen af et andet ægteskabslignende forhold med en person under 18 år, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år. På samme måde straffes den, som lader sit barn indgå i en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller i et andet ægteskabslignende forhold, og den, som efter at være fyldt 18 år frivilligt indgår i en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller i et andet ægteskabslignende forhold med en person under 18 år.

2.1.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser

Det skærpede vandelskrav i udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 3, indeholder i dag henvisninger til straffelovens kapitel 12 og 13 om bl.a. statens sikkerhed og terrorisme, og til straffelovsovertrædelser, der omfatter forbrydelser i familieforhold, seksualforbrydelser og voldsforbrydelser.

Det følger af aftalen af juni 2021 mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Nye Borgerlige og Liberal Alliance om en række initiativer, der bl.a. skal være med til at forebygge, at børn fra indvandrerfamilier vokser op i radikaliserede miljøer eller udsættes for negativ social kontrol, at vandelskravet i reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse skal skærpes, så flere grove straffelovsovertrædelser end i dag kommer til at føre til udelukkelse fra tidsubegrænset opholdstilladelse. Fremover skal en person således også udelukkes fra at få tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark, hvis vedkommende er idømt en ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens bestemmelser om børnebortførelser, genopdragelsesrejser, tvangsægteskaber, religiøse vielser af mindreårige og tildækningstvang.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder, at de overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, der som

udgangspunkt gælder i sager om ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra e, dvs. når den herboende person ikke er dansk eller nordisk statsborger eller flygtning, bør skærpes, så de fortsat vil afspejle betingelserne for tidsubegrænset opholdstilladelse, der vil gælde med lovforslagets ikrafttræden.

Det er formålet med de overførte betingelser, at herboende udlændinge for at få en udenlandsk ægtefælle her til landet skal være godt integreret og have tilknytning til det danske samfund, da det skaber de bedst mulige grundlag for en udenlandsk ægtefælles integration i det danske samfund.

Herboende udlændinge, der er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter tidligere gældende regler, har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse på andre – og i nogle tilfælde betydeligt lempeligere – betingelser.

En skærpelse af de overførte betingelser tilsvarende den foreslåede skærpelse af vandelskravet for tidsubegrænset opholdstilladelse vil i adgangen til ægtefællesammenføring sidestille herboende udlændinge, som har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter tidligere gældende og lempeligere regler, med herboende udlændinge, der vil blive omfattet af de skærpede betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det skal sikre, at der som udgangspunkt ikke meddeles ægtefællesammenføring, hvis den herboende udlænding er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens §§ 215, 215 a, § 260, stk. 2 eller 3, eller § 260 a. Dette udgangspunkt bør kun kunne fraviges, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler imod et afslag.

2.1.3. Den foreslåede ordning

2.1.3.1. Udelukkelse fra tidsubegrænset opholdstilladelse ved straf for visse grove straffelovsovertrædelser

Det foreslås at udvide udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 3, således at bestemmelsen også kommer til at omfatte straffelovens §§ 215 (børnebortførelser), 215 a (genopdragelsesrejser), § 260, stk. 2 (tvangsægteskaber) og stk. 3 (tildækningstvang), og § 260 a (religiøse vielser af mindreårige).

Ændringen vil indebære, at udlændinge, der er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af de nævnte bestemmelser i straffeloven, vil være udelukket fra at få tidsubegrænset opholdstilladelse.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 9.

2.1.3.2. Udvidelse af de overførte betingelser i visse ægtefællesammenføringsager

Det foreslås som følge af forslaget om udelukkelse fra opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse ved straf for visse grove straffelovsovertrædelser at overføre de samme bestemmelser til udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 2.

Forslaget vil indebære, at også herboende udlændinge – der ikke er nordiske statsborgere eller flygtninge – som er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter tidligere gældende regler, dvs. før den foreslåede skærpelse af udlændingelovens § 11, som betingelse for at få familiesammenført en evt. ægtefælle til Danmark som udgangspunkt ikke må være idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens §§ 215 (børnebortførelser), 215 a (genopdragelsesrejser), § 260, stk. 2 (tvangsægteskaber) eller stk. 3 (tildækningstvang), eller § 260 a (religiøse vielser af mindreårige).

Kravet vil, som efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 2, ikke blive stillet, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1.

Det foreslås i forbindelse med forslaget om at ændre udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 2, at nyaffatte udlændingelovens § 9, stk. 17, således at det kommer til at fremgå, at betingelserne i udlændingelovens § 9, stk. 15 og 16, anses for opfyldt, hvis den herboende person er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens § 11, stk. 3, 5, 12 eller 13, på baggrund af en ansøgning indgivet den 27. januar 2022 eller senere.

Forslaget vil indebære, at Udlændingestyrelsen ikke vil skulle påse, om udlændinge, der ikke er flygtninge og meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse efter det regelsæt, der vil gælde efter lovforslaget, i en eventuel efterfølgende ægtefællesammenføringssag opfylder de overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, der fremgår af udlændingelovens § 9, stk. 15 og 16. Det skyldes, at det allerede er påset i forbindelse med meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse, at den pågældende lever op til disse krav. Det gælder også det foreslåede krav om, at udlændingen ikke må være idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens §§ 215, 215 a, § 260, stk. 2 eller 3, eller § 260 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

Har den herboende person omvendt indgivet sin ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse før den 27. januar 2022 og således opnået tidsubegrænset opholdstilladelse efter et tidligere regelsæt, vil Udlændingestyrelsen i forbindelse med en ægtefællesammenføringssag skulle stille de overførte betingelser, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, herunder det foreslåede nye krav om, at den herboende person ikke må være idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens §§ 215, 215 a, § 260, stk. 2 eller 3, eller § 260 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Som hidtil vil bestemmelsen også omfatte udlændinge, der er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse, men hvor en eller flere betingelser er fraveget. Det kan eksempelvis være en udlænding, der har nået folkepensionsalderen, og hvor

beskæftigelseskravene derfor ikke er stillet, jf. udlændingelovens § 11, stk. 6, eller en handicappet udlænding, hvor en eller flere betingelser ikke er krævet opfyldt, fordi Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, tilsiger det, jf. udlændingelovens § 11, stk. 17.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2.

2.2. Skærpelse af karensreglerne for familiesammenføring med børn

2.2.1. Gældende ret

Udlændingelovens § 9, stk. 23, indebærer bl.a., at der som udgangspunkt ikke kan gives opholdstilladelse til et barn med henblik på familiesammenføring i en periode på 10 år inden tidspunktet for afgørelsen, hvis den herboende person eller dennes ægtefælle eller samlever ved endelig dom er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf for overtrædelse af en række bestemmelser i straffeloven. Det eller de pådømte forhold skal være rettet mod et eller flere mindreårige børn.

De straffelovsovertrædelser, som bestemmelsen henviser til, er forbrydelser i familieforhold, seksualforbrydelser, voldsforbrydelser, forbrydelser mod den personlige frihed samt freds- og æreskrænkelser, og formålet med udlændingelovens § 9, stk. 23, er at beskytte børn mod herboende personer, som tidligere er idømt frihedsstraf for at have overtrådt bestemmelserne herom i straffeloven.

Bestemmelsen blev indført ved lov nr. 427 af 9. juni 2004 om ændring af udlændingeloven og integrationsloven (Ændring af reglerne om familiesammenføring med børn, herunder begrænsning af adgangen til familiesammenføring med børn for personer, der er dømt for seksuelle overgreb eller vold m.v. mod børn, skærpelse af betingelserne for opholdstilladelse til udenlandske religiøse forkyndere m.v., begrænsning af adgangen til ægtefællesammenføring for personer, der er dømt for vold m.v. mod en tidligere ægtefælle eller samlever, m.v.).

Det fremgår af betænkning over lovforslaget, afgivet den 11. maj 2004 af Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg B, side 1682 ff., at der var et ønske om at udvide beskyttelsen af børn mod fremtidige seksuelle overgreb eller anden personfarlig kriminalitet ved bl.a. at indføre en karensperiode på 10 år for familiesammenføring med børn, hvis den herboende person eller dennes ægtefælle eller samlever er idømt frihedsstraf for seksuelle overgreb eller anden personfarlig kriminalitet mod mindreårige børn.

Udlændingelovens § 9, stk. 23, er senest ændret ved lov nr. 416 af 13. marts 2021, hvor bestemmelsen blev udvidet til også at omfatte straffelovens § 260 a, der bl.a. omfatter personer, som forestår en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller indgåelsen af et andet ægteskabslignende forhold

med en person under 18 år, og forældre, som lader deres børn indgå en religiøs vielse uden borgerlig gyldighed eller andet ægteskabslignende forhold.

Med lov nr. 1542 af 18. december 2018 blev en ny § 215 a indsat i straffelovens 23. kapitel om forbrydelser i familieforhold. Det følger af bestemmelsen, at den, som sender sit barn til udlandet til forhold, der bringer barnets sundhed eller udvikling i alvorlig fare, eller lader sit barn tage del i et sådant udlandsophold, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 år.

Som det fremgår af Justitsministeriets overvejelser om bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2018-19 (1. samling), A, L 22 som fremsat, side 13, afsnit 2.3.2, kan det i visse tilfælde have alvorlige og vidtrækkende konsekvenser for et barn eller en ung, hvis barnet eller den unge sendes til udlandet til forhold, der kan bringe vedkommendes sundhed eller udvikling i alvorlig fare. Dette kan f.eks. være tilfældet i forbindelse med såkaldte genopdragelsesrejser, hvis barnet eller den unge på genopdragelsesrejsen udsættes for vanrøgt eller vold, ikke modtager undervisning eller bliver socialt isoleret.

Det fremgår videre, at den daværende regering ønskede at sætte ind over for en sådan negativ påvirkning og understrege over for forældre, der overvejer at sende et barn til udlandet til forhold, der kan være skadeligt for barnet, at dette ikke kan accepteres. Derfor burde det efter den daværende regerings opfattelse være strafbart for forældre at sende deres barn på ophold i udlandet til forhold, som bringer barnets sundhed eller udvikling i alvorlig fare, eller lade barnet tage del i et sådant udlandsophold.

2.2.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser

Som det fremgår af afsnit 2.2.1. kan det i visse tilfælde have alvorlige og vidtrækkende konsekvenser for et barn eller en ung, hvis barnet eller den unge sendes til udlandet til forhold, der kan bringe vedkommendes sundhed eller udvikling i alvorlig fare, f.eks. i forbindelse med såkaldte genopdragelsesrejser, hvor barnet eller den unge udsættes for vanrøgt eller vold, ikke modtager undervisning eller bliver socialt isoleret.

Det følger af aftalen af juni 2021 mellem regeringen, Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Nye Borgerlige og Liberal Alliance om en række initiativer, der bl.a. skal være med til at forebygge, at børn fra indvandrerfamilier vokser op i radikaliserede miljøer eller udsættes for negativ social kontrol, at karensreglen for familiesammenføring med børn skal udvides, således at der som udgangspunkt ikke kan gives familiesammenføring til et barn i en periode på ti år, hvis den herboende forælder eller dennes ægtefælle/samlever er idømt fængselsstraf for at sende et (andet) barn på genopdragelse i udlandet. Det vil betyde, at hvis en forælder idømmes fængselsstraf for at sende sit barn på genopdragelsesrejse til f.eks. hjemlandet, skal vedkommende

som udgangspunkt ikke kunne få familiesammenført et andet barn her til landet de næste ti år.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at udvide udlændingelovens § 9, stk. 23, således at bestemmelsen også kommer til at omfatte straffelovens § 215 a om forbud mod at sende sit barn til udlandet til forhold, der bringer barnets sundhed eller udvikling i alvorlig fare, eller at lade sit barn tage del i et sådant udlandsophold.

Ændringen vil indebære, at herboende personer, der efter bestemmelsen i straffelovens § 215 a idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf for at have sendt sit barn til udlandet til forhold, der bringer barnets sundhed eller udvikling i alvorlig fare, eller at have ladet sit barn tage del i et sådant udlandsophold, som udgangspunkt ikke vil kunne få familiesammenført egne eller en ægtefælles eller samlevers børn til Danmark i 10 år.

Det samme gælder, hvis den pågældende idømmes en anden strafferetlig retsfølge for at have overtrådt bestemmelsen i straffelovens § 215 a og ville være idømt frihedsstraf, hvis ikke der var idømt en anden strafferetlig retsfølge.

Ændringen vil navnlig finde anvendelse i de tilfælde, hvor den pågældende er udlænding og ikke er udvist i forbindelse med dommen, eller hvor den pågældende er dansk statsborger og har en udenlandsk ægtefælle, der ønsker at få sit eller sine udenlandske børn til Danmark.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

2.3. Skærpelse af straf for vold mod børn i nære relationer

2.3.1. Gældende ret

Efter straffelovens § 244, stk. 1, om simpel vold straffes den, som udøver vold mod eller på en anden måde angriber en anden persons legeme, med bøde eller fængsel indtil 3 år. Bestemmelsen omfatter tilfælde af vold, der efter deres beskaffenhed ikke omfattes af straffelovens § 245 om vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter eller mishandling. Som eksempler på vold, der typisk vil være omfattet af § 244, kan bl.a. nævnes lussinger, knytnæveslag, føregreb, bid og under visse omstændigheder spyt i ansigtet.

Det følger af straffelovens § 244, stk. 2, at straffen kan stige til fængsel indtil 6 år, hvis forhold, der er nævnt i stk. 1, begås gentagne gange over en periode af en person i eller nært knyttet til den forurettedes husstand, uden at forholdet er omfattet af § 245.

Bestemmelsen i § 244, stk. 2, blev indsat ved lov nr. 718 af 8. juni 2018 om ændring af straffeloven (Udskydelse af forældelsesfristen i visse sager om vold mod børn i hjemmet og skærpelse af straffen for gentagen simpel vold i nære relationer). Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 223 som fremsat, side 3, at

formålet med lovændringen var at sikre en markant skærpelse af straffen i sager om gentagen simpel vold begået af en person i eller nært knyttet til den forurettedes husstand, men hvor volden ikke har karakter af mishandling, der kan henføres under straffelovens § 245. Som eksempler på sådanne sager nævnes i forarbejderne tilfælde, hvor mindre alvorlig simpel vold anvendes som led i opdragelsen af børn eller kontrollen af en ægtefælle.

Ifølge straffelovens § 244, stk. 2, skal der være tale om vold, der er udøvet gentagne gange over en periode. Hvor lang denne periode skal være, anghænger af en samlet konkret vurdering. Er der tale om meget hyppige voldsepisoder, vil selv en meget kort periode kunne medføre, at bestemmelsen kan finde anvendelse.

Straffelovens § 244, stk. 2, finder anvendelse på vold begået af en person i eller nært knyttet til forurettedes husstand. Bestemmelsen finder således bl.a. anvendelse på vold begået af personer i forurettedes husstand, f.eks. forældres, stedforældres eller plejeforældres vold mod deres børn eller sted-/plejebørn, vold mellem søskende og vold mellem samlevende. Bestemmelsen finder ligeledes anvendelse på vold begået af personer med en nær tilknytning til husstanden. Det vil eksempelvis kunne være tidligere ægtefæller, der stadig jævnlige kommer i husstanden, f.eks. fordi deres fælles børn har bopæl der, eller en onkel eller tante, der er involveret i opdragelsen af børnene.

Straffelovens § 245 kriminaliserer såkaldt kvalificeret vold. I medfør af bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., straffes den, som udøver et legemsangreb af særligt rå, brutal eller farlig karakter, eller som gør sig skyldig i mishandling, med fængsel indtil 6 år. Har et sådan legemsangreb haft betydelig skade på legeme eller helbred til følge, skal dette betragtes som en skærpene omstændighed, jf. § 245, stk. 1, 2. pkt. Efter straffelovens § 245, stk. 2, straffes endvidere den, som uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde tilføjer en anden person skade på legeme eller helbred, med fængsel indtil 6 år.

Sager om grov vold er af meget forskellig karakter, og de spænder fra f.eks. forsøg på at ramme en person med en flaske på et diskotek til vold i form af knivstik eller mange slag og spark på en person, der ligger ned. Det afgørende for, om et angreb er omfattet af straffelovens § 245, stk. 1, 1. pkt., er angrebets typiske farlighed. Et legemsangreb vil i praksis efter omstændighederne blive anset for at være af særligt rå, brutal eller farlig karakter, hvis der er anvendt våben, herunder geværer, pistoler, økser og knive, eller der er kastet med genstande, som kan påføre ofret ikke uvæsentlige skader. Endvidere kan vold uden anvendelse af redskaber være omfattet af straffelovens § 245, stk. 1, hvis angrebet f.eks. er rettet mod legemsdele, der er særligt sårbare. Som eksempler herpå kan nævnes håndkantslag mod halsen, halsgreb, og spark, herunder spark mod øje, mod maven på en højgravid kvinde eller gentagne kraftige spark.

Mishandling karakteriseres som en række voldshandlinger udøvet ved flere lejligheder gennem en længere periode, og

som fremtræder som udslag af gerningsmandens overlegne stilling i forhold til et offer. Ofre for mishandling befinder sig ofte i et afhængighedsforhold til gerningsmanden, f.eks. forældres mishandling af børn eller mishandling mellem ægtefæller eller samlevende. Efter retspraksis vil forholdet kunne straffes som mishandling efter straffelovens § 245, uanset at de enkelte tilfælde af vold isoleret set alene har haft karakter af simpel vold. Mishandling kan bl.a. foreligge, hvor forældre med jævne mellemrum udøver vold mod deres børn, i form af f.eks. slag med flad hånd, riven i ørene, skubben, slag med knyttet hånd, riven i håret, slag på armene og ben med sko eller lignende.

Efter straffelovens § 245, stk. 2, straffes den, som uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde tilføjer en anden person skade på legeme eller helbred med fængsel indtil 6 år. Bestemmelsens stk. 2 omfatter tilfælde, der ikke falder ind under bestemmelsens stk. 1, men hvor der er forsæt til at tilføje en anden person skade. Skade antages f.eks. at foreligge, når angrebet har nødvendiggjort lægehjælp, eller når det har medført længere tids sygepleje eller uarbejdsdygtighed.

Har et legemsangreb omfattet af § 245 været af så grov beskaffenhed eller haft så alvorlige skader eller døden til følge, at der foreligger særdeles skærpene omstændigheder, kan straffen stige til fængsel i 10 år, jf. straffelovens § 246.

Straffen for bl.a. straffelovens §§ 244 og 245 kan i øvrigt forøges med indtil det halve, hvis gerningspersonen tidligere er dømt for forsætligt legemsangreb, psykisk vold eller for en forbrydelse, der har været forbundet med forsætlig vold, jf. § 247. Det samme gælder, når overtrædelsen begås over for en person, der efter karakteren af sit arbejde er særligt udsat for vold, jf. bestemmelsens stk. 2.

I Rigsadvokatens videnspakke om vold mod og drab på børn, punkt 3.2.-3.4., er der eksempler på sager, hvor der er idømt straf af bøde for enkeltstående tilfælde af simpel vold mod børn efter straffelovens § 244 og sager, hvor der er idømt 6 måneders fængsel for simpel vold i gentagelses-tilfælde. For grov vold mod børn efter straffelovens § 245 er der i praksis udmålt mellem 20 dages betinget fængsel i en sag, hvor volden er begået i forbindelse med leg, og fængsel i 1 år og 2 måneder i en sag om grov vold mod hovedet uden varige mén. I sager, hvor der er tale om mishandling i medfør af § 245, ligger strafniveaet mellem 8 måneders fængsel og 1 år og 9 måneders fængsel.

2.3.2. Justitsministeriets overvejelser

Vold i hjemmet kan have vidtrækkende konsekvenser for børn og unges udvikling. En opvækst med vold i hjemmet kan endvidere betyde øget risiko for, at ofrene selv begår vold senere i livet, ligesom vold i hjemmet kan være medvirkende til at fastholde undertrykkende familiemønstre.

Det nugældende strafniveau i sager om vold mod børn i nære relationer afspejler efter Justitsministeriet opfattelse ikke i tilstrækkelig grad den alvor, som forbrydelsen har.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at straffen bør skærpes i sager om vold mod børn i nære relationer, så den i højere grad afspejler alvoren af forbrydelsen og de skadevirkninger, volden kan medføre.

Skærpelsen af straffniveauet bør gennemføres både for så vidt angår § 244, stk. 2, om gentagen simpel vold i nære relationer og straffelovens § 245 om grov vold eller mishandling, i tilfælde, hvor der begås vold mod en person under 18 år, og hvor gerningspersonen tilhører eller er nært knyttet til forurettedes husstand.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at straffen for overtrædelse af straffelovens § 244, stk. 2, om gentagen simpel vold i nære relationer og for overtrædelse af straffelovens § 245 om grov vold eller mishandling skærpes med en tredjedel sammenlignet med det nugældende niveau, hvis volden er begået mod en person under 18 år af en person i eller nært knyttet til den forurettedes husstand.

Det betyder eksempelvis, at der i sager, hvor der i dag udmåles en straf på fængsel i 6 måneder, fremover vil skulle udmåles en straf på fængsel i 8 måneder.

Der er med lovforslaget ikke tilsigtet nogen ændring i bestemmelseernes anvendelsesområde. Der tilsigtes heller ingen ændring i de forhold, der i almindelighed anses som skærpene eller formildende omstændigheder.

2.4. Sanktioner i ydelsessystemet ved vold mod børn i nære relationer

2.4.1. Gældende ret

2.4.1.1. Udbetaling af offentlige forsørgelsesydelse

Lovforslaget retter sig mod udbetaling af offentlige forsørgelsesydelse efter lov om aktiv socialpolitik og udbetaling af folkepension, førtidspension, seniorension, tidlig pension, fleksløntilskud, støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed, arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge, efterløn, barselsdagpenge, sygedagpenge samt fleksydelse.

Som udgangspunkt udbetales disse offentlige forsørgelsesydelse uafhængigt af, om den pågældende ydelsesmodtager tidligere har modtaget dom for et strafbart forhold.

Dette udgangspunkt er bl.a. fraveget ved lov nr. 1526 af 18. december 2018 om ændring af lov om aktiv socialpolitik og forskellige andre love (Karantæneordning i ydelsessystemet for bandekriminelle m.v.), hvor der blev indført en 3-årig karantæneordning i ydelsessystemet for personer, som idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en lovovertrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. Straffelovens § 81 a indeholder en bestemmelse om strafforhøjelse og skærpet straf for visse straffelovsovertrædelser med baggrund i rocker- og banderelaterede konflikter m.v.

Karantæneordningen omfatter personer, der idømmes helt eller delvis ubetinget fængselsstraf for en lovovertrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. Karantæneordningen omfatter også personer, der er idømt en anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

De indførte karantæneordninger i ydelsessystemet betyder for det første, at den dømte efter udstået straf højst vil kunne modtage kontanthjælp og visse andre ydelser med et niveau svarende til satsen for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse i en 3-årig karantæneperiode. For det andet betyder karantæneordningerne, at den dømte ikke kan medregne en karantæneperiode på 3 år ved beregning af optjening af retten til uddannelseshjælp eller kontanthjælp efter § 11, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik. For det tredje medfører karantæneordningerne, at den dømte bliver udelukket fra arbejdsløshedsdagpenge og visse andre ydelser i en karantæneperiode på 3 år.

Nedenfor redegøres for de gældende regler på de forskellige ydelsesområder.

2.4.1.1.1. Udbetaling af ydelser efter lov om aktiv socialpolitik

Efter § 11, stk. 1 og 2, i lov om aktiv socialpolitik yder kommunen hjælp i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp.

Det er en betingelse for at få hjælpen,

- 1) at ansøgeren har været ude for ændringer i sine forhold, f.eks. i form af sygdom, arbejdsløshed eller samlivsophør,
- 2) at ændringerne bevirker, at ansøgeren ikke har mulighed for at skaffe det nødvendige til sin egen eller familiens forsørgelse, og
- 3) at behovet ikke kan dækkes gennem andre ydelser.

Efter § 11, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik er det endvidere en betingelse for at modtage uddannelses- eller kontanthjælp, at personen lovligt har opholdt sig her i riget i sammenlagt 9 år inden for de seneste 10 år. Retten til uddannelseshjælp eller kontanthjælp er efter lovens § 11, stk. 8, tillige betinget af, at personen har haft ordinær beskæftigelse her i riget i en periode, som sammenlagt svarer til fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år.

Kommunen træffer afgørelse om retten til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Personen har pligt til at bidrage med oplysninger, der er nødvendige for at afgøre, hvilken hjælp ansøgeren er berettiget til. Kan personen ikke dokumentere, at opholdskravet i § 11, stk. 3, og beskæftigelseskravet i § 11, stk. 8, i lov om aktiv socialpolitik er opfyldt, yder kommunen selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter lovens § 22, jf. § 11, stk. 11.

Ved § 8 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere) blev § 10 f

indsat i lov om aktiv socialpolitik, hvorefter en ydelsesmodtager alene kan modtage ydelser efter kapitel 4, 6 a-6 c og 7 med et beløb, der svarer til satsen på selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik i en periode på 3 år, når personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b i lov om pas til danske statsborgere m.v., og personen for den periode, dommen omfatter, har fået udbetalt en eller flere af 10 udtrykkeligt nævnte lovbestemte ydelser.

Ved § 1 i lov nr. 1526 af 18. december 2018 om ændring af lov om aktiv socialpolitik og forskellige andre love (Karantæneordning i ydelsessystemet for bandekriminelle m.v.) blev § 10 h indsat i lov om aktiv socialpolitik, hvorefter en person alene kan modtage ydelser efter kapitel 4, 6 a-6 c og 7 med et beløb, der svarer til satsen på selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Ved § 2 i lov nr. 1171 af 8. juni 2021 om ændring af retsplejeloven, lov om aktiv socialpolitik og forskellige andre love (Nedsættelse af visse offentlige ydelser ved tiltaltes udeblivelse uden dokumenteret lovligt forfald) blev § 10 j indsat i lov om aktiv socialpolitik, hvorefter en person i en periode på 12 uger alene kan modtage ydelser efter lov om aktiv socialpolitik kapitel 4, 6 a-6 c eller 7 med et niveau, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse efter § 22, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen er tiltalt i en straffesag og er udeblevet fra et retsmøde trods lovlig indkaldelse og uden dokumenteret lovligt forfald, og retten har truffet anholdelsesbeslutning i sagen, jf. retsplejelovens § 757.

Efter de gældende regler i § 22 i lov om aktiv socialpolitik modtager personer, der ikke opfylder opholdskravet i lovens § 11, stk. 3, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse. De personer, som er omfattet af § 2, stk. 2 og 3, i integrationsloven og omfattet af selvforsørgelses- og hjemrejseprogrammet i integrationsloven, modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse. Øvrige personer modtager overgangsydelse.

Efter § 22, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik ydes selvforsørgelses- og hjemrejseydelsen og overgangsydelsen på følgende niveauer i 2021 (før skat):

- 1) 12.437 kr. for enlige forsørgere (lovens § 22, stk. 2, nr. 1).
- 2) 8.703 kr. for forsørgere (lovens § 22, stk. 2, nr. 2).
- 3) 6.219 kr. for ikke-forsørgere (lovens § 22, stk. 2, nr. 3).
- 4) 2.679 kr. for hjemmeboende under 30 år (lovens § 22, stk. 2, nr. 4).

Det fremgår af lov om aktiv socialpolitik, at personer, der modtager hjælp i kontanthjælpssystemet, er omfattet af en række særlig regler, herunder:

- beregningen af hjælp til ægtefæller og i nogle tilfælde også samlevende,
- 225 timers-reglen med krav om beskæftigelse af et vist omfang,
- kontanthjælpsloftet, som sætter en øvre grænsefor, hvor meget den enkelte samlet kan modtage i samlet hjælp i forsørgelsesydelse i kontanthjælpssystemet, boligstøtte og særlig støtte, og
- særligt støtte til høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde.

Efter § 26, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik får ægtepar, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp, hjælpen beregnet som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til efter lovens §§ 22-25.

Er en person, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, gift eller samlevende med en person, der modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp, nedsættes uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen, således at de to forsørgelsesydelser sammenlagt svarer til uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen, dog således at begge mindst modtager det beløb, de hver ville have modtaget i selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse og danskbonus, hvis selvforsørgelses- og hjemrejseydelsesmodtageren eller overgangsydelsesmodtageren er berettiget til danskbonus, jf. § 22, stk. 2 og 4, i lov om aktiv socialpolitik. Dette fremgår af § 26, stk. 2.

Hvis en person, der modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp, er omfattet af § 10 f, stk. 1, om karantæne i ydelsessystemet for dømte fremmedkrigere, § 10 h, stk. 1, om karantæne i ydelsessystemet for bandekriminelle m.v. eller § 10 j, stk. 1, om nedsættelse af visse offentlige ydelser ved tiltaltes udeblivelse uden dokumenteret lovligt forfald, er gift med en anden uddannelses- eller kontanthjælpsmodtager, vil ægteparret efter § 10 g, stk. 1, § 10 i, stk. 1, eller § 10 k, stk. 1, få beregnet hjælpen efter § 26, stk. 2, således at ægteparret mindst modtager det beløb, de hver ville have modtaget i selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, jf. § 22, stk. 2.

Som eksempel vil et uddannelseshjælpsægtepar, som ikke modtager aktivitetstillæg, hver især kunne modtage 8.703 kr. i uddannelseshjælp i 2021, hvilket svarer til niveauet for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse. Ægteparret vil få beregnet hjælpen således: $8.703 \text{ kr.} \times 2 = 17.406 \text{ kr.}$ i samlet hjælp (satsen i 2021).

Efter § 13 f og § 13 g i lov om aktiv socialpolitik er alle modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp som udgangspunkt omfattet af 225-timersreglen.

En ægtefælle i et ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller

er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp, og hvor hjælpen til ægteparret beregnes efter § 26, stk. 1, på baggrund af satserne i §§ 23-25, anses ikke for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når ægteparret har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt 1 år eller derover inden for 3 år og den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Det betyder, at begge ægtefæller i et ægtepar, der er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp, og hvis hjælp beregnes som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til, jf. lovens § 26, stk. 1, skal opfylde arbejdskravet på 225 timer for, at de kan fortsætte med at modtage fuld hjælp, når de som par har modtaget hjælp i sammenlagt 1 år eller derover inden for 3 år.

Hvis en eller begge ægtefæller ikke opfylder arbejdskravet på 225 timer, beregnes hjælpen til parret efter reglerne i lovens § 26, stk. 5-7 og 9, og § 34, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik.

For så vidt angår ægtepar, hvor en eller begge ægtefæller er berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 11, i lov om aktiv socialpolitik, og hvor hjælpen beregnes efter lovens § 26, stk. 1 eller 2, på baggrund af satserne i §§ 22-25, anses en ægtefælle for ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 1-6, og § 13 a og efter reglerne i integrationsloven, når ægteparret har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt 1 år eller derover inden for 3 år og den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder.

Hvis en eller begge ægtefæller, der er berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, ikke opfylder arbejdskravet på 225 timer, beregnes hjælpen til parret efter reglerne i lovens § 26, stk. 8 og 9, og § 34, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik. Ægtepar, hvor den ene eller begge ægtefæller har forsørgelsespligt over for et barn, får dog ikke nedsat hjælpen efter § 26, stk. 8, og § 34, stk. 3, når der alene på grund af manglende opfyldelse af krav om bopæl eller beskæftigelse ikke udbetales fuld børne- og ungeydelse.

Hvis hjælpen til en ægtefælle helt bortfalder, anses den pågældende for reelt hjemmegående.

En ugift modtager af uddannelses- eller kontanthjælp anses ikke for at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglerne i § 13, stk. 1-6, og § 13 a, i lov om aktiv socialpolitik, når personen har modtaget hjælp efter lovens § 11 i sammenlagt 1 år eller derover inden for 3 år og den pågældende ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. § 13 f, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik. Hvis en ugift modtager af hjælp ikke opfylder

arbejdskravet på 225 timer, bliver hjælpen nedsat efter § 13 g. Hjælpen nedsættes med 1.067 kr. eller 533 kr. (2021-niveau) afhængigt af den sats, som personen modtager hjælp efter. Hjælpen nedsættes dog ikke, hvis hjælpen til den ugifte person beregnes på baggrund af satserne i § 23, stk. 2, nr. 1, 2 og 6-9 (uddannelseshjælp på SU-niveau).

Ugifte personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, er ikke omfattet af 225-timersreglen.

Det fremgår af §§ 25 b-e, i lov om aktiv socialpolitik, at alle personer, som modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, som udgangspunkt er omfattet af kontanthjælpsloftet, som er et individuelt loft for, hvor meget den samlede hjælp i form af kontanthjælp, boligstøtte og særlig støtte efter lovens § 34 højst må udgøre pr. måned. Loftet virker på den måde, at hvis den samlede hjælp overstiger loftet, reduceres først i særlig støtte og dernæst boligstøtte. Således foretages ydelsesreduktionen som følge af loftet alene i særlig støtte og i boligstøtte.

Der er 29 forskellige loftstørrelser, og indplaceringen af den enkelte afhænger af personens samlede ydelsesbeløb, af hvorvidt personen er enlig eller gift/samlevende, og af hvorvidt personen har forsørgelsespligt over for børn og i givet fald antallet af børn.

Det fremgår af § 10 g, stk. 1, § 10 i, stk. 1 og § 10 k, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at i relation til kontanthjælpsloftet vil personer, der er omfattet af lovens § 10 f, stk. 1, om karantæne i ydelsessystemet for dømte fremmedkrigere, § 10 h, stk. 1, om karantæne i ydelsessystemet for bandekriminelle m.v. eller § 10 j, stk. 1, om nedsættelse af visse offentlige ydelser ved tiltaltes udeblivelse uden dokumenteret lovligt forfald blive indplaceret på loftstørrelser på samme måde som personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, jf. § 25 b, stk. 4 og 5, i lov om aktiv socialpolitik.

Efter § 25 b, stk. 4 og 5, i lov om aktiv socialpolitik vil loftet for den samlede hjælp for disse persongrupper for hver person udgøre mellem 5.608 kr. og 16.001 kr. i 2021-niveau.

Personer, der opfylder betingelserne i § 11, i lov om aktiv socialpolitik, og som har høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde, kan særskilt eller i forbindelse med udbetaling af hjælp efter §§ 22-25 få særlig støtte, jf. § 34 i lov om aktiv socialpolitik.

Den særlige støtte er en økonomisk hjælp til personer, som har været ude for ændringer i deres forhold, og som har så høje boligudgifter og/eller mange børn, at de med deres nuværende indtægter ikke kan forventes selv at kunne betale alle deres boligudgifter. Inden kommunen giver støtte, skal det undersøges, om der kan skaffes en rimelig, billigere bolig. Betingelserne for udbetaling af den særlige støtte efter § 34 er fastlagt i bekendtgørelse nr. 1975 af 11. december 2020.

Det fremgår af § 10 g, stk. 1, § 10 i, stk. 1 og § 10 k, stk. 1, at i relation til særlig støtte efter § 34 vil personer, der er omfattet af reglerne i § 10 f, stk. 1, om karantæne i ydelsessystemet for dømte fremmedkrigere, § 10 h, stk. 1, om karantæne i ydelsessystemet for bandekriminelle m.v. eller § 10 j, stk. 1, om nedsættelse af visse offentlige ydelser ved tiltaltes udeblivelse uden dokumenteret lovligt forfald, blive behandlet som modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse.

Af § 68, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, følger det, at personer, der er visiteret til et ressourceforløb efter kapitel 19 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, modtager ressourceforløbsydelse, jf. bestemmelsens stk. 2-5. Personen har ret til ressourceforløbsydelse uden hensyn til egen formue og en eventuel ægtefælles indtægts- og formueforhold.

Det fremgår af § 68, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, at ressourceforløbsydelsen i 2021 udgør et månedligt beløb svarende til kontanthjælpssatserne for personer, som er fyldt 30 år. Dette gælder dog ikke for personer under 25 år, som ikke har forsørgelsespligt over for et barn, eller som har dokumenteret bidragspligt over for et barn og som bor hjemme hos en eller begge forældre, idet de får udbetalt hjælp efter reglerne for hjemmeboende personer under 25 år.

Efter § 69 j, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, modtager personer, der har ret til et jobafklaringsforløb efter kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ressourceforløbsydelse. Retten til ressourceforløbsydelse gælder uden hensyn til egen formue og en eventuel ægtefælles indtægts- og formueforhold.

Det fremgår af § 69 j, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, at ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb i 2021 udgør et månedligt beløb svarende til kontanthjælpssatserne for personer, som er fyldt 30 år. Dette gælder dog ikke for personer under 25 år, som ikke har forsørgelsespligt over for et barn, eller som har dokumenteret bidragspligt over for et barn, og som bor hjemme hos en eller begge forældre, idet de får udbetalt hjælp efter reglerne for hjemmeboende personer under 25 år.

Det følger af § 69 j, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik, at til selvstændigt erhvervsdrivende, som er delvis uarbejdsdygtige på grund af sygdom, udbetales ressourceforløbsydelse i 2021 med et beløb svarende til henholdsvis 75 pct. eller 50 pct. af stk. 2 alt efter i hvilket omfang, de har genoptaget arbejdet.

Efter de gældende regler i § 69 t, i lov om aktiv socialpolitik, har en arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygefravær til en sygemeldt, der påbegynder et jobafklaringsforløb, ret til refusion for det antal timer, som arbejdsgiveren udbetaler løn for. Refusionen udbetales med det beløb, som personen i jobafklaringsforløb ville have fået udbetalt, hvis personen ikke havde haft indtægter, som medfører fradrag i ressourceforløbsydelsen.

De gældende regler i § 69 d, stk. 3, og § 69 o, stk. 3, i lov

om aktiv socialpolitik, indeholder satserne for nedsættelse af ressourceforløbsydelsen i forbindelse med, at personen skal have en sanktion, f.eks. fordi personen uden en rimelig grund er ophørt i arbejde, og personen er omfattet af lovens §§ 10 f eller h. Efter § 69 d, stk. 3, og § 69 o, stk. 3, er satserne for sanktioner for f.eks. ophør med arbejde uden rimelig grund fordelt på 3 forskellige sanktionssatser, hvis en person modtager nedsatte ydelser efter §§ 10 f eller h.

Kapitel 6 c i lov om aktiv socialpolitik omhandler bl.a. revalideringsydelse. Det fremgår af § 71, at revalideringsydelsens størrelse bl.a. afhænger af:

- personens alder,
- for personer under 25 år uden børn - om pågældende selv er ude- eller hjemmeboende,
- forsørgelsespligt over for børn, herunder om barnet er ude- eller hjemmeboende, og
- eventuelle indtægter af et vist niveau i de 6 kalendermåneder, der ligger forud for den måned, hvori beslutningen om revalidering blev truffet.

Revalideringsydelsen udgør et månedligt beløb mellem 3.639 kr. og 19.334 kr. i 2021.

En person, der får nedsat revalideringsydelsen efter § 10 f, stk. 1, om karantæne i ydelsessystemet for dømte fremmedkrigere eller § 10 h, stk. 1, om karantæne i ydelsessystemet for bandekriminelle m.v. til ydelsesniveauet efter § 22, stk. 2 og 3, vil fortsat modtage revalideringsydelse og være omfattet af de almindelige regler, der gælder for revalideringsydelse efter kapitel 6 c. Det er alene revalideringsydelsens størrelse, der bliver sat ned.

Det fremgår af § 74 a, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at personer, der er visiteret til et fleksjob efter kapitel 13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, har ret til ledighedsydelse, indtil de ansættes i et fleksjob eller under ledighed efter et fleksjob.

Endelig fremgår det af § 74 a, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik, at personer, der ikke opfylder betingelserne i stk. 2, får ret til ledighedsydelse efter stk. 2, når de har været ansat i fleksjob i 9 måneder inden for de seneste 18 måneder.

For en person, der er omfattet af nedsættelse af ledighedsydelsen til niveauet for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, jf. lovens § 10 h, stk. 1, får § 74 a, stk. 4, først virkning, når personen igen kan modtage ledighedsydelse efter satserne i § 74 a, stk. 2 eller 3.

Det betyder, at en person, der i 3-årsperioden har været ansat i 9 måneder eller mere i et fleksjob, først bliver omfattet af § 74 a, stk. 4, fra det tidspunkt, hvor 3-årsperioden eller er udløbet. Dette følger af § 10 i, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik.

Ifølge § 91, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik skal kommunen træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalte ydelser efter lovens kapitel 4, 6 a-6 c og 7, hvis ydelserne overstiger niveauet for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller over-

gangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, for den periode, der er nævnt i §§ 10 f, 10 h og 10 j. Kommunen skal således træffe afgørelse om tilbagebetaling af forskellen mellem den fulde ydelse udbetalt efter kapitel 4, 6 a-6 c og 7 og niveauet for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i den 3-årige periode efter §§ 10 f og 10 h og 12-ugersperioden efter § 10 j. Det er ikke et krav i forbindelse med afgørelsen om tilbagebetaling, at personen skal have modtaget den for meget udbetalte ydelse mod bedre vidende. Udbetaling Danmark skal samkøre eller sammenstille oplysninger for at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse om tilbagebetaling efter § 91, stk. 3.

2.4.1.1.2. Udbetaling af folkepension, førtidspension, seniorpension og tidlig pension

Ret til folkepension, seniorpension, tidlig pension og førtidspension efter regler gældende fra 2003 (ny ordning) reguleres i lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 234 af 12. februar 2021, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 2587 af 28. december 2021, samt bekendtgørelser udstedt med hjemmel heri. Ret til førtidspension efter regler gældende indtil 2003 (gammel ordning) reguleres i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 233 af 12. februar 2021, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 2587 af 28. december 2021, samt bekendtgørelser udstedt med hjemmel heri.

Folkepension er en offentlig social pension, der sikrer de berettigede en indkomst, når de når folkepensionsalderen.

Seniorpensionsordningen giver mulighed for, at personer, hvis arbejdsevne er nedsat til højst 15 timer om ugen i forhold til vedkommendes seneste job, og som har haft en langvarig tilknytning til arbejdsmarkedet med sammenlagt mindst 20-25 års beskæftigelse, kan trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet 6 år før folkepensionsalderen.

Tidlig pension er en ny tilbagetrækningsordning, der er baseret på, hvor mange år man har været på arbejdsmarkedet, og som giver ret til at trække sig tilbage op til 3 år før folkepensionsalderen. Ancienniteten optjenes fra det fyldte 16. år og frem til 6 år (7 år for visse årgange) før folkepensionsalderen.

Førtidspension til personer efter ny ordning sikrer et forsørgelsesgrundlag for personer mellem 18 år og folkepensionsalderen, hvis arbejdsevne er varigt og væsentligt nedsat i et sådant omfang, at personen ikke kan blive selvforsørgende ved indtægtsgivende arbejde, heller ikke i et fleksjob.

Førtidspension efter gammel ordning sikrer et forsørgelsesgrundlag for personer, der på grund af nedsat erhvervsevne er tilkendt en af de mulige typer af førtidspension efter den gamle ordning. Personer, der ikke allerede er omfattet af lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., kan ikke tilkendes ydelser efter denne lov.

Udbetaling Danmark varetager udbetaling af både folkepension, seniorpension, tidlig pension og førtidspension efter ny og gammel ordning.

Der er tre grundlæggende betingelser, der skal være opfyldt, for at åbne ret til pension efter lov om social pension og førtidspension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.: 1) ansøgeren skal have dansk indfødsret, 2) ansøgeren skal have fast bopæl i Danmark, og 3) ansøgeren skal have haft fast bopæl i riget i mindst 3 år mellem det fyldte 15. år og folkepensionsalderen eller det tidspunkt, hvorfra pensionen tilkendes. Der gælder en række fravigelser fra betingelserne om indfødsret, bopæl og optjening, som fremgår af lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., EF-forordning nr. 883/04 om koordinering af de sociale sikringsordninger, nordisk konvention om social sikring og af de bilaterale aftaler om social sikring, som Danmark har indgået med en række andre lande.

Herudover skal en person have nået folkepensionsalderen for ret til udbetaling af folkepension, og en person skal opfylde betingelserne for tilkendelse af førtidspension om nedsat arbejds- eller erhvervsevne for ret til førtidspension, ligesom en person skal opfylde aldersbetingelserne og betingelserne om nedsat arbejdsevne for tilkendelse af seniorpension og aldersbetingelserne og kravet om arbejdsmarkedsanciennitet for at opnå ret til tidlig pension.

Pension optjenes som udgangspunkt på baggrund af bopæl her i riget i optjeningsperioden mellem det fyldte 15. år og folkepensionsalderen eller det tidspunkt, hvorfra pensionen ydes. Hvis der ikke er optjent ret til fuld pension, fastsættes den optjente pension som en brøkpension eller en procentandel af fuld pension.

Efter reglerne i lov om social pension består folkepensionen af et grundbeløb og et pensionstillæg. Hertil kommer den supplerende pensionsydelse. Grundbeløbet udgør 78.216 kr. årligt. Grundbeløbet nedsættes, hvis pensionistens indtægt ved personligt arbejde overstiger 344.600 kr. årligt. Pensionstillægget udgør årligt 88.020 kr. for enlige og 44.484 kr. for gifte og samlevende. Pensionstillægget nedsættes, hvis pensionisten og dennes ægtefælle eller samlever har supplerende indkomster over en vis størrelse.

Førtidspension, der ydes efter reglerne i lov om social pension (ny ordning), og seniorpension består af én ydelse. Pensionen udgør årligt i 2021 231.972 kr. for enlige og 197.184 kr. for gifte og samlevende. Pensionen sættes ned, hvis pensionisten eller dennes ægtefælle eller samlever har supplerende indkomster over en vis størrelse.

Førtidspension, der ydes efter gammel ordning, består af et grundbeløb og et pensionstillæg samt tillæg afhængig af den tilkendte type førtidspension. Grundbeløbet udgør 77.616 kr. årligt. Grundbeløbet nedsættes, hvis en enlig eller gift pensionist har supplerende indkomst, der årligt overstiger hhv. 344.600 kr. og 233.900 kr. Pensionstillægget udgør

årligt 80.616 kr. for enlige og 38.952 kr. for gifte og samlevende. Pensionstillægget nedsættes, hvis pensionisten og dennes ægtefælle eller samlever har supplerende indkomster over en vis størrelse.

Ovenstående beløb er angivet i 2021-niveau.

Herudover kan personer, der har opnået ret dertil, fra den 1. januar 2022 overgå til tidlig pension. Tidlig pension består af én ydelse, der udgør 162.600 kr. om året (2020-niveau). Tidlig pension er modsat de andre sociale pensioner uafhængig af en eventuel ægtefælle eller samlevers indkomst. Ydelsen nedsættes med 64 pct. af indtægten, hvis pensionistens indtægter ved personligt arbejde overstiger 24.000 kr. inkl. arbejdsmarkedsbidrag (2020-niveau) pr. år.

Ved §§ 2 og 3 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop for offentlige ydelser til fremmedkrigere) blev der bl.a. indsat nye bestemmelser, § 46 d i lov om social pension og § 45 d i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., hvorefter det beregnede grundbeløb og pensionstillæg til en folkepensionist og en beregnet førtidspension højst kan udbetales med et beløb svarende til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, i en periode på 3 år, når personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, 114 c eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af lovens § 2 b i lov om pas til danske statsborgere m.v., og personen for den periode, dommen omfatter, har fået udbetalt en eller flere af 10 udtrykkeligt nævnte lovbestemte ydelser.

Ved §§ 2 og 3 i lov nr. 1526 af 18. december 2018 om ændring af lov om aktiv socialpolitik og forskellige andre love (Karantæneordning i ydelsessystemet for bandekriminelle m.v.) blev det fastsat, at bandekriminelle, folkepensionister og førtidspensionister efter lov om social pension (ny ordning) og førtidspensionister efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. (gammel ordning), som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fordi lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, i en periode på 3 år højst kan få udbetalt et beløb svarende til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter §§ 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik.

Ved indførelse af seniorpension, jf. § 1 i lov nr. 1559 af 27. december 2019 om ændring af lov om social pension og forskellige andre love (Indførelse af seniorpension), og tidlig pension, jf. § 1 i lov nr. 2202 af 29. december 2020 om ændring af lov om social pension og forskellige andre love

(Indførelse af ret til tidlig pension), blev reglerne udvidet til også at omfatte seniorpension og tidlig pension.

For folkepensionister og førtidspensionister efter gammel ordning er det dét beregnede grundbeløb og pensionstillæg, som højst kan udbetales med et beløb svarende til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, mens det for førtidspensionister efter ny ordning, seniorpensionister og tidlige pensionister er den beregnede pension, som højst kan udbetales med et beløb svarende til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik.

Den 3-årige periode regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af for meget udbetalt pension i 3-årsperioden, hvis den udbetalte pension i denne periode overstiger selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik. Det er ikke et krav i forbindelse med afgørelsen om tilbagebetaling, at personen skal have modtaget den for meget udbetalte pension mod bedre vidende.

2.4.1.1.3. Udbetaling af fleksløn tilskud eller støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed

Efter § 123 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats udgør fleksløn tilskud til personer i fleksjob 98 pct. af arbejdsløshedsdagpengenes højeste beløb svarende til 18.935 kr. i 2021. Fleksløn tilskuddet nedsættes med 30 pct. dels af lønindtægten i fleksjobbet, dels af anden lønindtægt, indtil den samlede lønindtægt pr. måned udgør 15.264 kr. (2021-niveau), og herefter med 55 pct. af den løn, som overstiger 15.264 kr.

Det følger af lovens § 124 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer, der under ferie modtager løn eller feriegodtgørelse, er berettiget til fleksløn tilskud under ferien. Fleksløn tilskuddet kan udbetales under ferieophold i udlandet.

Efter lovens § 124 er personer, der modtager løn eller dagpenge under sygdom eller barsel, berettiget til fleksløn tilskud i sygdoms- eller barselsperioden.

Efter § 126, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, er tilskuddet til personer, der driver selvstændig virksomhed, fastsat til 146.767 kr. (2021-niveau) om året. Tilskuddet nedsættes med 30 pct., dels af en beregnet årsindtægt i virksomheden, dels af anden arbejdsindkomst. Kommunen udbetaler tilskuddet med 1/12 af det beregnede tilskud pr. måned.

Efter de gældende regler i § 132, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan det beregnede tilskud efter lovens §§ 123, 124 og 126 i en periode på 3 år højst udbetales på

et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

En person, der har fået nedsat det beregnede tilskud efter §§ 123, 124 eller 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til ydelsesniveauet efter § 22, stk. 2 og 3 i lov om aktiv socialpolitik, vil fortsat modtage det pågældende tilskud og vil være omfattet af de almindelige regler, der gælder for tilskud efter hhv. §§ 123, 124 eller 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det er alene tilskuddets størrelse, der bliver sat ned.

Personen kan først kan modtage den fulde ydelse, når der er gået 3 år fra udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud efter §§ 123, 124 og 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der overstiger ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, i perioden i § 132 stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Hvis kommunen udbetaler fuldt fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, og hvis personen er omfattet af § 132, vil kommunen skulle kræve tilbagebetaling af forskellen mellem det udbetalte fleksløntilskud/tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og det tilskud, som personen skulle have haft. Det er ikke et krav i forbindelse med afgørelsen om tilbagebetaling, at personen skal have modtaget det for meget udbetalte tilskud mod bedre vidende.

På denne måde sikres det, at personer omfattet af § 132 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ikke ville kunne få et større beregnet tilskud udbetalt, uanset at kommunen ikke på tidspunktet for anmodning om tilskud vil have kendskab til, at pågældende alene vil være berettiget til et beregnet tilskud efter lovens §§ 123, 124 og 126 på niveau med ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik.

2.4.1.1.4. Udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn

Arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge og efterløn reguleres af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 215 af 12. februar 2021, som ændret senest ved lov nr. 1438 af 29. juni 2021, samt bekendtgørelser fastsat med hjemmel heri.

Reglerne om arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge og efterløn administreres af arbejdsløshedskasserne.

Efter de gældende regler i §§ 53 og 54 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. er arbejdsløshedsdagpenge til et ledigt medlem af en arbejdsløshedskasse betinget af, at medlemmet har et forudgående medlemskab af en vis varighed og en forudgående indkomst eller beskæftigelse af en vis størrelse eller kan modtage dagpenge på dimittendvilkår. Det er

endvidere efter § 57, stk. 4, og § 62 i loven en betingelse, at medlemmet er tilmeldt hos jobcenteret som arbejdssøgende, og at medlemmet i øvrigt står fuldt til rådighed for arbejdsmarkedet.

Efter reglerne i § 75 h, stk. 3, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. er retten til feriedagpenge betinget af, at medlemmet på ferietidspunktet

- er i et arbejdsforhold som lønmodtager eller er ledigt,
- ville have dagpengeret i tilfælde af ledighed og
- har afholdt sin optjente ferie med feriegodtgørelse eller løn.

Efter reglerne i § 75 h, stk. 10, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. er der i bekendtgørelse nr. 1265 af 28. august 2020 om feriedagpenge fastsat nærmere regler om feriedagpenge.

Det fremgår heraf bl.a., at medlemmet på ferietidspunktet skal holde ferie og som udgangspunkt skal opfylde de samme betingelser, der gælder for at få dagpenge, som hvis man var ledig. Medlemmet skal dog ikke stå til rådighed, jf. § 62 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Efter reglerne i kapitel 11 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. giver efterløn medlemmer af en arbejdsløshedskasse med en længerevarende tilknytning til arbejdsmarkedet mulighed for at trække sig helt eller delvis tilbage fra arbejdsmarkedet på fleksible vilkår i op til 5 år før folkepensionsalderen, jf. lov om social pension.

De grundlæggende betingelser for at få ret til efterløn fremgår af §§ 74 og 74 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Det er en betingelse, at medlemmet ved overgangen til efterløn vil kunne opfylde betingelserne for ret til dagpenge ved ledighed, herunder stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Efter overgangen til efterløn er det ikke længere en betingelse, at medlemmet skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Medlemmer, der opfylder de opstillede betingelser for ret til hhv. arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn, har ret til den pågældende ydelse. Dette gælder som udgangspunkt uanset medlemmets forhold i øvrigt.

Et medlem, som ved domstols- eller administrativ afgørelse er berøvet sin frihed, eller som unddrager sig frihedsberøvelse, har ikke ret til arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn. Hvis et medlem under en ferie med feriedagpenge bliver frihedsberøvet, har pågældende stadig ret til feriedagpenge, såfremt pågældende ikke før ferien vidste, at pågældende ville blive frihedsberøvet. Det følger af § 62, stk. 2, nr. 3 (arbejdsløshedsdagpenge), og § 74 n, stk. 9 og 10 (efterløn), i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og § 9, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 1265 af 28. august 2020 om feriedagpenge.

Ved § 4 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere), blev der

indsat en bestemmelse i § 87 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., hvorefter et medlem blev udelukket fra at få udbetalt arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn i en periode på 3 år, hvis medlemmet ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b i lov om pas til danske statsborgere m.v., og medlemmet for den periode, dommen omfatter, har fået udbetalt en eller flere af 10 udtrykkeligt nævnte lovbestemte ydelser.

Ved § 5 i lov nr. 1526 af 18. december 2018 om ændring af lov om aktiv socialpolitik og forskellige andre love (Karantæneordning i ydelsessystemet for bandekriminelle m.v.) blev det fastsat, at bandekriminelle, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fordi lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, skal udelukkes fra ret til arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge og efterløn efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. i en 3-årig karantæneperiode, uanset om personen i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage disse ydelser.

Det forhold, at et medlem af en arbejdsløshedskasse er udelukket fra arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn i en 3-årsperiode, er ikke til hinder for, at pågældende kan medregne indkomst og beskæftigelse, der ligger i 3-årsperioden, til opfyldelse af betingelserne for ret til dagpenge, når 3-årsperioden er udløbet, eller at pågældende i 3-årsperioden kan optjene anciennitet i forhold til senere at kunne gå på efterløn.

Den 3-årige periode regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

I tilfælde, hvor Udbetaling Danmark ved samkøring eller sammenstilling af oplysninger konstaterer, at et medlem af en arbejdsløshedskasse har fået udbetalt arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn i den 3-årige karantæneperiode, skal arbejdsløshedskassen træffe afgørelse om, at medlemmet skal betale ydelsesbeløbet tilbage. Det er ikke et krav, at personen skal have modtaget arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn mod bedre vidende.

Et medlem, der ikke har ret til arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn i perioden på tre år, jf. ovennævnte, vil kunne modtage integrationsydelse eller uddannelseshjælp eller kontanthjælp på et niveau, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, hvis de almindelige betingelser i § 11, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, er opfyldt.

2.4.1.1.5. Udbetaling af dagpenge efter barselsloven

Ret til dagpenge efter barselsloven reguleres i lov om ret til

orlov og dagpenge ved barsel (barselsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 235 af 12. februar 2021 med senere ændringer, samt bekendtgørelser udstedt med hjemmel heri.

Udbetaling Danmark udbetaler dagpenge til den barslende – eller til arbejdsgiveren, hvis denne udbetaler løn under fraværet.

Ret til dagpenge efter barselsloven under fravær i forbindelse med graviditet, fødsel og adoption m.v., er bl.a. betinget af, at forælderen opfylder et beskæftigelseskrav, enten som lønmodtager/ledig eller som selvstændig erhvervsdrivende, jf. barselslovens §§ 27 og 28. Det er endvidere i barselsloven forudsat, at retten er betinget af, at den pågældende er sammen med barnet i fraværperioden.

Som udgangspunkt vil en person, som opfylder betingelserne for at modtage dagpenge efter barselsloven, have ret til dagpengene, uanset personens forhold i øvrigt.

Udbetalingen ophører dog, hvis en person bliver frihedsberøvet eller bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. barselslovens §§ 51 og 52.

Ved § 5 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere), blev der indsat en ny bestemmelse i barselsloven, § 49 b, hvorefter en person er udelukket fra at få udbetalt dagpenge efter barselsloven i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b i lov om pas til danske statsborgere m.v., og personen for den periode, dommen omfatter, har fået udbetalt en eller flere af 10 udtrykkeligt nævnte lovbestemte ydelser.

Ved § 6 i lov nr. 1526 af 18. december 2018 om ændring af lov om aktiv socialpolitik og forskellige andre love (Karantæneordning i ydelsessystemet for bandekriminelle m.v.) blev der indsat endnu en ny bestemmelse i barselsloven, § 49 c, hvorefter bandekriminelle, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fordi lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, er udelukket fra ret til dagpenge efter barselsloven i en 3-årig karantæneperiode, uanset om personen i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage dagpenge efter barselsloven.

Barselslovens § 49 c gælder alt fravær med dagpenge efter barselsloven, herunder også udskudt orlov og pasning af alvorligt syge børn. Det vil evt. være muligt for den anden forælder at afholde den barsel med barselsdagpenge, som personen dermed evt. ikke kan holde, hvis den anden forælder opfylder barselslovens beskæftigelseskrav og øvrige betingelser. Det forhold, at en person er udelukket fra at få

udbetalt dagpenge efter barselsloven i en 3-årsperiode, er ikke til hinder for, at pågældende kan medregne løntimer, der ligger i 3-årsperioden, til at opfylde betingelserne for ret til dagpenge efter barselsloven, for en fraværperiode efter barselsloven med første fraværssdag efter 3-årsperioden er udløbet.

Det følger af barselslovens § 49 c, stk. 2, at 3 års-perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Det følger af barselslovens § 49 c, stk. 3, at Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om, at en person, der har modtaget dagpenge efter loven, som personen ikke var berettiget til efter § 49 c, stk. 1, skal betale dagpengene tilbage. Udbetaling Danmark samkører eller sammenstiller oplysninger for at kunne træffe afgørelse om tilbagebetaling efter § 49 c, stk. 3. Det er ikke et krav, at personen skal have modtaget dagpengene mod bedre vidende.

§ 49 c, stk. 3, retter sig mod dagpenge efter loven udbetalt til personen selv. Hvis en eventuel arbejdsgiver har nået at få udbetalt refusion, afgøres et evt. tilbagebetalingskrav efter lovens almindelige regel i § 49, hvorefter modtageren ud over uberettiget at have modtaget beløbet også skal have modtaget det mod bedre vidende.

En person, der ikke har ret til barseldagpenge i perioden på tre år, jf. ovennævnte, vil kunne modtage uddannelseshjælp eller kontanthjælp på et niveau, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, hvis de almindelige betingelser i § 11, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik er opfyldt.

2.4.1.1.6. Udbetaling af sygedagpenge

Ret til sygedagpenge reguleres af lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 1712 af 20. august 2021 med senere ændringer, samt bekendtgørelser udstedt med hjemmel heri.

For at opnå ret til sygedagpenge skal den sygemeldte være uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom, jf. sygedagpengelovens § 7.

Kommunen udbetaler sygedagpenge til den sygemeldte eller til arbejdsgiveren, hvis denne udbetaler løn under sygefraværet. Dog udbetaler arbejdsgiveren sygedagpenge i de første 30 kalenderdage (arbejdsgiverperioden), hvis den sygemeldte opfylder beskæftigelseskravet over for arbejdsgiveren og dermed har været ansat hos arbejdsgiveren i de seneste 8 uger og har haft mindst 74 timers beskæftigelse i perioden.

For at opnå ret til sygedagpenge fra kommunen skal den sygemeldte bl.a. opfylde et beskæftigelseskrav som enten lønmodtager/ledig eller selvstændig erhvervsdrivende, jf. sygedagpengelovens §§ 32, 34 og 42.

Som udgangspunkt vil en person, som opfylder betingelser-

ne for at modtage sygedagpenge, have ret til sygedagpenge, uanset personens forhold i øvrigt.

Udbetalingen ophører dog, hvis en person bliver frihedsberøvet eller bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. sygedagpengelovens §§ 74 og 75.

Ved § 6 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere), blev der indsat en ny bestemmelse i lov om sygedagpenge, § 71 b, hvorefter en person er udelukket fra at få udbetalt sygedagpenge fra kommunen i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b i lov om pas til danske statsborgere m.v., og personen for den periode, dommen omfatter, har fået udbetalt en eller flere af 10 udtrykkeligt nævnte lovbestemte ydelser.

Ved § 7 i lov nr. 1526 af 18. december 2018 om ændring af lov om aktiv socialpolitik og forskellige andre love (Karantæneordning i ydelsessystemet for bandekriminelle m.v.) blev der indsat endnu en ny bestemmelse i lov om sygedagpenge, § 71 c, hvorefter bandekriminelle, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fordi lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, er udelukket fra ret til sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge i en 3-årig karantæneperiode, uanset om personen i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage sygedagpenge fra kommunen.

En arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygdom, kan efter sygedagpengelovens § 54 få udbetalt de dagpenge, som lønmodtageren ellers ville have ret til fra kommunen. Da en lønmodtager efter § 71 c ikke har ret til sygedagpenge fra kommunen i 3-årsperioden, har en arbejdsgiver, der udbetaler løn under fravær til lønmodtageren, ikke ret til refusion af sygedagpengene efter lovens § 54.

Det forhold, at et person er udelukket fra at få udbetalt sygedagpenge fra kommunen i en 3-årsperiode, er ikke til hinder for, at pågældende kan medregne beskæftigelse, der ligger i 3-årsperioden, til at opfylde betingelserne for ret til sygedagpenge fra kommunen ved et sygefravær med første sygefraværssdag efter 3-årsperioden er udløbet.

Det følger af sygedagpengelovens § 71 c, stk. 2, at perioden på 3 år, jf. stk. 1, regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Efter sygedagpengelovens § 71 c, stk. 3, skal kommunen træffe afgørelse om, at en person, der har modtaget sygedagpenge fra kommunen, som personen ikke var berettiget til

efter stk. 1, skal betale sygedagpengene tilbage. Udbetaling Danmark skal samkøre eller sammenstille oplysninger for at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse om tilbagebetaling efter § 71 c, stk. 3. Det er ikke et krav, at personen skal have modtaget dagpengene mod bedre vidende.

§ 71 c, stk. 3, retter sig mod sygedagpenge fra kommunen udbetalt til personen selv. Hvis en eventuel arbejdsgiver har nået at få udbetalt refusion, afgøres et evt. tilbagebetalingskrav efter sygedagpengelovens almindelige regel i § 71, hvorefter modtageren ud over uberettiget at have modtaget beløbet også skal have modtaget det mod bedre vidende.

En person, der ikke har ret til sygedagpenge i perioden på tre år, jf. ovennævnte, vil kunne modtage uddannelseshjælp eller kontanthjælp på et niveau, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, hvis de almindelige betingelser i § 11, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, er opfyldt.

2.4.1.1.7. Udbetaling af fleksydelse

Fleksydelse reguleres af lov om fleksydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 222 af 12. februar 2021, som ændret ved § 11 i lov nr. 876 af 12. maj 2021, samt af bekendtgørelse nr. 1187 af 5. august 2020 om fleksydelse.

Fleksydelse er en tilbagetrækningsordning for personer, der er visiteret til fleksjob, og som ønsker at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet, inden de når folkepensionsalderen. Fleksydelsesordningen administreres af Udbetaling Danmark.

De grundlæggende betingelser for at få ret til fleksydelse fremgår af §§ 1 a-2 a i lov om fleksydelse. Det er herunder en betingelse, at personen har nået fleksydelsesalderen, jf. lovens § 1 a, opfylder et anciennitetskrav og har bopæl her i riget eller i et andet EØS-land, jf. lovens § 2. Det er samtidig en betingelse for at få udbetalt fleksydelse, at personen ikke er varetægtsfængslet.

Ved § 7 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere), blev der bl.a. indsat en ny bestemmelse – § 22 a i lov om fleksydelse – hvorefter en person bliver udelukket fra at få udbetalt fleksydelse i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, eller §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller for at have været i udlandet i strid med et udrejseforbud fastsat i medfør af paslovens § 2 b i lov om pas til danske statsborgere m.v., og personen for den periode, dommen omfatter, har fået udbetalt en eller flere af 10 udtrykkeligt nævnte lovbestemte ydelser.

Ved § 8 i lov nr. 1526 af 18. december 2018 om ændring af lov om aktiv socialpolitik og forskellige andre love (Karantæneordning i ydelsessystemet for bandekriminelle m.v.) blev det fastsat, at bandekriminelle, som ved endelig dom er

idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fordi lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, fremover skal udelukkes fra ret til udbetaling af fleksydelse fra Udbetaling Danmark efter lov om fleksydelse i en 3-årig karantæneperiode, uanset om personen i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage fleksydelse.

Den 3-årige karantæneperiode skal regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

I tilfælde, hvor Udbetaling Danmark ved samkøring eller sammenstilling af oplysninger konstaterer, at en person har modtaget fleksydelse i den 3-årige karantæneperiode, skal Udbetaling Danmark træffe afgørelse om tilbagebetaling. Det er ikke et krav, at personen skal have modtaget ydelsen mod bedre vidende.

En person, der ikke har ret til fleksydelse i perioden på tre år, jf. ovennævnte, vil kunne modtage uddannelseshjælp eller kontanthjælp på et niveau, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, hvis de almindelige betingelser i § 11, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik, er opfyldt.

2.4.1.2. Regler om Udbetaling Danmarks registrering og videregivelse af oplysninger

Udbetaling Danmark skal efter § 12 i, stk. 1, i lov om Udbetaling Danmark, samkøre eller sammenstille oplysninger om domfældte fremmedkrigere, der har modtaget en afgørelse om tilbagebetaling efter § 46 c, stk. 2, i lov om social pension, § 45 c, stk. 2, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., § 62, stk. 8, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., § 49 a, stk. 2, i barselsloven, § 71 a, stk. 2, i lov om sygedagpenge, § 22, stk. 7, i lov om fleksydelse, § 91, stk. 1, nr. 5, i lov om aktiv socialpolitik, § 70 f, stk. 11, 2. og 3. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, regler fastsat i medfør af § 70 g, stk. 7, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, § 2 f i SU-loven og § 14 c i lov om statens voksenuddannelsesstøtte, med oplysninger fra indkomstregisteret og med nødvendige indtægtsoplysninger fra andre registre, herunder fra andre myndigheder, med henblik på kontrol af, om personerne uberettiget har fået udbetalt en offentlig ydelse i den 3-årige periode, hvor de som følge af afgørelsen om tilbagebetaling er udelukket fra at modtage eller har en begrænset ret til at modtage offentlige ydelser.

Ved lov nr. 1526 af 18. december 2018 om ændring af lov om aktiv socialpolitik og forskellige andre love (Karantæneordning i ydelsessystemet for bandekriminelle m.v.) blev der indført regler om en 3-årig udelukkelses- eller karantæneperiode i ydelsessystemet for bandekriminelle, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en

overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fordi lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer. Der blev i den sammenhæng indført regler i § 12 i, stk. 2, i lov om Udbetaling Danmark, som sikrer, at Udbetaling Danmark samler oplysninger om personer, der er omfattet af karantæneperioden for bandekriminelle, og løbende følger med i, om personerne får udbetalt offentlige ydelser.

Efter § 12 i, stk. 2, i lov om Udbetaling Danmark skal Udbetaling Danmark således samkøre eller sammenstille oplysninger om personer, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, med oplysninger fra indkomstregisteret og med nødvendige indtægtsoplysninger fra andre registre, herunder fra andre myndigheder, med henblik på kontrol af, om personerne uberettiget har fået udbetalt en offentlig ydelse i den 3-årige periode, hvor de som følge af dommen er udelukket fra at modtage eller har en begrænset ret til at modtage offentlige ydelser.

Endvidere skal Udbetaling Danmark efter § 12 i, stk. 3, i lov om Udbetaling Danmark i en 13-årig periode samkøre eller sammenstille oplysninger om personer, der modtager integrationsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, og som har modtaget en afgørelse om tilbagebetaling efter § 91, stk. 1, nr. 5, i lov om aktiv socialpolitik, eller ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, med oplysninger fra indkomstregisteret og med nødvendige indtægtsoplysninger fra andre registre, herunder fra andre myndigheder, med henblik på kontrol af, at personerne ikke modtager hjælp i form af uddannelseshjælp eller kontanthjælp uden at opfylde opholdskravet, jf. § 11, stk. 3-5, i lov om aktiv socialpolitik.

Perioden med udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser regnes fra tidspunktet for den endelige dom, når personen er idømt bøde eller betinget fængselsstraf. Hvis den pågældende er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, regnes perioden fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter. I de situationer skal Udbetaling Danmark efter § 12 i, stk. 5, i lov om Udbetaling Danmark videregive oplysninger om myndighedernes og arbejdsløshedskassernes afgørelser om tilbagebetaling til Kriminalforsorgen. Kriminalforsorgen skal derefter underrette Udbetaling Danmark, når den dømte løslades. Kriminalforsorgen skal endvidere underrette Udbetaling Danmark ved løsladelse af en person, der afsoner ubetinget fængselsstraf eller udstår forvaring i Kriminalforsorgens institutioner for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Det følger af § 12 i, stk. 6, at hvis Udbetaling Danmark konstaterer, at en person, der er omfattet af en udelukkelses- eller karantæneperiode, får udbetalt en offentlig ydelse, skal

Udbetaling Danmark videregive resultaterne af samkøringen eller sammenstillingen til den udbetalende myndighed. Hvis ydelsen er udbetalt af en arbejdsløshedskasse, skal Udbetaling Danmark ifølge § 12 i, stk. 7, videregive resultaterne af samkøringen eller sammenstillingen til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, som herefter videregiver oplysningen til arbejdsløshedskassen.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan anmode Udbetaling Danmark om oplysninger om, hvilke myndigheder der har modtaget resultatet af en registersamkøring, med henblik på at styrelsen evt. kan indhente en redegørelse om den foretagne sagsbehandling på baggrund af resultatet af registersamkøringen, jf. § 12 f i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Samkøring, sammenstilling og videregivelse af oplysninger efter § 12 i, i lov om Udbetaling Danmark, kan ske uden samtykke fra borgeren.

2.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser

Som det fremgår af afsnit 1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, indgår det i aftalen mellem Regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Nye Borgerlige fra juni 2021 bl.a., at der skal indføres sanktioner i ydelsessystemet for alle personer, der er straffet for vold eller grov vold mod børn i nære relationer. Det fremgår ligeledes af aftalen, at den nuværende karantæneordning for bandekriminelle udvides til også at gælde sådanne personer. Dermed vil en person dømt for vold eller grov vold mod børn i nære relationer i en 3-årig periode efter udstået straf højst kunne modtage kontanthjælp og visse andre ydelser på niveau med selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse. Den dømte bliver desuden udelukket fra arbejdsløshedsdagpenge og visse andre ydelser i en karantæneperiode på tre år. Karantæneordningen vil gælde for alle uanset etnisk baggrund.

Beskæftigelsesministeriet finder, at karantæneordningen, som den gældende karantæneordning for bandekriminelle, ikke bør omfatte dømte personer, hvor straffen alene er bøde, betinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, som ikke er af frihedsberøvende karakter, f.eks. dom til ambulans behandling eller til tilsyn efter straffelovens §§ 68 og 69.

Det findes hensigtsmæssigt, at én myndighed samler oplysninger om alle domfældte efter straffelovens bestemmelser, der indebærer en karantæneperiode, og løbende følger med i, om personerne får udbetalt offentlige ydelser, og i givet fald orienterer den udbetalende myndighed eller arbejdsløshedskasse. Det vurderes, at opgaven med at samle og formidle oplysninger om personer, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt., bør placeres hos Udbetaling Danmark, som i forvejen, jf. § 12 i, i lov om Udbetaling Danmark, varetager den til-

svarende opgave vedrørende domfældte fremmedkrigere og bandekriminelle, der er udelukket fra eller har en begrænset ret til offentlige ydelser.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at den gældende karantæneordning i ydelses-systemet, som gælder for personer, der ved endelig dom idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en lovovertrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, udvides til også at omfatte personer, som ved endelig dom idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.

Den foreslåede ændring af straffelovens § 244, stk. 2, og den foreslåede indsættelse af et nyt punktum i straffelovens § 245, stk. 1, indebærer, at straffen for gentagen vold og for mishandling og grov vold begået mod et barn af en person i eller nært knyttet til barnets husstand skærpes med 1/3.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at den 3-årige karantæneperiode regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 244, stk. 2, eller § 245, stk. 1, 3. pkt. Fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter er udstået, når personen løslades eller udskrives. Ved løsladelse eller udskrivning forstås første løsladelse eller udskrivning, herunder prøveløsladelse og prøveudskrivning, samt benådning fra den straf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, den pågældende var idømt.

Karantæneordningen i ydelsessystemet foreslås for det første at medføre, at den dømte i en 3-årige karantæneperiode efter udstået straf højst vil kunne modtage følgende ydelser på niveau for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse:

- Uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb og ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.
- Pension efter lov om social pension.
- Pension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.
- Fleksløntilskud efter § 123 og tilskud til selvstændig virksomhed efter § 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For det andet foreslås det, at den dømte ikke vil kunne medregne en karantæneperiode på 3 år ved beregningen af opholdsperioden efter § 11, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik. Efter denne bestemmelse er retten til uddannelseshjælp eller kontanthjælp bl.a. betinget af, at personen lovligt har opholdt sig her i riget i sammenlagt 9 år inden for de seneste

10 år. Personer, der ikke har opnået ret til uddannelseshjælp eller kontanthjælp, kan, hvis de øvrige betingelser for at modtage hjælp efter § 11, i lov om aktiv socialpolitik er opfyldt, modtage selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse.

For det tredje vil den dømte blive udelukket fra følgende ydelser i en 3-årige karantæneperiode efter udstået straf:

- Arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge og efterløn efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.
- Dagpenge efter barselsloven.
- Sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge.
- Fleksydelse efter lov om fleksydelse.

Hvis en kommune, Udbetaling Danmark eller en arbejdsløshedskasse udbetaler ydelser til en person omfattet af den 3-årige karantæne, som den pågældende ikke er berettiget til i karantæneperioden, vil beløbet skulle kræves tilbagebetalt. Med henblik på at sikre, at der kan træffes afgørelse om tilbagebetaling, vil Udbetaling Danmark skulle samkøre eller sammenstille oplysninger om udbetalinger i karantæneperioden.

2.4.3.1. Nedsættelse af visse ydelser til niveauet for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse i 3 år

2.4.3.1.1. Nedsættelse af ydelser efter lov om aktiv socialpolitik

Det foreslås, at personer, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 2, fremover alene har ret til at modtage uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse under ressourceforløb eller jobafklaringsforløb og ledighedsydelse med et niveau svarende til satsen for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse i en 3-årige karantæneperiode.

Den 3-årige karantæneperiode vil skulle regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Det foreslås endvidere, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalte ydelser efter kapitel 4, 6 a-6 c og 7, hvis ydelserne overstiger niveauet for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i den 3-årige karantæneperiode. Det er ikke et krav i forbindelse med afgørelsen om tilbagebetaling, at personen skal have modtaget den for meget udbetalte ydelse mod bedre vidende. Udbetaling Danmark skal samkøre eller sammenstille oplysninger for at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse om tilbagebetaling efter loven.

Derudover foreslås det, at personer, der får nedsat deres ressourceforløbsydelse til niveauet for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 10 j, i lov

om aktiv socialpolitik, i en 12-ugers periode, fordi de er udeblevet fra visse retsmøder, får en sanktion fordelt på 3 forskellige sanktionssatser i lighed med personer omfattet af §§ 10 f eller h, når pågældende skal have en sanktion for f.eks. uden rimelig grund at være ophørt i sit arbejde.

Der henvises til afsnit 2.4.3.4., samt bemærkningerne til lovforslagets § 3 og § 11, nr. 2.

2.4.3.1.2. Nedsættelse af folkepension, førtidspension, seniorpension og tidlig pension

Det foreslås, at personer, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 2, fremover alene har ret til at modtage folkepension, førtidspension, seniorpension eller tidlig pension svarende til satsen for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse i en 3-årig karantæneperiode.

Forslaget omfatter fsva. folkepension og førtidspension efter gammel ordning det beregnede grundbeløb og pensionstillæg, jf. § 31, stk. 4, i lov om social pension, og § 29, stk. 5, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., seniorpension og førtidspension, jf. lovens § 32 c, stk. 2, og tidlig pension, jf. lovforslagets § 4, nr. 6.

Den 3-årige karantæneperiode vil skulle regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Det følger af § 34, stk. 1, 1. pkt., i lov om social pension, at når pensionen ikke har været udbetalt som følge af fængselsophold, genoptages udbetalingen med virkning fra 1 måned før opholdets ophør. Det foreslås på den baggrund, at i tilfælde, hvor udbetalingen af pension genoptages med virkning fra 1 måned før opholdets ophør, vil den 3-årige karantæneperiode dog skulle regnes fra dette tidspunkt. Tilsvarende vil gælde ved beregning af den 3-årige karantæneperiode for dømte fremmedkrigere og bandekriminelle. Herved vil beregningen af den 3-årige karantæneperiode reelt skulle gælde for den første pensionsudbetaling, uanset om pensionen bliver udbetalt forud eller bagud, og pensionsmodtagere vil således blive stillet ens, uanset om pensionen betales forud eller bagud.

Forslaget vil endvidere medføre, at Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af for meget udbetalt pension i 3-årsperioden, hvis den udbetalte pension i denne periode overstiger selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik. Det er ikke et krav i forbindelse med afgørelsen om tilbagebetaling, at personen skal have modtaget den for meget udbetalte pension mod bedre vidende.

Det foreslås endelig, at tidlig pension på samme måde som førtidspension og seniorpension højst kan udbetales med et

beløb svarende til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, når den tidlige pensionist er omfattet af §§ 46 d, 46 f eller 46 g i lov om social pension.

Forslaget vil betyde, at det i loven tydeliggøres, at dømte fremmedkrigere, dømte bandekriminelle og personer, der er dømt for vold eller grov vold mod børn i nære relationer, samt tiltalte i straffesager, der uden lovligt forfald udebliver fra retsmøder, højst kan få udbetalt tidlig pension med et beløb svarende til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets §§ 4 og 5.

2.4.3.1.3. Nedsættelse af fleksløntilskud eller støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed

Det foreslås, at personer, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 2, fremover alene har ret til et beregnet fleksløntilskud eller et beregnet tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende med en væsentligt og varigt nedsat arbejdsevne på et niveau svarende til satsen for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse og overgangsydelse i en 3-årig karantæneperiode.

Det foreslås endvidere, at den 3-årige karantæneperiode skal regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Forslaget vil endvidere medføre, at kommunen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt fleksløntilskud eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende i 3-årsperioden, hvis det udbetalte tilskud i denne periode overstiger selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik. Udbetaling Danmark skal samkøre eller sammenstille oplysninger for at sikre, at kommunen kan træffe afgørelse om tilbagebetaling efter loven. Det er ikke et krav i forbindelse med afgørelsen om tilbagebetaling, at personen skal have modtaget det for meget udbetalte tilskud mod bedre vidende.

Der henvises til afsnit 2.4.3.4., samt bemærkningerne til lovforslagets § 6 og § 11, nr. 2.

2.4.3.2. Karantæneperiode på 3 år ved beregning af ret til uddannelses- eller kontanthjælp

Det foreslås, at personer, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 2, fremover ikke skal have medregnet en karantæneperiode på 3 år ved beregningen af kravet om

lovligt ophold her i riget i sammenlagt 9 år inden for de seneste 10 år, der gælder for at kunne modtage uddannelses- eller kontanthjælp, jf. § 11, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik.

Er opholdskravet og beskæftigelseskravet, jf. § 11, stk. 8, ikke opfyldt, yder kommunen selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, jf. lovens § 11, stk. 11.

Det foreslås endvidere, at den 3-årige periode skal regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter. I den 3-årige karantæneperiode vil der kunne udbetales selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis betingelserne for modtagelse af hjælpen i øvrigt er opfyldt.

Der henvises til afsnit 2.4.3.4, samt til bemærkningerne til lovforslagets § 3.

2.4.3.3. Udelukkelse fra visse ydelser i 3 år

2.4.3.3.1. Udelukkelse fra udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn

Det foreslås, at personer, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 2, fremover skal udelukkes fra ret til arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge og efterløn efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. i en 3-årig karantæneperiode, uanset om personen i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage disse ydelser.

Den 3-årige periode vil skulle regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Det foreslås endvidere, at arbejdsløsheds-kassen i tilfælde, hvor Udbetaling Danmark ved samkøring eller sammenstilling af oplysninger konstaterer, at et medlem af en arbejdsløshedskasse har fået udbetalt arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn i den 3-årige karantæneperiode, skal træffe afgørelse om, at medlemmet skal betale ydelsesbeløbet tilbage. Der henvises til bemærkningerne i afsnit 2.4.3.4., samt bemærkningerne til lovforslagets § 11, nr. 2.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 7.

2.4.3.3.2. Udelukkelse fra udbetaling af dagpenge efter barselsloven

Det foreslås, at personer, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 2, fremover skal udelukkes fra ret til

dagpenge efter barselsloven i en 3-årig karantæneperiode, uanset om personen i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage dagpenge efter barselsloven.

Den 3-årige karantæneperiode vil skulle regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Det foreslås endvidere, at Udbetaling Danmark i tilfælde, hvor Udbetaling Danmark ved samkøring eller sammenstilling af oplysninger konstaterer, at en person har modtaget dagpenge efter barselsloven i den 3-årige karantæneperiode, skal træffe afgørelse om tilbagebetaling. Der henvises til afsnit 2.4.3.4., samt bemærkningerne til lovforslagets § 11, nr. 2.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 8.

2.4.3.3.3. Udelukkelse fra udbetaling af sygedagpenge fra kommunen

Det foreslås, at personer, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 2, fremover skal udelukkes fra ret til sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge i en 3-årig karantæneperiode, uanset om personen i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage sygedagpenge fra kommunen.

Den 3-årige karantæneperiode vil skulle regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Det foreslås endvidere, at kommunen i tilfælde, hvor Udbetaling Danmark ved samkøring eller sammenstilling af oplysninger konstaterer, at en person har modtaget sygedagpenge fra kommunen i den 3-årige karantæneperiode, skal træffe afgørelse om tilbagebetaling. Der henvises til afsnit 2.4.3.4., samt bemærkningerne til lovforslagets § 11, nr. 2.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 9.

2.4.3.3.4. Udelukkelse fra udbetaling af fleksydelse

Det foreslås, at personer, som ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 2, fremover skal udelukkes fra ret til udbetaling af fleksydelse fra Udbetaling Danmark efter lov om fleksydelse i en 3-årig karantæneperiode, uanset om personen i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage fleksydelse.

Den 3-årige karantæneperiode vil skulle regnes fra det tids-

punkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Det foreslås endvidere, at Udbetaling Danmark i tilfælde, hvor Udbetaling Danmark ved samkøring eller sammenstilling af oplysninger konstaterer, at en person har modtaget fleksydelse i den 3-årige karantæneperiode, skal træffe afgørelse om tilbagebetaling. Der henvises til afsnit 2.4.3.4., samt bemærkningerne til lovforslagets § 11, nr. 2.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 10.

2.4.3.4. Registrering hos og videregivelse af oplysninger fra Udbetaling Danmark

Det foreslås at placere opgaven med at samle og formidle oplysninger om personer, der skal omfattes af den foreslåede karantæneordning i ydelsessystemet for voldsdømte, hos Udbetaling Danmark, som i forvejen, jf. § 12 i, i lov om Udbetaling Danmark, varetager den tilsvarende opgave vedrørende domfældte fremmedkrigere og bandekriminelle, der er udelukket fra eller har en begrænset ret til offentlige ydelser.

Med forslaget udvides anvendelsesområdet for § 12 i, stk. 2, i lov om Udbetaling Danmark, så Udbetaling Danmark fremover også skal samkøre eller sammenstille oplysninger om personer, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt., med oplysninger fra indkomstregisteret og med nødvendige indtægtsoplysninger fra andre registre, herunder fra andre myndigheder, med henblik på kontrol af, om personerne uberettiget har fået udbetalt en offentlig ydelse i den periode, hvor de som følge af dommen efter de nævnte bestemmelser i straffeloven er udelukket fra eller har en begrænset ret til at modtage offentlige ydelser i en 3-årsperiode.

For modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, der ifølge de foreslåede ændringer vil blive omfattet af en 3-årig karantæneperiode, der ikke kan indgå ved beregning af opholdskravet på sammenlagt 9 år inden for de seneste 10 år, er der behov for en samkøringsperiode på 13 år. En person, der får karantæne efter lovforslagets § 3, nr. 2, vil således være længere tid om at opnå ret til uddannelses- og kontanthjælp, idet den 3-årige karantæneperiode ikke kan medregnes. For at sikre, at ingen personer, der har fået en karantæneperiode efter lovforslagets § 3, nr. 2, overgår til uddannelses- eller kontanthjælp, før karantæneperioden på 3 år er forløbet og opholdskravet på sammenlagt mindst 9 år inden for de seneste 10 års ophold i Danmark er opfyldt, er der behov for at samkøre og sammenstille oplysningerne i en periode på 13 år. For denne målgruppe er det nødvendigt, at Udbetaling Danmark i en 13-årig periode kan oplyse udbetalende kommune om, at der er en 3-årig karantæneperiode, der ikke kan medregnes ved

beregningen af opholdskravet efter § 11, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik.

På den baggrund foreslås anvendelsesområdet i lovens § 12 i, stk. 3, udvidet, således at samkøringsperioden på 13 år for visse modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse også vil gælde for målgruppen i den foreslåede karantæneordning.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 11, nr. 2.

Den foreslåede periode med udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser vil skulle regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt. Fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter er udstået, når personen løslades eller udskrives. For at kunne afgrænse perioden med kontrol af oplysninger fra indkomstregisteret m.v., har Udbetaling Danmark derfor brug for at blive underrettet, når personen bliver løsladt eller udskrevet.

Derfor foreslås målgruppen i § 12 i, stk. 5, i lov om Udbetaling Danmark udvidet, således at kriminalforsorgen skal underrette Udbetaling Danmark, når en person, der afsoner ubetinget fængselsstraf eller udstår forvaring i kriminalforsorgens institutioner for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt., løslades.

De foreslåede ændringer i § 12 i, stk. 3, 4 og 5, i lov om Udbetaling Danmark, er udtryk for en udvidelse af nationale særregler inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen. Der henvises også til pkt. 2.1.3.4. i de almindelige bemærkninger til LSF 77, Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik og forskellige andre love (Karantæneordning i ydelsessystemet for bandekriminelle m.v.) som fremsat af beskæftigelsesministeren den 24. oktober 2018.

Kriminalforsorgen har ikke i alle tilfælde oplysninger om løsladelse og udskrivning af personer, der udstår anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor en person er idømt behandling på en psykiatrisk afdeling, hvor overlægen træffer beslutning om udskrivelse til fortsat ambulans behandling.

Det forslås derfor, at den eksisterende bemyndigelse i § 12 i, stk. 5, hvorefter beskæftigelsesministeren efter forhandling med vedkommende minister kan fastsætte nærmere regler om underretning af Udbetaling Danmark om oplysninger om løsladelse eller udskrivning af en person, der udstår anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, ændres således, at bemyndigelsen tillige kommer til at

omfatte personer omfattet af straffelovens § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt. Derved sikres det, at Udbetaling Danmark i alle tilfælde får de nødvendige oplysninger til at iværksætte samkøring og sammenstilling med oplysninger fra indkomstregisteret.

Det antages, at nogle af de personer, der vil blive omfattet af den foreslåede karantæneordning i ydelsessystemet som følge af en overtrædelse omfattet af straffelovens § 244, stk. 2, eller § 245, stk. 1, 3. pkt., vil have været varetægtsfængslet under retssagen i et omfang, som betyder, at den idømte fængselsstraf er udstået på tidspunktet for dommen. I sådanne tilfælde vil den dømte ikke blive indsat til afsoning i en institution under kriminalforsorgen, men blive løsladt umiddelbart efter domsafsigelsen. Karantæneperioden i ydelsessystemet vil derfor også begynde på tidspunktet for den endelige dom. Det kan endvidere ikke udelukkes, at personer dømt efter straffelovens § 81 a, tilsvarende vil have været varetægtsfængslet under retssagen i et omfang, som betyder, at den idømte fængselsstraf er udstået på tidspunktet for dommen.

For at sikre, at der kan iværksættes registersamkøring og sammenstilling af indtægtsoplysninger med det samme i tilfælde af, at en person har udstået sin straf og løslades umiddelbart efter domsafsigelsen, foreslås det at tilføje i § 12 i, stk. 5, i lov om Udbetaling Danmark, at Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis en person ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt., og den pågældende på tidspunktet for den endelige dom har udstået fængselsstraffen.

Det vurderes at den behandling af personoplysninger, herunder oplysninger om strafbare forhold, som den foreslåede tilføjelse i § 12 i, stk. 5, i lov om Udbetaling Danmark, vil foranledige for Anklagemyndigheden, kan ske inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 6 og databeskyttelseslovens § 8, stk. 2.

Udbetaling Danmark skal efter den gældende § 12 i, stk. 6, i lov om Udbetaling Danmark videregive resultaterne af samkøringen eller sammenstillingen efter § 12 i, stk. 1-3, til en myndighed, der udbetaler en ydelse til en person i perioden med udelukkelse fra eller begrænset ret til offentlige ydelser, der er omfattet af en karantæneperiode, uanset om karantænen skyldes en dom som fremmedkriger eller en dom om ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfolge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. Med de foreslåede ændringer af § 12 i, stk. 2 og 3, vil Udbetaling Danmarks videregivelse af resultater af samkøring eller sammenstilling, jf. § 12 i, stk. 6, fremover også omfatte målgruppen i den foreslåede karantæneordning for voldsdømte personer.

Myndigheden bliver derved vidende om, at personen er udelukket fra eller kun har begrænset ret til offentlige ydelser i

en 3-årig periode, så der kan tages højde for det i myndighedens sagsbehandling.

Når det drejer sig om en ydelse, der er udbetalt af en arbejdsløshedskasse i karantæneperioden, vil Udbetaling Danmark, i lighed med den gældende videregivelsesordning efter § 12 i, stk. 6, i lov om Udbetaling Danmark i sager om dømte fremmedkrigere og bandekriminelle, fremover også skulle videregive resultater af samkøring vedrørende voldsdømte personer til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, som giver oplysningerne videre til arbejdsløsheds-kassen.

Hvis det konstateres, at en person har fået udbetalt en offentlig ydelse i 3-års perioden i strid med reglerne, skal myndigheden eller arbejdsløsheds-kassen kræve beløbet tilbagebetalt.

Med den foreslåede udvidelse af målgruppen for Udbetaling Danmarks registersamkøring og sammenstilling af oplysninger efter § 12 i, stk. 2 og 3, vil § 12 f i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, hvorefter Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan indhente redegørelser fra myndigheder, der modtager resultater af Udbetaling Danmarks registersamkøring efter § 12 i, stk. 6, i lov om Udbetaling Danmark, derved fremover også omfatte resultater af samkøring vedrørende persongruppen i den foreslåede karantæneordning for voldsdømte personer.

Myndigheden vil således være forpligtet til på styrelsens anmodning at redegøre for den foretagne sagsbehandling på baggrund af oplysningerne om resultatet af registersamkøringen. Redegørelsen vil både kunne omfatte faktiske oplysninger om de foretagne sagsskridt og eventuelle afgørelser til personen med det formål at skabe sikkerhed for, at myndigheden har forholdt sig til de modtagne oplysninger og undersøgt, om personen har modtaget ydelsen med urette. Der er således tale om en kontrol af myndighedernes opfølgning og ikke en kontrol rettet mod den enkelte borger. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering vil ikke kunne eller skulle ændre myndighedernes vurderinger og afgørelser i de konkrete sager.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 11, nr. 2-5.

2.5. Fleksibel udbetaling af hjælp til repatriering og hjemrejsestøtte

2.5.1. Gældende ret

2.5.1.1. Hjælp til repatriering

Det følger af repatrieringslovens § 7, stk. 1, at kommunalbestyrelsen efter ansøgning yder hjælp til repatriering til en person, der er omfattet af § 3, stk. 1 eller 6. Personer omfattet af repatrieringsordningens personkreds er således flygtninge m.v., familiesammenførte til flygtninge m.v., andre familiesammenførte udlændinge samt danske statsborgere med dobbelt statsborgerskab, der i forbindelse med

repatriering løses fra deres danske statsborgerskab. Der kan kun udbetales hjælp til repatriering, hvis personen ikke har midler hertil og ønsker at vende tilbage til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, med henblik på at tage varig bopæl.

Hjælp til repatriering udbetales som led i personens tilbagevenden til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning. Ved vurderingen af, om personen har midler til repatriering, ser kommunalbestyrelsen bort fra formuebeløb, herunder i form af kapitalpension m.v., på op til 50.000 kr. for enlige og op til 100.000 kr. for ægtefæller, jf. repatrieringslovens § 7, stk. 11.

Kommunalbestyrelsen påser i forbindelse med behandling af en ansøgning om repatrieringsstøtte, hvilke udgifter der i den konkrete sag kan ydes hjælp til.

Hjælp til repatriering omfatter udgifter til rejsen fra Danmark til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, udgifter til transport af personlige ejendele eller hjælp til udgifter til køb af personligt bohav, udgifter til transport af erhvervsudstyr, etableringshjælp, køb af erhvervsudstyr, sygeforsikring i et år i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, udgifter til medbragt lægeordineret medicin, udgifter til nødvendige personlige hjælpemidler og nødvendig vaccination samt udgifter til skolegang, jf. repatrieringslovens § 7 a, stk. 1, nr. 1-10.

De ovenfor angivne beløb er fastsat i 2021-niveau, jf. vejledning nr. 9981 af 10. december 2020 om satsen 2021. Beløbene reguleres én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten.

Hjælp til etablering i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, jf. repatrieringslovens § 7 a, stk. 1, nr. 4, udgifter til sygeforsikring i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, jf. § 7 a, stk. 1, nr. 6, og udgifter til skolegang, jf. § 7 a, stk. 1, nr. 9, samt hjælp til dækning af behandlingsudgifter, jf. § 7 a, stk. 4, udbetales i to dele, jf. § 7 a, stk. 2-5. Første del af hjælpen udbetales således i Danmark i forbindelse med tilbagevenden til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning.

Det følger af udlændingelovens § 17 a, stk. 1 og 2, at der for visse udlændinge, der med henblik på at tage varigt ophold vender tilbage til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, og dermed opgiver bopælen her i landet, gælder en særlig fortrydelsesret på op til 12 på hinanden følgende måneder, som i visse tilfælde kan forlænges op til i alt 24 måneder. Fortrydelsesretten indebærer, at opholdstilladelsen

ikke skal anses for bortfaldet, uanset at udlændingen er repatrieret til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, og dermed har opgivet sin bopæl i Danmark.

For udlændinge, der efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, har en fortrydelsesret på 12 måneder eller mere, udbetales den resterende del af hjælp til repatriering, jf. ovenfor, efter fortrydelsesrettens udløb. For andre udlændinge – hvor fortrydelsesretten efter udlændingelovens § 17 a er af kortere varighed end 12 måneder, eller hvor der ikke gælder nogen fortrydelsesret – udbetales den resterende del af hjælp til repatriering 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

For udlændinge gælder det således, at den resterende del af hjælp til repatriering kan udbetales, når de tidsmæssige betingelser er opfyldt, dvs. typisk når der er forløbet 12 måneder fra udrejsen af Danmark, eller når fortrydelsesretten herefter udløber.

Hvis den pågældende er dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab, udbetales den resterende del af hjælp til repatrieringen, når den pågældende, på baggrund af en ansøgning om ubetinget løsning fra det danske statsborgerskab indgivet senest 12 måneder efter udrejsen af Danmark, fremlægger dokumentation for, at den pågældende og dennes eventuelle børn, der er omfattet af repatrieringen, er ubetinget løst fra det danske statsborgerskab. Tilsvarende skal børn, som er født efter kommunens endelige tilsagn om hjælp til repatriering og dermed ikke modtager hjælp til repatriering, og som opholder sig sammen med den repatrierede forælder i dennes hjemland, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, løses fra deres danske statsborgerskab. Er den pågældende dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab, der har børn, der er født efter kommunens endelige tilsagn om hjælp til repatriering, og som følger den repatrierede forælder, udbetales den resterende hjælp til hhv. etablering, sygeforsikring, behandlingsudgifter og skoleudgifter, når den pågældende herudover fremlægger dokumentation for ubetinget løsning for disse børn.

Formålet med opdeling af udbetaling af hjælp til repatriering er at forhindre misbrug af ordningen, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 1246. Opdelingen af støtten øger samtidig motivationen til at blive i hjemlandet. Den enkelte person skal selv rette henvendelse til de danske myndigheder med oplysninger om nuværende adresse og bankforbindelse for at få udbetalt den sidste del af hjælpen.

2.5.1.2. Hjemrejsstøtte

Efter hjemrejselovens § 8, stk. 2, kan hjemrejsstøtte efter stk. 1 ydes til 1) en udlænding, der opholder sig her i landet, og som er registreret som asylansøger efter udlændingelovens § 48 e, stk. 2, og er meddelt afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 af Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet eller har frafaldet sin ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, 2) en udlænding,

der opholder sig her i landet, og som har fået sin opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7, 8, 9 b eller 9 c, hvor denne var meddelt efter en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 9 e, nægtet forlænget eller inddraget efter udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1, 3) en udlænding, hvis opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person omfattet af nr. 2 er nægtet forlænget eller inddraget efter udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1, og 4) en udlænding, der har haft opholdstilladelse i mindst 5 år, og som har fået sin opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person, der ikke er omfattet af nr. 2 eller udlændingelovens §§ 9 m eller 9 n, inddraget eller nægtet forlænget efter udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1.

Udlændinge- og integrationsministeren kan efter hjemrejse-lovens § 8, stk. 6, fastsætte nærmere regler om hjemrejse-støtte, herunder om betingelser for opnåelse af hjemrejse-støtte, hjemrejsestøttens form, støttebeløb m.v.

Bemyndigelsesbestemmelsen i stk. 6 er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1861 af 23. september 2021 om hjemrejse-støtte (hjemrejsestøttebekendtgørelsen). De nærmere regler om hjemrejsestøtte er fastsat i bekendtgørelsen.

Det følger af bemærkningerne til forslag til hjemrejeloven, at en udlænding, der opholder sig her i landet, og som har fået sin opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7, 8, 9 b eller 9 c, hvor denne var meddelt efter en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 9 e, inddraget eller nægtet forlænget efter udlændingelovens § 19, stk. 1, vil kunne meddeles hjemrejsestøtte bestående af hjælp til dækning af de udgifter, der i dag følger af repatrieringsloven (Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 203 som fremsat).

De nærmere betingelser for og indholdet af hjemrejsestøtte efter hjemrejeloven svarer derfor til hjælp til repatriering efter repatrieringsloven. Der henvises til afsnit 2.5.1.1. for en nærmere beskrivelse af ordningen.

2.5.1.3. Kontrol for hvidvask og terrorfinansiering

Efter § 11, stk. 1, i hvidvaskloven skal virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens anvendelsesområde indhente en kundes identitetsoplysninger og kontrollere disse oplysninger på grundlag af dokumenter og data indhentet fra en pålidelig og uafhængig kilde. Endvidere skal virksomhederne løbende overvåge kundens transaktioner og aktiviteter gennem hele kundeforholdet for at sikre, at transaktionerne og aktiviteterne er i overensstemmelse med virksomhedens viden om kunden og kundens risikoprofil. I den forbindelse skal virksomheden desuden løbende ajourføre dokumenter, data og oplysninger om kunden.

Virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven skal ud over kravene i hvidvasklovens § 11 gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer i henhold til lovens § 17, stk.

1, når der vurderes at være øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Efter hvidvasklovens § 17, stk. 2, skal virksomheder gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer, hvis kunden har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommis-sionens liste over højrisikotredjelande. Bestemmelsen præci-serer, at de skærpede kundekendskabsprocedurer bl.a. skal omfatte indhentelse af en række nærmere angivne oplysnin-ger og skærpet overvågning af forretningsforbindelsen.

Efter hvidvasklovens § 17, stk. 3, skal virksomheder gen-nemføre yderligere risikobegrænsende foranstaltninger, når fysiske personer eller juridiske enheder gennemfører trans-aktioner, der involverer lande, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande. Disse foran-staltninger skal f.eks. bestå i anvendelse af supplerende ele-menter af skærpede kundekendskabsprocedurer.

Hvis en transaktion eller aktivitet er usædvanlig, skal virk-somheden undersøge baggrunden for og formålet med trans-aktionen eller aktiviteten, jf. hvidvasklovens § 25, stk. 1, og foretage underretning til Hvidvasksekretariatet, jf. § 26, hvis mistanke om hvidvask eller terrorfinansiering ikke kan afkræftes herved.

Virksomheder skal i øvrigt sikre sig, at de overholder sikker-hedsresolutioner og forordninger indeholdende restriktioner og regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Virksomhederne skal i forbindelse med udbetaling til lande, der er underlagt restriktioner og/eller EU-sanktioner, sikre sig, at de overholder restriktionerne og forordningernes krav, herunder at hverken kunden eller transaktionsmodtageren står opført i en af indefrysingslisterne og EU-forordningerne.

Kontanter eller andre likvide midler, der svarer til en værdi af 10.000 euro eller mere, skal angives til Toldstyrelsen. Li- kvide midler, som ikke angives, vil kunne medføre en bøde, og at værdier tilbageholdes og undersøges, herunder for tegn på forbindelse til kriminelle aktiviteter.

2.5.1.4. Internationale sanktioner

Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) giver EU grundlag for at iværksætte sanktioner over for tredjelande og individer, herunder både fysiske og juridiske personer samt grupperinger. Der er tale om et to-strengt system, idet EU for det første gennemfører sanktioner, som er vedtaget af FN's Sikkerhedsråd i med-før af FN-pagtens kapitel VII, og for det andet iværksætter selvstændige sanktioner (autonome EU-sanktioner) i medfør af TEUF art. 215. Begge sanktionstyper implementeres via EU-retsakter i form af Rådsafgørelser og Rådsforordninger, der er retligt bindende i Danmark fra datoen for offentliggø-relse i EU-tidende.

Under FN's og EU's sanktionsregimer kan indføres dels sek-torsanktioner rettet mod et tredjeland's finansielle sektor og dels målrettede økonomiske sanktioner i form af indefrys-

ning samt forbud mod direkte og indirekte at stille finansielle og økonomiske ressourcer til rådighed for særligt listede personer og enheder. Begge sanktionsmuligheder vil efter omstændighederne kunne hindre udbetaling af repatrieringsstøtte.

Underlægges et tredjeland internationale sanktioner, kan der ligeledes opstå situationer, hvor den internationale finansielle sektor udviser stor forsigtighed i forbindelse med finansielle transaktioner til landet. Dette sker typisk for at sikre, at de involverede finansielle virksomheder ikke utilsigtet kommer til at medvirke til sanktionsovertrædelser. I disse tilfælde ønskes en høj grad af sikkerhed for, at transaktionerne ikke foretages i strid med sanktionerne. Opnås denne sikkerhed ikke, afholder de finansielle virksomheder sig ofte fra at foretage transaktionerne, da selv utilsigtede sanktionsovertrædelser kan have store økonomiske konsekvenser.

I forhold til Syrien er en lang række syriske banker listet under EU's sanktionsregime. Sanktionsregimet udgøres af Rådsforordning nr. 36/2012 med senere ændringer samt Rådsafgørelse 2013/255/FUSP med senere ændringer. Ligeledes har man fra amerikansk side under egne unilaterale økonomiske sanktioner listet den syriske nationalbank. For så vidt angår Iran, er et mindre antal iranske banker listet under EU's sanktionsregime, der udgøres af Rådsforordning nr. 267/2012 med senere ændringer samt Rådsafgørelse 2010/413/FUSP med senere ændringer. Dertil har man fra amerikansk side listet flere iranske banker, ligesom man ved indførelsen af såkaldte sekundære sanktioner har gjort det muligt at udelukke de banker, som handler med listede iranske banker, fra den amerikanske finansielle sektor.

2.5.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets intention, at repatrieringsordningen skal være attraktiv for de udlændinge og danske statsborgere med dobbelt statsborgerskab, der er omfattet af repatrieringsloven, og som ønsker at vende tilbage til deres hjemland, tidligere opholdsland eller et land, hvortil de har nær familiemæssig tilknytning. Tilsvarende mulighed for økonomisk støtte ydes til de udlændinge, hvis opholdstilladelse er nægtet forlænget eller inddraget på grund af ændrede omstændigheder, og som medvirker til deres udrejse.

Samtidig finder Udlændinge- og Integrationsministeriet det hensigtsmæssigt for bl.a. at imødegå risiko for misbrug af ordningen, at udbetalingen af den samlede hjælp til repatriering og hjemrejsestøtte er opdelt, så udbetalingen i høj grad sker, efter tilbagevenden har fundet sted. Udbetaling af den resterende del af hjælpen til repatriering samt den løbende reintegrationsbistand har imidlertid vist sig at medføre praktiske udbetalingsudfordringer i visse sanktionsbelagte lande, herunder Syrien og Iran. Tilsvarende udfordringer forventes at ville gøre sig gældende for udbetaling af hjemrejsestøtte til udlændinge, hvis opholdstilladelse er nægtet forlænget eller inddraget, og som udrejser til sanktionsbelagte lande.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har på den baggrund undersøgt en række mulige løsninger på udbetaling af økonomisk støtte til sanktionerede lande. Det har imidlertid vist sig, at det ikke på nuværende tidspunkt er muligt at etablere andre løsninger på overførsel af økonomisk støtte.

Da udfordringerne med udbetaling af repatrierings- og hjemrejsestøtte til visse lande kan påvirke hhv. repatrieringsordningens og hjemrejsestøtteordningens attraktivitet negativt og bevirke, at færre ønsker at benytte ordningerne, er der efter Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse behov for at etablere en mere fleksibel udbetalingsløsning, som udlændinge og danske statsborgere med dobbelt statsborgerskab kan vælge at gøre brug af med henblik på at sikre, at hjælp til repatriering og hjemrejsestøtte når frem til den enkelte. Den fleksible udbetaling vil efter ministeriets opfattelse alene skulle benyttes, så længe der er udfordringer med udbetaling af den økonomiske støtte til sanktionsbelagte lande.

De aktuelle udbetalingsudfordringer er bl.a. forårsaget af repatrierings- og hjemrejsestøtteordningens nuværende præmisser sammenholdt med de internationale sanktioner rettet mod visse lande og det stigende fokus på en effektiv forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering. Danske pengeinstitutters mulighed for at medvirke til, at midler kan overføres til konti i sanktionerede lande, med henblik på udbetaling af den resterende del af hjælpen til repatriering og hjemrejsestøtten samt den løbende, månedlige reintegrationsbistand og hjemrejsebistand, er væsentligt vanskeliggjort som følge af det ovenfor beskrevne samspil. Danske pengeinstitutters overførsel af midler til konti i bl.a. Syrien forudsætter typisk, at pengeinstituttet har en udenlandsk korrespondentforbindelse, der kan bistå med at få midlerne videreført mod det land, hvor overførslen skal foretages til.

Kommunalbestyrelserne oplever, som følge af at visse finansielle transaktioner fra danske pengeinstitutter ikke kan gennemføres til det land, hvortil udlændingen udrejser til, udfordringer i forbindelse med udbetalingen af repatrieringsstøtte og hjemrejsestøtte til navnlig Syrien og Iran.

Udfordringerne med at overføre og udbetale den resterende del af hjælpen til repatriering og hjemrejsestøtten samt den løbende, månedlige reintegrationsbistand og hjemrejsebistand betyder, at der blandt personer, som vil kunne overveje at repatriere eller medvirke til udrejsen, kan skabes usikkerhed om ordningen.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder på den baggrund, at der – til trods for, at det som udgangspunkt er ønsket at fastholde en opdelt udbetaling af hjælpen til repatriering og hjemrejsestøtten – er behov for at imødegå den potentielle usikkerhed, som de skitserede udbetalingsudfordringer måtte medføre. Der er på den baggrund behov for, at der midlertidigt gives mulighed for, at der i særlige tilfælde tilbydes en fleksibel udbetaling af hjælp til repatriering og hjemrejsestøtte til visse lande i forbindelse med udrejsen

fra Danmark. Den fleksible udbetaling vil kunne bestå i en samlet udbetaling af den samlede hjælp til repatriering eller hjemrejsestøtte i forbindelse med udrejsen af Danmark. Den fleksible udbetaling vil derimod ikke kunne bestå af reintegrations- eller hjemrejsebestand, som udbetales løbende over en årrække, under forudsætning af at den pågældende fortsat opfylder betingelserne herfor.

For så vidt angår støtte efter repatrieringsloven er det Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at udbetalingen af anden rate af hjælpen til repatriering er tæt forbundet med muligheden for at fortryde repatrieringen. Ministeriet vurderer på den baggrund, at det vil være uhensigtsmæssigt, hvis personer, efter at have fået udbetalt den samlede hjælp til repatriering, fortsat har mulighed for at fortryde repatrieringen og vende tilbage til Danmark, uden at den pågældendes danske opholdstilladelse anses for bortfaldet.

Udlændinge- og Integrationsministeriet vurderer endvidere, at det ikke vil være hensigtsmæssigt, hvis det er muligt for de personer, der vælger at få udbetalt den samlede hjælp til repatriering eller hjemrejsestøtte i forbindelse med udrejsen, samtidig at blive bevilget reintegrations- eller hjemrejsebestand, idet denne støtte bevilges som en livslang eller 5-årig månedlig støtte, og idet tilsvarende udbetalingsudfordringer på den baggrund vil gøre sig gældende ved disse udbetalinger.

Endvidere vil der ved en samlet udbetaling i Danmark være behov for vished for, at de pågældende er udrejst af Danmark i overensstemmelse med repatrieringsordningen eller afgørelsen om inddragelse eller nægtelse af forlængelse af en opholdstilladelse. Det er således efter Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse nødvendigt at sikre en kontrol af, at de pågældende ikke misbruger den fleksible udbetalingsløsning til at få udbetalt den økonomiske støtte uden at rejse hjem.

2.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indføre en ordning, hvorefter hjælp til repatriering og hjemrejsestøtte til personer, der repatrierer eller vender tilbage til lande, hvortil udbetalinger af ydelserne i væsentlig grad er vanskeliggjort af udfordringer med finansielle transaktioner til de pågældende lande fra danske pengeinstitutter, undtagelsesvist kan udbetales på anden måde, end det følger af nugældende regler. Udlændinge- og integrationsministeren bemyndiges i den forbindelse til at fastsætte nærmere regler for den konkrete fleksible udbetaling.

Det forventes, at der fastsættes regler, som vil indebære et tilbud om kontant udbetaling af hele støtten bestående af hhv. hjælp til repatriering eller hjemrejsestøtte til personer, som endnu ikke er repatrieret eller vendt tilbage, hvis de pågældende repatrierer eller vender tilbage til lande, hvortil udbetaling af ydelserne i væsentlig grad er vanskeliggjort af udfordringer med finansielle transaktioner til de pågældende lande fra danske pengeinstitutter.

Tilbuddet vil betyde, at hele ydelsen udbetales kontant i Danmark i forbindelse med udrejsen. Det vil ikke være muligt for den, der ønsker at benytte sig af tilbuddet, samtidig at blive bevilget reintegrations- eller hjemrejsebestand. Det er således op til den enkelte, om vedkommende ønsker at gøre brug af det frivillige tilbud om fleksibel udbetaling eller i stedet ønsker at repatriere eller vende tilbage på de almindelige udbetalingsvilkår, herunder i forhold til opdeling af hjælp til repatriering og hjemrejsestøtte i to rater, eventuel bevilling af reintegrations- og hjemrejsebestand og, for så vidt angår visse udlændinge, der er omfattet af repatrieringsordningen, fortrydelsesret.

Det er således forventningen, at bemyndigelsesbestemmelsen vil blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om alternativ udbetaling, som afviger fra den eksisterende fremgangsmåde ved udbetaling i rater af hjælp til repatriering og hjemrejsestøtte.

Det foreslås derfor, at der fastsættes en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte regler, som giver mulighed for at kapitalisere den samlede hjælp til repatriering og hjemrejsestøtte, som den repatrierende har ret til efter repatrieringsloven og hjemrejseloven i forbindelse med udrejse til visse lande. Kapitaliseringen forventes at ville indebære, at begge rater af hjælp til repatriering og begge rater af hjemrejsestøtte vil kunne udbetales, inden den pågældende udrejser fra Danmark. Kapitaliseringen vil derimod ikke omfatte den løbende reintegrationsbestand eller hjemrejsebestand.

For så vidt angår hjælp til repatriering efter repatrieringsloven lægges der med ordningen op til, at personer, som ønsker at gøre brug af den fleksible udbetalingsmodel, og som efter gældende regler har en fortrydelsesret, vil skulle frasige sig retten til at fortryde repatrieringen forud for modtagelse af ydelsen, således at misbrug af ordningen hindres mest muligt.

For så vidt angår reintegrations- og hjemrejsebestand lægges der med ordningen op til, at det ikke vil være muligt for de personer, der vælger at få udbetalt den samlede hjælp til repatriering eller hjemrejsestøtte i forbindelse med udrejsen, samtidig at blive bevilget reintegrations- eller hjemrejsebestand.

Derudover forventes det, at der fastsættes regler om, at Hjemrejsestyrelsen for at hindre misbrug af ordningen vil skulle ledsage den pågældende, der benytter sig af fleksibel udbetaling af hjælp til repatriering eller hjemrejsestøtte, på dele af hjemrejsen eller påse udrejsen fra Danmark. Hjemrejsestyrelsen vil endvidere kunne forestå overdragelsen af det tildelte støttebeløb i forbindelse med udrejsen.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at der er hjemmel i databeskyttelsesforordningen til den informationsudveksling mellem kommunalbestyrelserne og Hjemrejsestyrelsen og mellem Hjemrejsestyrelsen og Udlændingestyrelsen, der er påkrævet med henblik på forvalt-

ningsmyndighedernes entydige identifikation og opgavevaretagelse.

2.6. Frihedsberøvelse

2.6.1. Gældende ret

2.6.1.1. Frihedsberøvelse af asylansøgere, der er administrativt udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1

Det er efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 36, stk. 3, muligt at frihedsberøve asylansøgere, der er administrativt udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1 (administrativt udvisning ved visse former for kriminalitet), således at asylansøgeren som udgangspunkt vil være frihedsberøvet under den resterende del af asylansøgningens behandling, og frem til, at afgørelsen om udvisning kan effektueres.

Der sker således som udgangspunkt frihedsberøvelse i alle tilfælde, hvor en asylansøger er administrativt udvist efter § 25 a, stk. 1. Der foretages i forbindelse med afgørelsen om frihedsberøvelse ikke en vurdering af afgørelsen om administrativ udvisning efter § 25 a, stk. 1, da dette spørgsmål allerede er blevet vurderet i forbindelse med afgørelsen om udvisning.

Hvis det efter en konkret og individuel vurdering af den pågældende asylansøgers forhold vil virke særligt belastende for asylansøgeren, vil der dog ikke blive truffet afgørelse om frihedsberøvelse. Det kan eksempelvis være i tilfælde, hvor den pågældende er enlig og har små børn, eller hvis den pågældende er alvorligt syg og kan dokumentere dette.

En asylansøger, der er udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, vil heller ikke blive frihedsberøvet, hvis det er overvejende sandsynligt, at den pågældende asylansøger er af en bestemt nationalitet eller tilhører en befolkningsgruppe, der som udgangspunkt meddeles asyl, fordi der i sådanne tilfælde ikke er udsigt til en endelig fuldbyrdelse af udvisningsafgørelsen i form af udsendelse. Dette skyldes, at asylansøgeren – såfremt asylansøgeren anerkendes som flygtning – ikke vil kunne udsendes til hjemlandet eller til et andet land, hvor den pågældende er i risiko for forfølgelse. Afgørelsen af, om der i det konkrete tilfælde bør ske frihedsberøvelse, indebærer imidlertid ikke en selvstændig vurdering af den enkelte asylansøgers asylgrundlag. Frihedsberøvelse undlades således alene af denne grund, hvis der er tale om, at den pågældende asylansøger er af en bestemt nationalitet eller befolkningsgruppe hvorfra alle – eller et meget stort antal – personer efter Udlændingestyrelsens og Flygtningenævnets praksis bliver meddelt asyl. Det er som følge heraf forudsat, at Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet løbende orienterer Hjemrejsestyrelsen om relevant praksis. I tvivlstilfælde kan Hjemrejsestyrelsen dog forelægge konkrete sager for Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet.

Afgørelser om frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36, stk. 3, træffes af politiet i den kreds, hvor sagen behandles. I praksis træffer politiet i dette tilfælde afgørelse om

frihedsberøvelse efter anmodning fra Hjemrejsestyrelsen eller Udlændingestyrelsen. Frihedsberøvelsens lovlighed skal dog, medmindre udlændingen forinden løslades, inden for tre døgn efter frihedsberøvelsens iværksættelse prøves i retten, der tager stilling til frihedsberøvelsens lovlighed og fortsatte opretholdelse, jf. udlændingelovens § 37, stk. 1, 1. pkt.

2.6.1.2. Dublinforordningens artikel 28, stk. 1-4

Dublinforordningens artikel 28, stk. 1, fastslår, at medlemsstaterne ikke må frihedsberøve en person alene med den begrundelse, at vedkommende er omfattet af den procedure, der fastsættes ved forordningen.

Af Dublinforordningens artikel 28, stk. 2, fremgår det, at hvis der er en væsentlig risiko for, at en person forsvinder, kan medlemsstaterne frihedsberøve den pågældende for at sikre overførselsprocedurerne i overensstemmelse med forordningen på grundlag af en individuel vurdering af hver sag, og kun hvis frihedsberøvelsen er en forholdsmæssig foranstaltning, og andre mindre indgribende foranstaltninger ikke kan anvendes effektivt.

Forordningens artikel 2, stk. 1, litra n, præciserer, at ”risiko for, at den pågældende forsvinder” betyder tilstedeværelsen i den enkelte sag af grunde, der er baseret på objektive, lovfæstede kriterier, til at tro, at en ansøger eller en tredjelandstatsborger eller statsløs, der er genstand for en tilbage-sendelsesprocedure, vil forsvinde.

Dublinforordningens artikel 28, stk. 3, indeholder nærmere regler om frihedsberøvelsens tidsmæssige udstrækning.

Efter forordningens artikel 28, stk. 3, 1. afsnit, skal en frihedsberøvelse med henblik på overførsel være så kort som mulig og må ikke overskride det tidsrum, der med rimelighed kan kræves for at gennemføre de nødvendige administrative procedurer med behørig omhu, indtil overførslen i henhold til forordningen er gennemført.

Af artikel 28, stk. 3, 2. afsnit, følger det, at når en person er frihedsberøvet under overførselsproceduren i medfør af artikel 28, må fristen for indgivelse af en anmodning om overtagelse eller tilbagetagelse ikke overskride en måned fra tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen. Den medlemsstat, der udfører proceduren i henhold til forordningen, skal anmode om et hurtigt svar i sådanne tilfælde. Et sådant svar skal gives senest to uger fra modtagelsen af anmodningen. Hvis der ikke er givet svar ved udløbet af fristen på to uger, anses anmodningen for at være accepteret. Dette medfører, at den anmodede stat har pligt til at overtage eller tilbagetage den pågældende person, herunder pligt til at træffe passende foranstaltninger med henblik på ankomsten.

Det følger af artikel 28, stk. 3, 3. afsnit, at når en person er frihedsberøvet i medfør af artikel 28, skal overførslen af den pågældende fra den anmodende medlemsstat til den ansvarlige medlemsstat finde sted så hurtigt, som det er praktisk muligt, og senest seks uger efter den implicite eller eksplicite accept af en anden medlemsstats anmodning om at

overtage eller tilbagetage den pågældende person, eller fra det tidspunkt, hvor klagen eller indbringelsen for en domstol ikke længere har opsættende virkning i overensstemmelse med forordningens artikel 27, stk. 3.

Det følger af artikel 28, stk. 3, 4. afsnit, at hvis den anmodende medlemsstat ikke overholder fristerne for indgivelse af en anmodning om overtagelse eller tilbagetagelse, eller hvis overførslen ikke finder sted inden udløbet af fristen på seks uger, må personen ikke længere frihedsberøves.

Dublinforordningens artikel 28, stk. 4, indeholder nærmere regler om den frihedsberøvedes garantier og vilkår under frihedsberøvelsen samt særlige regler om frihedsberøvelse af sårbare personer og ansøgere med særlige modtagelsesbehov.

Efter forordningens artikel 28, stk. 4, finder artikel 9, 10 og 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (modtagelsesdirektivet) således anvendelse, for så vidt angår betingelserne og garantierne for frihedsberøvede personer for at sikre overførselsprocedurerne til den ansvarlige medlemsstat.

Efter forordningens artikel 28, stk. 4, jf. modtagelsesdirektivets artikel 9, stk. 4, skal frihedsberøvede ansøgere straks orienteres skriftligt på et sprog, de forstår eller med rimelighed kan forventes at forstå, om grundene til frihedsberøvelsen og om procedurerne i national ret for at bestride afgørelsen om frihedsberøvelse samt om muligheden for at anmode om juridisk bistand og repræsentation.

Efter forordningens artikel 28, stk. 4, jf. modtagelsesdirektivets artikel 10, stk. 1, 1. afsnit, skal frihedsberøvelse af ansøgere som hovedregel finde sted i særlige faciliteter til brug for frihedsberøvelse. Hvis en medlemsstat ikke kan stille indkvartering til rådighed i en særlig facilitet til brug for frihedsberøvelse og som følge heraf er nødt til at benytte fængsler, skal den frihedsberøvede ansøger holdes adskilt fra de almindelige indsatte, og de vilkår under frihedsberøvelsen, der er fastlagt i dette direktiv, finder anvendelse.

Efter modtagelsesdirektivets artikel 10, stk. 1, 2. afsnit, skal frihedsberøvede ansøgere som hovedregel også holdes adskilt fra andre tredjelandstatsborgere, som ikke har indgivet ansøgning om international beskyttelse. Kan ansøgere ikke frihedsberøves adskilt fra andre tredjelandstatsborgere, skal den pågældende medlemsstat sikre, at de vilkår under frihedsberøvelsen, der er fastlagt i dette direktiv, finder anvendelse, jf. artikel 10, stk. 1, 3. afsnit.

Med hensyn til uledsagede mindreårige følger det af artikel 11, stk. 3, bl.a., at de kun må frihedsberøves under ganske særlige omstændigheder, og at de aldrig må frihedsberøves i fængsler.

Ifølge modtagelsesdirektivets artikel 10, stk. 3, skal medlemsstaterne sikre, at personer, der repræsenterer De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge (UNHCR),

har mulighed for at kommunikere med og aflægge besøg hos ansøgere på betingelser, der respekterer privatlivets fred. Denne mulighed gælder også en organisation, som arbejder på den pågældende medlemsstats område på vegne af UNHCR ifølge en aftale med den pågældende medlemsstat

2.6.1.3. Frihedsberøvelse med henblik på overførsel efter Dublinforordningen

Efter udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., kan politiet med henblik på at sikre muligheden for afvisning eller overførsel efter reglerne i kapitel 5 a bestemme, at der skal ske frihedsberøvelse, hvis der er en væsentlig risiko for, at den pågældende forsvinder, og de i § 34 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, jf. § 36, stk. 5.

Efter udlændingelovens § 34, stk. 1, kan politiet, når det anses for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse, bl.a. bestemme, at udlændingen skal deponere sit pas, tage ophold efter politiets nærmere bestemmelse eller give møde hos politiet. Herudover kan politiet efter § 34, stk. 2, hvis det skønnes hensigtsmæssigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse eller medvirken til sagens behandling eller udrejsen, bestemme, at udlændingen skal give møde hos politiet, hvis udlændingen eksempelvis indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 og ikke medvirker til sagens oplysning.

Efter hjemrejselovens § 16, stk. 5, kan politiet, med henblik på at sikre muligheden for afvisning eller overførsel efter reglerne i udlændingelovens kapitel 5 a, bestemme, at der skal ske frihedsberøvelse, hvis der er en væsentlig risiko for, at den pågældende forsvinder, og de i §§ 11 og 12 nævnte foranstaltninger for at sikre den pågældendes tilstedeværelse eller medvirken ikke er tilstrækkelige.

Efter hjemrejselovens § 11, stk. 1, kan politiet, når det anses for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse, bl.a. bestemme, at udlændingen skal deponere sit pas, tage ophold efter politiets nærmere bestemmelse eller give møde hos politiet.

Bestemmelsen i udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt. finder anvendelse for udlændinge hvis sag fortsat er under behandling, mens bestemmelsen i hjemrejselovens § 16, stk. 5, finder anvendelse på udlændinge, hvor en klage ikke længere har opsættende virkning, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 203 som fremsat, side 169-170.

Efter udlændingelovens § 37, stk. 1, skal en udlænding, der er frihedsberøvet efter § 36 og hjemrejselovens § 16, medmindre den pågældende forinden løslades, inden 3 døgn efter frihedsberøvelsens iværksættelse, fremstilles for retten, der tager stilling til spørgsmålet om frihedsberøvelsens lovlighed og fortsatte opretholdelse. Retten beskikker en advokat for udlændingen, jf. § 37, stk. 2, 1. pkt. Efter § 37, stk. 3, træffes rettens afgørelse ved kendelse, der kan kæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 37. Er udlændingen frihedsberøvet på afgørelsens tidspunkt, og findes frihedsberøvelsen lovlig, fastsættes der i kendelsen en frist for fortsat

tilbageholdelse. Denne frist kan senere forlænges af retten dog højst med 4 uger ad gangen.

Der er i udlændingeloven ingen generelle regler om den tidsmæssige udstrækning af en frihedsberøvelse.

Det er således op til domstolene at træffe afgørelse om længden af en frihedsberøvelse på baggrund af en konkret proportionalitetsvurdering, jf. også artikel 5 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

I forbindelse med gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (udsendelsesdirektivet) i dansk ret blev der i § 37, stk. 8, indsat regler om en længste udstrækning af frihedsberøvelser med henblik på udsendelse af landet.

Det følger således af § 37, stk. 8, at frihedsberøvelse med henblik på udsendelse efter udlændingelovens § 36 og hjemrejselovens § 16 ikke må finde sted i et tidsrum, der overstiger 6 måneder. Retten kan dog forlænge dette tidsrum i op til yderligere 12 måneder, hvis der foreligger særlige omstændigheder, herunder hvis udsendelsesproceduren uanset alle rimelige bestræbelser kan forventes at tage længere tid som følge af udlændingens manglende medvirken til udsendelsen eller forsinkelser i forbindelse med fremskaffelse af nødvendig rejselegitimation og indrejsetilladelse.

Ved iværksættelsen af en frihedsberøvelse skal politiet gøre udlændingen bekendt med bestemmelserne i lovens § 37, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., om retlig prøvelse af frihedsberøvelsen og om advokatbeskikkelse, jf. herved udlændingelovens § 37, stk. 4, 1. pkt.

Det følger endvidere af lovens § 37, stk. 7, at en afgørelse om frihedsberøvelse efter § 36 og hjemrejselovens § 16, og en afgørelse om opretholdelse heraf af retten efter § 37, stk. 1, 1. pkt., skal meddeles skriftligt.

Politiets orientering af udlændingen i forbindelse med iværksættelse af en frihedsberøvelse sker i dag ved en blanket affattet på dansk, som i nødvendigt omfang mundtligt oversættes for udlændingen af en tolk og udleveres til udlændingen.

Udlændingelovens § 37, stk. 10, indeholder en særlig regel, hvorefter frihedsberøvelse efter § 36 og hjemrejselovens § 16 med henblik på afvisning eller overførsel efter reglerne i kapitel 5 a eller udsendelse af udlændinge, der søger om opholdstilladelse efter § 7, skal finde sted i særlige faciliteter, og hvis dette ikke er muligt, skal den frihedsberøvede holdes adskilt fra almindelige indsatte.

Asylansøgere, som frihedsberøves, anbringes som hovedregel i Udlændingecenter Ellebæk. Udlændingecenteret blev oprettet i 1989 for at undgå, at frihedsberøvede asylansøgere anbringes sammen med kriminelle.

Efter udlændingelovens § 37 d kan en udlænding, der er frihedsberøvet i medfør af § 36 og hjemrejselovens § 16, eller hvis frihedsberøvelse er opretholdt af retten i medfør af § 37, jf. § 36 og hjemrejselovens § 16, modtage besøg i det omfang, opretholdelse af orden og sikkerhed på anbringelsesstedet tillader det, dog således at vedkommende kan underkastes besøgskontrol. Frihedsberøvede, der har ansøgt om opholdstilladelse efter § 7, har desuden ret til ukontrolleret besøg af en repræsentant fra Dansk Flygtningehjælp og af den beskikkede advokat.

Efter udlændingelovens § 37 e har en udlænding, der er frihedsberøvet i medfør af § 36 og hjemrejselovens § 16, eller hvis frihedsberøvelse er opretholdt af retten efter § 37, jf. § 36 og hjemrejselovens § 16, ret til at modtage og afsende breve, dog således at vedkommende kan underkastes brevkontrol. Frihedsberøvede, der har ansøgt om opholdstilladelse efter § 7, har ret til ukontrolleret brevveksling med bl.a. den beskikkede advokat og Dansk Flygtningehjælp

2.6.1.4. Frihedsberøvelse med henblik på indførelse af mulighed for overførsel af asylansøgere til asylsagsbehandling og eventuel efterfølgende beskyttelse i tredjelande

Udlændingelovens § 36 og hjemrejselovens § 16 indeholder nærmere regler om administrativ frihedsberøvelse af udlændinge.

Administrativ frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36 og hjemrejselovens § 16 kan anvendes til at sikre muligheden for afvisning, for administrativ udvisning, for overførsel eller tilbageførsel eller for udsendelse af en udlænding, der i øvrigt ikke har ret til at opholde sig her i landet. Herudover er der efter udlændingelovens § 36 i en række situationer hjemmel til at frihedsberøve en udlænding, der ikke i tilstrækkelig grad medvirker til udlændingemyndighedernes sagsbehandling, ligesom der kan ske frihedsberøvelse af asylansøgere i forbindelse med indrejsen.

Hjemrejsestyrelsen drager omsorg for udrejsen, hvis udlændingen ikke udrejses frivilligt, jf. hjemrejselovens § 1, stk. 2. Hvis udlændingen ikke medvirker til udsendelsen, kan Hjemrejsestyrelsen anmode politiet om bistand i forbindelse med udsendelsen, således at politiet kan anvende deres magtbeføjelser til at effektuere udsendelsen, når dette er påkrævet for at sikre udsendelsens gennemførelse, jf. hjemrejselovens § 1, stk. 3.

Politiet har enekompetencen til at magt eller tvangsindgreb på udlændingeområdet og træffer derfor den endelige afgørelse om iværksættelse af frihedsberøvelse efter anmodning fra Hjemrejsestyrelsen eller Udlændingestyrelsen, ligesom politiet står for at foretage den faktiske frihedsberøvelse.

Politiet kan således f.eks. efter anmodning fra Hjemrejsestyrelsen frihedsberøve udlændinge i udsendelsesposition efter hjemrejselovens § 16, stk. 1, 1. pkt., såfremt det skønnes nødvendigt for at sikre muligheden for udvisning eller overførsel, og foranstaltningerne i hjemrejselovens §§ 11 og 12 ikke er tilstrækkelige.

Det bemærkes, at politiet alene kan foretage en proportionalitetsafvejning og træffe afgørelse, jf. hjemrejselovens § 16, på baggrund af udlændingemyndighedernes anmodning samt vedlagte sagsakter.

Efter hjemrejselovens § 16, stk. 6, skal der ved en beslutning om frihedsberøvelse efter hjemrejselovens § 16, stk. 5, navnlig lægges vægt på, om der er risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig udsendelse, eller om udlændingen vil undvige eller lægge hindringer i vejen for forbedelsen af tilbagesendelses- eller udsendelsesprocessen. Risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig udsendelse, foreligger, når udlændingen ikke har medvirket under eller har lagt hindringer i vejen for sagens behandling, eller når der i øvrigt på baggrund af oplysningerne om udlændingen og opholdets varighed og karakter er grund til at antage, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig udsendelse.

Det er et ubetinget krav for frihedsberøvelse, at foranstaltninger for at sikre en udlændings tilstedeværelse eller medvirken efter hjemrejselovens §§ 11 og 12 ikke vurderes at være tilstrækkelige til at sikre den pågældendes tilstedeværelse. Det beror på en konkret vurdering, hvorvidt der er grundlag for frihedsberøvelse efter hjemrejselovens § 16, stk. 1, 1. pkt., eller om foranstaltninger efter hjemrejselovens §§ 11 og 12 for at sikre en udlændings tilstedeværelse eller medvirken kan anses for tilstrækkelige for at sikre udlændingens tilstedeværelse.

For udlændinge, der kan afvises eller overføres efter reglerne i Dublinforordningen eller efter en overenskomst eller et hertil svarende arrangement, som Danmark har indgået med et eller flere lande i tilslutning til Dublinforordningen, jf. udlændingelovens kapitel 5 a, kan politiet efter anmodning fra Hjemrejsestyrelsen i medfør af hjemrejselovens § 16, stk. 5, bestemme, at der skal ske frihedsberøvelse af en udlænding, hvis der er en væsentlig risiko for, at den pågældende forsvinder, og de i §§ 11 og 12 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige.

Det følger af hjemrejselovens § 16, stk. 6, at der ved beslutning om frihedsberøvelse efter § 16, stk. 5, om udlændinge, der skal afvises eller overføres efter udlændingelovens § 29 a (overførsel efter Dublinforordningen), skal lægges særlig vægt på, om udlændingen har søgt asyl i andre lande, der er tilsluttet Dublinforordningen, eller om udlændingen under opholdet i Danmark har forsøgt at indrejse og søge asyl i en anden medlemsstat. Endvidere skal der bl.a. lægges vægt på, om udlændingen antræffes af politiet og ikke har indgivet ansøgning om asyl her i landet eller i øvrigt ikke har lovligt ophold her i landet, om udlændingen tidligere har været overført fra Danmark i medfør af Dublinforordningen og på ny er indrejst her i landet, om udlændingen tidligere har undraget sig eller forsøgt at unddrage sig afvisning eller overførsel, om udlændingen har forsømt at overholde foranstaltninger, som er pålagt i medfør af hjemrejselovens §§ 11 og 12 til sikring af dennes tilstedeværelse, om udlændingen over for udlændingemyndighederne eller politiet har givet

udtryk for ikke at ville følge en afgørelse om afvisning eller overførsel og på sagens omstændigheder i øvrigt, herunder længden af et ulovligt ophold, bestyrker vurderingen af, at der er en væsentlig risiko for forsvinden.

En iværksat frihedsberøvelse skal altid være af så kort varighed som muligt og inden for de grænser for frihedsberøvelsens samlede varighed, der er fastsat i udlændingelovens § 37, stk. 8. Det fremgår af lovbemærkningerne, at en frihedsberøvelse i medfør af udlændingelovens § 36 og hjemrejselovens § 16 med henblik på udsendelse som udgangspunkt ikke må overstige 6 måneder, men kan forlænges med 12 måneder til i alt 18 måneder, såfremt der foreligger særlige omstændigheder, jf. Folketingstidende 2018-19, 1. samling, tillæg A, L 118 som fremsat, side 12. Dette gælder dog ikke for tredjelandsstatsborgere, som afvises efter udlændingelovens § 28 eller udvises på grund af kriminalitet efter udlændingelovens §§ 22-24, § 25 a, stk. 1, eller § 25 c, da disse udlændinge ikke er omfattet af den danske implementering af udsendelsesdirektivet, jf. Folketingstidende 2010-11, 1. samling, tillæg A, L 107 som fremsat, side 8.

2.6.1.5. Domstolsprøvelse og foranstaltninger under en frihedsberøvelse

Spørgsmålet om domstolsprøvelse af afgørelser om frihedsberøvelse efter bl.a. udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., og hjemrejselovens § 16, stk. 1, 1. pkt. og § 16, stk. 5, er nærmere reguleret i udlændingelovens § 37, stk. 1. Bestemmelsen i udlændingelovens § 37 indebærer, at en afgørelse om frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36 og hjemrejselovens § 16 skal indbringes for retten, hvis den varer mere end 3 døgn, og at kompetencen til at træffe afgørelse om frihedsberøvelsens lovlighed og fortsatte opretholdelse herefter henhører under retten.

Efter udlændingelovens § 37, stk. 10, skal frihedsberøvelse efter § 36 og hjemrejselovens § 16 med henblik på afvisning eller overførsel efter reglerne i kapitel 5 a (Dublinforordningen) eller udsendelse af udlændinge, der ansøger om opholdstilladelse efter § 7 (asyl), finde sted i særlige faciliteter. Hvis dette ikke er muligt, skal den frihedsberøvede holdes adskilt fra almindelige indsatte. Uledsagede mindreårige må ikke frihedsberøves i fængsler.

Udlændingeloven indeholder i §§ 37 a-37 b bestemmelser om bl.a. domstolsprøvelse og i §§ 37 c-37 e regler om iværksættelse af en række nærmere bestemte foranstaltninger under en frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36 og hjemrejselovens § 16.

Efter bestemmelsen i udlændingelovens § 37 c kan der træffes afgørelse om udelukkelse fra fællesskab (isolation). Bestemmelsen indebærer, at en udlænding, der er frihedsberøvet efter udlændingelovens § 36 og hjemrejselovens § 16, fuldstændig eller delvis kan udelukkes fra fællesskab med andre frihedsberøvede.

Efter bestemmelsen i udlændingelovens § 37 d kan der træffes afgørelse om besøgskontrol. Bestemmelsen i udlændin-

gelovens § 37 d indebærer, at en udlænding, der er frihedsberøvet i medfør af udlændingelovens § 36 og hjemrejselovens § 16, kan undergives besøgskontrol. Ved besøgskontrol forstås nægtelse af, at en frihedsberøvet modtager besøg, eller et krav om at besøg finder sted under kontrol.

Endelig kan der efter bestemmelsen i udlændingelovens § 37 e træffes afgørelse om brevkontrol. Bestemmelsen i udlændingelovens § 37 e indebærer, at politiet kan bestemme, at en udlænding, der er frihedsberøvet i medfør af udlændingelovens § 36 og hjemrejselovens § 16, skal undergives brevkontrol. Ved brevkontrol forstås dels adgangen til at gennemse breve til og fra den frihedsberøvede inden modtagelsen hhv. afsendelsen, jf. herved udlændingelovens § 37 e, stk. 1, 1. pkt., dels adgangen til at tilbageholde sådanne breve, jf. herved udlændingelovens § 37 e, stk. 3 og 4.

Politiet og anklagemyndigheden har ansvaret for fremstillinger for retten af udlændinge efter udlændingelovens § 37, stk. 1, og for effektivering af løsladelse af en frihedsberøvet udlænding. Det er endvidere politiet, som møder i retten i sager om frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36 og hjemrejselovens § 16. Ved frihedsberøvelsens iværksættelse skal politiet efter en række nærmere angivne bestemmelser i udlændingelovens § 37 skriftligt gøre udlændingen bekendt med reglerne om domstolsprøvelse af frihedsberøvelsen og beskikkelse af en advokat på et sprog, som udlændingen forstår eller med rimelighed kan formodes at forstå. Politiet skal endvidere gøre udlændingen bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med en repræsentant for Dansk Flygtningehjælp.

2.6.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser

2.6.2.1. Frihedsberøvelse af asylansøgere, der er administrativt udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1

Hjemrejseloven understøtter Hjemrejsestyrelsens opgaver. Hjemrejseloven regulerer således forhold, der knytter sig til bl.a. udlændinges frivillige udrejse og udsendelse af udlændinge, herunder effektiv fuldbyrdelse af en afgørelse om udvisning.

Det fremgår af bemærkningerne til hjemrejseloven, at "[u]dlændingelovens regler om frihedsberøvelse, som ikke angår frihedsberøvelse med henblik på udsendelse, skal forblive i udlændingeloven. Det gælder bestemmelserne i udlændingelovens § 36, stk. 1, 2. og 5-6. pkt., og stk. 2-4, der handler om muligheden for at anvende frihedsberøvelse i forbindelse med behandlingen af en asylansøgers sag.", jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 203 som fremsat, side 75.

Bestemmelser, som regulerer frihedsberøvelse med henblik på at sikre muligheden for udvisning, bør efter Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse fremgå af hjemrejseloven, og derfor bør bestemmelsen i udlændingelovens § 36, stk. 3, om frihedsberøvelse af en asylansøger, der er udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, ophæves og overføres

til hjemrejseloven, uagtet at der er tale om en situation, hvor asylansøgeren fortsat har en verserende sag om asyl.

Det bemærkes i denne forbindelse, at bestemmelsen i udlændingelovens § 36, stk. 3, – som ovenfor nævnt – ikke anvendes bl.a., hvis det er overvejende sandsynligt, at den pågældende asylansøger er af en bestemt nationalitet eller tilhører en befolkningsgruppe, der som udgangspunkt meddeles asyl, fordi der i sådanne tilfælde ikke er udsigt til en endelig fuldbyrdelse af udvisningsafgørelsen i form af udsendelse.

Det er ministeriets vurdering, at hensynet til de myndigheder, der anvender reglerne om administrativ frihedsberøvelse, og hensynet til, at borgerne kan overskue retsstillingen, tilsiger, at bestemmelsen i udlændingelovens § 36, stk. 3, i stedet fremgår af hjemrejseloven.

2.6.2.2. Frihedsberøvelse med henblik på overførsel efter Dublinforordningen

Det blev ved § 1, nr. 6, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021 vedtaget, at der foretages en ændring af henvisningen i udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt.

Lov nr. 1191 af 8. juni 2021 er endnu ikke sat i kraft.

Det foreslås i nærværende lovforslags § 1, nr. 21, at ophæve udlændingelovens § 36, stk. 3.

Den ændring af henvisningen i udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., som blev vedtaget med lov nr. 1191 af 8. juni 2021, vil som følge af ophævelsen af udlændingelovens § 36, stk. 3, ikke være korrekt.

Det er derfor Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at der skal foretages en justering af bestemmelsen i § 1, nr. 6, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021, så henvisningen i udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt. vil være korrekt, når lov nr. 1191 af 8. juni 2021 sættes i kraft.

Da der som følge af lovtekniske regler ikke kan foretages ændringer i en ændringslov, der endnu ikke er sat i kraft, vil bestemmelsen i § 1, nr. 6, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021 skulle ophæves og nyaffattes.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at justeringen af bestemmelsen i § 1, nr. 6, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021 vil ske mest hensigtsmæssigt ved, at bestemmelsen i § 1, nr. 6, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021 ophæves, og at udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt. nyaffattes.

2.6.2.3. Frihedsberøvelse med henblik på indførelse af mulighed for overførsel af asylansøgere til asylsagsbehandling og eventuel efterfølgende beskyttelse i tredjelande

Det er efter Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse nødvendigt, at udlændinge kan frihedsberøves for at sikre muligheden for overførsel efter den ordning, der er indeholdt i lov nr. 1191 af 8. juni 2021. Det er derfor ministeriets opfattelse, at der skal kunne ske frihedsberøvelse af

en udlænding, der skal overføres i henhold til den ordning der er indeholdt i lov nr. 1191 af 8. juni 2021, hvis der er en væsentlig risiko for, at den pågældende forsvinder, og de i udlændingelovens § 34 nævnte foranstaltninger (deponering af pas, meldepligt m.v.) ikke er tilstrækkelige til at sikre udlændingens tilstedeværelse eller medvirken i forbindelse med overførslen efter den foreslåede ordning.

Hjemrejsestyrelsen skal således efter Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse kunne anmode politiet om at frihedsberøve udlændinge i overførselsposition efter udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., såfremt Hjemrejsestyrelsen skønner det nødvendigt for at sikre muligheden for overførsel efter den ordning, der er indeholdt i lov nr. 1191 af 8. juni 2021, og foranstaltningerne i udlændingelovens § 34 ikke er tilstrækkelige.

Det er i den forbindelse Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at der ved en beslutning om frihedsberøvelse skal lægges vægt på, om der er risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig overførsel, eller om udlændingen vil undvige eller lægge hindringer i vejen for forberedelsen af overførselsprocessen

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder det mest hensigtsmæssigt, at en sådan mulighed for at frihedsberøve en asylansøger med henblik på overførsel af en pågældende til asylsagsbehandling og eventuel efterfølgende beskyttelse i et tredjeland omfattes af bestemmelserne i udlændingelovens §§ 37-37 b om bl.a. domstolsprøvelse. Endvidere finder Udlændinge- og Integrationsministeriet det mest hensigtsmæssigt, at den foreslåede ordning omfattes af bestemmelserne i udlændingelovens §§ 37 c-37 e om iværksættelse af en række nærmere bestemte foranstaltninger under en frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36.

2.6.3. Den foreslåede ordning

2.6.3.1. Frihedsberøvelse af asylansøgere, der er administrativt udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1

Udlændinge- og Integrationsministeriet foreslår, at der i hjemrejseloven indsættes en bestemmelse om, at en udlænding, som har indgivet en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 (asyl), og som er udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, kan frihedsberøves med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af afgørelsen om udvisning.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 36, stk. 3, der samtidig foreslås ophævet, jf. den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 21.

Der tilsigtes med forslaget ingen ændringer i bestemmelsens anvendelsesområde i forhold til, hvad der hidtil har været gældende i udlændingeloven. Der vil således skulle ske frihedsberøvelse efter den foreslåede bestemmelse i samme omfang som hidtil.

2.6.3.2. Frihedsberøvelse med henblik på overførsel efter Dublinforordningen

Det foreslås, at bestemmelsen i udlændingelovens § 36, stk. 1, 2. pkt., nyaffattes, med henblik på at indarbejde de ændringer, der følger af forslaget om at ophæve udlændingelovens § 36, stk. 3, og overføre bestemmelsens indhold til hjemrejselovens bestemmelse om frihedsberøvelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 21, og § 12, nr. 3.

Det bemærkes, at det ved § 1, nr. 6, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021 blev vedtaget, at der foretages en ændring af henvisningen i udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt.

Lov nr. 1191 af 8. juni 2021 er endnu ikke sat i kraft.

Det foreslås i nærværende lovforslags § 1, nr. 21, at ophæve udlændingelovens § 36, stk. 3.

Den ændring af henvisningen i udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., som blev vedtaget med lov nr. 1191 af 8. juni 2021, vil som følge af ophævelsen af udlændingelovens § 36, stk. 3, ikke være korrekt.

Det er derfor Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at der skal foretages en justering af bestemmelsen i § 1, nr. 6, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021, så henvisningen i udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt. vil være korrekt, når lov nr. 1191 af 8. juni 2021 sættes i kraft.

Da der som følge af lovtekniske regler ikke kan foretages ændringer i en ændringslov, der endnu ikke er sat i kraft, vil bestemmelsen i § 1, nr. 6, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021 skulle ophæves og nyaffattes.

Det foreslås på denne baggrund, at bestemmelsen i § 1, nr. 6, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021 ophæves, og at udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., nyaffattes.

Det foreslås endvidere, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for bestemmelsens ikrafttræden, jf. lovforslagets § 16, stk. 2. Dette svarer til den ikrafttrædelsesbestemmelse, der er vedtaget i lov nr. 1191 af 8. juni 2021. Bestemmelsen vil således fortsat først blive sat i kraft, når udlændinge- og integrationsministeren beslutter at sætte den ordning, der er vedtaget med lov nr. 1191 af 8. juni 2021, i kraft. Det foreslås tilsvarende, at udlændinge- og integrationsministeren fremsætter forslag om revision af loven, hvis loven ikke inden udgangen af 2022 er trådt i kraft, jf. lovforslagets § 16, stk. 8.

Der er med forslaget ikke tilsigtet ændringer af bestemmelsens materielle indhold, og Dublinforordningens artikel 28, stk. 2, jf. artikel 2, stk. 1, litra n, om frihedsberøvelse for at sikre overførselsprocedurerne efter forordningen vil således fortsat være gennemført i dansk ret.

2.6.3.3. Frihedsberøvelse med henblik på indførelse af mulighed for overførsel af asylansøgere til asylsagsbehandling og eventuel efterfølgende beskyttelse i tredjelande

Med den foreslåede nye bestemmelse i udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., foreslås det, at politiet efter indstilling og anmodning fra Hjemrejsestyrelsen kan bestemme, at der skal ske frihedsberøvelse af en udlænding, der skal overføres i henhold til den ordning der er indeholdt i lov nr. 1191 af 8. juni 2021, hvis der er en væsentlig risiko for, at den pågældende forsvinder, og de i udlændingelovens § 34 nævnte foranstaltninger (deponering af pas, meldepligt m.v.) ikke er tilstrækkelige til at sikre udlændingens tilstedeværelse eller medvirken i forbindelse med overførslen.

Det vil betyde, at der ved beslutning om frihedsberøvelse efter den foreslåede bestemmelse herom, skal lægges vægt på, om der er risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig overførsel, eller om udlændingen vil undvige eller lægge hindringer i vejen for forberedelsen af overførselsprocessen. Risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig overførsel, vil foreligge, når udlændingen ikke har medvirket under eller har lagt hindringer i vejen for sagens behandling, eller når der i øvrigt på baggrund af oplysningerne om udlændingen og opholdets varighed og karakter er grund til at antage, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig udsendelse.

Hjemrejsestyrelsen vil fortsat have ansvaret for den indledende sagsbehandling i forbindelse med iværksættelse af en frihedsberøvelse, herunder om betingelserne for frihedsberøvelsen efter styrelsens opfattelse er opfyldt, og om frihedsberøvelse efter styrelsens opfattelse er nødvendig med henblik på at sikre en udlændings tilstedeværelse til brug for overførsel.

Politiet har enekompetencen til at udøve magt eller tvangsindgreb på udlændingeområdet og træffer derfor den endelige afgørelse om iværksættelse af frihedsberøvelse efter anmodning fra Hjemrejsestyrelsen, ligesom politiet står for at foretage den faktiske frihedsberøvelse.

Det vil være et ubetinget krav for frihedsberøvelse, at foranstaltninger for at sikre en udlændings tilstedeværelse eller medvirken efter udlændingelovens § 34 (deponering af pas, meldepligt m.v.) ikke vurderes at være tilstrækkelige til at sikre den pågældendes tilstedeværelse. Det vil bero på en konkret vurdering, om der vil være grundlag for frihedsberøvelse efter den foreslåede bestemmelse herom, eller om mindre indgribende foranstaltninger vil kunne anses for tilstrækkelige for at sikre udlændingens tilstedeværelse.

Kompetencen til at træffe afgørelse om frihedsberøvelse efter den foreslåede nye bestemmelse i udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., vil efter den foreslåede ordning henhøre under politiet.

Politiet vil i forbindelse med frihedsberøvelsen skulle foretage en proportionalitetsafvejning.

Forslaget indebærer endvidere, at udlændingelovens § 37, stk. 10, om frihedsberøvelse i særlige faciliteter samt at uledsagede mindreårige ikke må frihedsberøves i fængsler

også vil omfatte udlændinge, der frihedsberøves efter den foreslåede ordning.

Den foreslåede ordning indebærer ingen ændringer i de gældende regler om foranstaltninger med henblik på at sikre en udlændings tilstedeværelse eller medvirken efter udlændingelovens § 34.

Den foreslåede ordning indebærer endvidere ingen ændringer i de gældende regler i udlændingelovens §§ 37 a-37 e om adgangen til domstolsprøvelse og legemsundersøgelse, isolation samt brev- og besøgskontrol over for udlændinge, der frihedsberøves efter den foreslåede nye bestemmelse i udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt.

Det tilsigtes med ordningen, at reglerne om domstolsprøvelse, beskikkelse af advokat m.v. i medfør af udlændingelovens § 37, stk. 1-8, ligeledes vil skulle finde anvendelse for udlændinge omfattet af den foreslåede ordning.

En iværksat frihedsberøvelse vil således altid skulle være af så kort varighed som muligt og inden for de grænser for frihedsberøvelsens samlede varighed, der er fastsat i udlændingelovens § 37, stk. 8.

Det bemærkes, at det ved § 1, nr. 5 og 7, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021 blev vedtaget, at indsætte et nyt 1. pkt. i udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., samt at indføre et nyt stk. 4 i udlændingelovens § 36.

Lov nr. 1191 af 8. juni 2021 er endnu ikke sat i kraft.

Det foreslås i nærværende lovforslags § 1, nr. 21, at ophæve udlændingelovens § 36, stk. 3.

Henvisningerne i de vedtagne nye bestemmelser i udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., og § 36, stk. 4, vil som følge af ophævelsen af udlændingelovens § 36, stk. 3, ikke være korrekte.

Det er derfor Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at der skal foretages en justering af bestemmelserne i § 1, nr. 5 og 7, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021, så henvisningen i de nye bestemmelser vil være korrekte, når lov nr. 1191 af 8. juni 2021 sættes i kraft.

Da der som følge af lovtekniske regler ikke kan foretages ændringer i en ændringslov, der endnu ikke er sat i kraft, vil bestemmelserne i § 1, nr. 5 og 7, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021 skulle ophæves og nyaffattes.

Det foreslås på denne baggrund, at bestemmelserne i § 1, nr. 5 og 7, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021 ophæves og nyaffattes.

Det foreslås endvidere, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for bestemmelsens ikrafttræden, jf. lovforslagets § 16, stk. 2. Dette svarer til den ikrafttrædelsesbestemmelse, der er vedtaget i lov nr. 1191 af 8. juni 2021. Bestemmelsen vil således fortsat først blive sat i kraft, når udlændinge- og integrationsministeren beslutter at sætte den ordning, der er vedtaget med lov nr. 1191 af 8. juni

2021, i kraft. Det foreslås tilsvarende, at udlændinge- og integrationsministeren fremsætter forslag om revision af loven, hvis loven ikke inden udgangen af 2022 er trådt i kraft, jf. lovforslagets § 16, stk. 8.

Der er med forslaget ikke tilsigtet materielle ændringer i forhold til, hvad der blev vedtaget i § 1, nr. 5 og 7, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 20-23 og § 12, nr. 3.

2.7. Fotografering og optagelse af fingeraftryk af frihedsberøvede udlændinge

2.7.1. Gældende ret

Kriminalforsorgen har i dag ret til at fotografere og optage fingeraftryk af varetægtsarrestanter og indsatte med henblik på senere identifikation, jf. hhv. straffuldbyrdelseslovens § 61, stk. 1, og retsplejelovens § 776 a, stk. 1.

Adgangen til at fotografere og optage fingeraftryk i identifikationsøjemed har bl.a. betydning for muligheden for at opspore blandt andre indsatte, der er undvejet fra straffuldbyrdelse.

Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om gennemførelsen af fotografering og optagelse af fingeraftryk, herunder også om opbevaring og destruktion, jf. hhv. straffuldbyrdelseslovens § 61, stk. 2, og retsplejelovens § 776 a, stk. 2. Straffuldbyrdelseslovens og retsplejelovens bestemmelser om fotografering og optagelse af fingeraftryk suppleres af bekendtgørelse nr. 109 af 30. januar 2019 om fotografering og optagelse af fingeraftryk af indsatte i kriminalforsorgens institutioner (fotobekendtgørelsen).

I fotobekendtgørelsen er det fastsat, at kriminalforsorgsrådet skal sikre, at den indsatte fotograferes i forbindelse med indsættelsen, således at der findes et vellignende fotografi af den pågældende i kriminalforsorgens Klientssystem.

Det følger endvidere af bekendtgørelsen, at en indsat kan ikendes disciplinærstraf, hvis den pågældende nægter at medvirke til fotografering eller optagelse af fingeraftryk.

Reglerne om fotografering og optagelse af fingeraftryk med henblik på senere identifikation i straffuldbyrdelseslovens § 61 og retsplejelovens § 776 a og de administrative regler udstedt i medfør heraf gælder alene for afsonere og for varetægtsarrestanter.

Retsplejelovens bestemmelser om varetægtsfængsling og foranstaltninger, der træder i stedet herfor, finder dog også anvendelse for udlændinge, der er varetægtsfængslet efter hjemrejselovens §§ 14 og 15, jf. hjemrejselovens § 14, stk. 3, og § 15, stk. 2. Retsplejelovens § 776 a om, at kriminalforsorgen kan fotografere og optage fingeraftryk af varetægtsarrestanter med henblik på senere identifikation, finder således også anvendelse på udlændinge, der er varetægtsfængslet i medfør af hjemrejselovens §§ 14 og 15.

Det følger af udlændingelovens § 37 a, stk. 2, at retsplejelovens §§ 773-776 og 778 om varetægtsfængsling tilsvarende finder anvendelse for udlændinge, hvis frihedsberøvelsen er opretholdt af retten i medfør af § 37, jf. § 36 og hjemrejselovens § 16.

For udlændinge, der er administrativt frihedsberøvet i medfør af udlændingelovens § 36 eller hjemrejselovens § 16, men hvis frihedsberøvelse endnu ikke er opretholdt af retten, finder retsplejelovens § 758, stk. 1, 1. pkt., § 758, stk. 2, og § 759 om anholdelse anvendelse, jf. udlændingelovens § 37 a, stk. 1.

Udlændinge, der er administrativt frihedsberøvet i medfør af udlændingelovens § 36 eller hjemrejselovens § 16, men hvis frihedsberøvelse endnu ikke er opretholdt i medfør af udlændingelovens § 37, er endvidere omfattet af varetægtsbekendtgørelsen, jf. Folketingstidende 1993-94, 1. samling, tillæg A, spalte 7388.

Det følger af varetægtsbekendtgørelsens § 1, stk. 3, at bekendtgørelsen med de fornødne fravigelser tillige finder anvendelse på andre personer, der er anbragt i varetægtsfængsel, medmindre anbringelsen er sket til udståelse af straf, til afsoning af tvangsbøde eller underholdsbidrag eller til forvaring som vidne eller lignende efter retsplejelovens regler.

Af vejledning nr. 9743 af 24. september 2021 om bekendtgørelse om ophold i varetægt (varetægtsvejledningen) fremgår det af pkt. 9, at særligt for så vidt angår udlændinge, som efter udlændingelovens § 36 eller hjemrejselovens § 16 er frihedsberøvet efter politiets bestemmelse (i op til 3 døgn), henledes opmærksomheden på, at disse er omfattet af retsplejelovens regler om anholdelse. Det fremgår videre, at det herefter følger af varetægtsbekendtgørelsens § 1, stk. 3, at varetægtsbekendtgørelsen med de fornødne fravigelser tillige finder anvendelse for denne gruppe.

2.7.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at kriminalforsorgen i dag ikke har hjemmel til tvangsmæssigt at fotografere og optage fingeraftryk af de udlændinge, hvis administrative frihedsberøvelse i medfør af udlændingelovens § 36 eller hjemrejselovens § 16, er opretholdt af retten, jf. udlændingelovens § 37, da der i udlændingelovens § 37 a, stk. 2, ikke er henvist til retsplejelovens § 776 a om, at kriminalforsorgen kan fotografere og optage fingeraftryk af varetægtsarrestanter med henblik på senere identifikation.

Kriminalforsorgen har peget på, at der – primært til brug for at hindre undvigelse og i tilfælde af eventuelle undvigelse – er behov for, at kriminalforsorgen får adgang til tvangsmæssigt at fotografere og optage fingeraftryk af de udlændinge, der administrativt frihedsberøves i medfør af udlændingelovens § 36 og hjemrejselovens 16, og hvis frihedsberøvelse er opretholdt af retten, på samme måde som det i dag er muligt i relation til afsonere og for varetægtsarrestanter. Samtidig sikres det, at kriminalforsorgen

er i besiddelse af et foto af nyere dato af de pågældende udlændinge, og at kriminalforsorgen således kan foretage en entydig identifikation af hver enkelt udlænding, således som det i dag er tilfældet for så vidt angår afsonere og for varetægtsarrestanter.

Det er på baggrund af det oplyste fra kriminalforsorgen Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at der af hensyn til at sikre sikkerheden i kriminalforsorgens institutioner, herunder primært under hensyn til hindre undvigelse, samt for at sikre en effektiv identifikation af en udlænding i tilfælde af dennes undvigelse, er nødvendigt at kriminalforsorgen får adgang til tvangsmæssigt at fotografere og optage fingeraftryk af de administrativt frihedsberøvede udlændinge.

Det er videre Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at hensynet til at sikre sikkerheden i kriminalforsorgens institutioner, herunder hensynet til at hindre undvigelse og hensynet til at sikre en effektiv identifikation i tilfælde af en eventuel undvigelse, udgør vægtige og saglige hensyn.

Indførelsen af en hjemmel for kriminalforsorgen til at kunne fotografere og optage fingeraftryk af udlændinge, som frihedsberøves i medfør af udlændingelovens § 36 eller hjemrejselovens § 16, afspejler efter ministeriets vurdering et rimeligt forhold mellem mål og middel.

Det er som følge heraf Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at der bør gælde samme regler for fotografering og optagelse af fingeraftryk og dertilhørende administrativt fastsatte regler for udlændinge, hvis administrative frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36 eller hjemrejselovens § 16 er blevet opretholdt af retten i medfør af udlændingelovens § 37, som i dag gælder for udlændinge, der er varetægtsfængslet efter hjemrejselovens §§ 14 og 15.

2.7.3. Den foreslåede ordning

Udlændinge- og Integrationsministeriet foreslår, at der tilvejebringes hjemmel til, at kriminalforsorgen tvangsmæssigt vil kunne fotografere og optage fingeraftryk af udlændinge, hvis administrative frihedsberøvelse efter udlændingelovens 36 eller hjemrejselovens § 16 er opretholdt af retten.

Det foreslås derfor, at udlændingelovens § 37 a, stk. 2, ændres, således at retsplejelovens § 776 a vil finde tilsvarende anvendelse på udlændinge, hvis administrative frihedsberøvelse er opretholdt af retten i medfør af udlændingelovens § 37, jf. § 36 eller hjemrejselovens § 16.

Tilsvarende vil bestemmelsen i retsplejelovens § 776 a, stk. 2, hvorefter justitsministeren har mulighed for at fastsætte nærmere regler om gennemførelsen af fotografering og optagelse af fingeraftryk, herunder om opbevaring og destruktions, finde anvendelse for begge persongrupper.

Det bemærkes, at retsplejelovens § 776 a finder anvendelse, uanset grundlaget for varetægtsfængslingen og uanset den

varighed, som varetægtsfængslingen forventes at have, jf. Folketingstidende 2018-19, 1. samling, Tillæg A, L 21 som fremsat, side 51. Det samme vil skulle gøre sig gældende for udlændinge, hvis frihedsberøvelse er opretholdt af retten i medfør af udlændingelovens § 37, jf. § 36 eller hjemrejselovens § 16.

Det er således ikke en betingelse, at der eksisterer en særlig risiko for, at den pågældende vil unddrage sig frihedsberøvelsen eller at frihedsberøvelsen forventes udstrakt over en given varighed, jf. Folketingstidende 2018-19, 1. samling, Tillæg A, L 21 som fremsat, side 51. Det samme vil skulle gøre sig gældende for udlændinge, hvis frihedsberøvelse er opretholdt af retten i medfør af udlændingelovens § 37, jf. § 36 eller hjemrejselovens § 16.

Overordnet er det Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 37 a, stk. 1, 2. pkt., om kriminalforsorgens optagelse af fotos og fingeraftryk af administrativt frihedsberøvede udlændinge, kan fastsættes inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, artikel 6, stk. 2 og 3, og artikel 9, stk. 2, litra f og g.

For så vidt angår kriminalforsorgens optagelse af fotos og fingeraftryk af administrativt frihedsberøvede udlændinge omfattet af reglerne i retshåndhævelsesloven vil bestemmelsen kunne fastsættes i overensstemmelse med retshåndhævelseslovens §§ 9 og 10.

Herudover bemærkes det, at de øvrige bestemmelser i databeskyttelsesforordningen og -loven samt retshåndhævelsesloven, herunder de grundlæggende principper i forordningens artikel 5 og retshåndhævelseslovens § 4, også vil skulle iagttages ved behandling af personoplysninger i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 24.

2.8. Skattefritagelse af hjemrejsestøtte

2.8.1. Gældende ret

Hjemrejsestøtte efter hjemrejseloven er efter gældende regler skattepligtige, hvis modtageren er fuldt skattepligtig til Danmark. Ydelser efter hjemrejseloven er endvidere ikke omfattet af begrænset skattepligt.

Asylansøgere m.v., der ikke har opnået lovligt opholdsgrundlag i Danmark, er ikke fuldt skattepligtige til Danmark, da skattepligten først indtræder, når der meddeles opholdstilladelse.

Personer, der er fuldt skattepligtige til Danmark, når deres opholdsgrundlag inddrages eller nægtes forlænges, er fortsat fuldt skattepligtige til Danmark, indtil de fraflytter landet, uanset at opholdsgrundlaget ikke længere er til stede. Ydelser, som de pågældende erhverver ret til inden fraflytningen fra Danmark, vil derfor være skattepligtig indkomst, medmindre de pågældende ydelser er særskilt skattefritaget, som

f.eks. støtte efter repatrieringsloven, jf. ligningslovens § 7, nr. 9. Ydelser efter hjemrejseloven er ikke omfattet af undtagelsen om skattefrihed.

2.8.2. Skatteministeriets overvejelser

Ved indførelsen af hjemrejseloven, lov nr. 982 af 26. maj 2021, er det forudsat, at udlændinge, hvis opholdstilladelse er nægtet forlænget eller inddraget efter udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1, fortsat skal kunne modtage hjælp til dækning af udgifter, som det hidtil var muligt for personkredsen efter repatrieringsloven.

Ydelser efter repatrieringsloven er efter gældende regler omfattet af skattefratagelsen i ligningslovens § 7, nr. 9. Det er som nævnt ikke tilfældet for ydelser til udlændinge, hvis opholdstilladelse er nægtet forlænget eller inddraget efter udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1, efter hjemrejseloven, selv om det var hensigten at videreføre muligheden for at yde støtte til personkredsen i hjemrejseloven.

Det er således hensigten, at hjemrejsestøtte, der ydes i medfør af hjemrejseloven, skal være skattefri.

2.8.3 Den foreslåede ordning

Det foreslås at tilføje ydelser efter hjemrejseloven til de ydelser, der er skattefrie efter ligningslovens § 7, nr. 9.

Det følger af den foreslåede ændring, at ydelser efter hjemrejseloven ikke vil skulle medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det svarer til, hvad der gælder for lignende ydelser efter repatrieringsloven.

Der henvises til lovforslagets § 14, nr. 1.

2.9. Klageadgang over afgørelser om hjemrejsestøtte for visse udlændinge

2.9.1. Gældende ret

Det fremgår af hjemrejselovens § 22, stk. 1, at Hjemrejsestyrelsens afgørelser efter hjemrejseloven kan påklages til Udlændingenævnet, jf. dog stk. 3 og stk. 4, 2. pkt.

Det fremgår endvidere af hjemrejselovens § 22, stk. 3, at Hjemrejsestyrelsens afgørelser efter bl.a. § 8 ikke kan påklages.

Af bemærkningerne til hjemrejselovens § 8, jf. Folketings-tidende 2020-21, tillæg A, L 203 som fremsat side 131, fremgår det bl.a., at forslaget indebærer, at udlændinge, der har fået deres opholdstilladelse inddraget eller nægtet forlænget, ligeledes kan ydes hjemrejsestøtte. Det fremgår endvidere, at de pågældende vil kunne meddeles hjemrejsestøtte bestående af hjælp til dækning af de udgifter, der i dag følger af repatrieringsloven, og at ordningen vil skulle administreres efter bekendtgørelsen om hjemrejsestøtte, jf. hjemrejselovens § 8, stk. 6.

Det følger herudover af bemærkningerne til hjemrejselovens

§ 8, at Hjemrejsestyrelsens fastsættelse af hjemrejsestøtten for den enkelte udlænding ikke vil kunne påklages.

Af hjemrejselovens § 8, stk. 6, fremgår det, at udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om hjemrejsestøtte, herunder om betingelser for opnåelse af hjemrejsestøtte, hjemrejsestøttens form, støttebeløb m.v.

Det følger af bekendtgørelse nr. 1861 af 23. september 2021 om hjemrejsestøtte, som fastsætter de nærmere betingelser for bl.a. opnåelse af hjemrejsestøtte, at udlændinge, der har fået deres opholdstilladelse nægtet forlænget eller inddraget, jf. udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1, kan ydes hjemrejsestøtte og hjemrejsebistand, hvis de opfylder de nærmere betingelser herfor.

Det følger af repatrieringslovens § 12, stk. 1, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter repatrieringsloven bortset fra afgørelser efter § 7, stk. 2, 2. pkt., § 9 b, stk. 1, § 10, stk. 4, 2. pkt., og § 10 b, stk. 1, kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det fremgår endvidere af repatrieringslovens § 12, stk. 2, at Udbetaling Danmarks afgørelser efter repatrieringsloven kan indbringes for Ankestyrelsen.

Ved lov nr. 2055 af 16. november 2021 om opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., blev der i hjemrejselovens § 8, stk. 2, bl.a. indsat en ny bestemmelse, der giver udlændinge, der opholder sig her i landet, og som har fået sin opholdstilladelse inddraget efter § 8, stk. 1, nr. 1, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., mulighed for at modtage hjemrejsestøtte forudsat, at de almindelige betingelser herfor er opfyldt.

Det fremgår af bemærkningerne til hjemrejselovens § 8, stk. 2, nr. 5, bl.a. at det er Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at udlændinge, hvis opholdstilladelse er inddraget efter § 8, stk. 1, nr. 1, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., bør nyde samme adgang til hjemrejsestøtte som udlændinge, hvis opholdstilladelse er inddraget efter udlændingelovens § 19, stk. 1, jf. Folketings-tidende 2020-21, tillæg A, L 43 som fremsat side 24.

2.9.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser

Før ikrafttrædelsen af hjemrejseloven den 1. juni 2021 var følgende udlændinge omfattet af repatrieringsloven og kunne modtage repatrieringsstøtte og reintegrationsbistand, hvis udlændingen opfyldte de nærmere betingelser herfor:

- Udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7, 8, 9 b eller 9 c, efter en ansøgning om opholdstilladelse efter §§ 7 eller 9 e, og hvis opholdstilladelse er nægtet forlænget eller inddraget efter § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1.
- Udlændinge, hvis opholdstilladelse efter udlændingelo-

vens § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person, der er meddelt opholdstilladelse efter §§ 7 eller 9 e, og hvis opholdstilladelse er nægtet forlænget eller inddraget efter § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1.

- Udlændinge, der har haft opholdstilladelse i mindst 5 år, og som er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person, der ikke er meddelt opholdstilladelse efter §§ 7, 9 e, 9 m eller 9 n, og hvis opholdstilladelse er inddraget eller nægtet forlænget efter § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1.

Disse udlændinge kunne før hjemrejselovens ikrafttræden indbringe kommunalbestyrelsens afgørelser efter repatrieringsloven for Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, ligesom Udbetaling Danmarks afgørelser om tilbagebetaling og ophør af reintegrationsbistand kunne indbringes til Ankestyrelsen. Afgørelser efter repatrieringslovens § 7, stk. 2, 2. pkt., om afslag på hjælp til repatriering, hvis ansøgeren har til hensigt at deltage i aktiviteter i udlandet, som kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed eller andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden, § 9 b, stk. 1 om bortfald af den resterende del af hjælp til repatriering og reintegrationsbistand i tilfælde af alvorlig kriminalitet m.v. begået efter repatriering, § 10, stk. 4, 2. pkt., om afslag på løbende, månedlig reintegrationsbistand, hvis ansøgeren har til hensigt at deltage i aktiviteter i udlandet, som kan indebære eller forøge en fare for statens sikkerhed eller andre staters sikkerhed eller en væsentlig trussel mod den offentlige orden og § 10 b, stk. 1, om bortfald af den løbende, månedlige reintegrationsbistand i tilfælde af alvorlig kriminalitet m.v. begået efter repatriering, kunne ikke påklages, og det er ikke tilsigtet med lovforslaget, at dette skal ændres.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at disse udlændinge skal have samme klageadgang til samme klageinstanser, som de havde efter repatrieringsloven.

Det er endvidere Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at udlændinge, hvis opholdstilladelse er inddraget efter § 8, stk. 1, nr. 1, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v., skal have samme klageadgang til samme klageinstanser, som de udlændinge, der havde klageadgang efter repatrieringsloven.

2.9.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at udlændinge, der kan modtage hjemrejsestøtte efter hjemrejselovens § 8, stk. 2, nr. 2-4, skal kunne klage over afgørelser vedrørende hjemrejsestøtte.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der fastsættes regler om, at udlændinge, der kan modtage hjemrejsestøtte efter hjemrejselovens § 8, stk. 2, nr. 2-4, vil kunne klage over visse afgørelser vedrørende hjemrejsestøtte, ligesom udlæn-

dinge, hvis opholdstilladelse er nægtet forlænget eller inddraget efter udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1, tidligere havde adgang til efter repatrieringsloven.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at udlændinge, der kan modtage hjemrejsestøtte efter hjemrejselovens § 8, stk. 2, nr. 5, vil kunne klage over visse afgørelser vedrørende hjemrejsestøtte.

Det er hensigten, at de nærmere regler om klageadgang vil blive fastsat i bekendtgørelsen om hjemrejsestøtte, og at reglerne vil finde anvendelse for følgende persongrupper:

- Udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7, 8, 9 b eller 9 c, efter en ansøgning om opholdstilladelse efter §§ 7 eller 9 e, og hvis opholdstilladelse er nægtet forlænget eller inddraget efter § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1.
- Udlændinge, hvis opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person, der er meddelt opholdstilladelse efter §§ 7 eller 9 e, og hvis opholdstilladelse er nægtet forlænget eller inddraget efter § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1.
- Udlændinge, der har haft opholdstilladelse i mindst 5 år, og som er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person, der ikke er meddelt opholdstilladelse efter §§ 7, 9 e, 9 m eller 9 n, og hvis opholdstilladelse er inddraget eller nægtet forlænget efter § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1.
- Udlændinge, hvis opholdstilladelse er inddraget efter § 8, stk. 1, nr. 1, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.

2.10. Udbetaling af hjemrejsebistand

2.10.1. Gældende ret

Der kan efter hjemrejselovens § 8 gives hjemrejsestøtte til visse udlændinge, der medvirker til udrejsen.

En udlænding, som har fået sin opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7, 8, 9 b eller 9 c, hvor opholdstilladelsen er meddelt en udlænding, der har indgivet en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 og 9 e (asylumrådet), nægtet forlænget eller inddraget efter udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1, fordi grundlaget for ansøgningen eller opholdstilladelsen var urigtigt eller ikke længere til stede, herunder på baggrund af ændrede forhold i hjemlandet, samt dennes eventuelle familiesammenførte familiemedlemmer, kan efter omstændighederne bevilges hjemrejsebistand, der er en løbende, pensionslignende ydelse til visse udlændinge, der ikke har midler, som kan dække behovet for hjemrejsebistand, har haft opholdstilladelse i Danmark i 5 år og på tidspunktet for hjemrejsestøtten er fyldt 55 år, opfylder betingelserne for at modtage førtidspension eller er fyldt 50 år og på grund af deres helbredstil-

stand eller lignende forhold må antages ikke at kunne skaffe sig et forsørgelsesgrundlag ved hjemrejse.

Af bemærkningerne til hjemrejselovens § 8 fremgår det bl.a., at forslaget endvidere indebærer, at udlændinge, der har fået deres opholdstilladelse inddraget eller nægtet forlænget, ligeledes kan ydes hjemrejsestøtte, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 203 som fremsat side 131. De pågældende vil kunne meddeles hjemrejsestøtte bestående af hjælp til dækning af de udgifter, der i dag følger af repatrieringsloven, og ordningen vil skulle administreres efter bekendtgørelsen om hjemrejsestøtte, jf. den foreslåede bestemmelse i stk. 6.

Udlændinge- og integrationsministeren kan efter hjemrejselovens § 8, stk. 6, fastsætte nærmere regler om hjemrejsestøtte, herunder om betingelser for opnåelse af hjemrejsestøtte, hjemrejsestøttens form, støttebeløb m.v.

Bemyndigelsesbestemmelsen i stk. 6 er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1861 af 23. september 2021 om hjemrejsestøtte (hjemrejsestøttebekendtgørelsen), der således indeholder nærmere regler om hjemrejsestøtte.

Staten afholder udgifterne til hjemrejsestøtte. De nærmere betingelser for og indholdet af hjemrejsebistand efter hjemrejseloven svarer til reintegrationsbistand efter repatrieringsloven.

2.10.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser

Ved ikrafttrædelsen af lov nr. 982 af 26. maj 2021 om hjemrejse for udlændinge uden lovligt ophold (hjemrejseloven) blev reglerne vedrørende støtte ved frivillig udrejse for en udlænding, der har fået sin opholdstilladelse inddraget eller nægtet forlænget, fordi grundlaget for ansøgningen eller opholdstilladelsen var urigtigt eller ikke længere til stede, herunder på baggrund af ændrede forhold i hjemlandet, samt udlændingens eventuelle familiemedlemmer, som ligeledes har fået deres opholdstilladelse efter familiesammenføringsreglerne inddraget eller nægtet forlænget som konsekvens heraf, flyttet fra repatrieringsloven til hjemrejseloven.

Ændringen indebar, at sagsbehandlingskompetencen mv. er overgået fra kommunerne til Hjemrejsestyrelsen.

Der var ikke derudover tilsigtet ændringer i ordningen. Derfor var det også hensigten, at Udbetaling Danmark skulle forestå udbetaling og administration af hjemrejsebistand efter hjemrejseloven på samme måde, som Udbetaling Danmark forestår udbetaling og administration af reintegrationsbistand efter repatrieringsloven.

Det er imidlertid Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at der ikke er den nødvendige hjemmel til, at Udbetaling Danmark kan forestå udbetaling af hjemrejsebistand efter hjemrejseloven. Det er derfor ministeriets opfattelse, at der skal tilvejebringes den fornødne hjemmel i

hjemrejseloven og foretages de nødvendige konsekvensrettelser i lov om Udbetaling Danmark.

Det er endvidere Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at de nærmere regler om Udbetaling Danmarks administration af ordningen bør reguleres nærmere i hjemrejsestøttebekendtgørelsen.

2.10.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse i hjemrejseloven, hvorefter Udbetaling Danmark vil skulle forestå udbetaling af hjemrejsebistand og i forbindelse med den løbende administration af udbetalingen vil kunne træffe afgørelser om tilbagebetaling og ophør af hjemrejsebistand i henhold til nærmere regler herom fastsat af udlændinge- og integrationsministeren.

Det foreslås endvidere, at der indsættes en bestemmelse i hjemrejseloven, hvorefter staten afholder udgifterne til Udbetaling Danmarks administration af hjemrejsestøtteordningen gennem betaling af et administrationsbidrag efter § 25 i lov om Udbetaling Danmark.

Forslaget skal skabe klarhed over, hvordan økonomien til administrationen skal håndteres.

Det foreslås desuden, at der indsættes en bestemmelse i lov om Udbetaling Danmark, således at det fremgår, at Udbetaling Danmark varetager de opgaver, der tillægges Udbetaling Danmark i henhold til hjemrejseloven.

De nærmere regler om Udbetaling Danmarks administration af ordningen vil blive fastsat i hjemrejsestøttebekendtgørelsen og vil svare til de regler, der i dag gælder for reintegrationsbistand. Der er ikke tilsigtet ændringer i ordningen. Reglerne for Udbetaling Danmarks administration af hjemrejsebistand efter hjemrejseloven vil dermed svare til de regler, der gælder for Udbetaling Danmarks administration af reintegrationsbistand efter repatrieringsloven.

Der henvises til lovforslagets § 11, nr. 1 og 12, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

2.11. Tilbagebetaling af hjælp til repatriering

2.11.1. Gældende ret

Det følger af repatrieringslovens § 9, stk. 1, at kommunalbestyrelsen skal træffe beslutning om tilbagebetaling af udbetalt hjælp til repatriering, hvis en udlænding eller dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab afstår fra at repatriere eller sagsbehandlingsforløbet på anden vis bliver afbrudt inden udrejse. Kommunalbestyrelsen skal endvidere træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælp til repatriering, hvis en udlænding anvender fortrydelsesretten i udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, eller hvis en udlænding, der har modtaget støtte til repatriering, på ny indgiver ansøgning om opholdstilladelse i Danmark inden for de første 2 år efter udrejsen og i forlængelse heraf meddeles opholdstilladelse. Tilsvarende gælder, hvis en dansk statsborger med

dobbelt statsborgerskab, der har modtaget hjælp til repatriering, ikke inden den frist, der er nævnt i repatrieringslovens § 7 a, stk. 2-5, er ubetinget løst fra sit danske statsborgerskab. Kommunalbestyrelsen skal endvidere træffe beslutning om tilbagebetaling af hjælp til repatriering, hvis der til brug for behandlingen af ansøgningen om hjælp til repatriering eller i erklæringen efter repatrieringslovens § 7, stk. 6, er angivet urigtige eller vildledende oplysninger. Endelig skal kommunalbestyrelsen, hvis retten til den resterende del af hjælp til repatriering efter repatrieringslovens § 7 a, stk. 1, nr. 4, 6 og 9, og stk. 4, er bortfaldet, jf. § 9 b, stk. 1, træffe beslutning om tilbagebetaling heraf.

De nærmere regler for kommunalbestyrelsernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter repatrieringsloven blev tidligere reguleret i bekendtgørelse nr. 1617 af 27. december 2019 om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik m.fl.

Med henblik på særskilt regulering af tilbagebetaling af hjælp til repatriering blev der ved lov nr. 1190 af 8. juni 2021 om ændring af repatrieringsloven m.v. indført en bemyndigelsesbestemmelse i repatrieringslovens § 9, stk. 2, hvorefter udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om tilbagebetaling af hjælp til repatriering ved fortrudt repatriering.

Bemyndigelsesbestemmelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1675 af 13. august 2021 om kommunalbestyrelsernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter repatrieringsloven, der bl.a. indeholder regler om opkrævning af hjælp til repatriering ved fortrudt repatriering, bortfald af tilbagebetalingskrav, overdragelse til restanceinddrivelsesmyndigheden m.v.

Efter bekendtgørelsens § 1, stk. 1, opkræver kommunalbestyrelsen hjælp til repatriering, der som følge af fortrudt repatriering er tilbagebetalingspligtig i henhold til repatrieringsloven, efter reglerne i bekendtgørelsen. Bekendtgørelsen regulerer således ikke opkrævning af tilbagebetalingskrav efter repatrieringsloven som følge af f.eks. svig.

2.11.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser

Det følger af repatrieringslovens § 9, stk. 2, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om tilbagebetaling af hjælp til repatriering ved fortrudt repatriering.

Henset til at bemyndigelsesbestemmelsen kun etablerer hjemmel til, at udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte regler om tilbagebetaling af hjælp til repatriering ved fortrudt repatriering, er der ikke efter den gældende bemyndigelsesbestemmelse mulighed for at fastsætte nærmere regler for så vidt angår de øvrige tilfælde, hvor en person er tilbagebetalingspligtig efter repatrieringslovens § 9, stk. 1. Det gælder f.eks. i de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen skal træffe beslutning om tilbagebetaling som følge af afbrudt sagsbehandlingsforløb inden udrejsen eller som følge

af afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger til brug for behandlingen af ansøgningen om hjælp til repatriering eller i erklæringen efter § 7, stk. 6, m.v.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at bemyndigelsesbestemmelsen bør udvides, således at udlændinge- og integrationsministeren har mulighed for at fastsætte nærmere regler om tilbagebetaling af hjælp til repatriering i overensstemmelse med det fulde omfang af bestemmelsen om tilbagebetaling i repatrieringslovens § 9, stk. 1.

2.11.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre bemyndigelsesbestemmelsen i repatrieringslovens § 9, stk. 2, om udlændinge- og integrationsministerens mulighed for at fastsætte nærmere regler om tilbagebetalingskrav af hjælp til repatriering ved fortrudt repatriering, således at det også vil være muligt for udlændinge- og integrationsministeren at fastsætte nærmere regler om tilbagebetalingskrav for de øvrige situationer, der følger af repatrieringslovens § 9, stk. 1, hvorefter kommunalbestyrelsen er forpligtet til at kræve hjælp til repatriering tilbagebetalt.

Som følge heraf vil bekendtgørelse nr. 1675 af 13. august 2021 om kommunalbestyrelsernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter repatrieringsloven blive ændret, således at bekendtgørelsen også vil omfatte disse tilfælde. Det er ikke forventningen, at der i den forbindelse i øvrigt foretages ændringer i bekendtgørelsen.

2.12. Kodificering af praksis for efteropkrævning af et udestående gebyr

2.12.1. Gældende ret

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 1, skal der som udgangspunkt betales gebyr for at ansøge om opholdstilladelse og om forlængelse af opholdstilladelse på bl.a. familiesammenførings- og erhvervsområdet og for at ansøge om tidsubegrænset opholdstilladelse. Der skal også betales gebyr for at indgive en ansøgning om virksomhedscertificering, jf. § 9 h, stk. 3.

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 8, afvises ansøgningen, hvis betingelsen i stk. 1 og 3 ikke er opfyldt, medmindre den udestående gebyrindbetaling udgør højst 200 kr. eller det indbetalte gebyr svarer til en anden sagskategori end den, ansøgningen vedrører, jf. stk. 1. I sådanne tilfælde vil udlændingen få en frist til at indbetale det udestående gebyr. Indbetales det udestående gebyr ikke inden for fristen, afvises ansøgningen.

Gebyrerne reguleres årligt pr. 1. januar, men kan også reguleres ekstraordinært i løbet af året. Det skete f.eks. i tilknytning til lov nr. 742 af 8. juni 2018 om ændring af udlændingeloven (Reform af reglerne om ægtefællesammenføring med nyt integrationskrav i stedet for tilknytningskravet, skærpet boligkrav m.v.), der trådte i kraft den 1. juli 2018.

Det er i praksis almindeligt forekommende, at gebyret indbetales nogle dage inden indgivelsen af ansøgningen, og det er kun muligt at indbetale den gebyrsats, der gælder på det tidspunkt.

I efteråret 2020 blev en tidligere uensartet praksis i hhv. Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration afstemt, så begge styrelser nu efteropkræver et udestående gebyr i en situation, hvor der er indbetalt gebyr kort tid før en regulering, mens ansøgningen først indgives efter reguleringen. Det gælder både i forbindelse med den årlige gebyrregulering og i forbindelse med ekstraordinær gebyrregulering. Der henvises nærmere til udlændinge- og integrationsministerens brev af 17. september 2020 til Udlændinge- og Integrationsudvalget (2019-20), UUI Alm. del, bilag 172.

2.12.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder, at praksis, hvorefter en udlænding ikke vil få afvist sin ansøgning i en situation, hvor der er indbetalt korrekt gebyr på tidspunktet for indbetalingen, men hvor gebyret kort tid efter reguleres med virkning fra tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen, bør fremgå af udlændingeloven. Ministeriet finder således, at det bør fremgå af udlændingeloven, at udlændingen i sådanne tilfælde vil få en frist til at indbetale det udestående gebyr, og at ansøgningen vil blive afvist og det indbetalte beløb tilbagebetalt, hvis det udestående gebyr ikke er indbetalt ved udløbet af fristen.

2.12.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ændre udlændingelovens § 9 h, stk. 8, således at det vil fremgå af bestemmelsen, at udlændinge ikke vil få en ansøgning afvist, hvis en udestående gebyrbetaling skyldes, at gebyret er reguleret efter indbetalingen af gebyret, men før ansøgningens indgivelse. Udlændingen vil i sådanne tilfælde få en frist til at indbetale det udestående gebyr.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne i lovforslagets § 1, nr. 6.

3. Forholdet til grundloven

Efter grundlovens § 73 kan ingen tilpligtes at afstå sin ejendom, uden hvor almenvellet kræver det. Det kan kun ske ifølge lov og mod fuldstændig erstatning.

Det er fast antaget, at fuldt ud skattefinansierede sociale ydelser ikke er omfattet af beskyttelsen i grundlovens § 73, hvorimod borgernes særskilte bidrag til en i overvejende grad social ordning må anses for omfattet, jf. bl.a. Jens Peter Christensen m.fl., Grundloven med Kommentarer, (2015), side 454, Max Sørensen, Statsforfatningsret, 2. udgave ved Peter Germer (1973), side 401 og Poul Andersen, Dansk Statsforfatningsret (1954), side 722 f.

Den del af forslaget, som vedrører karantæne for fuldt ud

offentligt finansierede forsørgelsesydelser så som kontanthjælp, revalidering og folkepension, falder derfor uden for beskyttelsen af grundlovens § 73.

Derimod vil den del af forslaget, som vedrører udelukkelse fra at kunne modtage sikringsydelser – eksempelvis efterløn – være omfattet af bestemmelsens beskyttelse.

Det er imidlertid ikke ethvert indgreb, som skal betragtes som ekspropriation efter grundlovens § 73, men kun de indgreb, der har karakter af ”afståelse”. Det antages i den forbindelse, at indgreb, som har en pønål karakter, herunder straf og konfiskation, ikke har karakter af afståelse og dermed ikke er udtryk for ekspropriation, jf. bl.a. Jens Peter Christensen m.fl., a.st., side 455, Max Sørensen, a.st., side 407 og Poul Andersen, a.st., side 703.

Under hensyn til, at den foreslåede karantæneordning, der følger af en dom efter straffelovens § 244, stk. 2, såfremt forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt., er udtryk for en ekstra straf i forhold til den ubetingede fængselsstraf eller anden strafferetlige retsfølge af frihedsberøvende karakter, som den pågældende er blevet idømt ved domstolene, finder ministeriet, at karantænen ikke vil være udtryk for ekspropriation efter grundlovens § 73.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes samlet at have begrænsede økonomiske og implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Den del af lovforslaget, der omhandler udelukkelse fra tidsubegrænset opholdstilladelse ved straf for visse grove straffelovsovertrædelser vurderes ikke at have væsentlige økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser. I forbindelse med behandlingen af sager om tidsubegrænset opholdstilladelse og ved vurderingen af, om de overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse i ægtefællesammenføringssager er opfyldt, vil Udlændingestyrelsen foretage opslag i Det Centrale Kriminalregister. Hvis det fremgår af Det Centrale Kriminalregister, at en udlænding eller en reference i en ægtefællesammenføringssag er tiltalt for en lovovertrædelse, der er til hinder for tidsubegrænset opholdstilladelse eller imødekomme af en ansøgning om ægtefællesammenføring, vil Udlændingestyrelsen kontakte politiet og/eller anklagemyndigheden med henblik på at få afklaret, om der er berammet et tidspunkt for hovedforhandlingen af straffesagen og anmode om at få oplyst, hvilken forventning politiet/anklagemyndigheden har til domfældelse og strafudmålingen med henblik på, at Udlændingestyrelsen kan vurdere, om sagen om tidsubegrænset opholdstilladelse eller ansøgningen om ægtesammenføring skal afvente straffesagens afslutning.

Det er ikke muligt at give et estimat på et præcist antal sager, da de sager, hvor Udlændingestyrelsen får behov for at kontakte politiet/anklagemyndigheden i forbindelse med behandlingen af sager om tidsubegrænset opholdstilladelse eller ægtefællesammenføring, ikke statistikføres og derfor

ikke kan fremsøges. Det er dog vurderingen, at der er tale om et meget begrænset antal sager, og da lovforslaget vil medføre, at der kun indsættes få nye straffebestemmelser i udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 2, og § 11, stk. 3, nr. 3, vil der kun kunne forventes en meget lille stigning i antallet af henvendelser til myndigheder på Justitsministeriets område som følge af lovforslaget.

Den del af lovforslaget, der vedrører skærpelse af karensreglerne for familiesammenføring med børn, vurderes at have økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser svarende til 1,0 mio. kr. årligt fra 2021 og frem. I forbindelse med behandling af førstegangsansøgninger om familiesammenføring med børn skal den herboende person og dennes ægtefælle/samlever i ansøgningen om opholdstilladelse på tro og love afgive erklæring om, hvorvidt de pågældende inden for de seneste ti år, for forhold begået mod et eller flere mindreårige børn, er idømt frihedsstraf for overtrædelse af de bestemmelser i straffeloven, der er omfattet af udlændingelovens § 9, stk. 23.

Oplyser den herboende og dennes ægtefælle eller samlever på tro og love, at dette ikke er tilfældet, lægger udlændingemyndighederne dette til grund, medmindre der foreligger konkrete omstændigheder/oplysninger, som peger i anden retning. Det vil alene i et begrænset omfang være nødvendigt at inddrage myndigheder på Justitsministeriets område i forbindelse med sager af denne karakter. Tiltaget er finansieret og udmøntet på Udlændinge- og Integrationsministeriets område på baggrund af aftalen indgået i juni 2021 mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Dansk Folkeparti, Konservative, Nye Borgerlige og Liberal Alliance om en række initiativer, der blandt andet skal beskytte børn imod vold og være med til at forebygge, at børn fra indvandrerfamilier vokser op i radikaliserede miljøer eller udsættes for negativ social kontrol. I 2021 blev finansieringen af midlerne udmøntet på aktstykke 361 af 23. september 2021 og i 2022 og frem på finansloven for 2022.

Den del af lovforslaget, der vedrører skærpelse af straf for vold mod børn i nære relationer, vurderes at have økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser svarende til 0,8 mio. kr. fra 2022 og frem. Tiltaget er finansieret og udmøntet på Justitsministeriets område (Kriminalforsorgen) på baggrund af aftalen indgået i juni 2021 mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Dansk Folkeparti, Konservative, Nye Borgerlige og Liberal Alliance om en række initiativer, der blandt andet skal beskytte børn imod vold og være med til at forebygge, at børn fra indvandrerfamilier vokser op i radikaliserede miljøer eller udsættes for negativ social kontrol.

Den del af lovforslaget, der vedrører indførelse af sanktioner i ydelsessystemet ved vold mod børn i nære relationer vurderes på Beskæftigelsesministeriets område at medføre afledte økonomiske implementeringskonsekvenser svarende til ca. 1,4 mio. kr. i 2022 samt årlige driftsomkostninger på ca. 0,3 mio. kr. i 2022 stigende til 0,5 mio. kr. i 2024 og frem. Det fremgår af lovforslaget, at der foreslås ind-

ført en karantæneordning i ydelsessystemet for personer, der er straffet for vold eller grov vold mod børn i nære relationer. Der henvises i den forbindelse til den eksisterende karantæneordning for bandekriminelle, som dermed foreslås udvidet. Den Fælles Dataenhed (DFD) i Udbetaling Danmark (UDK) foreslås at administrere karantæneordningen, ligesom DFD i dag administrerer karantæneordningerne vedrørende fremmedkrigere og bandekriminelle. UDK har estimeret omkostningerne forbundet med, at DFD skal samkøre og sammenstille oplysninger om personer omfattet af karantæneordningen med henblik på at afdække om de modtager en ydelse omfattet af karantæneordningen, samt videregive resultaterne til relevante myndigheder. De administrative økonomiske konsekvenser hos UDK betragtes som afledte konsekvenser og ikke direkte økonomiske konsekvenser, der vurderes at falde uden for rammerne af det udvidede totalbalance-princip.

Den del af lovforslaget, der omhandler mulighed for fleksibel udbetaling af reintegrationsbistand og hjemrejsestøtte vurderes ikke i sig selv at have økonomiske konsekvenser for det offentlige. Det fremgår dog af lovforslaget at Hjemrejsestyrelsen skal understøtte udbetalingen af den samlede repatrieringsbeløb til lande der aktuelt er underlagt internationale sanktioner, og at dette skal ske ved Hjemrejsestyrelsens understøttelse af hjemrejsen ved påset eller ledsaget udsendelse. De nærmere regler herfor fastsættes af udlændinge- og integrationsministeren. Udgifterne forbundet hermed afholdes inden for Udlændinge- og Integrationsministeriets egen ramme.

Derudover vurderes lovforslaget at have afledte økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser på ca. 0,7 mio. kr. i 2022 samt årlige driftsomkostninger på ca. 0,3 mio. kr. fra 2022 og frem. Det fremgår af lovforslaget, at UDK fra april 2022 skal varetage udbetalingen af hjemrejsestøtte. UDK's administrative omkostninger relaterer sig dermed til modtagelse af relevante oplysninger fra Hjemrejsestyrelsen, regulering, hvis borgeren modtager folke- eller førtidspension, udbetaling af ydelsen, udsendelse af årlige leveattestbreve, indhentning af oplysninger fra Kriminalregisteret, stop eller berøvelse af ydelsen mv. De administrative økonomiske konsekvenser hos UDK finansieres via bevillingen på Udlændinge- og Integrationsministeriets område til dækning af Udbetaling Danmarks administrationsomkostninger mv. jf. § 14.71.09. Administrationsudgifter til Udbetaling Danmark.

Den del af lovforslaget, der omhandler frihedsberøvelse af asylansøgere, der er administrativt udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, vurderes ikke at have væsentlige økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser.

De dele af lovforslaget, der omhandler frihedsberøvelse af asylansøgere, der er administrativt udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, fotografering og optagelse af fingeraftryk af frihedsberøvede udlændinge, klageadgang over hjemrejsestøtte for visse udlændinge, udbetaling af hjemrejsestøtte, tilbagebetaling af hjælp til repatriering og kodifi-

cering af praksis for efteroprævning af et udestående gebyr vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser.

Eventuelle merudgifter forbundet med lovforslaget – udover de merudgifter, der allerede er finansieret jf. ovenstående – afholdes inden for ministeriernes eksisterende rammer.

Lovforslaget vurderes at følge principperne for digitaliseringsklar lovgivning. I forhold til den del af lovforslaget, der omhandler fotografering og optagelse af fingeraftryk af frihedsberøvede udlændinge og forslaget om, at der tilvebringes hjemmel til, at kriminalforsorgen tvangsmæssigt vil kunne fotografere og optage fingeraftryk af udlændinge, hvis administrative frihedsberøvelse efter udlændingelovens 36 eller hjemrejselovens § 16 er opretholdt af retten, foreslås det, at udlændingelovens § 37 a, stk. 2, ændres, således at retsplejelovens § 776 a vil finde tilsvarende anvendelse på udlændinge, hvis administrative frihedsberøvelse er opretholdt af retten i medfør af udlændingelovens § 37, jf. § 36 eller hjemrejselovens § 16. Tilsvarende vil bestemmelsen i retsplejelovens § 776 a, stk. 2, hvorefter justitsministeren har mulighed for at fastsætte nærmere regler om gennemførelsen af fotografering og optagelse af fingeraftryk, herunder om opbevaring og destruktion, finde anvendelse for begge persongrupper.

Det bemærkes, at de til enhver tid gældende databeskyttelsesregler vil gælde for databehandlingen af de optagne data, jf. endvidere afsnit 2.7.3.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget forventes ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget berører ikke udlændinge, der har ret til ophold på baggrund af EU-reglerne om fri bevægelighed.

Den 12. september 1963 undertegnede Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet en associeringsaftale. Formålet med aftalen var at styrke de økonomiske og handelsmæssige forbindelser mellem EU og Tyrkiet, herun-

der gradvist at gennemføre arbejdskraftens frie bevægelighed.

Associeringsaftalen er senere blevet suppleret med en tillægsprotokol af 23. november 1970 samt af Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980.

Tillægsprotokollen til associeringsaftalen indeholder i artikel 41, stk. 1, en såkaldt stand still-klausul vedrørende etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser, som medfører, at Tyrkiet og medlemsstaterne ikke efter tillægsprotokollens ikrafttræden må indføre nye restriktioner, der hindrer etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser. Tillægsprotokollen trådte i kraft i forhold til Danmark den 1. januar 1973, hvor Danmark blev medlem af EF.

Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 indeholder i artikel 13 en stand still-klausul vedrørende arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som medfører, at Tyrkiet og medlemsstaterne ikke efter ikrafttrædelsen af afgørelsen den 1. december 1980 må indføre nye begrænsninger for så vidt angår vilkårene for adgang til beskæftigelse for arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som har opnået opholds- og arbejdstilladelse efter de nationale regler herom.

Begge stand still-klausuler må anses for at omfatte betingelserne for adgangen til familiesammenføring for familiemedlemmer til herboende økonomisk aktive tyrkiske statsborgere.

Lovforslaget indeholder forslag til skærper af udlændingelovens § 9, stk. 15, om de overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, der stilles i visse ægtefællesammenføringsager, og udlændingelovens § 9, stk. 23, om karenperioder for familiesammenføring med børn ved frihedsstraf for overtrædelse af nærmere bestemte bestemmelser i straffeloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 1 og 3.

Ifølge Domstolens faste retspraksis skal stand still-klausulen i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 fortolkes sådan, at bestemmelsen er til hinder for, at en medlemsstat kan indføre nye begrænsninger i adgangen til at opnå familiesammenføring i Danmark med en tyrkisk statsborger omfattet af associeringsaftalen, medmindre begrænsningen er begrundet i et tvingende alment hensyn, er egnet til at sikre virkeliggørelsen af det forfulgte lovlige formål og ikke går videre end, hvad der er nødvendigt for at nå formålet, jf. bl.a. sag C-138/13, Dogan, præmis 38-39, sag C-561/14, Genc, præmis 51-52 og 66-67, sag C-652/15, Tekdemir, præmis 53, sag C-123/17, Yön, præmis 72, sag C-89/18, A, præmis 31-34 og 45-47, og senest sag C-379/20, B, præmis 23.

EU-Domstolen har fastslået, at sikring af en vellykket integration af tredjelandsstatsborgere i Danmark kan udgøre et sådant tvingende alment hensyn, jf. Genc-sagen, præmis 55-56, som bekræftet i A-sagen, præmis 34, og senest i B-sagen, præmis 26.

Som det fremgår af afsnit 2.1.2, er familiesammenføringsbe-

tingelserne og de overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse begrundet i hensynet til at sikre integrationen af de udlændinge, der kommer til Danmark. Det gælder også vandelskravet i udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, og karenperioden for familiesammenføring med børn, jf. udlændingelovens § 9, stk. 23, jf. lovforslagets § 1, nr. 3. Herboende udlændinge, der som følge af manglende opfyldelse af disse familiesammenføringsbetingelser meddeles afslag på familiesammenføring, har ved deres adfærd skabt en sådan tvivl om deres integrationsmæssige tilknytning til Danmark samt deres vilje til at integrere sig, at deres evne til at bidrage til integrationen af familiemedlemmer, der kommer til Danmark, ikke kan anses for at være tilstrækkelig.

Det er på den baggrund Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at kravene er egnede til at sikre virkeliggørelsen af det forfulgte lovlige formål. Det er endvidere ministeriets opfattelse, at kravene ikke går videre end nødvendigt for at sikre dette formål. Det bemærkes, at udlændingelovens § 9, stk. 15 og 23, kan fraviges, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed taler derfor. Kravene vil således kunne fraviges, hvis Danmarks internationale forpligtelser tilsiger det, herunder også af hensyn til barnets tarv.

Det er på den baggrund Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at de nævnte forslag i lovforslaget er i overensstemmelse med standstill-klausulerne i artikel 41, stk. 1, i Tillægsprotokollen til associeringsaftalen med Tyrkiet og artikel 13 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80.

10. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 10. november 2021 til den 8. december 2021 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet (Advokatsamfundet), Amnesty International, Ankestyrelsen, ASE, ATP, Barnets Tarv Nu, Bedsteforældre for Asyl, Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg, Bryd Tavsheden, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børne- og Kulturchefforeningen, Børns Vilkår, Centralorganisationernes Fællesudvalg CFU, Danes Worldwide, Danish Biometrics, Danmarks Biblioteksforening, Danmarks Lærerforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danner, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, DFUNK – Dansk Flygtningehjælp Ungdom, Dansk Handicaporganisation (DSI), Dansk Missionsråd, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Tyrkisk Islamisk Stiftelse, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Advokater, Danske Handicaporganisationer, Danske Rederier Danske Revisorer, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Den Katolske Kirke i Danmark, Det

Centrale Handicapråd, Det Danske Spejderkorps, Det Kriminalpræventive Råd, DFUNK – Dansk Flygtningehjælp Ungdom, DIGNITY – Dansk Institut Mod Tortur, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, DUI-LEG og Virke, Etnisk Ung, Exitcirklen, Familieretshuset, Finans Danmark, Finansrådet, Flygtningenævnet, Folkehøjskolerne Forening i Danmark, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Foreningen Far til støtte for børn og forældre, Foreningen Grønlandske Børn, Foreningen Mor, ForældreLANDSforeningen, Foreningen af Institutionschefer og Områdechefer m.fl., Foreningen af kommunale sociale-, sundheds, og arbejdsmarkedschefer i Danmark, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, FSR – danske revisorer, Færøernes landsstyre, Naalakkersuisut (Grønlands landsstyre), HK/Danmark, Hjælp Voldsofre, Indvandrermedicinsk klinik, Odense Universitetshospital, Indvandreradgivningen, Institut for Menneskerettigheder, Jobrådgivernes brancheforening, Justitia, Kirkernes Integrationstjeneste, KL – Kommunernes Landsforening, Knud Vilby (på vegne af Fredsfonden), Kommunernes Revision, Kriminalforsorgsforeningen, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kvininfo, Kvindernes Internationale Liga for Fred og Frihed (Kvindefredsligaen), Københavns Universitet (Det Juridiske Fakultet), Landsforeningen Adoption & Samfund, Landsforeningen af Fleks- og skånejobbere, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen af nuværende og tidligere psykiatribrugere, Landforeningen for førtidspensionister, Landsforeningen ”Et barn To forældre”, Landsforeningen KRIM, Landsforeningen SIND, Landsklubben af socialrådgivere ansat i Kriminalforsorgen, Landsorganisation af kvindekrisecentre (LOKK), Mellemløkket Samvirke, Mødrehjælpen, Offerrådgivningen i Danmark, OMEP, Plums Fond for fred økologi og bæredygtighed (Tidl. Fredsfonden), PRO-Vest, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Red Barnet, RED Rådgivning, Reden Stop Kvindehandel, Refugees Welcome, Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Røde Kors, Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for psykisk sårbare på arbejdsmarkedet, Rådet for Socialt Udsatte, Samarbejdsgruppen om Børnekonventionen, Samtlige byretter, SAND, SOS Racisme, Søstre mod vold og kontrol, Udbetaling Danmark, Udlændingenævnet, Ungdommens Røde Kors, Udviklingshæmmedes Landsforbund, UNICEF Danmark, United Nations Women, VIVE, Ægteskab uden grænser, Ældresagen, Aalborg Universitet (Juridisk Institut), Aarhus Universitet (Juridisk Institut), 3F, 3F Privat Service, Hotel og Restauration (3F PSHR).

Et udkast til lovforslag har desuden i perioden fra den 18. november 2021 til den 8. december 2021 været sendt i høring hos landets kommuner.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes samlet at have begrænsede økonomiske og implementeringskonsekvenser for det offentlige.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget forventes samlet set at have begrænsede implementeringskonsekvenser for det offentlige.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Det er vurderingen, at forslagene i lovforslagets § 1, nr. 1 og 3, er i overensstemmelse med stand still-klausulerne i artikel 41, stk. 1, i Tillægsprotokollen til associeringsaftalen med Tyrkiet og artikel 13 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80.</p> <p>Lovforslaget berører ikke udlændinge, der har ret til ophold på baggrund af EU-reglerne om fri bevægelighed.</p>	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra e, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding over

24 år, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en i Danmark fastboende person over 24 år, der har haft tidsubegrænset opholdstilladelse her i landet i mere end de sidste 3 år.

Som følge af bestemmelserne i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra a-d, omfatter opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra e, ægtefællesammenføring til herboende udlændinge, der ikke er nordiske statsborgere eller flygtninge, og som har haft tidsubegrænset opholdstilladelse i mere end de sidste 3 år.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 2, kan opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, litra e, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun gives, såfremt den herboende person ikke er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13 eller §§ 210, 216 og 222-224, § 225, jf. § 216, eller §§ 243-246.

Det foreslås i udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 2, at ændre »216 og 222-224, § 225, jf. § 216, eller §§ 243-246« til: »215, 215 a, 216, eller 222-224, § 225, jf. § 216, §§ 243-246, § 260, stk. 2 eller 3, eller § 260 a«.

Forslaget vil indebære, at også herboende udlændinge – der ikke er nordiske statsborgere eller flygtninge – som er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter gældende regler, dvs. før den foreslåede skærpelse af udlændingelovens § 11, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, som betingelse for at få familiesammenført en evt. ægtefælle til Danmark som udgangspunkt ikke må være idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens §§ 215 (børnebortførelser), 215 a (genopdragelsesrejser), § 260, stk. 2 (tvangsægteskaber) eller stk. 3 (tildækningstvang), eller § 260 a (religiøse vielser af mindreårige).

Kravet vil, som efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 2, ikke blive stillet, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra e, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding over 24 år, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en i Danmark fastboende person over 24 år, der har haft tidsubegrænset opholdstilladelse her i landet i mere end de sidste 3 år.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 15, kan opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, litra e, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun gives, såfremt den herboende person

1) ikke er idømt ubetinget straf af mindst 6 måneders fæng-

sel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,

2) ikke er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13 eller §§ 210, 216 og 222-224, § 225, jf. § 216, eller §§ 243-246,

3) ikke har forfalden gæld til det offentlige, medmindre der er givet henstand med hensyn til tilbagebetalingen af gælden og gælden ikke overstiger 100.000 kr.,

4) ikke i de sidste 4 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven bortset fra hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor,

5) har underskrevet en opholds- og selvforsørgelseserklæring, jf. integrationslovens § 19, stk. 1, 3. pkt., eller på anden vis tilkendegivet at acceptere indholdet heraf,

6) har bestået Prøve i Dansk 1, jf. § 9, stk. 1, i lov om dansk-uddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau,

7) har været i ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 3 år og 6 måneder inden for de seneste 4 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse og

8) fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på det tidspunkt, hvor opholdstilladelse vil kunne meddeles.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 16, kan opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, litra e, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun gives, hvis den herboende person opfylder mindst en af følgende betingelser:

1) Den herboende person har bestået en medborgerskabsprøve, jf. integrationslovens § 41 b, eller udvist aktivt medborgerskab her i landet gennem mindst 1 års deltagelse i bestyrelser, organisationer m.v.

2) Den herboende person har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse eller udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i mindst 4 år inden for de seneste 4 år og 6 måneder forud for meddelelsen af opholdstilladelse.

3) Den herboende person har haft en årlig skattepligtig indkomst på gennemsnitligt 280.908,00 kr. de seneste 2 år forud for det tidspunkt, hvor opholdstilladelse vil kunne meddeles. Det angivne beløb er fastsat i 2018-niveau og reguleres fra og med 2019 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Det følger af udlændingelovens § 9, stk. 17, at betingelserne

i stk. 15, nr. 1-8, og stk. 16, anses for opfyldt, når den herboende person er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter § 11, stk. 3 og 4, eller efter § 11, stk. 12, 13 eller 17.

Bestemmelsen henviser til de enhver tid gældende betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse og betyder, at de overførte betingelser i udlændingelovens § 9, stk. 15 og 16, ikke skal påses opfyldt i forbindelse med ægtefællesammenføringssagen, hvis den herboende person er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter det gældende regelsæt. Er den herboende person derimod meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter et tidligere gældende regelsæt, er ægtefællesammenføring som udgangspunkt betinget af, at de overførte betingelser er opfyldt.

Det følger af udlændingelovens § 9, stk. 18, at betingelserne i stk. 15, nr. 7 og 8, og stk. 16, nr. 2 og 3, anses for opfyldt, hvis den herboende person har nået folkepensionsalderen eller fået tildelt førtidspension, seniorpension eller tidlig pension. Hvis en herboende person over 18 år har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse på baggrund af et stærkt tilknytningsforhold til Danmark, anses betingelserne i stk. 15, nr. 7 og 8, og stk. 16, nr. 2 og 3, for opfyldt på tilsvarende vilkår, som den herboende efter § 11, stk. 13, ville kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Efter udlændingelovens § 11, stk. 13, kan der, uanset at betingelserne i stk. 3, nr. 1, 5, 6, 8 og 9, og stk. 4, nr. 1-4, ikke er opfyldt, meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, der har et stærkt tilknytningsforhold til Danmark. Det drejer sig om udlændinge, der tilhører det danske mindretal i Sydslesvig, udlændinge, der tidligere har haft dansk indfødsret, udlændinge, der har danske forældre, og udlændinge, der har tilknytning til det danske mindretal i Argentina.

Det foreslås, at udlændingelovens § 9, stk. 17, nyaffattes således, at betingelserne i udlændingelovens § 9, stk. 15 og 16, anses for opfyldt, hvis den herboende person er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens § 11, stk. 3, 5, 12 eller 13, på baggrund af en ansøgning indgivet den 27. januar 2022 eller senere.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 16, stk. 3, hvorefter bl.a. forslagene i lovforslagets § 1, nr. 1 og 9, om at skærpe hhv. udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 2, og udlændingelovens § 11, finder anvendelse for ansøgninger indgivet den 27. januar 2022 eller senere.

Forslaget om at nyaffatte § 9, stk. 17, vil indebære, at Udlændingestyrelsen i forbindelse en ansøgning om ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra e, ikke vil skulle påse, om den herboende udlænding opfylder de overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, der fremgår af udlændingelovens § 9, stk. 15 og 16, forudsat at den herboende har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse på baggrund af en ansøgning indgivet den 27. januar 2022 eller senere. Det er allerede påset i forbindelse

med meddelelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse, at den pågældende lever op til disse krav, herunder det foreslåede krav om, at udlændingen ikke må være idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens §§ 215, 215 a, § 260, stk. 2 eller 3, eller § 260 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

Hvis den herboende person har indgivet sin ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse før den 27. januar 2022 og således opnået tidsubegrænset opholdstilladelse efter et tidligere regelsæt, vil Udlændingestyrelsen i forbindelse med en ægtefællesammenføringssag derimod skulle stille de overførte betingelser, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, herunder det foreslåede nye krav om, at den herboende person ikke må være idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens §§ 215, 215 a, § 260, stk. 2 eller 3, eller § 260 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Indsættelsen af en dato for ansøgningen om tidsubegrænset opholdstilladelse i bestemmelsen vil sikre, at der ikke kan opstå tvivl om, hvilke udlændinge der er omfattet af bestemmelsen.

Endvidere foreslås nogle tekniske justeringer, idet alene udlændingelovens § 11, stk. 3, 5, 12 og 13, er hjemmelsbestemmelser, mens § 11, stk. 4 og 17, som bestemmelsen henviser til i dag, og som foreslås at udgå af bestemmelsen, er materielle bestemmelser, der inddrages i vurderingen af, om der kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse.

Den foreslåede henvisning til § 11, stk. 5, vil præcisere, at også udlændinge, der er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse allerede efter 4 år, fordi de grundlæggende betingelser i udlændingelovens § 11, stk. 3, og alle de supplerende betingelser i udlændingelovens § 11, stk. 4, er opfyldt, er omfattet af udlændingelovens § 9, stk. 17. Det betyder, at Udlændingestyrelsen i forbindelse med en ægtefællesammenføringsansøgning ikke vil skulle påse, om de overførte betingelser i § 9, stk. 15 og 16, er opfyldt, forudsat at der er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter det gældende regelsæt, dvs. ansøgt om tidsubegrænset opholdstilladelse den 27. januar 2022 eller senere.

Som hidtil vil bestemmelsen også omfatte udlændinge, der er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse, men hvor en eller flere betingelser er fraveget. Det kan eksempelvis være en udlænding, der har nået folkepensionsalderen, og hvor beskæftigelseskravene derfor ikke er stillet, jf. udlændingelovens § 11, stk. 6, eller en handicappet udlænding, hvor en eller flere betingelser ikke er krævet opfyldt, fordi Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, tilsiger det, jf. udlændingelovens § 11, stk. 17.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Efter udlændingelovens § 9, stk. 23, kan opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2 (børnesammenføring), medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, ikke gives, såfremt den i Danmark fastboende person eller dennes ægtefælle eller samlever inden for en periode på 10 år inden tidspunktet for afgørelsen for et eller flere forhold begået mod et eller flere mindreårige børn ved endelig dom er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, for overtrædelse af straffelovens § 210, stk. 1 eller 3, jf. stk. 1, §§ 213, 215, 216, 218, 219, 222, 223, § 224, stk. 1, § 225, jf. §§ 216, 218, 219, 222, 223 eller § 224, stk. 1, §§ 226, 232, § 233, stk. 1 og 2, §§ 233 a, 235, 237, 243-246, 250, 260, 260 a 261, § 262 a, stk. 2, eller § 266.

Det foreslås at udvide udlændingelovens § 9, stk. 23, således at bestemmelsen også kommer til at omfatte straffelovens § 215 a om forbud mod at sende sit barn til udlandet til forhold, der bringer barnets sundhed eller udvikling i alvorlig fare, eller at lade sit barn tage del i et sådant udlandsophold.

Ændringen vil indebære, at herboende personer, der efter bestemmelsen i straffelovens § 215 a idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf for at have sendt sit barn til udlandet til forhold, der bringer barnets sundhed eller udvikling i alvorlig fare, eller at have ladet sit barn tage del i et sådant udlandsophold, som udgangspunkt ikke vil kunne få familiesammenført egne eller en ægtefælles eller samlevers børn til Danmark i 10 år.

Det samme gælder, hvis den pågældende idømmes en anden strafferetlig retsfølge for at have overtrådt bestemmelsen i straffelovens § 215 a og ville være idømt frihedsstraf, hvis ikke der var idømt en anden strafferetlig retsfølge.

Ændringen vil navnlig finde anvendelse i de tilfælde, hvor den pågældende er udlænding og ikke er udvist i forbindelse med dommen, eller hvor den pågældende er dansk statsborger og har en udenlandsk ægtefælle, der ønsker at få sit eller sine udenlandske børn til Danmark.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4, 5, 7 og 8

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 1, skal der som udgangspunkt betales gebyr for at ansøge om opholdstilladelse og om forlængelse af opholdstilladelse på bl.a. familiesammenførings- og erhvervsområdet og for at ansøge om tidsbegrænset opholdstilladelse. Der skal også betales gebyr for at indgive en ansøgning om virksomhedscertificering, jf. § 9 h, stk. 3.

Størrelsen af gebyrerne efter udlændingelovens § 9 h, stk. 1, fastsættes således, at de svarer til omkostningerne ved Styrelsens for International Rekruttering og Integrations og Udlændingestyrelsens behandling af ansøgninger om opholds-

tilladelse og forlængelse af opholdstilladelse. Dette fremgår af § 9 h, stk. 4, 1.-3. pkt.

Størrelsen af gebyret efter § 9 h, stk. 3, for at indgive en ansøgning om virksomhedscertificering og en ansøgning om forlængelse af en virksomhedscertificering fastsættes således, at de svarer til omkostningerne ved Styrelsen for International Rekruttering og Integrations behandling af ansøgninger om certificering og forlængelse af certificering, jf. § 9 h, stk. 4., 4. pkt.

Gebyrerne efter udlændingelovens § 9 h, stk. 1 og 3, fastsættes således omkostningsbestemt.

Samtidig fremgår det af udlændingelovens § 9 h, stk. 2 og 3, og stk. 13, 2.-4. pkt., at bl.a. disse gebyrer skal satsreguleres.

Det fremgår således af udlændingelovens § 9 h, stk. 2, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter og regulerer gebyrerne efter stk. 1, jf. stk. 4.

Videre fremgår det af udlændingelovens § 9 h, stk. 3, at gebyret for indgivelse af ansøgning om virksomhedscertificering efter § 9 a, stk. 18, og forlængelse af en sådan certificering fastsættes og reguleres af udlændinge- og integrationsministeren, jf. stk. 4, 4. pkt.

Af udlændingelovens § 9, stk. 13, 2. pkt. fremgår det, at beløb fastsat efter stk. 1, nr. 4-9, 14 og 16, og stk. 3, og de beløb, der er angivet i stk. 8, 1. pkt., og stk. 10, reguleres fra og med 2016 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Endelig fremgår det af udlændingelovens § 9, stk. 13, 3. og 4. pkt., at beløb fastsat efter stk. 1, nr. 1-3, 12, 13, 18 og 19, reguleres fra og med 2017 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent, og at beløb fastsat efter stk. 1, nr. 10, 11, 15 og 17, reguleres fra og med 2019 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Når gebyrer fastsættes omkostningsbestemt, skal gebyret ikke satsreguleres, og ved beregningen af de omkostningsbestemte gebyrer, der er blevet fastsat, er gebyrerne heller ikke blevet satsreguleret. Det er således misvisende, når det fremgår af udlændingelovens § 9 h, stk. 2 og 3, og stk. 13, 2.-4. pkt., at de omkostningsbestemte gebyrer satsreguleres.

Det foreslås derfor, at det udgår af § 9 h, stk. 2, at gebyrerne i § 9 h, stk. 1, skal reguleres.

Det foreslås endvidere, at det udgår af § 9 h, stk. 3, at gebyret for indgivelse af ansøgning om virksomhedscertificering efter § 9 a, stk. 18, og forlængelse af en sådan certificering, skal reguleres.

Videre foreslås det at ændre § 9 h, stk. 13, 2. pkt., således at det ikke længere fremgår af bestemmelsen, at beløb fastsat efter stk. 1, nr. 4-9, 14 og 16, og stk. 3, satsreguleres. Det vil herefter fremgå af bestemmelsen, at alene de beløb, der

er angivet i stk. 8, 1. pkt., og stk. 10, skal satsreguleres. Det drejer sig om hhv. et beløb, der angiver bagatelgrænsen for, hvornår en ansøgning ikke skal afvises som følge af manglende indbetaling af et udestående gebyr, og gebyret for at ansøge om genoptagelse og klage over afgørelser på au pair-området.

Endelig foreslås det at ophæve § 9 h, stk. 13, 3. og 4. pkt., hvoraf det fremgår, at beløb fastsat efter stk. 1, nr. 1-3, 10-13, 15 og 17-19 satsreguleres.

Der er alene tale om forslag til ændringer af teknisk karakter, da gebyrerne er blevet beregnet og fastsat omkostningsbestemt i overensstemmelse med bestemmelsen i udlændingelovens § 9 h, stk. 4.

Til nr. 6

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 1, skal der som udgangspunkt betales gebyr for at ansøge om opholdstilladelse og om forlængelse af opholdstilladelse på bl.a. familiesammenførings- og erhvervsområdet og for at ansøge om tidsbegrænset opholdstilladelse. Der skal også betales gebyr for at indgive en ansøgning om virksomhedscertificering, jf. § 9 h, stk. 3.

Efter udlændingelovens § 9 h, stk. 8, afvises ansøgningen, hvis betingelsen i stk. 1 og 3 ikke er opfyldt, medmindre den udestående gebyrindbetaling udgør højst 200 kr. eller det indbetalte gebyr svarer til en anden sagskategori end den, ansøgningen vedrører, jf. stk. 1. I sådanne tilfælde vil udlændingen få en frist til at indbetale det udestående gebyr. Indbetales det udestående gebyr ikke inden for fristen, afvises ansøgningen.

Gebyrerne reguleres årligt pr. 1. januar, men kan også reguleres ekstraordinært i løbet af året. Det skete f.eks. i tilknytning til lov nr. 742 af 8. juni 2018 om ændring af udlændingeloven (Reform af reglerne om ægtefællesammenføring med nyt integrationskrav i stedet for tilknytningskravet, skærpet boligkrav m.v.), der trådte i kraft den 1. juli 2018.

Det er i praksis almindeligt forekommende, at gebyret indbetales nogle dage inden indgivelsen af ansøgningen, og det er kun muligt at indbetale den gebyrsats, der gælder på det tidspunkt.

I efteråret 2020 blev en tidligere uensartet praksis i hhv. Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration afstemt, så begge styrelser nu efteropkræver et udestående gebyr i en situation, hvor der er indbetalt gebyr kort tid før en regulering, mens ansøgningen først indgives efter reguleringen. Det gælder både i forbindelse med den årlige gebyrregulering og i forbindelse med en ekstraordinær gebyrregulering. Der henvises nærmere til udlændinge- og integrationsministerens brev af 17. september 2020 til Udlændinge- og Integrationsudvalget (2019-20), UUI Alm. del, bilag 172.

Det foreslås at indsætte den beskrevne praksis i udlændingelovens § 9 h, stk. 8, 1. pkt.

Forslaget vil indebære, at det kommer til at fremgå af udlændingeloven, at en udlænding ikke vil få afvist sin ansøgning i en situation, hvor der er indbetalt korrekt gebyr på tidspunktet for indbetalingen, men hvor gebyret kort efter reguleres med virkning fra tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen. I sådanne tilfælde vil udlændingen få en frist til at indbetale det udestående gebyr. Hvis det udestående gebyr ikke er indbetalt ved udløbet af fristen, vil ansøgningen blive afvist, og det indbetalte beløb vil blive tilbagebetalt.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.12 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Det følger af udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 3, at der, medmindre der er grundlag for at inddragelse opholdstilladelsen efter § 19, efter ansøgning kan meddeles tidsbegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, hvis udlændingen ikke er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13 eller §§ 210, 216 og 222-224, § 225, jf. § 216, eller §§ 243-246.

Det foreslås at udvide udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 3, således at bestemmelsen også kommer til at omfatte straffelovens §§ 215 (børnebortførelser), 215 a (genopdragelsesrejser), § 260, stk. 2 (tvangsægteskaber) og stk. 3 (tildæknings tvang), og § 260 a (religiøse vielser af mindreårige).

Ændringen vil indebære, at udlændinge, der er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af de nævnte bestemmelser i straffeloven, vil være udelukket fra tidsbegrænset opholdstilladelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Det er som udgangspunkt en betingelse for at opnå tidsbegrænset opholdstilladelse, at udlændingen opfylder en række grundlæggende betingelser, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, og at udlændingen endvidere opfylder to af fire betingelser vedrørende medborgerskab, beskæftigelse, indkomst og bestået danskprøve, jf. udlændingelovens § 11, stk. 4.

En af disse betingelser er efter udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 4, at udlændingen har bestået Prøve i Dansk 3, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

Det foreslås, at der i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 4, indsættes ”eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau”.

Dette gælder allerede i dag, og forslaget er således alene en teknisk rettelse, der vil præcisere, at betingelsen i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 4, også er opfyldt, hvis udlændin-

gen består en danskprøve på samme eller højere niveau end Prøve i Dansk 3.

Til nr. 11

Efter udlændingelovens § 17, stk. 1, bortfalder en opholdstilladelse, når udlændingen opgiver sin bopæl i Danmark. Tilladelsen bortfalder endvidere, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 6 på hinanden følgende måneder. Er udlændingen meddelt opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold, og har udlændingen lovligt boet mere end 2 år her i landet, bortfalder opholdstilladelsen dog først, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder. I de nævnte tidsrum medregnes ikke fravær på grund af værnepligt eller tjeneste, der træder i stedet herfor.

Både udlændinge med opholdstilladelse meddelt med mulighed for varigt ophold og udlændinge med opholdstilladelse meddelt med henblik på midlertidigt ophold vil kunne meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det fremgår ikke af bestemmelsen, at en tidsubegrænset opholdstilladelse – ligesom opholdstilladelser meddelt med mulighed for varigt ophold, når udlændingen lovligt har boet her i landet i mere end 2 år – efter praksis først bortfalder, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder. Det gælder uanset, om opholdstilladelsen oprindeligt er meddelt med mulighed for varigt ophold eller med henblik på midlertidigt ophold.

Det foreslås derfor, at der i udlændingelovens § 17, stk. 1, 3. pkt., præciseres at en tidsubegrænset opholdstilladelse først bortfalder, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder.

Der er alene tale om en præcisering, og det gælder således allerede i dag, at en tidsubegrænset opholdstilladelse først anses for at bortfalde efter udlændingelovens § 17, stk. 1, 3. pkt., når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder.

Dette vil som hidtil også gælde for udlændinge, der tilhører det danske mindretal i Sydsvig, udlændinge med tilknytning til det danske mindretal i Argentina, og udlændinge, der tidligere har haft dansk indfødsret. Udlændinge med et af disse opholdsgrundlag kan opnå tidsubegrænset opholdstilladelse efter 1 års ophold i Danmark.

Til nr. 12

Efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1, bortfalder en opholdstilladelse uanset bestemmelsen i § 17 først, når en udlænding, der med henblik på at tage varigt ophold vender tilbage til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil udlændingen har nær familiemæssig tilknytning, har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder og har opholdstilladelse efter 1) §§ 7 eller 8 (asyl og kvoteflygtninge), 2) § 9 b (humanitært ophold), 3) § 9 c, stk. 1 (ganske særlige grunde), i umiddelbar for-

længelse af en opholdstilladelse efter § 9 b (humanitært ophold), 4) § 9 c (ganske særlige grunde m.v.), når tilladelsen er meddelt en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 om asyl, 5) § 9 e (ophold efter Kosovonødloven), når tilladelsen er meddelt tidsubegrænset, 6) § 9 (familiesammenføring) eller § 9 c, stk. 1 (ganske særlige grunde), som følge af en familiemæssig tilknytning til en person omfattet af nr. 1-5, jf. dog stk. 3, eller 7) et andet grundlag end nævnt i nr. 1-6, hvis det bestemmes efter ansøgning.

Det foreslås, at der i udlændingelovens § 17 a, stk. 1, indsættes en henvisning til den foreslåede § 17 a, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 14.

Forslaget er en konsekvens af, at der med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås indsat et nyt stk. 4 i udlændingelovens § 17 a, hvorefter stk. 1 og 2 kun finder anvendelse for udlændinge, der ikke benytter sig af adgangen til udbetaling af hjælp til repatriering efter den foreslåede bestemmelse i repatrieringslovens § 14 a, jf. lovforslagets § 13, nr. 9.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14.

Til nr. 13

Efter udlændingelovens § 17 a, stk. 2, 1. pkt., kan det efter ansøgning bestemmes, at opholdstilladelsen for en udlænding omfattet af stk. 1 først skal anses for bortfaldet, efter en periode på op til 12 måneder efter den i stk. 1 nævnte periode.

Det foreslås, at der i udlændingelovens § 17 a, stk. 2, 1. pkt., indsættes en henvisning til den foreslåede § 17 a, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 14.

Forslaget er en konsekvens af, at der med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås indsat et nyt stk. 4 i udlændingelovens § 17 a, hvorved stk. 1 og 2 kun finder anvendelse for udlændinge, der ikke benytter sig af adgangen til udbetaling af hjælp til repatriering efter repatrieringslovens § 14 a, jf. lovforslagets § 13, nr. 9.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14.

Til nr. 14

Efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1, bortfalder en opholdstilladelse uanset bestemmelsen i § 17 først, når en udlænding, der med henblik på at tage varigt ophold vender tilbage til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil udlændingen har nær familiemæssig tilknytning, har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder og har opholdstilladelse efter 1) §§ 7 eller 8 (asyl og kvoteflygtninge), 2) § 9 b (humanitært ophold), 3) § 9 c, stk. 1 (ganske særlige grunde), i umiddelbar for-

længelse af en opholdstilladelse efter § 9 b (humanitært ophold), 4) § 9 c (ganske særlige grunde mv.), når tilladelsen er meddelt en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 om asyl, 5) § 9 e (ophold efter Kosovonødloven), når tilladelsen er meddelt tidsubegrænset, 6) § 9 (familiesammenføring) eller § 9 c, stk. 1 (ganske særlige grunde), som følge af en familiemæssig tilknytning til en person omfattet af nr. 1-5, jf. dog stk. 3, eller 7) et andet grundlag end nævnt i nr. 1-6, hvis det bestemmes efter ansøgning.

Efter udlændingelovens § 17 a, stk. 2, 1. pkt., kan det efter ansøgning bestemmes, at opholdstilladelsen for en udlænding omfattet af stk. 1 først skal anses for bortfaldet, efter en periode på op til 12 måneder efter den i stk. 1 nævnte periode. Ansøgning efter 1. pkt., som indgives efter den periode, der er nævnt i stk. 1, afvises, medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder.

Efter udlændingelovens § 17 a, stk. 3, finder stk. 1 og 2 kun anvendelse for en udlænding omfattet af stk. 1, nr. 6, hvis udlændingen vender tilbage til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil udlændingen har nær familiemæssig tilknytning, sammen med den person, til hvem udlændingen har den familiemæssige tilknytning, der har dannet grundlag for opholdstilladelsen.

Det foreslås, at der i udlændingelovens § 17 a indsættes et nyt *stk. 4*, hvorefter stk. 1 og 2, 1. pkt., kun finder anvendelse for en udlænding, der ikke benytter sig af adgangen til udbetaling af hjælp til repatriering efter den foreslåede nye bestemmelse i repatrieringslovens § 14 a.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 13, nr. 9, hvor der foreslås indsat en ny bestemmelse i repatrieringslovens § 14 a, hvorefter hjælp til repatriering, jf. repatrieringslovens § 7 a, vil kunne udbetales på særlig vis, hvis udbetalingen af ydelserne til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, i væsentlig grad er vanskeliggjort af udfordringer med finansielle transaktioner til det pågældende land fra danske pengeinstitutter.

Den foreslåede nye bestemmelse i udlændingelovens § 17 a, stk. 4, indebærer, at en udlænding ikke vil være omfattet af fortrydelsesretten i § 17 a, stk. 1 og stk. 2, såfremt den pågældende benytter sig af adgangen til udbetaling af hjælp til repatriering efter den foreslåede bestemmelse i repatrieringslovens § 14 a.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 15

Efter udlændingelovens § 17 a, stk. 5, finder stk. 4 kun anvendelse for en udlænding omfattet af stk. 4, nr. 2, hvis udlændingen vender tilbage til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil udlændingen har nær familiemæssig tilknytning, sammen med den person, til hvem

udlændingen har den familiemæssige tilknytning, der har dannet grundlag for opholdstilladelsen.

Det foreslås, at henvisningerne til stk. 4 og stk. 4, nr. 2, i udlændingelovens § 17 a, *stk. 5*, der bliver *stk. 6*, ændres til henvisninger til *stk. 5* og *stk. 5, nr. 2*.

Forslaget er en konsekvens af, at der med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås indsat et nyt *stk. 4* i udlændingelovens § 17 a, hvorefter *stk. 4-6* bliver *stk. 5-7*.

Der er således alene tale om konsekvensændringer uden indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 16

Efter udlændingelovens § 17 a, *stk. 6*, kan en udlænding kun én gang bevare sin opholdstilladelse i henhold til *stk. 1-5*.

Det foreslås, at henvisningen til *stk. 1-5* i udlændingelovens § 17 a, *stk. 6*, der bliver *stk. 7*, ændres til en henvisning til *stk. 1-6*.

Forslaget er en konsekvens af, at der med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås indsat et nyt *stk. 4* i udlændingelovens § 17 a, hvorefter *stk. 4-6* bliver *stk. 5-7*.

Der er således tale om en konsekvensændring uden indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 17

Det følger af udlændingelovens § 25 a, *stk. 1, nr. 1*, at en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, kan udvises, hvis udlændingen uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde er dømt for overtrædelse af § 42 a, *stk. 7, 4. pkt.*, jf. § 60, *stk. 1*, straffelovens §§ 119, 243, 244, 266, 276-283 eller 290, toldlovens § 73, *stk. 2*, jf. *stk. 1, nr. 1*, lov om våben og eksplosivstoffer eller lov om knive og blankvåben m.v., eller udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold.

Det foreslås, at ændre udlændingelovens § 25 a, *stk. 1, nr. 1*, således, at der indsættes en henvisning til hjemrejselovens 23, *stk. 1*, jf. § 13, *stk. 3*.

Ved lov nr. 982 af 26. maj 2021 blev udlændingelovens § 42 a, *stk. 8, 4. pkt.*, ophævet. Bestemmelsen indeholdt en henvisning til udlændingelovens § 42 a, *stk. 7, 4. pkt.* Den situation, der er reguleret i udlændingelovens § 42 a, *stk. 7, 4. pkt.*, var således særskilt reguleret for de udlændinge, der var omfattet af § 42 a, *stk. 8, 4. pkt.*

Med ophævelsen af udlændingelovens § 42 a, *stk. 8, 4. pkt.*, blev bestemmelsen indholdsmæssigt flyttet til hjemrejselovens § 13, *stk. 3*. De udlændinge, der var omfattet af udlændingelovens § 42 a, *stk. 8, 4. pkt.*, blev med lov nr. 982 af 26. maj 2021 således omfattet af hjemrejselovens § 13, *stk. 3*, og kan ved overtrædelse heraf straffes efter

hjemrejselovens § 23, stk. 1. Ved en fejl blev en henvisning til hjemrejselovens § 23, stk. 1, jf. § 13, stk. 3, ikke konsekvensrettet i udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 1.

Det er vurderingen, at fejlen ikke har haft nogen materiel betydning i forhold til retsstillingen.

Den foreslåede ændring vil betyde, at en udlænding kan udvises efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 1, hvis den pågældende straffes for overtrædelse af hjemrejselovens § 23, stk. 1, jf. § 13, stk. 3. Der er tale om en videreførelse af retstilstanden fra før lov nr. 982 af 26. maj 2021.

Til nr. 18

Det følger af udlændingelovens § 33 b, stk. 2, 1. pkt., at klage over en afgørelse, der ikke er omfattet af stk. 1 eller § 53 a, stk. 2, 4. pkt., kun kan tillægges opsættende virkning, hvis særlige grunde taler derfor.

Det foreslås at ændre udlændingelovens § 33 b, stk. 2, 1. pkt., således at henvisningen til udlændingelovens § 53 a, stk. 2, 4. pkt., ændres til 5. pkt.

Ved lov nr. 982 af 26. maj 2021 blev der indsat et nyt 4. pkt. i udlændingelovens § 53 a, stk. 2, om, at for så vidt angår udlændinge, der af Udlændingestyrelsen er meddelt afslag på opholdstilladelse efter § 7, anses afgørelsen først for påklaget til Flygtningenævnet efter 14 dage fra tidspunktet for, at Udlændingestyrelsens afgørelse er kommet til udlændingens kundskab. Det tidligere 4. pkt. blev herefter til 5. pkt.

Ved en fejl blev henvisningen til udlændingelovens § 53 a, stk. 2, 4. pkt., der blev til 5. pkt., ikke konsekvensrettet i udlændingelovens § 33 b, stk. 2, 1. pkt.

Det er vurderingen, at fejlen ikke har haft nogen materiel betydning i forhold til retsstillingen.

Forslaget indebærer, at der sker en korrekt henvisning til bestemmelsen i udlændingeloven.

Der er alene tale om en konsekvensrettelse. Der tilsigtes ikke indholdsmæssige ændringer af bestemmelsen.

Til nr. 19

Det fremgår af udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., at politiet, med henblik på at sikre muligheden for afvisning eller overførsel efter reglerne i kapitel 5 a, kan bestemme, at der skal ske frihedsberøvelse, hvis der er en væsentlig risiko for, at den pågældende forsvinder, og de i § 34 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, jf. § 36, stk. 5.

Det foreslås, at ændre henvisningen i udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., til stk. 5 til en henvisning til stk. 4.

Baggrunden for forslaget er, at det i lovforslagets § 1, nr. 21, foreslås at ophæve § 36, stk. 3, hvorefter stk. 4 og 5 bliver til stk. 3 og 4.

Der er således alene tale om en konsekvensrettelse.

Det bemærkes, at det med lovforslagets § 1, nr. 20, foreslås, at bestemmelsen i udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt. ophæves, og at der i stedet indsættes et nyt 1. og 2. pkt. Bestemmelsen i § 1, nr. 20, sættes imidlertid i kraft efter udlændinge- og integrationsministerens nærmere bestemmelse, jf. lovforslagets § 16, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 20, og § 16, stk. 2.

Til nr. 20

Det følger af hjemrejselovens § 16, stk. 1, at såfremt de i §§ 11 og 12 eller udlændingelovens § 34 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at sikre muligheden for afvisning, for udvisning efter udlændingelovens § 25, nr. 2, eller §§ 25 a, 25 b eller 25 c eller for udsendelse af en udlænding, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, skal den pågældende så vidt muligt frihedsberøves. Har udlændingen fast bopæl her i landet, kan den pågældende alene frihedsberøves efter 1. pkt. for at sikre muligheden for udvisning, når udlændingen anses for at være en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, jf. udlændingelovens § 25, nr. 2.

Endvidere fremgår det af udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., at politiet med henblik på at sikre muligheden for afvisning eller overførsel efter reglerne i kapitel 5 a kan bestemme, at der skal ske frihedsberøvelse, hvis der er en væsentlig risiko for, at den pågældende forsvinder, og de i § 34 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, jf. § 36, stk. 5.

Indtil der er truffet afgørelse om, hvorvidt en udlænding skal afvises, udvises, overføres eller udsendes under henvisning til, at udlændingen ikke har ret til at opholde sig her i landet efter reglerne i kapitel 1 og 3-5 a, og indtil en afgørelse herom kan iværksættes, kan politiet eller Udlændingestyrelsen efter udlændingelovens § 34, stk. 1, i dag træffe bestemmelse om, at udlændingen skal pålægges at 1) deponere sit pas, eller anden rejsелеgitimation og billet, 2) stille en fastsat sikkerhed, 3) tage ophold efter nærmere bestemmelse og 4) give møde på nærmere angivne tidspunkter, når det må anses for nødvendigt at sikre udlændingens tilstedeværelse.

Efter udlændingelovens § 34, stk. 2, kan en udlænding endvidere pålægges at give møde hos politiet, Udlændingestyrelsen eller Hjemrejsestyrelsen på nærmere angivne tidspunkter (meldepligt), hvis det skønnes hensigtsmæssigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse eller medvirken til sagens behandling eller udrejsen, og såfremt udlændingen er omfattet af en af bestemmelserne i udlændingelovens § 34, stk. 2, nr. 1-4.

En udlænding, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, kan pålægges yderligere kontrolforpligtelser såsom f.eks. meldepligt efter hjemrejselovens § 12, stk. 1, nr. 4, eller

stk. 2-4, herunder hvis udlændingen ikke medvirker til sin udrejse.

Det fremgår af udlændingelovens § 37, stk. 8, at frihedsberøvelse med henblik på udsendelse efter § 36 og hjemrejseovens § 16 ikke må finde sted i et tidsrum, der overstiger 6 måneder. Retten kan dog forlænge dette tidsrum i op til yderligere 12 måneder, hvis der foreligger særlige omstændigheder, såfremt udsendelsesproceduren uanset alle rimelige bestræbelser kan forventes at tage længere tid som følge af udlændingens manglende medvirken til udsendelsen eller forsinkelser i forbindelse med fremskaffelse af nødvendig rejselegitimation og indrejsetilladelse. Frihedsberøvelsen skal være af så kort varighed som muligt og må kun opretholdes, så længe udsendelsen er under forberedelse og gennemføres med omhu.

Det foreslås, at der i udlændingelovens § 36, stk. 1, indsættes et nyt 1. punktum, hvorefter politiet med henblik på at sikre muligheden for overførsel efter § 29, stk. 1, kan bestemme, at der skal ske frihedsberøvelse, hvis der er væsentlig risiko for, at den pågældende forsvinder eller unddrager sig overførslen, eller at den pågældende vil undvige eller lægge hindringer i vejen for forberedelsen af overførselsprocessen, og de i § 34 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, jf. stk. 4.

Baggrunden for forslaget er, at det ved § 1, nr. 5, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021 blev vedtaget, at indsætte et nyt 1. pkt. i udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt.

Lov nr. 1191 af 8. juni 2021 er endnu ikke sat i kraft.

Det foreslås i nærværende lovforslags § 1, nr. 21, at ophæve udlændingelovens § 36, stk. 3.

Henvisningerne i den vedtagne bestemmelse i udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., vil som følge af ophævelsen af udlændingelovens § 36, stk. 3, ikke være korrekte.

Da der som følge af lovtekniske regler ikke kan foretages ændringer i en ændringslov, der endnu ikke er sat i kraft, vil bestemmelsen i § 1, nr. 5, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021 skulle ophæves og nyaffattes. Samtidig vil der skulle indsættes en ikrafttrædelsesbestemmelse og en revisionsbestemmelse, der svarer til den ikrafttrædelsesbestemmelse og den revisionsbestemmelse, der var fastsat for § 1, nr. 5, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021. Sådanne ikrafttrædelses- og revisionsbestemmelser er foreslået i lovforslagets § 16, stk. 2 og 8.

Der skal med forslaget ikke ske materielle ændringer i forhold til, hvad der blev vedtaget i § 1, nr. 5, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021.

Den foreslåede nyaffattelse af udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt. vil medføre, at politiet vil kunne bestemme, at der skal ske frihedsberøvelse af en udlænding, der skal overføres i henhold til den vedtagne bestemmelse i § 29, stk. 1, jf. lov nr. 1191 af 8. juni 2021, der endnu ikke

er sat i kraft, hvis der er en væsentlig risiko for, at den pågældende forsvinder eller unddrager sig overførslen, eller at den pågældende forsvinder eller vil undvige eller lægge hindringer i vejen for forberedelsen af overførselsprocessen, og de i udlændingelovens § 34 nævnte foranstaltninger ikke vurderes at være tilstrækkelige til at sikre, at overførslen kan gennemføres, jf. § 36, stk. 4.

De gældende regler om foranstaltninger med henblik på at sikre en udlændings tilstedeværelse eller medvirken efter udlændingelovens § 34 vil tillige omfatte udlændinge omfattet af den vedtagne bestemmelse i § 29, stk. 1, jf. lov nr. 1191 af 8. juni 2021, der endnu ikke er sat i kraft.

Det bemærkes, at politiet fortsat vil have enekompetencen til at magt eller tvangsindgreb på udlændingeområdet. Politiet vil derfor skulle træffe den endelige afgørelse om iværksættelse af frihedsberøvelse efter anmodning fra Hjemrejsestyrelsen eller Udlændingestyrelsen, ligesom politiet vil stå for at foretage den faktiske frihedsberøvelse.

Det bemærkes endvidere, at politiet og anklagemyndigheden efter den foreslåede ordning fortsat vil have ansvaret for fremstillinger for retten af udlændinge efter udlændingelovens § 37, stk. 1, og for effektivering af løsladelse af en frihedsberøvet udlænding. Det er endvidere politiet, som møder i retten i sager om frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 22, hvorved det foreslås, at der i udlændingelovens § 36, som et nyt stk. 4, indsættes en bestemmelse om, at der ved beslutning om frihedsberøvelse efter den foreslåede nye bestemmelse i udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., skal lægges vægt på, om der er en væsentlig risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig overførslen, eller om udlændingen vil undvige eller lægge hindringer i vejen for forberedelsen af overførselsprocessen, og at en væsentlig risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig overførsel, foreligger, når udlændingen ikke har medvirket under eller har lagt hindringer i vejen for sagens behandling, eller når der i øvrigt på baggrund af oplysningerne om udlændingen og opholdets varighed og karakter er grund til at antage, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig overførsel.

Ved vurderingen af, hvorvidt der foreligger en væsentlig risiko for forsvinden eller unddragelse, vil der skulle lægges vægt på, om der er en væsentlig risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig overførsel, eller om udlændingen vil undvige eller lægge hindringer i vejen for forberedelsen af overførslen efter den vedtagne bestemmelse i § 29, stk. 1, jf. lov nr. 1191 af 8. juni 2021, der endnu ikke er sat i kraft.

En væsentlig risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig overførsel, vil foreligge, når den pågældende ikke vil medvirke under eller lægger hindringer i vejen for sagens behandling, eller når der i øvrigt på baggrund af

oplysningerne om udlændingen og opholdets varighed og karakter vil være grund til at antage, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig overførsel.

Herudover vil der kunne lægges vægt på, om den pågældende har forsømt at overholde foranstaltninger, som den pågældende er pålagt i medfør af udlændingelovens § 34 til sikring af den pågældendes tilstedeværelse, og om den pågældende over for udlændingemyndighederne har givet udtryk for, at vedkommende ikke vil følge en afgørelse om overførsel.

Endelig vil der kunne lægges vægt på, om den pågældende antræffes af politiet og ikke på dette tidspunkt har indgivet ansøgning om asyl her i landet eller i øvrigt ikke har lovligt ophold, og om den pågældende har indgivet ansøgning om asyl i flere andre lande før indgivelse af asylansøgningen i Danmark, eller om den pågældende under opholdet i Danmark har forsøgt at indrejse og søge asyl i et andet land.

Det vil være et krav for frihedsberøvelse, at foranstaltninger for at sikre en udlændings tilstedeværelse eller medvirken, f.eks. meldepligt efter udlændingelovens § 34, ikke vurderes at være tilstrækkelige til at sikre den pågældendes tilstedeværelse. Det vil bero på en konkret vurdering af sagens samlede omstændigheder, om der er grundlag for frihedsberøvelse efter den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 1, 1. pkt., eller om mindre indgribende foranstaltninger kan anses for tilstrækkelige for at sikre udlændingens tilstedeværelse.

Det forhold, at udlændingen alene er genstand for en afgørelse om overførsel efter den vedtagne bestemmelse i § 29, stk. 1, jf. lov nr. 1191 af 8. juni 2021, der endnu ikke er sat i kraft, er ikke tilstrækkeligt til at begrunde frihedsberøvelse.

Den foreslåede ændring har til formål at sikre, at overførsel efter den vedtagne bestemmelse i § 29, stk. 1, jf. lov nr. 1191 af 8. juni 2021, der endnu ikke er sat i kraft, vil kunne gennemføres, selvom udlændingen ikke medvirker hertil.

Frihedsberøvelse efter den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 1, 1. pkt., vil skulle ske efter reglerne i udlændingelovens § 37. Det tilsigtes med ordningen, at reglerne om domstolsprøvelse, beskikkelse af advokat m.v. i medfør af udlændingelovens § 37, stk. 1-8, ligeledes vil skulle finde anvendelse for udlændinge omfattet af den foreslåede ordning. En iværksat frihedsberøvelse vil således altid skulle være af så kort varighed som muligt og inden for de grænser for frihedsberøvelsens samlede varighed, der er fastsat i udlændingelovens § 37, stk. 8.

De gældende regler i udlændingelovens §§ 37 a-37 e om bl.a. adgangen til domstolsprøvelse og legemsundersøgelse, isolation samt brev- og besøgskontrol over for udlændinge, der frihedsberøves vil tillige omfatte udlændinge, der frihedsberøves efter den foreslåede nye bestemmelse i udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås endvidere at nyaffatte et nyt 2. *punktum*, således at politiet vil kunne bestemme, at der skal ske frihedsberø-

velse med henblik på at sikre muligheden for afvisning eller overførsel efter reglerne i kapitel 5 a, hvis der er en væsentlig risiko for, at den pågældende forsvinder, og de i § 34 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, jf. § 36, stk. 5.

Baggrunden for forslaget er, at det ved § 1, nr. 6, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021 blev vedtaget, at der foretages en ændring af henvisningen i udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt.

Lov nr. 1191 af 8. juni 2021 er endnu ikke sat i kraft.

Det foreslås i nærværende lovforslags § 1, nr. 21, at ophæve udlændingelovens § 36, stk. 3.

Den ændring af henvisningen i udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., som blev vedtaget med lov nr. 1191 af 8. juni 2021, vil som følge af ophævelsen af udlændingelovens § 36, stk. 3, ikke være korrekt.

Der vil således skulle ske en justering, så henvisningen i udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., vil være korrekt, når lov nr. 1191 af 8. juni 2021 sættes i kraft.

Da der som følge af lovtekniske regler ikke kan foretages ændringer i en ændringslov, der endnu ikke er sat i kraft, vil bestemmelsen i § 1, nr. 6, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021 skulle ophæves og nyaffattes. Samtidig vil der skulle indsættes en ikrafttrædelsesbestemmelse og en revisionsbestemmelse, der svarer til den ikrafttrædelsesbestemmelse og den revisionsbestemmelse, der var fastsat for § 1, nr. 6, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021. Sådanne ikrafttrædelses- og revisionsbestemmelser er foreslået i lovforslagets § 16, stk. 2 og 8.

Nyaffattelsen af udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., vil således alene indeholde ændringer i henvisningerne. Der vil ikke ske materielle ændringer i bestemmelsen og der er således tale om en videreførelse af gældende ret.

Forslaget indebærer, at den del af Dublinforordningens artikel 28, stk. 2, hvorefter en udlænding kan frihedsberøves for at sikre overførselsprocedurerne efter forordningen, hvis der er en væsentlig risiko for, at den pågældende forsvinder, fortsat vil være gennemført i dansk ret. Efter artikel 2, stk. 1, litra n, betyder ”risiko for, at den pågældende forsvinder” tilstedeværelsen i den enkelte sag af grunde, der er baseret på objektive, lovfæstede kriterier, til at tro, at en ansøger eller en tredjelandstatsborger eller statsløs, der er genstand for en tilbagesendelsesprocedure, vil forsvinde.

Ved vurderingen af, hvorvidt der foreligger en væsentlig risiko for forsvinden, skal der særligt lægges vægt på, om den pågældende udlænding har søgt asyl i flere andre lande, der er tilsluttet Dublinforordningen, før indgivelse af asylansøgning i Danmark, eller under opholdet i Danmark har forsøgt at indrejse og søge asyl i et andet medlemsland. Der er tale om en videreførelse af gældende ret, jf. Folketingstidende 2013-14, tillæg A, L 7 side 17, som fremsat.

Endvidere skal der lægges vægt på, om den pågældende antræffes af politiet og ikke har indgivet ansøgning om asyl her i landet eller i øvrigt ikke har lovligt ophold, om den pågældende tidligere har været overført fra Danmark i medfør af Dublinforordningen og på ny er indrejst her i landet, eller om den pågældende tidligere har undraget sig eller forsøgt at undrage sig afvisning eller overførsel. Der er tale om en videreførelse af gældende ret, jf. Folketingstidende 2013-14, tillæg A, L 7 side 17, som fremsat.

Herudover skal der lægges vægt på, om den pågældende har forsømt at overholde foranstaltninger, som den pågældende er pålagt i medfør af udlændingelovens § 34 til sikring af den pågældendes tilstedeværelse, om den pågældende over for udlændingemyndighederne eller politiet har givet udtryk for ikke at ville følge en afgørelse om afvisning eller overførsel, eller om den pågældende er blevet udvist administrativt efter § 25 a, stk. 2, eller § 25 b. Der er tale om en videreførelse af gældende ret, jf. Folketingstidende 2013-14, tillæg A, L 7 side 17, som fremsat.

Endelig skal det tillægges vægt, om den pågældende er indrejst i strid med et indrejseforbud udstedt her i landet eller i et andet medlemsland, eller om sagens omstændigheder i øvrigt, herunder længden af et ulovligt ophold, bestyrker vurderingen af, at der er en væsentlig risiko for forsvinden. Der er tale om en videreførelse af gældende ret, jf. Folketingstidende 2013-14, tillæg A, L 7 side 17, som fremsat.

Det forhold alene, at udlændingen er genstand for en afgørelse om afvisning eller overførsel, er ikke tilstrækkeligt til at begrunde en frihedsberøvelse. Der er tale om en videreførelse af gældende ret, jf. Folketingstidende 2013-14, tillæg A, L 7 side 17, som fremsat.

Det bemærkes, at det i lovforslagets § 16, stk. 2, foreslås, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovens § 1, nr. 20, 22 og 23, og at det i lovforslagets § 16, stk. 8, foreslås, at udlændinge- og integrationsministeren fremsætter forslag om revision af § 1, nr. 20, 22 og 23, hvis bestemmelserne ikke inden udgangen af 2022 er trådt i kraft. Der henvises til lovforslagets § 16 og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 21

Det fremgår af udlændingelovens § 36, stk. 3, at en udlænding, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7 (asyl), og som er udvist efter § 25 a, stk. 1, kan frihedsberøves med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af afgørelsen om udvisning.

Det foreslås, at udlændingelovens § 36, stk. 3, ophæves. Som konsekvens heraf bliver stk. 4 og 3 til stk. 3 og 4.

Hjemrejseloven understøtter Hjemrejsestyrelsens opgaver. Hjemrejseloven regulerer således bl.a. forhold, der knytter sig til udlændinges frivillige udrejse og udsendelse af udlændinge, herunder effektiv fuldbyrdelse af en afgørelse om udvisning.

Da udlændingelovens § 36, stk. 3, har til formål at give mulighed for frihedsberøvelse af en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, og som er udvist efter § 25 a, stk. 1, med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af en afgørelse om udvisning, foreslås det i § 12, nr. 3, at der i hjemrejseloven indsættes en ny bestemmelse efter § 16, stk. 7, der svarer til udlændingelovens § 36, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til § 12, nr. 3.

Til nr. 22

Det fremgår af hjemrejselovens § 16, stk. 1, 1. pkt., at såfremt de i §§ 11 og 12 eller udlændingelovens § 34 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at sikre muligheden for afvisning, for udvisning efter udlændingelovens § 25, nr. 2, eller §§ 25 a, 25 b eller 25 c eller for udsendelse af en udlænding, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, skal den pågældende så vidt muligt frihedsberøves. Har udlændingen fast bopæl her i landet, kan den pågældende alene frihedsberøves efter 1. pkt. for at sikre muligheden for udvisning, når udlændingen anses for at være en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, jf. udlændingelovens § 25, nr. 2.

Det fremgår af hjemrejselovens § 16, stk. 2, at der ved beslutning om frihedsberøvelse efter stk. 1 navnlig skal lægges vægt på, om der er risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller undrage sig udsendelse, eller om udlændingen vil undvige eller lægge hindringer i vejen for forberedelsen af tilbagesendes- eller udsendelsesprocessen. Risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller undrage sig udsendelse, foreligger, når udlændingen ikke har medvirket under eller har lagt hindringer i vejen for sagens behandling, eller når der i øvrigt på baggrund af oplysningerne om udlændingen og opholdets varighed og karakter er grund til at antage, at udlændingen vil forsvinde eller undrage sig udsendelse.

Det fremgår af udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., at politiet med henblik på at sikre muligheden for afvisning eller overførsel efter reglerne i kapitel 5 a kan bestemme, at der skal ske frihedsberøvelse, hvis der er en væsentlig risiko for, at den pågældende forsvinder, og de i § 34 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, jf. § 36, stk. 5.

Det fremgår af udlændingelovens § 36, stk. 5, at der i vurderingen af, hvorvidt der foreligger en væsentlig risiko for forsvinden, skal lægges særlig vægt på, om den pågældende udlænding har indgivet ansøgning om asyl i flere andre medlemsstater, der er tilsluttet Dublinforordningen, før indgivelse af asylansøgning i Danmark, eller under opholdet

i Danmark har forsøgt at indrejse og søge asyl i en anden medlemsstat.

Endvidere skal der lægges vægt på, om den pågældende antræffes af politiet og ikke har indgivet ansøgning om asyl her i landet eller i øvrigt ikke har ret til at opholde sig her i landet, om den pågældende tidligere har været overført fra Danmark i medfør af Dublinforordningen og på ny er indrejst her i landet, eller om den pågældende tidligere har unddraget sig eller forsøgt at unddrage sig afvisning eller overførsel.

Herudover skal der lægges vægt på, om den pågældende har forsømt at overholde foranstaltninger, som den pågældende er pålagt i medfør af udlændingelovens § 34 til sikring af den pågældendes tilstedeværelse, om den pågældende over for udlændingemyndighederne eller politiet har givet udtryk for ikke at ville følge en afgørelse om afvisning eller overførsel, eller om den pågældende er blevet udvist administrativt efter udlændingelovens § 25 a, stk. 2, eller § 25 b.

Endelig skal det tillægges vægt, om den pågældende er indrejst i strid med et indrejseforbud udstedt her i landet eller i en andet medlemsstat, eller om sagens omstændigheder i øvrigt, herunder længden af et ulovligt ophold, bestyrker vurderingen af, at der er en væsentlig risiko for forsvinden.

Det foreslås, at der i udlændingelovens § 36, som et nyt stk. 4, indsættes en bestemmelse om, at der ved beslutning om frihedsberøvelse efter den foreslåede nye bestemmelse i udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., skal lægges vægt på, om der er en væsentlig risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig overførslen, eller om udlændingen vil undvige eller lægge hindringer i vejen for forberedelsen af overførselsprocessen, og at en væsentlig risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig overførsel, foreligger, når udlændingen ikke har medvirket under eller har lagt hindringer i vejen for sagens behandling, eller når der i øvrigt på baggrund af oplysningerne om udlændingen og opholdets varighed og karakter er grund til at antage, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig overførsel.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 19, hvorved der foreslås at indsætte et nyt 1. pkt. i udlændingelovens § 36, stk. 1, om adgang til frihedsberøvelse af udlændinge omfattet af den vedtagne bestemmelse i § 29, stk. 1, jf. lov nr. 1191 af 8. juni 2021, der endnu ikke er sat i kraft.

Baggrunden for forslaget er, at det ved § 1, nr. 7, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021 blev vedtaget, at indføre nyt stk. 4 i udlændingelovens § 36.

Lov nr. 1191 af 8. juni 2021 er endnu ikke sat i kraft.

Det foreslås i nærværende lovforslags § 1, nr. 21, at ophæve udlændingelovens § 36, stk. 3.

Henvisningerne i den vedtagne bestemmelse i udlændingel-

ovens § 36, stk. 4, vil som følge af ophævelsen af udlændingelovens § 36, stk. 3, ikke være korrekt.

Da der som følge af lovtekniske regler ikke kan foretages ændringer i en ændringslov, der endnu ikke er sat i kraft, vil bestemmelsen i § 1, nr. 7, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021 skulle ophæves og nyaffattes. Samtidig vil der skulle indsættes en ikrafttrædelsesbestemmelse og en revisionsbestemmelse, der svarer til den ikrafttrædelsesbestemmelse og den revisionsbestemmelse, der var fastsat for § 1, nr. 7, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021. Sådanne ikrafttrædelses- og revisionsbestemmelser er foreslået i lovforslagets § 16, stk. 2 og 8.

Forslaget indebærer, at der ved beslutning om frihedsberøvelse efter den foreslåede § 36, stk. 1, 1. pkt., vil skulle lægges vægt på, om der er en væsentlig risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig overførsel, eller om udlændingen vil undvige eller lægge hindringer i vejen for forberedelsen af overførselsprocessen. En væsentlig risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig overførsel, vil foreligge, når den pågældende ikke vil medvirke under eller lægge hindringer i vejen for sagens behandling, eller når der i øvrigt på baggrund af oplysningerne om udlændingen og opholdets varighed og karakter er grund til at antage, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig udsendelse.

Det bemærkes, at det i lovforslagets § 16, stk. 2, foreslås, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovens § 1, nr. 20, 22 og 23, og at det i lovforslagets § 16, stk. 8, foreslås, at udlændinge- og integrationsministeren fremsætter forslag om revision af § 1, nr. 20, 22 og 23, hvis bestemmelserne ikke inden udgangen af 2022 er trådt i kraft. Der henvises til lovforslagets § 16 og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 23

Det fremgår af udlændingelovens § 36, stk. 5, 1. pkt., at der ved beslutning om frihedsberøvelse efter § 36, stk. 1, 1. pkt., skal særlig lægges vægt på, om udlændingen har søgt asyl i andre lande, der er tilsluttet Dublinforordningen, eller om udlændingen under opholdet i Danmark har forsøgt at indrejse og søge asyl i en anden medlemsstat.

Det foreslås at ændre henvisningen til 1. pkt., til 2. pkt. i udlændingelovens § 36, stk. 5, 1. pkt.

Baggrunden for forslaget er, at der med forslagets § 1, nr. 20 vil blive indsat et nyt 1. pkt. i udlændingelovens § 36.

Der er således tale om en konsekvensrettelse.

Det bemærkes, at det i lovforslagets § 16, stk. 2, foreslås, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovens § 1, nr. 20, 22 og 23, og at det

i lovforslagets § 16, stk. 8, foreslås, at udlændinge- og integrationsministeren fremsætter forslag om revision af § 1, nr. 20, 22 og 23, hvis bestemmelserne ikke inden udgangen af 2022 er trådt i kraft. Der henvises til lovforslagets § 16 og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 24

Det fremgår af udlændingelovens § 37 a, stk. 2, at retsplejelovens §§ 773-776 og 778 finder tilsvarende anvendelse på en udlænding, hvis frihedsberøvelse er opretholdt af retten i medfør af § 37, jf. § 36 og hjemrejselovens § 16.

Det foreslås, at udlændingelovens § 37 a, stk. 2, ændres, således at retsplejelovens § 776 a om, at kriminalforsorgen kan fotografere og optage fingeraftryk af varetægtsarrestanter med henblik på senere identifikation, vil finde tilsvarende anvendelse på en udlænding, hvis administrative frihedsberøvelse er opretholdt af retten i medfør af udlændingelovens § 37, jf. § 36 og hjemrejselovens § 16.

Baggrunden for ændringen er, at kriminalforsorgen har hjemmel til tvangsmæssigt at fotografere og optage fingeraftryk af udlændinge, der er varetægtsfængslet efter hjemrejselovens §§ 14 og 15, men ikke til at fotografere og optage fingeraftryk af udlændinge, hvis administrative frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36 eller hjemrejselovens § 16 er opretholdt af retten i medfør af udlændingelovens § 37.

Kriminalforsorgen vil med forslaget få mulighed for tvangsmæssigt at fotografere og optage fingeraftryk af udlændinge, hvis administrative frihedsberøvelse er opretholdt af retten i medfør af udlændingelovens § 37, jf. § 36 eller hjemrejselovens § 16, ligesom de af justitsministeren fastsatte regler om gennemførelse af fotografering og optagelse af fingeraftryk i medfør af retsplejelovens § 776 a, stk. 2, ligeledes vil finde anvendelse.

Det bemærkes, at retsplejelovens § 776 a finder anvendelse, uanset grundlaget for varetægtsfængslingen og uanset den varighed, som varetægtsfængslingen på indsættelsestidspunktet forventes at have, jf. Folketingstidende 2018-19, 1. samling, Tillæg A, L 21 som fremsat, side 51. Det samme vil således gøre sig gældende for udlændinge, hvis administrative frihedsberøvelse er opretholdt af retten i medfør af udlændingelovens § 37, jf. § 36 eller hjemrejselovens § 16.

Det er således ikke en betingelse, at der eksisterer en særlig risiko for, at den pågældende vil unddrage sig varetægtsfængslingen eller at varetægtsfængslingen forventes udstrakt over en given varighed, jf. Folketingstidende 2018-19, 1. samling, Tillæg A, L 21 som fremsat, side 51. Det samme vil gøre sig gældende for udlændinge, hvis administrative frihedsberøvelse er opretholdt af retten i medfør af udlændingelovens § 37, jf. § 36 eller hjemrejselovens § 16.

De udlændinge, der er frihedsberøvet i medfør af udlændingelovens § 36 eller hjemrejselovens § 16, men hvis frihedsberøvelse endnu ikke er opretholdt i medfør af udlændingelovens § 37, vil fortsat være omfattet af varetægtsbekendtgørelsen.

Det bemærkes, at de til enhver tid gældende databeskyttelsesregler vil gælde for databehandlingen af de optagne data.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 25

Det følger af udlændingelovens § 37 a, stk. 8, 1. pkt., at Hjemrejsestyrelsen, hvis det er nødvendigt med henblik på at sikre en udlændings udrejse, kan pålægge en udlænding, der efter reglerne i kapitlerne 1 og 3-5 a ikke har ret til at opholde sig her i landet, at lade sig undersøge for en sygdom omfattet af lov om foranstaltninger mod smitsomme og andre overførbare sygdomme.

Det følger af § 37 a, stk. 8, 2. pkt., at en udlænding, der ikke efterkommer Hjemrejsestyrelsens pålæg efter 1. pkt., om nødvendigt ved politiets bistand og under anvendelse af den fornødne magt i overensstemmelse med lov om politiets virksomhed kan fremstilles for en sundhedsperson, jf. sundhedslovens § 6, til undersøgelse for en sygdom omfattet af lov om foranstaltninger mod smitsomme og andre overførbare sygdomme.

Det foreslås, at henvisningerne til »lov om foranstaltninger mod smitsomme og andre overførbare sygdomme« i udlændingelovens § 37 a, stk. 8, 1. og 2. pkt., ændres til »epidemi-loven«.

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af, at lov om epidemier m.v. (epidemi-loven), jf. lov nr. 285 af 27. februar 2021 med senere ændringer, trådte i kraft 1. marts 2021. Der er således ikke tilsigtet materielle ændringer.

Til nr. 26

Det følger af udlændingelovens § 42 a, stk. 11, at Udlændingestyrelsen eller Hjemrejsestyrelsen under visse betingelser skal bestemme, medmindre særlige grunde taler imod, at en udlænding, hvis opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, er bortfaldet, jf. § 32, stk. 1, eller § 21 b, stk. 1, men som ikke kan udsendes af landet, jf. § 31, en udlænding der har fået afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, men som ikke kan udsendes af landet, jf. § 31, en udlænding, der er udvist ved endelig dom efter §§ 22-24, og som ikke er varetægtsfængslet efter hjemrejselovens § 14, en udlænding, hvis opholdstilladelse eller opholdsret er bortfaldet efter § 21 b, stk. 1, og en udlænding, der er udvist efter § 25, ikke får udbetalt kontante ydelser, jf. § 42 b, stk. 1, 3 8 og 9, når den pågældende er indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. stk. 5, hvor der er en vederlagsfri bespisningsordning, eller at udlændingen alene får udbetalt

grundydelse, jf. § 42 b, stk. 1 og 2, forsørgertillæg, jf. § 42 b, stk. 3 og 7, og nedsat forsørgertillæg, jf. § 42 b, stk. 3, 6 og 7, når den pågældende er indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. stk. 5, uden en vederlagsfri bospisningsordning.

Udlændingestyrelsen eller Hjemrejsestyrelsen skal træffe bestemmelse herom, hvis 1) udlændingen uden rimelig grund udebliver fra en samtale med Udlændingestyrelsen eller Hjemrejsestyrelsen, hvor den pågældende er indkaldt, 2) udlændingen har udvist voldelig eller truende adfærd over for personer der udfører opgaver med driften af et indkvarteringssted for udlændinge, eller over for de personer, der i øvrigt opholder sig på indkvarteringsstedet, jf. stk. 7, 5. pkt., og hjemrejselovens § 13, stk. 3, 3) udlændingen ikke efterkommer Hjemrejsestyrelsens pålæg om opholdspligt efter hjemrejselovens § 13, stk. 2, 4) udlændingen ikke efterkommer Hjemrejsestyrelsens pålæg om meldepligt efter hjemrejselovens § 12, stk. 2-4, 5) udlændingen ikke efterkommer Hjemrejsestyrelsens pålæg om underretningspligt efter hjemrejselovens § 13, stk. 4, 6) udlændingen tilsidesætter et pålæg om at udføre nødvendige opgaver i forbindelse med driften af indkvarteringsstedet, jf. § 42 d, stk. 2, 1. pkt., eller hjemrejselovens § 9, stk. 2, 1. pkt., eller 7) udlændingen er efterlyst af politiet med henblik på forkyndelse, udrejsekontrol eller udsendelse.

Det foreslås at ændre udlændingelovens § 42 a, stk. 11, således at henvisningen til udlændingelovens § 32, stk. 1, ændres til en henvisning til udlændingelovens § 26 c.

Baggrunden for forslaget er, at udlændingelovens § 32, stk. 1, om indrejseforbud blev nyaffattet ved lov nr. 821 af 9. juni 2020, og at den del af bestemmelsen, hvorefter en afgørelse om udvisning medfører, at udlændingens ret til ophold bortfalder, udgik og blev indsat som udlændingelovens § 26 c.

Ved en fejl er henvisningen i udlændingelovens § 42 a, stk. 11, til § 32, stk. 1, ikke konsekvensrettet til en henvisning til udlændingelovens § 26 c.

Det er vurderingen, at fejlen har ikke haft nogen materiel betydning i forhold til retsstillingen.

Der er således tale om en konsekvensrettelse. Der tilsigtes ikke indholdsmæssige ændringer af bestemmelsen.

Til nr. 27

Det fremgår af udlændingelovens § 42 b, stk. 8, 1. pkt., at en udlænding over 18 år, der får udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen efter § 42 a, stk. 1 eller 2, og som har overholdt sin kontrakt, jf. § 42 c eller hjemrejselovens § 5 stk. 1, eller forpligtelsen til at medvirke til udførelse af nødvendige opgaver, jf. hjemrejselovens § 9, stk. 1, får udbetalt en tillægsydelse, jf. stk. 11, jf. dog stk. 12.

Det foreslås at ændre udlændingelovens § 42 b, stk. 8, 1. pkt., således at det fremgår, at en udlænding over 18 år, der

får udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsydelser dækket af Udlændingestyrelsen efter § 42 a, stk. 1 eller 2, og som har overholdt sin kontrakt efter § 42 c, eller som har overholdt sin kontrakt efter hjemrejselovens § 5, stk. 1, og forpligtelsen til at medvirke til udførelse af nødvendige opgaver, jf. hjemrejselovens § 9, stk. 1, får udbetalt en tillægsydelse, jf. stk. 11, jf. dog stk. 12.

Baggrunden for forslaget er, at udlændingelovens § 42 b, stk. 8, 1. pkt., blev ændret ved lov nr. 982 af 26. maj 2021, således at bestemmelsen henviser til situationer, hvor en udlænding ikke har ret til at opholde sig her i landet, og hvor udlændingen har overholdt sin kontrakt efter hjemrejselovens § 5, og forpligtelsen til at medvirke til udførelse af nødvendige opgaver, jf. hjemrejselovens § 9, stk. 1. Ved en fejl blev der ved henvisningen til forpligtelserne efter hjemrejselovens regler indsat et »eller« i stedet for et »og«, således at det af bestemmelsens ordlyd fremgår, at en udlænding over 18 år, der er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 1 eller 2, får udbetalt tillægsydelse, hvis udlændingen overholder sin kontrakt, jf. hjemrejselovens § 5, stk. 1, eller hvis udlændingen overholder forpligtelsen til at medvirke til udførelse af nødvendige opgaver, jf. hjemrejselovens § 9, stk. 1.

En udlænding, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, og som er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 1 eller 2, vil rettelig skulle have udbetalt tillægsydelse, hvis udlændingen overholder sin kontrakt, jf. hjemrejselovens § 5, stk. 1, og samtidig overholder forpligtelsen til at medvirke til udførelse af nødvendige opgaver, jf. hjemrejselovens § 9, stk. 1.

Fejlen har ikke haft nogen materiel betydning i forhold til retsstillingen.

Den foreslåede ændring har således alene til formål at bringe bestemmelsens ordlyd i overensstemmelse med, hvad der er forudsat i bemærkningerne til ændringen ved lov nr. 982 af 26. maj 2021, jf. Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 203, lovforslag som fremsat, side 218-219. Der tilsigtes ikke indholdsmæssige ændringer af bestemmelsen.

Til nr. 28

Det fremgår af udlændingelovens § 42 b, stk. 11, 1. pkt., at indkvarteringsoperatøren, jf. § 42 a, stk. 5, 2. pkt., udbetaler ydelser, jf. stk. 1, 3, 8 og 9, jf. dog stk. 12. Det fremgår endvidere af bestemmelsens 2. pkt., at indkvarteringsoperatøren, medmindre særlige grunde taler derimod, skal beslutte, at tillægsydelse efter stk. 8 ikke udbetales, hvis udlændingen ikke har overholdt sin kontrakt, jf. § 42 c eller hjemrejselovens § 5, stk. 1, eller forpligtelsen til at medvirke til udførelse af nødvendige opgaver efter hjemrejselovens § 9, stk. 1.

Det foreslås at ændre udlændingelovens § 42 b, stk. 11, 2. pkt., således at det fremgår, at indkvarteringsoperatøren, medmindre særlige grunde taler derimod, skal beslutte, at tillægsydelse efter stk. 8 ikke udbetales, hvis udlændingen

ikke har overholdt sin kontrakt efter § 42 c, eller hvis udlændingen ikke har overholdt sin kontrakt efter hjemrejselovens § 5, stk. 1, og forpligtelsen til at medvirke til udførelse af nødvendige opgaver efter hjemrejselovens § 9, stk. 1.

Baggrunden for forslaget er, at udlændingelovens § 42 b, stk. 11, 2. pkt., blev ændret ved lov nr. 982 af 26. maj 2021, således at bestemmelsen henviser til situationer, hvor en udlænding ikke har ret til at opholde sig her i landet, og hvor udlændingen ikke har overholdt sin kontrakt efter hjemrejselovens § 5, stk. 1, og forpligtelsen til at medvirke til udførelse af nødvendige opgave, jf. hjemrejselovens § 9, stk. 1. Ved en fejl blev der ved henvisningen til forpligtelserne efter hjemrejselovens regler indsat et »eller« i stedet for et »og«, således at det af bestemmelsens ordlyd fremgår, at indkvarteringsoperatøren skal beslutte, at en udlænding ikke skal have udbetalt tillægsydelse, hvis udlændingen ikke har overholdt sin kontrakt, jf. hjemrejselovens § 5, stk. 1, eller hvis udlændingen ikke har overholdt forpligtelsen til at medvirke til udførelse af nødvendige opgave, jf. hjemrejselovens § 9, stk. 1.

Indkvarteringsoperatøren vil rettelig skulle beslutte, medmindre ganske særlige grunde taler derimod, at der ikke udbetales tillægsydelser efter stk. 8 til udlændinge, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, og som er omfattet af Udlændingestyrelsens forsørgelsespligt, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 1 eller 2, hvis udlændingen ikke har overholdt sin kontrakt efter hjemrejselovens § 5, stk. 1, og hvis udlændingen samtidig ikke har overholdt forpligtelsen til at medvirke til udførelse af nødvendige opgaver, jf. hjemrejselovens § 9, stk. 1.

Fejlen har ikke haft nogen materiel betydning i forhold til retsstillingen.

Den foreslåede ændring har således alene til formål at bringe bestemmelsens ordlyd i overensstemmelse med, hvad der er forudsat i bemærkningerne til ændringen ved lov nr. 982 af 26. maj 2021, jf. Folketingstidende 2020-2021, tillæg A, L 203, lovforslag som fremsat, side 219. Der tilsigtes ikke indholdsmæssige ændringer af bestemmelsen.

Til nr. 29

Det fremgår af udlændingelovens § 42 e, stk. 3, at en udlænding over 17 år, der er omfattet af § 42 a, stk. 1, jf. stk. 3, dog ikke udlændinge, der har fået afslag på eller har frafaldet en ansøgning efter § 7, eller udlændinge, der ikke kan udsendes af landet, jf. § 31, hvis ganske særlige grunde taler derfor, kan deltage i særskilt tilrettelagt aktivering, som ikke er omfattet af bestemmelsens stk. 1 og 2 om aktivering.

Det foreslås, at der i udlændingelovens § 42 e, stk. 3, indsættes en henvisning til udlændingelovens § 42 a, stk. 2, og at det samtidigt udgår, at bestemmelsen ikke omfatter udlændinge, der har fået afslag på eller har frafaldet en ansøgning efter § 7, eller udlændinge, der ikke kan udsendes af landet, jf. § 31.

Baggrunden for forslaget er, at det med lovforslagets § 1, nr. 30, foreslås at indsætte en tilsvarende undtagelsesbestemmelse i § 42 e, stk. 6, der undtager udlændinge, der har fået afslag på eller har frafaldet en ansøgning efter § 7, eller udlændinge, der ikke kan udsendes af landet, jf. § 31, fra § 42 e, stk. 1-3. Der skal derfor ikke være en undtagelsesbestemmelse i § 42 e, stk. 3, ligesom at bestemmelsen skal henviser til udlændingelovens § 42 a, stk. 2, der tilsvarende omhandler de udlændinge, der har fået afslag på eller har frafaldet en ansøgning efter § 7, eller udlændinge, der ikke kan udsendes af landet, jf. § 31.

Til nr. 30

Det fremgår af udlændingelovens § 42 e, stk. 1, at en udlænding over 17 år, der er omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, kan deltage i aktivering i form af udførelse af andre end de i § 42 d, stk. 1, nævnte opgaver i forbindelse med driften af indkvarteringsstedet og medvirken til gennemførelsen af den i §§ 42 f og 42 g nævnte undervisning.

Det fremgår endvidere af udlændingelovens § 42 e, stk. 2, at en udlænding over 17 år, der er omfattet af § 42 a, stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, og som er registreret som asylansøger efter § 48 e, stk. 2, kan deltage i aktivering i form af en af indkvarteringsoperatøren, jf. § 42 a, stk. 5, 2. pkt., tilrettelagt intern produktionsvirksomhed, særligt tilrettelagt praktik af kortere varighed og ulønnet humanitært arbejde eller andet ulønnet frivilligt arbejde. Dette gælder dog ikke, hvis Hjemrejsestyrelsen drager omsorg for udlændingens udrejse og udlændingen ikke medvirker hertil, jf. hjemrejselovens § 3, stk. 1.

Det fremgår derudover af udlændingelovens § 42 e, stk. 3, at en udlænding over 17 år, der er omfattet af § 42 a, stk. 1, jf. stk. 3, dog ikke udlændinge, der har fået afslag på eller har frafaldet en ansøgning efter § 7, eller udlændinge, der ikke kan udsendes af landet, jf. § 31, hvis ganske særlige grunde taler derfor, kan deltage i særskilt tilrettelagt aktivering, som ikke er omfattet af stk. 1 og 2.

Det fremgår herudover af udlændingelovens § 42 e, stk. 4, at indkvarteringsoperatøren, jf. § 42 a, stk. 5, 2. pkt., bestemmer, om en udlænding skal deltage i aktivering som nævnt i stk. 1-3.

Det fremgår endelig af udlændingelovens § 42 e, stk. 5, at stk. 1-4 ikke gælder for udlændinge over 18 år, som er indkvarteret på et modtagecenter, medmindre udlændingen har opholdt sig her i landet i mere end 3 måneder fra tidspunktet for udlændingens indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7.

Det foreslås, at der i udlændingelovens § 42 e indsættes en ny bestemmelse som stk. 6, der fastsætter, at § 42 e, stk. 1-4, ikke gælder for udlændinge over 18 år, der har fået afslag på eller har frafaldet en ansøgning efter § 7, eller udlændinge, der ikke kan udsendes af landet, jf. § 31.

Baggrunden for forslaget er, at Hjemrejsestyrelsen i medfør

af hjemrejselovens § 5 kan beslutte, at der skal udarbejdes en hjemrejsekontrakt for udlændinge over 18 år, der er omfattet af udlændingelovens § 42 a, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, jf. stk. 3, og ikke har ret til at opholde sig her i landet.

Baggrunden for forslaget er endvidere, at bestemmelserne i udlændingelovens § 42 e, stk. 1 og 2, som de aktuelt er formuleret, omfatter udlændinge over 18 år, der har fået afslag på eller frafaldet en ansøgning efter udlændingeloven § 7, og udlændinge, der ikke kan udsendes af landet, jf. § 31, og at disse udlændinge imidlertid kun skal være omfattet af hjemrejselovens § 5 om hjemrejsekontrakt og ikke udlændingelovens regler om aktivering. Dette med henblik på, at fortolkningstvivil undgås.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at udlændinge, der er fyldt 18 år, og som enten har fået afslag på eller har frafaldet en ansøgning efter § 7, eller ikke kan udsendes af landet, jf. § 31, ikke omfattes af udlændingelovens regler om aktivering i § 42 e, stk. 1-3, da disse udlændinge kun er omfattet af hjemrejselovens regler om hjemrejsekontrakten.

Til nr. 31

Det følger af udlændingelovens § 42 f, stk. 2, at en udlænding over 18 år, der er omfattet af § 42 a, stk. 1, 1. pkt., jf. stk. 3, og som er registreret som asylansøger efter § 48 e, stk. 2, eller som har opholdt sig her i landet i mere end 3 måneder fra tidspunktet for den pågældendes indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, dog ikke for udlændinge, der har fået afslag på eller har frafaldet en ansøgning efter § 7, eller udlændinge, der ikke kan udsendes af landet, jf. § 31, medmindre særlige grunde taler derimod, skal deltage i undervisning i engelsk sprog eller anden undervisning. En udlænding, hvis ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7 er under behandling her i landet, jf. herved § 48 e, stk. 2, kan endvidere deltage i danskundervisning.

Det foreslås, at § 42 f, stk. 2, affattes således, at en udlænding over 18 år, der er omfattet af § 42 a, stk. 1, 1. pkt., jf. stk. 3, og som er registreret som asylansøger her i landet efter udlændingelovens § 48 e, stk. 2, eller som har opholdt sig her i landet i mere end 3 måneder fra tidspunktet for den pågældendes indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, dog ikke udlændinge, der har fået afslag på eller har frafaldet en ansøgning efter § 7, eller udlændinge, der ikke kan udsendes af landet, jf. § 31, skal deltage i undervisning i engelsk sprog eller anden undervisning, medmindre særlige grunde taler derimod. En udlænding, hvis ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7 er under behandling her i landet, jf. § 48 e, stk. 2, kan endvidere deltage i danskundervisning.

Baggrunden for forslaget er, at udlændingelovens § 42 f, stk. 2, ved lov nr. 982 af 26. maj 2021 blev ændret således, at udlændinge, der har fået afslag på eller har frafaldet en ansøgning efter § 7, og udlændinge, der ikke kan udsendes af landet, jf. § 31, er undtaget fra bestemmelsen, jf. § 25, nr.

56 i lov nr. 982 af 26. maj 2021. I lov nr. 982 af 26. maj 2021 er det dog ikke præciseret i § 25 nr. 56, om ændringen skal indsættes i udlændingelovens § 42 f, stk. 2, 1. eller 2. pkt. Den manglende præcisering har ikke haft nogen materiel betydning i forhold til retsstillingen, og nyaffattelsen har således alene til formål at præcisere, at ændringen rettelig skulle være foretaget i udlændingelovens § 42 f, stk. 2, 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelse i § 42 f, stk. 2, 1. pkt., vil som hidtil indebære en pligt for alle asylansøgere over 18 år, der er registreret som asylansøger her i landet, eller som har opholdt sig her i landet i over 3 måneder fra tidspunktet for indgivelse af asylansøgningen, til at deltage i undervisning i engelsk sprog eller anden undervisning, medmindre særlige grunde taler derimod. Dog vil reglen ikke gælde for udlændinge, der har fået afslag på eller har frafaldet en ansøgning efter § 7, eller udlændinge, der ikke kan udsendes af landet, jf. § 31.

Asylansøgere i den indledende fase (Dublinfasen) vil som hidtil skulle deltage i undervisning i engelsk sprog eller anden undervisning, når de pågældende har opholdt sig her i landet som asylansøgere i over 3 måneder, uden at der er truffet afgørelse om afvisning, overførsel eller tilbageførsel eller udvisning og i givet fald udvisning efter udlændingelovens § 48 a, stk. 1, 1. pkt., og uden at de pågældende er registreret som asylansøgere efter udlændingelovens § 48 e, stk. 1.

Afviste asylansøgere eller øvrige udlændinge uden lovligt vil ikke være omfattet af den foreslåede bestemmelse. Udlændinge over 18 år, der er omfattet af udlændingelovens § 42 a, stk. 1, 1. pkt. eller stk. 2, jf. stk. 3, og som ikke har ret til at opholde sig her i landet, vil derimod være omfattet af hjemrejselovens § 5, hvorefter der kan indgås en hjemrejsekontrakt, som bl.a. regulerer adgangen til sprogundervisning og anden undervisning for udlændinge uden lovligt ophold.

Undervisningen i engelsk sprog eller anden undervisning vil som hidtil skulle udbygge asylansøgernes sproglige færdigheder og vil skulle forberede udlændingen til en tilværelse i hjemlandet. Ud over undervisning i engelsk vil undervisningen således kunne indeholde modersmålsundervisning eller kurser i øvrigt, som bibringer asylansøgeren færdigheder, der kan hjælpe vedkommende til at starte selvstændighed virksomhed eller opnå beskæftigelse ved en tilbagevenden til hjemlandet.

Undervisningen vil som hidtil skulle anføres i asylansøgerens kontrakt, jf. udlændingelovens § 42 c, stk. 3, nr. 3. Overholder asylansøgeren ikke kontrakten, skal indkvarteringsoperatøren, medmindre særlige grunde taler derimod, beslutte, at asylansøgeren ikke kan få udbetalt tillægsydelse, jf. udlændingelovens § 42 b, stk. 11.

Det vil som hidtil være muligt for centrene at udbyde aktivering og anden voksenundervisning, jf. udlændingelovens

§ 42 f, stk. 3, f.eks. undervisning i fremmedsprog, IT, håndgøring og maskinkendskab.

Ved tilrettelæggelsen af uddannelses- og aktiveringstilbudene vil der som hidtil skulle tages hensyn til asylansøgers alder, nationalitet, køn, uddannelsesniveau, helbred m.v.

Særlige grunde til ikke at skulle deltage i undervisningen i engelsk sprog eller anden undervisning, vil som hidtil kunne foreligge, hvis asylansøgeren allerede besidder den viden og de færdigheder, som kan opnås ved deltagelse i undervisningen, f.eks. hvis den pågældende forud for asylansøgningen har opholdt sig længere tid her i landet. Særlige grunde vil endvidere kunne foreligge, såfremt en asylansøger ikke er i stand til at følge undervisningen på grund af alvorlig sygdom, psykiske lidelser, eksempelvis som følge af tortur, stærke krigsoplevelser eller lignende, eller høj alder.

Den foreslåede bestemmelse i § 42 f, stk. 2, 2. pkt. vil som hidtil indebære, at en udlænding, som efter Udlændingestyrelsens afgørelse kan opholde sig her i landet under asylsagens behandling, jf. § 48 e, stk. 2, vil kunne modtage danskundervisning som supplement til engelskundervisning.

Tilbuddet vil som hidtil navnlig være relevant for, men ikke begrænset til, asylansøgere, der er i målgruppen for beskæftigelse og adgangen til at flytte ud af asylcentre.

Til nr. 32

Det følger af udlændingelovens § 45 d, stk. 1, nr. 2, at reglerne i udlændingelovens kapitel 7 b finder anvendelse på domstolenes behandling af sager om frihedsberøvelse efter § 36 af en udlænding med henblik på at sikre muligheden for udvisning efter § 25, nr. 1.

Det foreslås at ændre udlændingelovens § 45 d, stk. 1, nr. 2, således at henvisningen til udlændingelovens § 36 ændres til hjemrejselovens § 16, stk. 7. Det foreslås desuden, at "udlændingelovens" indsættes efter "efter".

Baggrunden for forslaget er, at udlændingelovens § 36, stk. 1, 3. pkt., om frihedsberøvelse af en udlænding med henblik på at sikre muligheden for udvisning efter § 25, nr. 1, blev ophævet ved lov nr. 982 af 26. maj 2021. Bestemmelsen om frihedsberøvelse af en udlænding med henblik på at sikre muligheden for udvisning efter § 25, nr. 1, blev samtidig indført i hjemrejselovens § 16, stk. 7. Ved en fejl blev henvisningen til udlændingelovens § 36 i udlændingelovens § 45 d, stk. 1, nr. 2, ikke konsekvensrettet til hjemrejselovens § 16, stk. 7.

Der er således tale om en konsekvensrettelse som følge af overførslen af den daværende bestemmelse i udlændingelovens § 36, stk. 1, 3. pkt., til hjemrejselovens § 16, stk. 7, og en deraf følgende præcisering af, at der kan ske frihedsberøvelse efter hjemrejselovens § 16, stk. 7, med henblik på at sikre muligheden for udvisning efter udlændingelovens §

25, nr. 1. Der tilsigtes ikke indholdsmæssige ændringer af bestemmelsen.

Til nr. 33

Det følger af udlændingelovens § 45 d, stk. 2, at sager omfattet af udlændingelovens kapitel 7 b indbringes for Københavns Byret af justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil. I afgørelsen af sagen ved byretten deltager 3 dommere. Retten kan dog bestemme, at der i behandlingen af en sag om frihedsberøvelse efter § 36, jf. stk. 1, nr. 2, alene deltager 1 dommer. Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, kan lade personer, der er ansat i Politiets Efterretningstjeneste møde for sig i retten som rettergangsfuldmægtig.

Det fremgår af udlændingelovens § 45 d, stk. 3, at sagens indbringelse for retten har opsættende virkning, når udlændingen opholder sig her i landet. Sagens indbringelse for retten hindrer dog ikke iværksættelse og opretholdelse af frihedsberøvelse efter § 36, jf. stk. 1, nr. 2, medmindre retten bestemmer det

Det følger af udlændingelovens § 45 d, stk. 4, at udlændingelovens §§ 37 a-e tilsvarende finder anvendelse i sager om frihedsberøvelse efter § 36, jf. stk. 1, nr. 2.

Det foreslås at ændre udlændingelovens § 45 d, stk. 2, 3. pkt., stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, således at henvisningen til udlændingelovens § 36, jf. stk. 1, nr. 2, ændres til en henvisning til hjemrejselovens § 16, stk. 7, jf. udlændingelovens § 45 d, stk. 1, nr. 2.

Baggrunden for forslaget er, at udlændingelovens bestemmelse i § 36, stk. 1, 3. pkt., om frihedsberøvelse af en udlænding med henblik på at sikre muligheden for udvisning efter § 25, nr. 1, blev ophævet ved lov nr. 982 af 26. maj 2021. Bestemmelsen om frihedsberøvelse af en udlænding med henblik på at sikre muligheden for udvisning efter § 25, nr. 1, blev samtidig indført i hjemrejselovens § 16, stk. 7. Ved en fejl blev henvisningen til udlændingelovens § 36 i udlændingelovens § 45 d, stk. 2, 3. pkt., stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, ikke konsekvensrettet til hjemrejselovens § 16, stk. 7.

Der er således tale om en konsekvensrettelse som følge af overførslen af den daværende bestemmelse i udlændingelovens § 36, stk. 1, 3. pkt., til hjemrejselovens § 16, stk. 7. Der tilsigtes ikke indholdsmæssige ændringer af bestemmelsen.

Til nr. 34

Det fremgår af udlændingelovens § 46, stk. 8, at en afgørelse om forlængelse af en udrejsefrist efter udlændingelovens § 33, stk. 4, træffes af den myndighed, som har truffet den afgørelse, som udrejsefristen knytter sig til, eller, hvis forlængelsen sker som følge af indgåelse af en hjemrejsekontrakt eller Hjemrejsestyrelsens afgørelse herom, jf. § 5, stk. 2 eller 3, i hjemrejseloven, af Hjemrejsestyrelsen.

Af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende

2020-21, tillæg A, L 203 som fremsat, side 228, fremgår, at afgørelser om forlængelse af udrejsefrister, jf. udlændingelovens § 33, stk. 4, følger klageadgangen for den materielle afgørelse, og at det betyder, at såfremt den materielle afgørelse ikke kan påklages, kan afgørelsen om forlængelse eller ej af udrejsefristen heller ikke påklages.

Udlændingelovens regler om kompetence- og klageregler m.v. er fastsat i udlændingelovens § 46 a. Det fremgår af udlændingelovens § 46 a, stk. 1, at Udlændingestyrelsens, Hjemrejsestyrelsens og Styrelsen for International Rekruttering og Integrations afgørelser efter udlændingeloven kan påklages til Udlændingenævnet, jf. dog stk. 4, 5 og 7, og § 53 a.

Udlændingelovens § 46 a, stk. 7, nr. 1-9, angiver de afgørelsestyper, der ikke kan påklages.

Det foreslås, at der i udlændingelovens § 46 a, stk. 7, indsættes et nr. 10, hvorefter det ikke er muligt at påklage Hjemrejsestyrelsens afgørelser om at forlænge en udrejsefrist efter udlændingelovens § 33, stk. 4, hvis forlængelsen sker som følge af indgåelse af en hjemrejsekontrakt eller Hjemrejsestyrelsens afgørelse herom, jf. § 5, stk. 2 eller 3, i hjemrejseloven.

Baggrunden for forslaget er at undgå fortolkningstvivil om, hvorvidt en afgørelse om forlængelse af en udrejsefrist efter udlændingelovens § 33, stk. 4, som følge af indgåelse af en hjemrejsekontrakt eller som følge af at Hjemrejsestyrelsen træffer afgørelse herom, kan påklages, da det følger af den almindelige klageregel i udlændingelovens § 46 a, stk. 1, at det er udgangspunktet, at Udlændingestyrelsens, Hjemrejsestyrelsens og Styrelsen for International Rekruttering og Integrations afgørelser kan påklages til Udlændingenævnet, medmindre det fremgår af andre bestemmelser, at en anden myndighed er klageinstans, eller at klageadgangen er afskåret.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der med forslaget ikke længere vil kunne opstå tvivl om, hvorvidt Hjemrejsestyrelsens afgørelser om forlængelse af en udrejsefrist efter udlændingelovens § 33, stk. 4, som følge af indgåelse af en hjemrejsekontrakt eller som følge af, at Hjemrejsestyrelsen træffer afgørelse herom, kan påklages.

Til nr. 35

Det følger af udlændingelovens § 52 c, stk. 1, at Udlændinge- og Integrationsministeriet stiller sekretariatsbistand til rådighed for Udlændingenævnet.

Det foreslås at ændre § 52 c, stk. 1, således at henvisningen til Udlændinge- og Integrationsministeriet ændres til Hjemrejsestyrelsen, dog Udlændingestyrelsen hvis Hjemrejsestyrelsen har truffet afgørelse i 1. instans.

Baggrunden for forslaget er, at Udlændingenævnets sekretariat siden den 1. august 2020 organisatorisk har været placeret som et sekretariat i Hjemrejsestyrelsen. Medarbej-

derne i Udlændingenævnets sekretariat er således ansat i Hjemrejsestyrelsen, der – i stedet for Udlændinge- og Integrationsministeriet – stiller sekretariatsbistand til rådighed for Udlændingenævnet.

Da Hjemrejsestyrelsens afgørelser efter hjemrejseloven kan påklages til Udlændingenævnet i medfør af hjemrejselovens § 22, stk. 1, har Udlændingestyrelsen siden den 1. juni 2021 stillet sekretariatsbistand til rådighed for Udlændingenævnet i de sager, hvor der er indbragt en klage til Udlændingenævnet over en afgørelse truffet af Hjemrejsestyrelsen.

Udlændingestyrelsen stiller sekretariatsbistand til rådighed for Udlændingenævnet for at sikre den fornødne myndighedshabilitet hos Udlændingenævnets sekretariat.

Der er alene tale om, at ordlyden af bestemmelsen bringes i overensstemmelse med den aktuelle organisatoriske opdeling i Udlændinge- og Integrationsministeriet.

Til nr. 36

Det følger af udlændingelovens § 53, stk. 16, at Udlændinge- og Integrationsministeriet stiller sekretariatsbistand til rådighed for Flygtningenævnet.

Det foreslås at ændre § 53, stk. 16, således at henvisningen til Udlændinge- og Integrationsministeriet ændres til Hjemrejsestyrelsen.

Baggrunden for forslaget er, at Flygtningenævnets sekretariat siden den 1. august 2020 organisatorisk har været placeret som et kontor i Hjemrejsestyrelsen. Medarbejderne ved Flygtningenævnets sekretariat er således ansat i Hjemrejsestyrelsen, der – i stedet for Udlændinge- og Integrationsministeriet – stiller sekretariatsbistand til rådighed for Flygtningenævnet.

Der er alene tale om, at ordlyden af bestemmelsen bringes i overensstemmelse med den aktuelle organisatoriske opdeling i Udlændinge- og Integrationsministeriet.

Til nr. 37

Det følger af udlændingelovens § 53 a, stk. 2, 5. pkt., at påklage af en afgørelse til Flygtningenævnet som nævnt i stk. 1, nr. 1-6, har opsættende virkning.

Det foreslås at ændre henvisningen til stk. 1, nr. 1-6 i udlændingelovens § 53 a, stk. 2, 5. pkt., således at der i stedet henvises til stk. 1, nr. 1-7.

Det fremgår af § 1, nr. 17 i L 226 af 29. april 2021, at henvisningen i § 53 a, stk. 2, 4. pkt. skal ændres fra »1-6« til »1-7«. I forbindelse med behandlingen af lovforslaget blev der i ændringsforslaget i forbindelse med betænkningen ved en fejl i § 1, nr. 20 skrevet, at »stk. 2, 4. pkt.« skulle ændres til »stk. 1, 5. pkt.« Ændringen skulle imidlertid have været at »stk. 2, 4. pkt.« skulle ændres til »stk. 2, 5. pkt.« Da der ikke er et 5. pkt. i stk. 1, der indeholder en henvisning til nr. 1-6, er ændringen ikke blevet gennemført. Baggrunden for

forslaget er derfor, at gennemføre den i L 226 af 29. april 2021 foreslåede ændring med den korrekte henvisning til stk. 2, 5. pkt.

Forslaget vil have den virkning, at udlændinge, hvorom Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse om, at de kan overføres til et tredjeland efter den foreslåede ordning, vil have ret til at opholde sig her i landet under Flygtningenævnets behandling af klagesagen.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 15, nr. 2.

Det foreslås desuden i § 16, stk. 2, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af bestemmelsen. På den måde kan bestemmelsen sættes i kraft samtidig med at udlændinge- og integrationsministeren sætter lov nr. 1191 af 8. juni 2021 i kraft.

Til § 2

Til nr. 1

Efter straffelovens § 244, stk. 1, straffes den, som øver vold mod eller på anden måde angriber en andens legeme, med bøde eller fængsel indtil 3 år. Efter bestemmelsens stk. 2 kan straffen stige til fængsel indtil 6 år, hvis forhold, der er omfattet af stk. 1, begås gentagne gange over en periode af en person i eller nært knyttet til forurettedes husstand, uden at forholdet er omfattet af § 245.

Det foreslås i straffelovens § 244, stk. 2, at ændre ”der” til ”som”.

Der er tale om en rent sproglig ændring, der har til formål at give mulighed for i bemærkningerne at angive nærmere retningslinjer om straffniveauet.

Det forudsættes med bestemmelsen, at straffniveauet for gentagen simpel vold mod børn begået af en person i eller nært knyttet til barnets husstand, jf. § 244, stk. 2, forhøjes med ca. en tredjedel sammenlignet med det gældende straffniveau. Forhøjelsen vil alene finde anvendelse, hvis den forurettede er under 18 år.

Det betyder, at der i sager, hvor der i dag f.eks. udmåles en straf på fængsel i 3 måneder, fremover vil skulle udmåles en straf på 4 måneder.

Fastsættelse af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil derfor kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. hermed de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der er med lovforslaget i øvrigt ikke tilsigtet ændringer i de forhold, der i almindelighed anses som skærpende eller formildende omstændigheder.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter straffelovens § 245, stk. 1, straffes den, som udøver et legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter eller gør sig skyldig i mishandling, med fængsel indtil 6 år. Har et sådant legemsangreb haft betydelig skade på legeme eller helbred til følge, skal dette betragtes som en særligt skærpende omstændighed.

Det foreslås, at der indsættes et nyt punktum i straffelovens § 245, stk. 1, hvorefter det skal betragtes som en særligt skærpende omstændighed, hvis legemsangrebet eller mishandlingen er begået mod en person under 18 år, af en person i eller nært knyttet til den forurettedes husstand.

Det forudsættes med bestemmelsen, at straffniveauet for grov vold eller mishandling, jf. § 245, som begås mod en person under 18 år, af en person i eller nært knyttet til den forurettedes husstand, forhøjes med ca. en tredjedel sammenlignet med det gældende straffniveau i sådanne sager.

Det betyder, at der i sager, hvor der i dag f.eks. udmåles en straf på fængsel i 6 måneder, fremover vil skulle udmåles en straf på 8 måneder.

Fastsættelse af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil derfor kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. hermed de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der er med lovforslaget i øvrigt ikke tilsigtet ændringer i de forhold, der i almindelighed anses som skærpende eller formildende omstændigheder.

Der skal ved vurderingen af, om en person ”tilhører eller er nært knyttet til gerningspersonens husstand”, lægges vægt på de samme forhold som ved vurderingen af, om en sag om gentagen simpel vold er omfattet af straffelovens § 244, stk. 2.

Det betyder, at det skærpede straffniveau finder anvendelse på vold begået af personer i den forurettedes husstand, f.eks. forældres, stedforældres eller plejeforældres vold mod deres børn eller sted-/plejebørn, vold mellem søskende eller vold mellem samlevende. Bestemmelsen finder ligeledes anvendelse på vold begået af personer med en nær tilknytning til husstanden. Det kan eksempelvis være tidligere ægtefæller, der stadig jævnligt kommer i husstanden, f.eks. fordi deres fællesbørn har bopæl der, eller en onkel, der er involveret i opdragelsen af børnene. Ved vurderingen af, om gerningsmanden er en person i eller nært knyttet til forurettedes husstand, kan det bl.a. indgå, om gerningsmanden har eller tidligere har haft folkeregisteradresse på samme adresse som forurettede, om der er et afhængighedsforhold mellem

gerningsmanden og forurettede, om gerningsmanden og forurettede er beslægtet, samt om gerningsmanden jævnligt kommer i forurettedes hjem.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1

Udgangspunktet er, at en tidligere straffet person kan modtage samme ydelse som andre modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse under ressourceforløb eller jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse. Der henvises til afsnit 2.4.1.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger for ydelseernes størrelse.

Efter § 10 h, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik kan en person alene modtage ydelser efter lov om aktiv socialpolitik kapitel 4, 6 a-6 c eller 7 på et niveau, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Det er ikke et krav for nedsættelse af ydelsen i 3 år, at personen har været i ydelsessystemet på noget tidspunkt forud for domsfældelse for at blive omfattet af § 10 h, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik. Karantæneperioden har således betydning for alle personer, som ved endelig dom bliver idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, uanset om de pågældende på noget tidspunkt har været i ydelsessystemet.

Perioden på 3 år, jf. § 10 h, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. § 10 h, stk. 2.

Det betyder, at hvis personen søger om f.eks. kontanthjælp dagen efter, at fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter er udstået, vil personen alene være berettiget til kontanthjælp på et niveau, som svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse i en periode på 3 år. Hvis personen ansøger om hjælp 1½ år efter udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, vil personen i 1½ år alene være berettiget til kontanthjælp på niveau med selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse. Personen vil således først kunne modtage den fulde ydelse, når der er gået 3 år fra udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Det følger af § 10 i, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at for personer, der er omfattet af § 10 h, stk. 1, og som modtager uddannelses- eller kontanthjælp, finder §§ 13 f, 13 g, 25

b-25 e, 26 og 34 tilsvarende anvendelse som for modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22.

Hvis en person, der modtager uddannelseshjælp eller kontanthjælp, er omfattet af § 10 h, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, er gift med en anden uddannelses- eller kontanthjælpsmodtager, vil ægteparret efter § 10 i, stk. 1, få beregnet hjælp efter § 26, stk. 2, således at ægteparret mindst modtager det beløb, de hver ville have modtaget i selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, jf. § 22, stk. 2.

Et ægtepar, hvor begge modtager uddannelses- eller kontanthjælp, men hvor den ene ægtefælle i ægteparret er omfattet af § 10 h, stk. 1, bliver behandlet på samme måde som et ægtepar, hvor en eller begge modtog selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, jf. § 10 i, stk. 1.

Det betyder, at for et ægtepar, som modtager uddannelses- eller kontanthjælp, hvor en eller begge ægtefæller er omfattet af § 10 h, stk. 1, vil hjælpen til ægteparret blive beregnet efter § 26, stk. 1 eller 2, i lov om aktiv socialpolitik, på baggrund af sætterne i §§ 22-25. Ægtefællerne anses ikke for at udnytte deres arbejdsmuligheder efter § 13, stk. 1-6, og § 13 a, når ægteparret har modtaget hjælp efter § 11 i sammenlagt 1 år eller derover inden for 3 år, og den pågældende ægtefælle ikke har dokumenteret, at han eller hun har haft mindst 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, jf. § 13 f, stk. 1.

Det betyder, at begge ægtefæller i et ægtepar, hvor den ene er omfattet af § 10 h, stk. 1, og den anden er berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, vil få hjælpen beregnet som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til, jf. lovens § 26, stk. 1, og vil skulle opfylde arbejdskravet på 225 timers ordinært og ustøttet arbejde inden for de seneste 12 kalendermåneder, for at de kan vedblive med at modtage fuld hjælp, når de som par har modtaget hjælp i sammenlagt 1 år eller derover inden for 3 år, jf. § 13 f, stk. 1.

Det samme gælder, hvis den ene ægtefælle er berettiget til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelses- eller kontanthjælp, hvor den pågældende er omfattet af § 10 h, stk. 1, og den anden er berettiget til uddannelses- eller kontanthjælp, og uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen nedsættes således, at de to forsørgelsesydelser sammenlagt svarer til uddannelseshjælpen eller kontanthjælpen, dog således at begge mindst vil modtage det beløb, de hver ville have modtaget i selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, jf. lovens § 26, stk. 2.

Hvis en eller begge ægtefæller i et sådant ægtepar ikke opfylder arbejdskravet på 225 timers ordinært og ustøttet arbejde, beregnes hjælpen til parret efter § 26, stk. 8 og 9, og § 34, stk. 3. En evt. danskbonus efter § 22, stk. 4-8, og tilsvarende beløb til en ægtefælle, jf. § 26, stk. 2, holdes

ude af beregningen, dvs. at den ægtefælle, der har opnået dankbonus, beholder det, jf. § 26, stk. 8, i loven.

Ugifte personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, er ikke omfattet af 225-timersreglen.

Det betyder, at en ugift person, der er omfattet af § 10 i, stk. 1, og hvor personen samtidig er omfattet af § 10 h, stk. 1, ikke er omfattet af 225-timersreglen.

Enlige og samlevende personer anses som ugifte i relation til 225-timersreglen.

Efter de gældende regler er alle personer, som modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp, som udgangspunkt omfattet af et individuelt loft for, hvor meget den samlede hjælp højst må udgøre pr. måned (kontanthjælpsloftet).

I relation til loftet over hjælpen vil personer, der er omfattet af § 10 h, stk. 1, blive indplaceret på loftstørrelser på samme måde som personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, jf. § 25 b, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik. Gifte modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse samt uddannelseshjælpsmodtagere og kontanthjælpsmodtagere, som er gift med en modtager af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, og hvor ægteparret har fået nedsat hjælpen efter § 13 f, stk. 3 og 4, som følge af manglende opfyldelse af kravet om 225 timers ordinært og ustøttet arbejde, er omfattet af loftstørrelserne i lovens § 25 b, stk. 5, nr. 1-6, hvor indplaceringen afhænger af, om personen er den ægtefælle, der har fået nedsat hjælpen efter 225-timersreglen eller ikke har forsørgelsespligt over for børn og i givet fald antallet af børn.

De gældende regler for særlig støtte efter § 34 til modtagere af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse finder også anvendelse for personer, der er omfattet af § 10 h, stk. 1.

For en arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygdom til en person i jobafklaringsforløb med ressourceforløbsydelse, jf. § 69 t, i lov om aktiv socialpolitik, kan arbejdsgiverens refusion alene beregnes af den nedsatte ydelse til personen, jf. § 10 h, stk. 1, da der er tale om en afledt ret. Da personen i jobafklaringsforløb således alene har ret til den nedsatte ydelse i 3-årsperioden, jf. § 10 h, stk. 1, vil arbejdsgiveren ligeledes alene have ret til at få beregnet refusion af den nedsatte ydelse i 3-årsperioden.

For personer, der modtager ledighedsydelse og er omfattet af § 10 h, stk. 1 og 2, får § 74 a, stk. 4, først virkning, når personen igen kan modtage ledighedsydelse efter satsene i § 74 a, stk. 2 eller 3. Dette følger af § 10 i, stk. 2.

Efter de gældende regler i § 74 a, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik kan en person, der modtager ledighedsydelse efter § 74 a, stk. 3, nr. 1 og 2, svarende til kontanthjælpsat-

serne for personer, der er fyldt 30 år, og som er hhv. forsørger eller ikkeforsørger, modtage ledighedsydelse på den høje sats efter § 74 a, stk. 2, når den pågældende har været ansat i et fleksjob i 9 måneder inden for 18 måneder.

Det følger af § 10 i, stk. 2, at en person, der er omfattet af karantæneordningen efter § 10 h, stk. 1, først vil kunne modtage den høje sats for ledighedsydelse efter § 74 a, stk. 2, når 3-årsperioden efter § 10 h, stk. 2, er gået, uanset om den pågældende har været ansat i et fleksjob i 9 måneder inden for 18 måneder, før 3-årsperioden udløber.

Det betyder, at en person, der i 3-årsperioden har været ansat i 9 måneder i et fleksjob, først bliver omfattet af § 74 a, stk. 4, fra det tidspunkt, hvor 3-årsperioden er udløbet, og dermed først får den høje ledighedsydelse efter § 74 a, stk. 2, fra dette tidspunkt.

Det foreslås, at der i § 10 h, stk. 1, indsættes efter »straffelovens § 81 a«: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt«.

Forslaget betyder, at reglen om, at en person alene kan modtage ydelser efter kapitel 4, 6 a-6 c eller 7 i lov om aktiv socialpolitik, på et niveau, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fremover også vil gælde for personer, der ved endelig dom er idømt ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 244, stk. 2, såfremt forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

I tilfælde, hvor Udbetaling Danmark ved samkøring eller sammenstilling af oplysninger konstaterer, at en person har modtaget ydelser efter kapitel 4, 6 a-6 c eller 7 i lov om aktiv socialpolitik, på et niveau, der overstiger niveauet for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i den 3-årige karantæneperiode, vil kommunen skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling efter lovens § 91, stk. 3, af den del af ydelsen, der overstiger niveauet for selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3. Det er ikke et krav i forbindelse med afgørelsen om tilbagebetaling, at personen skal have modtaget den for meget udbetalte ydelse mod bedre vidende.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.3.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 og 3

Efter § 11, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, er det en betingelse for at modtage uddannelses- eller kontanthjælp, at personen lovligt har opholdt sig her i riget i sammenlagt 9 år inden for de seneste 10 år.

Efter § 11, stk. 6, gælder en karantæneperiode på 3 år for personer, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. Ophold i karantæneperioden kan ikke medregnes i beregningen af den samlede opholdstid efter § 11, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik. I den 3-årige karantæneperiode kan der udbetales ydelser på et niveau, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis betingelserne for modtagelse af hjælpen i øvrigt er opfyldt.

Efter § 11, stk. 7, regnes den 3-årige karantæneperiode for personer, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Det foreslås, at der i § 11, stk. 6, indsættes efter »straffelovens § 81 a«: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.,«.

Det foreslås endvidere, at der i § 11, stk. 7, indsættes efter »straffelovens § 81 a«: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.«.

De foreslåede ændringer betyder, at § 11, stk. 6 og 7, i lov om aktiv socialpolitik, fremover også vil gælde for personer, der ved endelig dom er idømt ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge for overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 244, stk. 2, såfremt forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.3.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Efter de gældende regler i § 69 d, stk. 3, og § 69 o, stk. 3, er sætterne for sanktioner for f.eks. ophør med arbejde uden rimelig grund fordelt på 3 forskellige sanktionssatser, hvis en person modtager nedsatte ydelser efter §§ 10 f eller h.

Det foreslås, at henvisningen i § 69 d, stk. 3, og § 69 o, stk. 3, til §§ 10 f eller h ændres til §§ 10 f, 10 h eller 10 j.

Baggrunden for forslaget er, at en person, der er omfattet af de nedsatte ydelser efter § 10 j, også skal være omfattet af de 3 sanktionssatser efter § 69 d, stk. 3, og § 69 o, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik.

Det betyder, at en person, som uden rimelig grund f.eks. ophører i sit arbejde, vil få en sanktion efter §§ 69 d, stk. 3, eller 69 o, stk. 3, hvis personen modtager en nedsat ydelse

efter § 10 j, i lighed med hvad der gælder, hvis personen er omfattet af §§ 10 f eller 10 h.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.3.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Til nr. 1

Som udgangspunkt modtager en tidligere straffet person pension på samme niveau som en tilsvarende ustraffet person.

Ved lov nr. 1526 af 18. december 2018 om ændring af lov om aktiv socialpolitik og forskellige andre love (Karantæneordning i ydelsessystemet for bandekriminelle m.v.) blev der indført en ny bestemmelse om ydelsesnedsættelse til bandekriminelle.

Det fremgår således af § 46 f, stk. 1, i lov om social pension, at pension efter lovens §§ 31 og 32 c i en periode på 3 år højst udgør et beløb, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Perioden regnes, jf. § 46 f, stk. 2, i lov om social pension, fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. stk. 1.

Det følger af § 46 f, stk. 3, i lov om social pension, at Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt pension i perioden, hvis den udbetalte pension overstiger selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik i 3-årsperioden. Det er ikke et krav i forbindelse med afgørelsen om tilbagebetaling, at personen skal have modtaget den for meget udbetalte pension mod bedre vidende.

Det fremgår af § 31, stk. 4, i lov om social pension, at det beregnede grundbeløb og pensionstillæg højst kan udbetales med et beløb svarende til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, når pensionisten er omfattet af §§ 46 d, 46 f eller 46 g i lov om social pension.

Det fremgår af § 32 c, stk. 2, i lov om social pension, at førtidspensionen og seniorpensionen højst kan udbetales med et beløb svarende til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, når pensionisten er omfattet af §§ 46 d, 46 f eller 46 g i lov om social pension.

Det fremgår af § 48 f, i lov om social pension, at bestemmelserne i §§ 40, 41 a og 46-48 finder tilsvarende anvendelse for en modtager af tidlig pension.

Det foreslås at ændre § 46 d, stk. 1, og § 46 f, stk. 1, ved at tilføje en henvisning til § 48 a til bestemmelserne.

Den foreslåede bestemmelse har sammenhæng med lovfor-
slagets § 4, nr. 6, om den foreslåede nedsættelse af tidlig
pension og skal sikre korrekt henvisning.

Med tilføjelserne tydeliggøres det, at tidlig pension højst
kan udbetales med et beløb svarende til selvforsørgelses- og
hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og
3, i lov om aktiv socialpolitik, når pensionisten er omfattet
af §§ 46 d eller 46 f i lov om social pension.

Der er alene tale om en tydeliggørelse som følge af lovfor-
slagets § 4, nr. 6, og der er således ikke tiltænkt nogen
indholdsmæssig ændring af bestemmelserne.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.3.1.2 i lovfor-
slagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af § 46, d, stk. 1, i lov om social pension,
at pensionen efter §§ 31 eller 32 c i en periode på 3 år
højst kan udgøre et beløb, der svarer til selvforsørgelses- og
hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og
3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig
dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1,
§ 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold
begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et ud-
rejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas
til danske statsborgere m.v., og personen for den periode,
som dommen omfatter, har modtaget en af 10 udtrykkeligt
nævnte lovbestemte ydelser.

Det følger af § 46 d, stk. 2, i lov om social pension, at
perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen løs-
lades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf som følge af
en dom, jf. stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden
mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne
periode i perioden efter stk. 1. Hvis personen idømmes bøde
eller betinget fængselsstraf, regnes perioden nævnt i stk. 1
fra tidspunktet for den endelige dom, jf. stk. 1.

Det fremgår af § 34, stk. 1, i lov om social pension, at hvis
pensionen ikke har været udbetalt under ophold i boformer
m.v., jf. § 46, genoptages udbetalingen med virkning fra 1
måned før opholdets ophør. Hvis pensionisten før opholdet
fik udbetalt sin pension forud, genoptages udbetalingen dog
med virkning fra opholdets ophør.

Det foreslås på den baggrund, at der i § 46 d, stk. 2, efter
1. pkt., indsættes et nyt punktum, hvor det præciseres, at
i tilfælde, hvor udbetalingen af pension genoptages med
virkning fra 1 måned før opholdets ophør, jf. § 34, stk. 1,
1. pkt., regnes perioden på 3 år efter § 46 d, stk. 1, dog fra
dette tidspunkt.

Forslaget vil indebære, at en person, som løslades efter endt
afsoning den 13. juli 2022, og som er omfattet af § 34, stk.

1, 1. pkt., og derfor vil få genoptaget sin pensionsudbetaling
fra den 13. juni 2022, også vil få den 3-årige karantæneperi-
ode efter § 46 d, stk. 1, regnet fra den 13. juni 2022.

I tilfælde, hvor pensionen undtagelsesvist er forudbetalt,
genoptages pensionsudbetalingen med virkning fra ophol-
dets ophør, jf. § 34, stk. 1, 2. pkt. Udbetalingen af pension
vil i disse tilfælde blive genoptaget fra opholdets ophør, og
den 3-årige periode efter § 46 d, stk. 1, vil således blive
regnet fra denne dato, jf. § 46 d, stk. 2, 1. pkt.

Forslaget vil indebære, at der vil blive overensstemmelse
mellem beregningen af den 3-årige karantæneperiode efter §
46 d, stk. 1, og reglerne om genoptagelse af udbetaling af
pension efter § 34, stk. 1.

Forslaget vil medføre, at beregningen af den 3-årige karan-
tæneperiode reelt vil skulle gælde for den første pensions-
udbetaling, uanset om pensionen bliver udbetalt forud eller
bagud, og pensionsmodtagere vil således blive stillet ens,
uanset om pensionen betales forud eller bagud.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.3.1.2 i lovfor-
slagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det fremgår af § 46 f, stk. 1, i lov om social pension, at
pension efter §§ 31 og 32 c i en periode på 3 år højst kan
udgøre et beløb, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrej-
seydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov
om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er
idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig rets-
følge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der
er omfattet af straffelovens § 81 a.

Det foreslås, at der i § 46 f, stk. 1, efter »straffelovens § 81
a« indsættes: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod
en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.«.

Forslaget vil indebære, at reglen om, at en person alene
kan modtage pension efter lov om social pension på et
niveau, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse
eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om social-
politik, i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom
er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig
retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse,
der er omfattet af straffelovens § 81 a, fremover også vil
gælde for personer, der ved endelig dom er idømt ubetinget
frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberø-
vende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straf-
felovens § 244, stk. 2, såfremt forholdet er begået mod en
person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt., jf. lovfor-
slagets § 2, nr. 2.

Udbetaling Danmark vil tilsvarende skulle træffe afgørelse
om tilbagebetaling af for meget udbetalt pension i 3-års-
perioden, hvis den udbetalte pension i denne periode over-
stiger selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangs-
ydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpoli-

tik. Det er ikke et krav i forbindelse med afgørelsen om tilbagebetaling, at personen skal have modtaget den for meget udbetalte pension mod bedre vidende.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det fremgår af § 46 f, stk. 1, i lov om social pension, at pension efter lovens §§ 31 og 32 c i en periode på 3 år højst udgør et beløb, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Perioden regnes, jf. § 46 f, stk. 2, i lov om social pension, fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. stk. 1.

Det fremgår af § 34, stk. 1, i lov om social pension, at hvis pensionen ikke har været udbetalt under ophold i boformer m.v., jf. § 46, genoptages udbetalingen med virkning fra 1 måned før opholdets ophør. Hvis pensionisten før opholdet fik udbetalt sin pension forud, genoptages udbetalingen dog med virkning fra opholdets ophør.

Det foreslås på den baggrund, at der i § 46 f, stk. 2, indsættes et nyt punktum, hvor det præciseres, at i tilfælde, hvor udbetalingen af pension genoptages med virkning fra 1 måned før opholdets ophør, jf. § 34, stk. 1, 1. pkt., regnes perioden på 3 år efter § 46, stk. 1, dog fra dette tidspunkt.

Forslaget vil indebære, at en person, som løslades efter endt afsoning den 13. juli 2022, og som er omfattet af § 34, stk. 1, 1. pkt., og derfor vil få genoptaget sin pensionsudbetaling fra den 13. juni 2022, også vil få den 3-årige karantæneperiode regnet fra den 13. juni 2022.

I tilfælde, hvor pensionen undtagelsesvist er forudbetalt, genoptages pensionsudbetalingen med virkning fra opholdets ophør, jf. § 34, stk. 1, 2. pkt. Udbetalingen af pension vil i disse tilfælde blive genoptaget fra opholdets ophør, og den 3-årige periode efter § 46 f, stk. 1, vil således blive regnet fra denne dato, jf. § 46 f, stk. 2, 1. pkt.

Forslaget vil indebære, at der vil blive overensstemmelse mellem beregningen af den 3-årige karantæneperiode efter § 46 f, stk. 1, og reglerne om genoptagelse af udbetaling af pension efter § 34, stk. 1.

Forslaget vil medføre, at beregningen af den 3-årige karantæneperiode reelt skulle gælde for den første pensionsudbetaling, uanset om pensionen bliver udbetalt forud eller bagud, og pensionsmodtagere vil således blive stillet ens, uanset om pensionen betales forud eller bagud.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det fremgår af § 48 a, stk. 1, i lov om social pension, at tidlig pension udgør 13.550 kr. pr. måned (2020-niveau).

Det fremgår af bestemmelsens stk. 2, at Udbetaling Danmark forud for udbetaling af tidlig pension skal nedsætte pensionen med de beregnede beløb efter §§ 32 e-32 k.

Det foreslås, at der i § 48 a, stk. 1, indsættes efter » (2020-niveau)«: », jf. dog stk. 2 og 3«.

Forslaget er en konsekvens af, at bestemmelsen i stk. 2 er en undtagelse til stk. 1, og at der efter forslaget til det nye § 48 a, stk. 3, jf. forslagens § 1, nr. 6, indsættes endnu en undtagelse til stk. 1.

Til nr. 6

Det fremgår af § 48 a, stk. 1, i lov om social pension, at tidlig pension udgør 13.550 kr. pr. måned (2020-niveau).

Det fremgår af bestemmelsens stk. 2, at Udbetaling Danmark forud for udbetaling af tidlig pension skal nedsætte pensionen med de beregnede beløb efter §§ 32 e-32 k.

Det fremgår af § 48 f i lov om social pension, at bestemmelserne i §§ 40, 41 a og 46-48 finder tilsvarende anvendelse for en modtager af tidlig pension.

Det foreslås i et nyt § 48 a, stk. 3, at tidlig pension højst kan udbetales med et beløb svarende til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, når den tidlige pensionist er omfattet af §§ 46 d, 46 f eller 46 g.

Med tilføjelsen tydeliggøres det, at tidlig pension på lige fod med folkepension, førtidspension og seniorpension skal nedsættes til et beløb svarende til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, hvis den tidlige pensionist er omfattet af §§ 46 d eller 46 f.

Udbetaling Danmark vil tilsvarende skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af for meget udbetalt tidlig pension i 3-årsperioden, hvis den udbetalte pension i denne periode overstiger selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik. Det er ikke et krav i forbindelse med afgørelsen om tilbagebetaling, at personen skal have modtaget den for meget udbetalte pension mod bedre vidende.

Det fremgår allerede af § 48 f i lov om social pension, at tidlig pension er omfattet af §§ 46 d og 46 f, ligesom der allerede henvises til § 48 a i § 46 g, og der er således ikke tiltænkt nogen indholdsmæssig ændring af bestemmelsen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Det fremgår af § 48 f i lov om social pension, at bestemmelserne i §§ 40, 41 a og 46-48 finder tilsvarende anvendelse for en modtager af tidlig pension.

Bestemmelsen blev indført ved lov nr. 2202 af 29. december 2020 om ændring af lov om social pension og forskellige andre love (Indførelse af ret til tidlig pension).

Det foreslås i § 48 f, at »§§ 46-48« ændres til »46-46 c, 46 e og 47-48«.

Med forslaget foreslås det at udelade en henvisning til §§ 46 d og 46 f i § 48 f.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 4, nr. 1, hvorefter det foreslås at indsætte en henvisning til § 48 a om tidlig pension i §§ 46 d og 46 f, hvorfor det med forslaget vil være overflødig at henvise til bestemmelserne, og der er ikke tåltænkt nogen indholdsmæssig ændring af bestemmelsen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Til nr. 1

Efter gældende regler i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. har en tidligere straffet person som udgangspunkt samme ret til udbetaling af pension som en tilsvarende ustraffet person.

Det fremgår dog af § 45 f, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., at det beregnede grundbeløb og pensionstillæg, jf. § 29, i en periode på 3 år højst kan udgøre et beløb, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Perioden regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. bestemmelsens stk. 2.

Det følger endvidere af § 45 f, stk. 3, at Udbetaling Danmark skal træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt pension i perioden, hvis den udbetalte pension overstiger selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, i 3-årsperioden. Det er ikke et krav i forbindelse med afgørelsen om tilbagebetaling, at personen skal have modtaget den for meget udbetalte pension mod bedre vidende.

Det foreslås i § 45 f, stk. 1, efter »straffelovens § 81 a«

at tilføje: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.«.

Forslaget vil indebære, at reglen om, at en person alene kan modtage førtidspension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. på et niveau, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om socialpolitik, i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, fremover også vil gælde for personer, der ved endelig dom er idømt ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 244, stk. 2, såfremt forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

Udbetaling Danmark vil tilsvarende skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af for meget udbetalt pension i 3-årsperioden, hvis den udbetalte pension i denne periode overstiger selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik. Det er ikke et krav i forbindelse med afgørelsen om tilbagebetaling, at personen skal have modtaget den for meget udbetalte pension mod bedre vidende.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 6

Til nr. 1

Efter gældende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har en tidligere straffet person som udgangspunkt samme ret til udbetaling af fleksløntilskud eller støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed som en tilsvarende ustraffet person.

Det fremgår dog af § 132, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at udbetaling af fleksløntilskud eller støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed i en periode på 3 år højst kan udbetales på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Kommunen skal efter § 132, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats træffe afgørelse om tilbagebetaling af udbetalt tilskud, der overstiger ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik. Udbetaling Danmark samkører eller sammenstiller oplysninger og videregiver dem til kommunen, således at kommunen vil kunne træffe afgørelse om tilbagebetaling efter § 132, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det følger af § 132, stk. 2, at perioden på 3 år regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.1.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger om udbetaling af tilskud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås, at i § 132, stk. 1, indsættes efter »§ 81 a«: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt«.

Forslaget betyder, at reglen om 3 års nedsættelse af fleksløntilskud eller støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed, på samme måde som ved forhold omfattet af straffelovens § 81 a som beskrevet ovenfor, fremover også vil gælde for personer, der ved endelig dom er idømt ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

Forslaget betyder således, at en person, der ved endelig dom er blevet idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt., kun vil kunne få udbetalt fleksløntilskud eller støtte i form af tilskud til selvstændig virksomhed på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, i tidsrummet fra personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter og 3 år frem.

Hvis personen på et tidspunkt i den 3-årige periode eksempelvis får udbetalt 18.936 kr. pr. måned i fleksløntilskud (beregnet fleksløntilskud), og personen burde have fået udbetalt 12.437 kr. pr. måned (2021-sats for enlige forsørgere), vil kommunen skulle kræve 6.499 kr. pr. måned tilbagebetalt.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.3.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Til nr. 1

Efter de gældende regler i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. har en tidligere straffet person som udgangspunkt samme ret til hhv. arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge og efterløn som en tilsvarende ustraffet person.

Det fremgår dog af § 87 b, stk. 1 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., at et medlem udelukkes fra at få udbetalt arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn af en arbejdsløshedskasse i en periode på 3 år, hvis pågældende ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.1.1.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås således, at der i lovens § 87 b, stk. 1, efter »§ 81 a« indsættes: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt«.

Med forslaget vil karantæneordningen efter § 87 b i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., blive udvidet til også at omfatte situationer, hvor en person ved endelig dom idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt. Medlemmet vil således ikke have ret til at modtage arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn, i tidsrummet fra personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter og 3 år frem.

Det vil ikke være et krav for udelukkelsen i 3 år, at personen har været i ydelsessystemet på noget tidspunkt forud for domsfældelse for at blive omfattet af udvidelsen af § 87 b. Karantæneperioden vil således få betydning for alle personer, som ved endelig dom bliver idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt., uanset om de pågældende på noget tidspunkt har været i ydelsessystemet.

Det forhold, at et medlem af en arbejdsløshedskasse er udelukket fra arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn i en 3-årsperiode, vil ikke være til hinder for, at pågældende kan medregne indkomst og beskæftigelse, der ligger i 3-årsperioden, til opfyldelse af betingelserne for ret til dagpenge, når 3-årsperioden er udløbet, eller at pågældende i 3-årsperioden vil kunne optjene anciennitet i forhold til senere at kunne gå på efterløn.

I tilfælde, hvor Udbetaling Danmark ved samkøring eller sammenstilling af oplysninger konstaterer, at et medlem af en arbejdsløshedskasse har fået udbetalt arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn i den 3-årige karantæneperiode, vil arbejdsløshedskassen skulle træffe afgørelse om, at medlemmet skal betale ydelsesbeløbet tilbage.

Eksempel:

Hvis et medlem har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter den 14. maj 2024, og medlemmet modtager arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn for perioden 1.-31. maj 2026, vil medlemmet skulle tilbagebetale arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn udbetalt til pågældende for perioden 1.-31. maj 2026.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.3.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 8

Til nr. 1

Efter de gældende regler i barselsloven har en tidligere straffet person som udgangspunkt samme ret til dagpenge efter barselsloven som en tilsvarende ustraffet person.

Det fremgår af barselslovens § 49 c, stk. 1, at en person dog ikke har ret til dagpenge efter loven i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

En arbejdsgiver, der udbetaler løn under barsel, kan efter barselslovens § 39 få udbetalt de dagpenge, som lønmodtageren ellers ville have ret til fra Udbetaling Danmark. Da en lønmodtager efter barselslovens § 49 c ikke har ret til dagpenge efter barselsloven i 3-årsperioden, har en arbejdsgiver, der udbetaler løn under fravær til personen, ikke ret til refusion af barselsdagpengene efter barselslovens § 39.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.1.1.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i § 49 c, stk. 1, efter »§ 81 a« indsættes: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt«.

Forslaget betyder, at reglen om 3 års udelukkelse fra ret til dagpenge efter barselslovens § 49 c, stk. 1, på samme måde som ved forhold omfattet af straffelovens § 81 a som beskrevet oven for, fremover også vil gælde for personer, der ved endelig dom er idømt ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

Forslaget betyder således, at en person, der ved endelig dom er blevet idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt., ikke vil have ret til at modtage barselsdagpenge fra Udbetaling Danmark, i tidsrummet fra personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter og 3 år frem.

I tilfælde, hvor Udbetaling Danmark ved samkøring eller sammenstilling af oplysninger konstaterer, at en person har modtaget dagpenge efter barselsloven i den 3-årige karantæneperiode, vil Udbetaling Danmark skulle træffe afgørelse om, at personen skal betale dagpengene tilbage, jf. barselslovens § 49 c, stk. 3.

Barselslovens § 49 c, stk. 3, retter sig mod dagpenge efter loven udbetalt til personen selv. Hvis en eventuel arbejdsgiver har nået at få udbetalt refusion, afgøres et evt. tilbagebetalingskrav efter lovens almindelige regel i § 49, hvorefter

modtageren ud over uberettiget at have modtaget beløbet også skal have modtaget det mod bedre vidende.

Eksempel:

Hvis en person har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter den 14. maj 2024, og personen modtager barselsdagpenge for perioden 1.- 31. maj 2026, vil personen skulle tilbagebetale barselsdagpenge udbetalt til pågældende for perioden 1.- 31. maj 2026.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.3.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 9

Til nr. 1

Efter de gældende regler i lov om sygedagpenge har en tidligere straffet person, som udgangspunkt samme ret til sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge som en tilsvarende ustraffet person.

Det fremgår af § 71 c i lov om sygedagpenge, at en person dog ikke har ret til sygedagpenge fra kommunen i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

En arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygdom, kan efter sygedagpengelovens § 54 få udbetalt de dagpenge, som lønmodtageren ellers ville have ret til fra kommunen. Da en lønmodtager efter § 71 c ikke har ret til sygedagpenge fra kommunen i 3-årsperioden, har en arbejdsgiver, der udbetaler løn under fravær til lønmodtageren, ikke ret til refusion af sygedagpengene efter lovens § 54.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.1.1.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i § 71 c, stk. 1, efter »§ 81 a« indsættes: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt«.

Forslaget betyder, at reglen om 3 års udelukkelse fra ret til sygedagpenge efter sygedagpengelovens § 71 c, stk. 1, på samme måde som ved forhold omfattet af straffelovens § 81 a som beskrevet oven for, fremover også vil gælde for personer, der ved endelig dom er idømt ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

Forslaget betyder således, at en person, der ved endelig dom er blevet idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller §

245, stk. 1, 3. pkt., ikke vil have ret til at modtage sygedagpenge fra kommunen, i tidsrummet fra personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter og 3 år frem.

I tilfælde, hvor Udbetaling Danmark ved samkøring eller sammenstilling af oplysninger konstaterer, at en person har modtaget dagpenge fra kommunen efter sygedagpengeloven i den 3-årige karantæneperiode, vil kommunen skulle træffe afgørelse om, at personen skal betale sygedagpengene tilbage, jf. sygedagpengelovens § 71 c, stk. 3.

Sygedagpengelovens § 71 c, stk. 3, retter sig mod sygedagpenge fra kommunen udbetalt til personen selv. Hvis en eventuel arbejdsgiver har nået at få udbetalt refusion, afgøres et evt. tilbagebetalingskrav efter sygedagpengelovens almindelige regel i § 71, hvorefter modtageren ud over ubetrettiget at have modtaget beløbet også skal have modtaget det mod bedre vidende.

Eksempel:

Hvis en person har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter den 14. maj 2024, og personen modtager sygedagpenge for perioden 1.-31. maj 2026, vil personen skulle tilbagebetale sygedagpenge udbetalt til pågældende for perioden 1.-31. maj 2026.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.3.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 10

Til nr. 1

Efter de gældende regler i lov om fleksydelse har en tidligere straffet person som udgangspunkt samme ret til fleksydelse som en tilsvarende ustraffet person.

Efter den gældende § 22 b i lov om fleksydelse udelukkes en person dog fra at få udbetalt fleksydelse i en periode på 3 år, hvis pågældende ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.1.1.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i lov om fleksydelse § 22 b, stk. 1, efter »§ 81 a« indsættes: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.«.

Med forslaget udvides karantæneordningen efter § 22 b i lov om fleksydelse til også at omfatte situationer, hvor en person ved endelig dom idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt. Personen vil således ikke kunne få udbetalt fleksydelse i en periode på 3 år efter, at personen

har udstået den idømte fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

I tilfælde, hvor Udbetaling Danmark ved samkøring eller sammenstilling af oplysninger konstaterer, at en person har modtaget fleksydelse i den 3-årige karantæneperiode, vil Udbetaling Danmark skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling.

Eksempel:

Hvis en person har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter den 14. maj 2024, og personen modtager fleksydelse for perioden 1.-31. maj 2026, vil personen skulle tilbagebetale fleksydelse udbetalt til pågældende for perioden 1.-31. maj 2026.

Efter § 28 i lov om fleksydelse fastsætter Udbetaling Danmark en frist for tilbagebetaling efter lovens § 27. Er tilbagebetaling ikke sket inden denne frist, kan Udbetaling Danmark træffe afgørelse om, at den pågældende mister sin fremtidige ret til fleksydelse. Krav på tilbagebetaling af for meget udbetalt fleksydelse kan tilbageholdes i delpension, pension efter lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og i fleksydelsen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.3.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 11

Til nr. 1

I § 1 i lov om Udbetaling Danmark er oplistet de lovgivningsområder, som Udbetaling Danmark varetager opgaver efter. I de i § 1 nævnte love fremgår det, om Udbetaling Danmark varetager hele eller dele af administrationen af loven.

Der er ikke tillagt Udbetaling Danmark konkrete sagsbehandlingsopgaver efter lov om Udbetaling Danmark, som fastlægger de overordnede rammer for Udbetaling Danmarks administration og sagsbehandling. Lov om Udbetaling Danmark indeholder således bestemmelser, der går på tværs af de forskellige love, bl.a. bestemmelser om vejledning af borgeren, samarbejdet mellem Udbetaling Danmark og kommunerne, ledelse, tilsyn og regnskab og revision.

Det foreslås, Udbetaling Danmark vil skulle varetage visse opgaver vedrørende hjemrejsstøtte efter hjemrejseloven. Det foreslås derfor, at hjemrejseloven tilføjes i § 1, stk. 1, i lov om Udbetaling Danmark.

Efter forslaget vil administrationen af ordningen vedrørende hjemrejseassistans blive omfattet af de gældende bestemmelser i lov om Udbetaling Danmark, som fastlægger de overordnede rammer for Udbetaling Danmarks administration og sagsbehandling. Derudover er der fastsat nærmere regler for Udbetaling Danmarks administration af ordningen i hjemrejsestøttebekendtgørelsen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 12, nr. 5.

Til nr. 2

Efter § 12 i, stk. 2, i lov om Udbetaling Danmark skal Udbetaling Danmark samkøre eller sammenstille oplysninger om personer, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, med oplysninger fra indkomstregisteret og med nødvendige indtægtsoplysninger fra andre registre, herunder fra andre myndigheder, med henblik på kontrol af, om personerne uberettiget har fået udbetalt en offentlig ydelse i den 3-årige periode, hvor de som følge af dommen er udelukket fra at modtage eller har en begrænset ret til at modtage offentlige ydelser.

Det fremgår endvidere af § 12 i, stk. 3, at Udbetaling Danmark i en 13-årig periode skal samkøre eller sammenstille oplysninger om personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, og som har modtaget en afgørelse om tilbagebetaling efter § 91, stk. 1, nr. 5, i lov om aktiv socialpolitik eller ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, med oplysninger fra indkomstregisteret og med nødvendige indtægtsoplysninger fra andre registre, herunder fra andre myndigheder, med henblik på kontrol af, at personerne ikke modtager hjælp i form af uddannelseshjælp eller kontanthjælp uden at opfylde opholdskravet, jf. § 11, stk. 3-5, i lov om aktiv socialpolitik.

De gældende bestemmelser i § 12 i, stk. 2 og 3, omfatter ikke den persongruppe, som den foreslåede karantæneordning for voldsdømte personer skal gælde for.

Det foreslås derfor, at der i § 12 i, stk. 2 og 3, efter »§ 81 a« indsættes: »§ 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt. «

Forslaget indebærer, at Udbetaling Danmark vil skulle udføre de samme opgaver i forhold til personer, der er udelukket fra eller har karantæne i ydelsessystemet, uanset om udelukkelsen eller karantænen har baggrund i en dom for bandekriminalitet efter straffelovens § 81 a eller en dom for vold efter straffelovens § 244, stk. 2, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.3.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det følger af § 12 i, stk. 5, 3. pkt., i lov om Udbetaling Danmark, at kriminalforsorgen skal underrette Udbetaling Danmark ved løsladelse af en person, der afsøner ubetinget fængselsstraf eller udstår forvaring i kriminalforsorgens in-

stitutioner for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Det foreslås, at der i § 12 i, stk. 5, 3. pkt., efter »§ 81 a« indsættes: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.«

Forslaget medfører, at kriminalforsorgen fremover vil have pligt til at underrette Udbetaling Danmark ved løsladelse af personer, der afsøner ubetinget fængselsstraf eller udstår forvaring i kriminalforsorgens institutioner for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.

Til nr. 4

Det foreslås tilføjet i § 12 i, stk. 5, som 4. pkt., at Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis en person ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt., og den pågældende på tidspunktet for den endelige dom har udstået fængselsstraffen.

Det betyder, at Udbetaling Danmark tidligst muligt vil blive gjort bekendt med, at en person skal omfattes af den foreslåede karantæneperiode i ydelsessystemet for voldsdømte og dermed af Udbetaling Danmarks registersamkøring, jf. § 12 i, stk. 2 og 3, fra tidspunktet for den endelige dom. Med tilføjelsen i § 12 i, stk. 5, vil der blive taget højde for eventuelle situationer, hvor en person, som skal omfattes af karantæneordningen for voldsdømte, har udstået fængselsstraffen ved varetægtsfængsling og derfor ikke skal indsættes til afsoning.

Der henvises til afsnit 2.4.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det fremgår af § 12 i, stk. 5, 4. pkt., der bliver 5. pkt., at beskæftigelsesministeren efter forhandling med vedkommende minister kan fastsætte nærmere regler om underretning af Udbetaling Danmark om oplysninger om løsladelse eller udskrivning af en person, der udstår anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Det foreslås, at der i § 12 i, stk. 5, 4. pkt., der bliver 5. pkt., efter »§ 81 a« indsættes: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.«

Derved vil bemyndigelsen til, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om underretning af Udbetaling Danmark ved løsladelse af personer, der udstår anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, fremover omfatte både den nuværende personkreds af dømte bande-

kriminelle og personkredsen i den foreslåede karantæneordning for voldsdømte.

Til § 12

Til nr. 1

Der kan efter hjemrejselovens § 8, stk. 1, gives hjemrejsestøtte til en udlænding, der, jf. § 3, stk. 2, medvirker til sin udrejse, jf. dog stk. 3 og 4.

Det følger desuden af hjemrejselovens § 8, stk. 2, at hjemrejsestøtte efter stk. 1 kan ydes til 1) en udlænding, der opholder sig her i landet, og som er registreret som asylansøger efter udlændingelovens § 48 e, stk. 2, og er meddelt afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 af Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet eller har frafaldet sin ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, 2) en udlænding, der opholder sig her i landet, og som har fået sin opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7, 8, 9 b eller 9 c, hvor denne var meddelt efter en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 9 e, nægtet forlænget eller inddraget efter udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1, 3) en udlænding, hvis opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person omfattet af nr. 2 er nægtet forlænget eller inddraget efter udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1, og 4) en udlænding, der har haft opholdstilladelse i mindst 5 år, og som har fået sin opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person, der ikke er omfattet af nr. 2 eller udlændingelovens §§ 9 m eller 9 n, inddraget eller nægtet forlænget efter udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1.

Udlændinge- og integrationsministeren kan efter hjemrejselovens § 8, stk. 6, fastsætte nærmere regler om hjemrejsestøtte, herunder om betingelser for opnåelse af hjemrejsestøtte, hjemrejsestøttens form, støttebeløb m.v.

Bemyndigelsesbestemmelsen i stk. 6 er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1861 af 23. september 2021 om hjemrejsestøtte (hjemrejsestøttebekendtgørelsen).

Hjemrejsestøttebekendtgørelsen fastsætter bl.a. bestemmelserne for hjemrejsestøtte ved frivillig udrejse for en udlænding, der har fået sin opholdstilladelse inddraget eller nægtet forlænget, jf. udlændingelovens § 11, stk. 2, og § 19, stk. 1, fordi grundlaget for ansøgningen eller opholdstilladelsen var urigtigt eller ikke længere til stede, herunder på baggrund af ændrede forhold i hjemlandet, samt for udlændingens eventuelle familiemedlemmer, som ligeledes har fået deres opholdstilladelse efter familiesammenføringsreglerne inddraget eller nægtet forlænget som konsekvens heraf.

Det følger af hjemrejsestøttebekendtgørelsens § 6, stk. 1, at Hjemrejsestyrelsen efter ansøgning yder hjemrejsestøtte til en udlænding, der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 3-5. Der

kan kun udbetales hjemrejsestøtte, hvis udlændingen ikke har midler hertil, jf. stk. 7.

Det følger videre af hjemrejsestøttebekendtgørelsens § 7, stk. 2-5, at hjælp til etablering i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, jf. § 7, stk. 1, nr. 4, udgifter til sygeforsikring i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, jf. § 7, stk. 1, nr. 6, og udgifter til skolegang, jf. § 7, stk. 1, nr. 9, samt hjælp til dækning af behandlingsudgifter, jf. § 7, stk. 4, udbetales i to dele, således at første del af støtten udbetales ved tilbagevenden til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning. Den resterende del af støtten udbetales 12 måneder efter udrejsen af Danmark.

Det foreslås i hjemrejselovens § 8 a, stk. 1, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om, at hjemrejsestøtte, jf. § 8, stk. 2, nr. 2-4, kan udbetales på særlig vis, hvis udbetalingen af ydelserne til det land, som udlændingen udrejser til, i væsentlig grad er vanskeliggjort af udfordringer med finansielle transaktioner til det pågældende land fra danske pengeinstitutter.

Baggrunden for forslaget er, at der aktuelt opleves udfordringer med at udbetale økonomisk støtte til visse sanktionsbelagte lande, hvilket kan påvirke ordningens attraktivitet negativt og bevirke, at færre ønsker at medvirke til deres udrejse.

Virkingen af forslaget vil blive, at udlændinge- og integrationsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om udbetaling af hjemrejsestøtte til personer, der vender tilbage til lande, hvortil udbetalingen af hjemrejsestøtten i væsentlig grad er vanskeliggjort af udfordringer med finansielle transaktioner til det pågældende land fra danske pengeinstitutter.

Bemyndigelsen forventes at ville blive udmøntet i en bekendtgørelse, hvor der vil blive fastsat nærmere regler om betingelserne og fremgangsmåden for en alternativ og fleksibel udbetaling af hjemrejsestøtten til de pågældende lande.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det følger af hjemrejselovens § 12, stk. 2, at en udlænding, der har fået afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, men som ikke kan udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31, eller en udlænding, hvis opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, er bortfaldet, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1, eller udlændingelovens § 21 b, stk. 1, men som ikke kan udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31, skal give møde på nærmere angivne tidspunkter med henblik på løbende at sikre, at myndighederne har kendskab til udlændingens opholdssted, medmindre særlige grunde taler derimod.

Det fremgår af hjemrejselovens § 13, stk. 2, nr. 1, at Hjemrejsestyrelsen bestemmer, at en udlænding skal tage ophold på et bestemt indkvarteringssted, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, medmindre særlige grunde taler derimod, hvis 1) udlændingen har fået afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, men ikke kan udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31, eller udlændingens opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, er bortfaldet, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1, eller udlændingelovens § 21 b, stk. 1, men udlændingen ikke kan udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31.

Det følger af hjemrejselovens § 13, stk. 5, at en udlænding, der har fået afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, men som ikke kan udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31, eller en udlænding, hvis opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, er bortfaldet, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1, eller udlændingelovens § 21 b, stk. 1, men som ikke kan udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31, har pligt til at orientere Hjemrejsestyrelsen og Udlændingestyrelsen om sit faste opholdssted, hvis udlændingen ikke er pålagt opholdspligt efter stk. 2, nr. 1, og udlændingen tager fast ophold uden for et indkvarteringssted, hvortil den pågældende er anvist eller kan anvises til at tage ophold, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5.

Det foreslås at ændre hjemrejselovens § 12, stk. 2, § 13, stk. 2, nr. 1, og § 13, stk. 5, således at henvisningen til udlændingelovens § 32, stk. 1, ændres til en henvisning til udlændingelovens § 26 c.

Baggrunden for forslaget er, at udlændingelovens bestemmelse i § 32, stk. 1, om indrejseforbud, blev nyaffattet ved lov nr. 821 af 9. juni 2020, og at den del af bestemmelsen, som hjemler at en afgørelse om udvisning medfører, at udlændingens ret til ophold bortfalder, er blevet udskilt til udlændingelovens § 26 c.

Ved en fejl blev henvisningen til udlændingelovens § 32, stk. 1, i den dagældende udlændingelov § 34, stk. 4, § 42 a, stk. 8, 1. pkt., og § 42 a, stk. 11, ikke konsekvensrettet til udlændingelovens § 26 c. Bestemmelserne i udlændingelovens dagældende § 34, stk. 4, § 42 a, stk. 8, 1. pkt., og § 42 a, stk. 11, blev ved lov nr. 982 af 26. maj 2021 ophævet og overført til hjemrejseloven, og fejlen vedrørende udlændingelovens § 26 c blev ikke ved den lejlighed ændret.

Det er vurderingen, at fejlen ikke har haft nogen materiel betydning i forhold til retsstillingen.

Der er således tale om konsekvensrettelser. Der tilsigtes ikke indholdsmæssige ændringer af bestemmelserne.

Til nr. 3

Det følger af udlændingelovens § 36, stk. 3, at en udlænding, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7 (asyl), og som er udvist efter § 25 a, stk.

1, kan frihedsberøves med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af afgørelsen om udvisning.

Det foreslås, at der som nyt stk. 8 i hjemrejselovens § 16 indsættes en bestemmelse, hvorefter en udlænding, som har indgivet ansøgning om asyl, og som er udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, kan frihedsberøves med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af afgørelsen om udvisning.

Baggrunden for forslaget er, at det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at bestemmelser, som regulerer frihedsberøvelse med henblik på at sikre muligheden for udvisning, bør fremgå af hjemrejseloven, idet hjemrejseloven skal understøtte Hjemrejsestyrelsens opgaver og derfor bør indeholde bestemmelser om udlændingens frivillige udrejse og udsendelse af udlændinge, herunder effektiv fuldbyrdelse af en afgørelse om udvisning. Den foreslåede bestemmelse i hjemrejselovens § 16, stk. 8, er således en videreførelse af bestemmelsen i udlændingelovens § 36, stk. 3, som samtidig foreslås ophævet, jf. den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 21.

Forslaget indebærer, at frihedsberøvelsen vil ske med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af afgørelsen om udvisning. Der vil som udgangspunkt skulle ske frihedsberøvelse i alle tilfælde, hvor en asylansøger er administrativt udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1. Der skal således ikke i forbindelse med afgørelsen om frihedsberøvelse foretages en vurdering af afgørelsen om administrativ udvisning efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1. Dette gælder allerede i dag, jf. Folketingstidende 2000-01, tillæg A, side 5634.

Forslaget medfører, at der ikke vil skulle træffes afgørelse om frihedsberøvelse i tilfælde, hvor dette på baggrund af en konkret og individuel vurdering af den pågældendes personlige forhold vil virke særlig belastende for asylansøgeren. Dette gælder allerede i dag, jf. Folketingstidende 2000-01, tillæg A, side 5635, og gældende ret vil således blive videreført.

Der vil heller ikke skulle ske frihedsberøvelse, hvis det er overvejende sandsynligt, at den pågældende asylansøger som værende af en bestemt nationalitet eller befolkningsgruppe vil blive meddelt asyl, idet udlændinge, der meddeles asyl, ikke kan udsendes til hjemlandet eller et andet land, hvor de er i risiko for forfølgelse. Der er i sådanne tilfælde ikke udsigt til en endelig fuldbyrdelse af udvisningsafgørelsen i form af udsendelse. Afgørelsen af, om der i det konkrete tilfælde bør ske frihedsberøvelse, skal imidlertid ikke indebære en selvstændig vurdering af den enkelte asylansøgers asylgrundlag. Der vil således som udgangspunkt alene kunne blive tale om, at frihedsberøvelse undlades af denne grund, hvis der er tale om, at den pågældende asylansøger er af en nationalitet eller befolkningsgruppe, hvorfra alle – eller et meget stort antal – personer efter Udlændingestyrelsens og Flygtningenævnets praksis bliver meddelt asyl. Det forudsættes, at Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet

løbende orienterer Hjemrejsestyrelsen skriftligt om relevant praksis hos asylmyndighederne. I tvivlstilfælde vil Hjemrejsestyrelsen kunne forelægge konkrete sager for Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet. Dette gælder allerede i dag, jf. Folketingstidende 2000-01, tillæg A, side 5634, og gældende ret vil således blive videreført.

Det forudsættes, at asylansøgere, der er administrativt udvist, i tilfælde af afslag på asyl pålægges at udrejse straks, idet de pågældendes udrejse i sådanne tilfælde må betragtes som påtrængende, jf. udlændingelovens § 33, stk. 2, 4. pkt.

Efter hjemrejselovens § 21, stk. 4, vil vedkommende politidirektør skulle træffe afgørelse efter den foreslåede bestemmelse. Dette svarer til den gældende ordning, hvorefter politiet har kompetence til at træffe afgørelse om frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36, stk. 3, jf. udlændingelovens § 48, stk. 1, 2. pkt. I praksis vil afgørelsen om frihedsberøvelse skulle træffes efter anmodning fra Hjemrejsestyrelsen eller Udlændingestyrelsen. Dette gælder allerede i dag, jf. Folketingstidende 2000-01, tillæg A, side 5635, og gældende ret vil således blive videreført.

Bestemmelserne i udlændingelovens § 37 vil som hidtil finde anvendelse på den foreslåede bestemmelse. Det indebærer bl.a., at en asylansøger, medmindre den pågældende forinden løslades, fortsat vil skulle fremstilles for retten inden tre døgn efter frihedsberøvelsens iværksættelse med henblik på, at retten tager stilling til spørgsmålet om frihedsberøvelsens lovlighed og fortsatte opretholdelse, jf. udlændingelovens § 37, stk. 1, 1. pkt. Er udlændingen frihedsberøvet på afgørelsens tidspunkt, og findes frihedsberøvelsen lovlig, vil der i rettens kendelse blive fastsat en frist for fortsat tilbageholdelse, jf. udlændingelovens § 37, stk. 3, 2. pkt. Denne frist vil senere kunne blive forlænget af retten, dog højst med 4 uger ad gangen, jf. udlændingelovens § 37, stk. 3, 3. pkt. Dette gælder allerede i dag, jf. Folketingstidende 2000-01, tillæg A, side 5636, og gældende ret vil således blive videreført.

Det forudsættes, at Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet i forbindelse med politiets forelæggelse for retten af spørgsmålet om frihedsberøvelse – herunder om forlængelse af frihedsberøvelsen – afgiver en skriftlig udtalelse til politiet om, hvornår den pågældende asylansøgers sag kan forventes afgjort, og om andre eventuelle forhold, der måtte være af betydning for spørgsmålet om frihedsberøvelse. Dette gælder allerede i dag, jf. Folketingstidende 2000-01, tillæg A, side 5636, og gældende ret vil således blive videreført.

Der er tale om en videreførelse af gældende ret. Der er således ikke tilsigtet materielle ændringer i anvendelsen af bestemmelsen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger af hjemrejselovens § 21, stk. 1, at afgørelser efter hjemrejseloven træffes af Hjemrejsestyrelsen, jf. dog stk. 2-5.

Det foreslås, at henvisningen til stk. 2-5 i hjemrejselovens § 21, stk. 1, ændres til en henvisning til stk. 2-6.

Baggrunden for forslaget er, at der med lovforslagets § 12, nr. 5, indsættes en ny bestemmelse i hjemrejselovens § 21, stk. 6, der vil betyde bl.a., at Udbetaling Danmark forestår udbetaling af hjemrejsebistand og i forbindelse med den løbende administration af udbetalingen vil kunne træffe afgørelser om tilbagebetaling og ophør af hjemrejsebistand i henhold til nærmere regler herom fastsat af udlændinge- og integrationsministeren.

Henvisningen i hjemrejselovens § 21, stk. 1, til stk. 2-5, skal derfor konsekvensrettes, således at der også henvises til den foreslåede § 21, stk. 6, jf. lovforslagets § 12, nr. 5.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Der kan efter hjemrejselovens § 8 gives hjemrejsestøtte til visse udlændinge, der medvirker til udrejse.

Udlændinge- og integrationsministeren kan efter § 8, stk. 6, fastsætte nærmere regler om hjemrejsestøtte, herunder om betingelser for opnåelse af hjemrejsestøtte, hjemrejsestøttens form, støttebeløb m.v.

Bemyndigelsesbestemmelsen i stk. 6 er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1861 af 23. september 2021 om hjemrejsestøtte (hjemrejsestøttebekendtgørelsen).

Hjemrejsestøttebekendtgørelsen fastsætter bl.a. regler vedrørende Udbetaling Danmarks administration af ordningen vedrørende hjemrejsebistand.

Der er i lov om Udbetaling Danmark fastsat regler om, hvorvidt det er kommunerne eller staten, der skal finansiere administrationsudgifterne i Udbetaling Danmark, og hvordan opkrævning af finansiering nærmere skal ske mv. For så vidt angår helt nye ydelser, er det ikke reguleret i lov om Udbetaling Danmark, om det er staten eller kommunen, der skal finansiere administrationsudgifter.

Det fremgår således af § 25 i lov om Udbetaling Danmark, at staten dækker udgifterne til Udbetaling Danmarks opgaver på sagsområder, der overføres fra staten, og at udgifterne til sådanne opgaver dækkes gennem indbetaling af administrationsbidrag til Udbetaling Danmark, som skal kunne afholdes inden for bevillingen til opgaven på finansloven for det år, som bidragene skal dække. Det fremgår videre, at bestyrelsen for Udbetaling Danmark fastsætter størrelsen af bidragene.

Det er imidlertid vurderingen, at der ikke er den nødvendige hjemmel for Udbetaling Danmark til at få tillagt myndig-

hedsansvaret til at administrere ordningen vedrørende hjemrejsebistand samt de nødvendige regler for hvilke bestemmelser i lov om Udbetaling Danmark, der skal regulere opkrævning af administrationsgebyr mv. til hjemrejsebistand.

Det foreslås derfor, at der indsættes en bestemmelse i hjemrejselovens § 21, stk. 6, hvorefter Udbetaling Danmark forestår udbetaling af hjemrejsebistand og i forbindelse med den løbende administration af udbetalingen kan træffe afgørelser om tilbagebetaling og ophør af hjemrejsebistand i henhold til nærmere regler herom fastsat af udlændinge- og integrationsministeren.

Udbetaling Danmarks administration af hjemrejsebistand efter hjemrejseloven vil skulle svare til Udbetaling Danmarks administration af reintegrationsbistand efter repatrieringsloven.

Udbetaling Danmark vil således skulle foretage visse sagsbehandlingskridt i forbindelse med udbetaling af hjemrejsebistanden, herunder indhente oplysninger om eventuelle kriminelle forhold, årligt anmode om bekræftelse af, at den pågældende er i live og fortsat opfylder betingelserne for hjemrejsebistand, m.v. De nærmere regler for administration af hjemrejsebistandsordningen er fastsat i bekendtgørelse om hjemrejsestøtte, jf. bekendtgørelse nr. 1861 af 23. september 2021.

Hjemrejsestøtteordningen er en ny ordning og vil således ikke uden udtrykkelig henvisning til § 25 i lov om Udbetaling Danmark være omfattet af bestemmelsen om statslige administrationsbidrag.

Det foreslås derfor endvidere, at der indsættes en bestemmelse i hjemrejselovens § 21, stk. 7, hvorefter staten afholder udgifterne til Udbetaling Danmarks administration af hjemrejsebistand gennem betaling af et administrationsbidrag efter § 25 i lov om Udbetaling Danmark.

Forslaget betyder, at udgifterne til administration af ordningen vil blive afholdt af staten, og at reglerne om administrationsbidrag i § 25 i lov om Udbetaling Danmark vil gælde.

Desuden vil §§ 26 og 27 i lov om Udbetaling Danmark finde anvendelse. Udbetaling Danmark vil således kunne opkræve statens finansiering af ordningen direkte fra staten via Statens Koncernbetaling (SKB).

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det fremgår af hjemrejselovens § 22, stk. 1, at Hjemrejsestyrelsens afgørelser efter hjemrejseloven kan påklages til Udlændingenævnet, jf. dog stk. 3 og stk. 4, 2. pkt.

Det følger af den foreslåede ændring af hjemrejselovens § 22, stk. 1, at »jf. dog stk. 3 og stk. 4, 2. pkt.« ændres til »jf. dog stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 8.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 12, nr. 6, skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 12, nr. 8, hvorefter det foreslås, at der vil kunne fastsættes regler om, at udlændinge, der kan modtage hjemrejsestøtte efter hjemrejselovens § 8, stk. 2, nr. 2-5, vil kunne klage over visse afgørelser vedrørende hjemrejsestøtte, ligesom udlændinge, hvis opholdstilladelse er nægtet forlænget eller inddraget efter udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1, tidligere havde adgang til efter repatrieringsloven.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Det fremgår af hjemrejselovens § 22, stk. 3, at Hjemrejsestyrelsens afgørelser efter bl.a. § 8 ikke kan påklages.

Det følger af den foreslåede ændring af hjemrejselovens § 22, stk. 3, at »§§ 7 og 8« ændres til »§§ 7 og 8, stk. 2, nr. 1 og 6«.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der vil kunne fastsættes regler om, at udlændinge, der kan modtage hjemrejsestøtte efter hjemrejselovens § 8, stk. 2, nr. 2-5, vil kunne klage over visse afgørelser vedrørende hjemrejsestøtte, ligesom udlændinge, hvis opholdstilladelse er nægtet forlænget eller inddraget efter udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1, tidligere havde adgang til efter repatrieringsloven.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Hjemrejselovens § 22 indeholder forskellige regler om klageadgang.

Det foreslås, at der i hjemrejselovens § 22 indsættes en ny bestemmelse som *stk. 8*, hvorefter udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om klageadgang for afgørelser efter hjemrejselovens § 8, stk. 2, nr. 2-5.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at udlændinge, der kan modtage hjemrejsestøtte efter hjemrejselovens § 8, stk. 2, nr. 2-4, vil kunne klage over visse afgørelser vedrørende hjemrejsestøtte, ligesom udlændinge, hvis opholdstilladelse er nægtet forlænget eller inddraget efter udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1, tidligere havde adgang til efter repatrieringsloven.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at udlændinge, der kan modtage hjemrejsestøtte efter hjemrejselovens § 8, stk. 2, nr. 5, vil kunne klage over visse afgørelser vedrørende hjemrejsestøtte.

Det er hensigten, at de nærmere regler om klageadgang vil blive fastsat i bekendtgørelsen om hjemrejsestøtte.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Det fremgår af hjemrejselovens § 24, stk. 2, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af lovens § 4, § 13, stk. 6, § 16, stk. 8, 2. pkt., § 22, stk. 3, 2. pkt., og § 23, stk. 1, 3. pkt.

Det foreslås, at ændre henvisningen til stk. 8 i hjemrejselovens § 24, stk. 2, til stk. 9.

Baggrunden for forslaget er, at det i lovforslagets § 12, nr. 3, foreslås at indsætte et nyt stykke efter hjemrejselovens § 16, stk. 7. § 16, stk. 8, bliver som konsekvens heraf til § 16, stk. 9.

Forslaget indebærer, at henvisningen i bestemmelsen bliver korrekt.

Der er således alene tale om en konsekvensrettelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 12, nr. 3.

Til § 13

Til nr. 1

Ved lov nr. 1190 af 8. juni 2021 om ændring af repatrieringsloven m.v. blev der indført en række bestemmelser i repatrieringsloven, hvorefter kommunalbestyrelsen og Udbetaling Danmark i forbindelse med hhv. udbetaling af den sidste del af hjælp til repatriering og den løbende, månedlige reintegrationsbistand skal indhente en udtalelse fra politiet om, hvorvidt den repatrierede person er registreret sigtet eller dømt i Kriminalregisteret for en lovovertrædelse, der er nævnt i udlændingelovens § 22, nr. 4-9, og som er begået her i landet forud for kommunalbestyrelsens afgørelse om hjælp til repatriering eller reintegrationsbistand. Bestemmelserne hjemler desuden adgang til tilbageholdelse og bortfald af den tilbageværende repatrieringsstøtte under visse nærmere omstændigheder.

Det følger af udlændingelovens § 22, nr. 9, at en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, kan udvises, hvis udlændingen idømmes en ubetinget frihedsstraf, der er fastsat efter straffelovens § 81 d, der muliggør forhøjede fængselsstraffe, hvis lovovertrædelsen har baggrund i eller sammenhæng med covid-19-epidemien i Danmark.

Straffelovens § 81 d og udlændingelovens § 22, nr. 9, blev ophævet den 1. januar 2022, jf. lov nr. 289 af 27. februar 2021 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og udlændingeloven.

Det foreslås, at »§ 22, nr. 4-9« overalt i repatrieringsloven ændres til »§ 22, nr. 4-8«.

Forslaget vedrører repatrieringslovens § 7, stk. 4 og 5, samt § 10, stk. 6 og 7.

Der er alene tale om en konsekvensrettelse som følge af ophævelsen af udlændingelovens § 22, nr. 9.

Til nr. 2

Det følger af repatrieringslovens § 7 a, stk. 2, 1. pkt., at hjælp til etablering efter stk. 1, nr. 4, udbetales i to dele, således at der ved tilbagevenden udbetales indtil 51.007 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og indtil 15.556 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år.

Det følger videre af repatrieringslovens § 7 a, stk. 3, 1. pkt., at hjælp til udgifter til sygeforsikring, jf. stk. 1, nr. 6, udbetales i to dele, således at hjælp til udgifter til det første år udbetales ved tilbagevenden.

Af repatrieringslovens § 7 a, stk. 4, 2. pkt., fremgår, at hjælpen (dækning af behandlingsudgifter) udgør 7.500 kr. pr. år i op til 4 år til personer, der er fyldt 18 år, og udbetales i to dele, således at hjælpen til udgifter til det første år udbetales ved tilbagevenden.

Endelig følger det af repatrieringslovens § 7 a, stk. 5, 1. pkt., at hjælp til udgifter til skolegang efter stk. 1, nr. 9, udbetales i to dele, således at der ved tilbagevenden udbetales 25 pct. af beløbet, der i alt kan ydes efter stk. 1, nr. 9.

Det foreslås, at der i § 7 a, stk. 2, 1. pkt., stk. 3, 1. pkt., stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, 1. pkt., indsættes en henvisning til den foreslåede § 14 a i repatrieringsloven om undtagelsen til den todelte udbetaling af hjælp til repatriering.

Forslaget er således en konsekvens af, at der med lovforslagets § 13, nr. 9, foreslås indsat en ny bestemmelse i repatrieringsloven, hvorefter udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om, at hjælp til repatriering, jf. § 7 a, kan udbetales på særlig vis, hvis udbetalingen af ydelserne til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, i væsentlig grad er vanskeliggjort af udfordringer med finansielle transaktioner til det pågældende land fra danske pengeinstitutter.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til § 13, nr. 9.

Til nr. 3

Det følger af repatrieringslovens § 9, stk. 2, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om tilbagebetaling af hjælp til repatriering ved fortrudt repatriering.

Det foreslås at ændre repatrieringslovens § 9, stk. 2, således at ”ved fortrudt repatriering” ændres til ”efter stk. 1”.

Baggrunden for den foreslåede ændring er, at udlændinge- og integrationsministeren efter den nuværende regulering kun har mulighed for at fastsætte nærmere regler om tilbagebetaling af hjælp til repatriering ved fortrudt repatriering. Udlændinge- og integrationsministeren har således ikke efter gældende ret mulighed for at fastsætte nærmere regler om tilbagebetaling for så vidt angår de øvrige tilfælde, hvor en person efter repatrieringslovens § 9, stk. 1, er tilbagebetalingspligtig, herunder tilbagebetalingskrav som følge af afbrudt sagsbehandlingsforløb inden udrejsen og afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger til brug for behandlingen af ansøgningen om hjælp til repatriering eller i erklæringen efter § 7, stk. 6, m.v. Formålet med ændringen er at udvide bemyndigelsesbestemmelsen i repatrieringslovens § 9, stk. 2, således at udlændinge- og integrationsministeren har mulighed for at fastsætte nærmere regler om tilbagebetaling af hjælp til repatriering i overensstemmelse med det fulde omfang af bestemmelsen om tilbagebetaling i repatrieringslovens § 9, stk. 1.

Forslaget indebærer, at det vil være muligt for udlændinge- og integrationsministeren at fastsætte nærmere regler om tilbagebetalingskrav for de øvrige situationer, der følger af repatrieringslovens § 9, stk. 1, hvorefter kommunalbestyrelsen er forpligtet til at kræve hjælp til repatriering tilbagebetalt.

Som følge af udvidelsen af bemyndigelsesbestemmelsen forudsættes det, at § 1, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1675 af 13. august 2021 om kommunalbestyrelsernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter repatrieringsloven, hvorefter kommunalbestyrelsen efter reglerne i bekendtgørelsen opkræver hjælp til repatriering, der som følge af fortrudt repatriering er tilbagebetalingspligtig i henhold til repatrieringsloven, tilsvarende ændres. Ændringen vil medføre, at bekendtgørelsens regler om bl.a. opkrævning af hjælp til repatriering ved fortrudt repatriering, bortfald af tilbagebetalingskrav samt overdragelse til restanceinddrivelsesmyndigheden m.v. tilsvarende vil finde anvendelse på øvrige tilbagebetalingskrav efter repatrieringslovens § 9, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger af repatrieringslovens § 9 b, stk. 5, 1. pkt., at Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration, Udlændinge- og Integrationsministeriet, Udenrigsministeriet og politiet kan underrette kommunalbestyrelsen i den kommune, hvori personen senest har haft bopæl, når det er nødvendigt i en sag om, hvorvidt en person, der er vendt tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, er omfattet af stk. 1 eller 3.

Det foreslås, at repatrieringslovens § 9 b, stk. 5, 1. pkt., ændres, således at »eller det tidligere opholdsland« ændres til », det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning«.

Ændringen af bestemmelsen er en konsekvens af ændringen

af repatrieringslovens § 2, der ved lov nr. 1190 af 8. juni 2021 blev udvidet, således at repatriering også blev mulig til lande, hvortil en person har nær familiemæssig tilknytning.

Forslaget indebærer således, at ordlyden af bestemmelsen bringes i overensstemmelse med de øvrige bestemmelser i repatrieringsloven, der henviser til, at det, foruden repatriering til hjemlandet og det tidligere opholdsland, tilsvarende er muligt at repatriere til et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning.

Til nr. 5

Efter repatrieringslovens § 10, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen efter ansøgning yde en løbende, månedlig reintegrationsbistand i 5 år til en person, der er omfattet af § 3, stk. 1 eller 6, hvis personen 1) ikke har midler, som kan dække behovet for reintegrationsbistand, 2) ønsker at vende tilbage til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, med henblik på at tage varig bopæl, 3) har haft opholdstilladelse i Danmark i 5 år og 4) på tidspunktet for repatrieringen er fyldt 55 år, opfylder betingelserne for at modtage førtidspension eller er fyldt 50 år og på grund af sin helbredsmæssige tilstand eller lignende forhold må antages ikke at kunne skaffe sig et forsørgelsesgrundlag i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning.

Efter repatrieringslovens § 10, stk. 3, kan kommunalbestyrelsen efter ansøgning yde en supplerende løbende, månedlig reintegrationsbistand i 5 år til en person, som er omfattet af § 3, stk. 1 eller 6, og som er berettiget til reintegrationsbistand efter stk. 1 og meddelt opholdstilladelse her i landet før den 1. juli 2002. Den supplerende reintegrationsbistand udgør 1.000 kr. pr. måned. I stedet for en løbende, månedlig ydelse i 5 år kan personen, inden kommunalbestyrelsen træffer afgørelse efter 1. pkt., anmode om at modtage en løbende, månedlig, livslang ydelse på 800 kr. Anmodningen er uigenkaldelig.

Det foreslås, at der i repatrieringslovens § 10, stk. 1, og stk. 3, 1. pkt., indsættes en henvisning til den foreslåede § 10, stk. 13, jf. lovforslagets § 13, nr. 6.

Forslaget er en konsekvens af, at der med lovforslagets § 13, nr. 6, foreslås indsat et nyt stk. 13 i repatrieringslovens § 10, hvorefter stk. 1 og 3, 1. pkt., ikke finder anvendelse for personer, der benytter sig af adgangen til udbetaling af hjælp til repatriering efter den foreslåede bestemmelse i repatrieringslovens § 14 a, jf. lovforslagets § 13, nr. 9.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til lovforslagets § 13, nr. 9.

Til nr. 6

Efter repatrieringslovens § 10, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen efter ansøgning yde en løbende, månedlig reintegrati-

onsbistand i 5 år til en person, der er omfattet af § 3, stk. 1 eller 6, hvis personen 1) ikke har midler, som kan dække behovet for reintegrationsbistand, 2) ønsker at vende tilbage til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, med henblik på at tage varig bopæl, 3) har haft opholdstilladelse i Danmark i 5 år og 4) på tidspunktet for repatrieringen er fyldt 55 år, opfylder betingelserne for at modtage førtidspension eller er fyldt 50 år og på grund af sin helbredsmæssige tilstand eller lignende forhold må antages ikke at kunne skaffe sig et forsørgelsesgrundlag i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning.

Efter repatrieringslovens § 10, stk. 3, kan kommunalbestyrelsen efter ansøgning yde en supplerende løbende, månedlig reintegrationsbistand i 5 år til en person, som er omfattet af § 3, stk. 1 eller 6, og som er berettiget til reintegrationsbistand efter stk. 1 og meddelt opholdstilladelse her i landet før den 1. juli 2002. Den supplerende reintegrationsbistand udgør 1.000 kr. pr. måned. I stedet for en løbende, månedlig ydelse i 5 år kan personen, inden kommunalbestyrelsen træffer afgørelse efter 1. pkt., anmode om at modtage en løbende, månedlig, livslang ydelse på 800 kr. Anmodningen er uigenkaldelig.

Det foreslås, at der i repatrieringslovens § 10 indsættes et nyt *stk. 13*, hvorefter stk. 1 og 3, 1. pkt., ikke finder anvendelse for en person, der benytter sig af adgangen til udbetaling af hjælp til repatriering efter den foreslåede nye bestemmelse i repatrieringslovens § 14 a.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 13, nr. 9, hvor der foreslås indsat en ny bestemmelse i repatrieringslovens § 14 a, hvorefter udlændinge- og integrationsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om, at hjælp til repatriering, jf. repatrieringslovens § 7 a, vil kunne udbetales på særlig vis, hvis udbetalingen af ydelserne til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, i væsentlig grad er vanskeliggjort af udfordringer med finansielle transaktioner til det pågældende land fra danske pengeinstitutter. De nærmere regler herom, herunder regler om, at det ikke vil være muligt at modtage reintegrationsbistand for personer, der benytter sig af fleksibel udbetaling, forventes udmøntet i en bekendtgørelse.

Den foreslåede nye bestemmelse i repatrieringslovens § 10, stk. 13, indebærer, at en udlænding ikke vil kunne modtage reintegrationsbistand efter repatrieringslovens § 10, stk. 1 og 3, 1. pkt., såfremt den pågældende benytter sig af adgangen til udbetaling af hjælp til repatriering efter den foreslåede bestemmelse i repatrieringslovens § 14 a.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Det følger af repatrieringslovens § 14, stk. 1, at de beløb,

der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 3, 5 og 8, er fastsat i 2004-niveau og reguleres fra og med 2005 én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Det følger videre af repatrieringslovens § 14, stk. 2, at de beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 4, og § 7, stk. 3, er fastsat i 2014-niveau og reguleres fra og med 2015 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Af repatrieringslovens § 14, stk. 3, følger, at de beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 6 og 9, og § 13, stk. 2, er fastsat i 2017-niveau og reguleres fra og med 2018 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Endelig følger det af repatrieringslovens § 14, stk. 4, at de beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 2 og 10, er fastsat i 2018-niveau og reguleres fra og med 2019 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Det foreslås, at henvisningen til § 7, stk. 2, i repatrieringslovens § 14, *stk. 1-4*, ændres til § 7 a, stk. 1.

Formålet med ændringen er at rette op på en manglende henvisning i repatrieringslovens § 14 til repatrieringslovens § 7 a, der ved lov nr. 1190 af 8. juni 2021 videreførte den hidtidige ydelsesstruktur, der tidligere fremgik af repatrieringslovens § 7. Det er således hensigten med ændringen at tydeliggøre, at de pågældende satser, der nu fremgår af repatrieringslovens § 7 a, fortsat satsreguleres som hidtil en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Forslaget medfører, at hjælp til repatriering efter repatrieringslovens § 7 a, stk. 1, nr. 2-6, og nr. 8-10, som hidtil vil blive reguleret en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Til nr. 8

Det følger af repatrieringslovens § 14, stk. 2, at de beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 4, og § 7, stk. 3, er fastsat i 2014-niveau og reguleres fra og med 2015 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Det foreslås, at henvisningen til § 7, stk. 3, i repatrieringslovens § 14, *stk. 2*, ændres til § 7 a, stk. 2.

Formålet med ændringen er at rette op på en manglende henvisning i repatrieringslovens § 14 til repatrieringslovens § 7 a, der ved lov nr. 1190 af 8. juni 2021 videreførte den hidtidige ydelsesstruktur, der tidligere fremgik af repatrieringslovens § 7. Det er således hensigten med ændringen at tydeliggøre, at de pågældende satser, der nu fremgår af repatrieringslovens § 7 a, fortsat satsreguleres som hidtil en

gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Forslaget medfører, at hjælp til repatriering efter repatrieringslovens § 7 a, stk. 2, som hidtil vil blive reguleret en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Til nr. 9

Det følger af repatrieringslovens § 7, stk. 1, at kommunalbestyrelsen efter ansøgning yder hjælp til repatriering til en person, der er omfattet af repatrieringslovens § 3, stk. 1 eller 6. Der kan kun udbetales hjælp til repatriering, hvis personen ikke har midler hertil, jf. stk. 11, og ønsker at vende tilbage til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, med henblik på at tage varig bopæl.

Det følger af repatrieringslovens § 7 a, stk. 2-5, at hjælp til etablering i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, jf. repatrieringslovens § 7 a, stk. 1, nr. 4, udgifter til sygeforsikring i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, jf. § 7 a, stk. 1, nr. 6, og udgifter til skolegang, jf. § 7 a, stk. 1, nr. 9, samt hjælp til dækning af behandlingsudgifter, jf. § 7 a, stk. 4, udbetales i to dele, således at første del af hjælpen udbetales ved tilbagevenden til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende støtte efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af støtten til etablering 12 måneder efter udrejsen af Danmark

Det foreslås i repatrieringslovens § 14 a, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om, at hjælp til repatriering, jf. § 7 a, kan udbetales på særlig vis, hvis udbetalingen af ydelserne til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, i væsentlig grad er vanskeliggjort af udfordringer med finansielle transaktioner til det pågældende land fra danske pengeinstitutter.

Baggrunden for bestemmelsen er, at der aktuelt opleves udfordringer med at udbetale støtte til visse sanktionsbelagte lande, hvilket kan påvirke repatrieringsordningens attraktivitet negativt, ligesom udfordringerne kan skade tilliden til ordningen. Det er således hensigten med bestemmelsen at indføre et frivilligt alternativ til den eksisterende udbetalingsform efter repatrieringsordningen, som udlændinge, der repatrierer til visse lande, kan vælge.

Virkningen af forslaget vil være, at udlændinge- og integrationsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om udbetaling af hjælp til repatriering til personer, der repatrierer til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, hvortil udbetalingen af hjælpen til repatriering i væsentlig grad er

vanskeliggjort af udfordringer med finansielle transaktioner til det pågældende land fra danske pengeinstitutter.

Reintegrationsbistand vil ikke være omfattet af muligheden for fleksibel udbetaling.

Bemyndigelsen forventes at ville blive udmøntet i en bekendtgørelse, hvor der fastsættes nærmere regler om betingelserne og fremgangsmåden for en alternativ og fleksibel udbetaling af hjælp til repatriering til de pågældende lande.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 14

Til nr. 1

Ved indførelsen af hjemrejseloven, lov nr. 982 af 26. maj 2021, er det forudsat, at udlændinge, hvis opholdstilladelse er nægtet forlænget eller inddraget efter udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1, fortsat skal kunne modtage hjælp til dækning af udgifter, som det hidtil var muligt for personkredsen efter repatrieringsloven.

Hjemrejsestøtte efter hjemrejseloven er efter gældende regler skattepligtige, hvis modtageren er fuldt skattepligtig til Danmark, jf. kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1 eller 2. Ydelser efter hjemrejseloven er endvidere ikke omfattet af begrænset skattepligt efter kildeskattelovens § 2, stk. 1.

Asylansøgere m.v., der ikke har opnået lovligt opholdsgrundlag i Danmark, er ikke fuldt skattepligtige til Danmark, jf. kildeskattelovens § 7, stk. 2, og § 8, stk. 3, hvorefter skattepligten først indtræder, når der meddeles opholdstilladelse.

Personer, der er fuldt skattepligtige til Danmark, når deres opholdsgrundlag inddrages eller nægtes forlænget, er fortsat fuldt skattepligtige til Danmark, indtil de fraflytter landet, uanset at opholdsgrundlaget ikke længere er til stede. Ydelser, som de erhverver ret til inden fraflytningen fra Danmark, vil derfor være skattepligtig indkomst, medmindre de pågældende ydelser er særskilt skattefritaget.

Ydelser efter repatrieringsloven er efter gældende regler omfattet af skattefritagelsen i ligningslovens § 7, nr. 9. Ydelser til udlændinge, hvis opholdstilladelse er nægtet forlænget eller inddraget efter udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1, blev tidligere reguleret i repatrieringsloven, men er videreført i hjemrejseloven. Ydelser efter hjemrejseloven, herunder ydelser til denne personkreds, er imidlertid ikke omfattet af skattefritagelsen i ligningslovens § 7, nr. 9, selvom det med hjemrejseloven var hensigten at fortsætte samme mulighed for at yde støtte til personkredsen, der hidtil var reguleret i repatrieringsloven, i hjemrejseloven.

Det foreslås derfor at tilføje ydelser efter hjemrejseloven til de ydelser, der er skattefrie efter ligningslovens § 7, nr. 9.

Det foreslås at ændre ligningslovens § 7, nr. 9, ved at ændre

»samt ydelser efter lov om repatriering« til: », og ydelser efter repatrieringsloven og hjemrejseloven«.

Det følger af den foreslåede ændring, at ydelser efter hjemrejseloven ikke vil skulle medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det svarer til, hvad der gælder for lignende ydelser efter repatrieringsloven. Den foreslåede ændring betyder dermed, at hjemrejsestøtte, der ydes i medfør af hjemrejseloven, altid vil være skattefri.

Forslaget indebærer desuden, at repatrieringsloven vil blive benævnt med sin populærtitel i stedet for lov om repatriering.

Til § 15

Til nr. 1

Det følger af § 1, nr. 5, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021, om ændring af udlændingeloven og hjemrejseloven, at der i udlændingelovens § 36, stk. 1, indsættes et nyt punktum før 1. pkt., hvorefter politiet med henblik på at sikre muligheden for overførsel efter § 29, stk. 1, kan bestemme, at der skal ske frihedsberøvelse, hvis der er væsentlig risiko for, at den pågældende udlænding forsvinder eller unddrager sig overførslen, eller at den pågældende vil undvige eller lægge hindringer i vejen for forberedelsen af overførselsprocessen, og de i § 34 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, jf. § 36, stk. 10.

Det følger af § 1, nr. 6, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021, at henvisningen til stk. 5 i udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., ændres til stk. 6.

Det følger af § 1, nr. 7, lov nr. 1191 af 8. juni 2021, at der indsættes et nyt stykke 5 i § 36, hvorefter der ved beslutning om frihedsberøvelse efter stk. 1, 1. pkt., skal lægges vægt på, om der foreligger en væsentlig risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig overførslen, eller om den pågældende vil undvige eller lægge hindringer i vejen for forberedelsen af overførselsprocessen. En væsentlig risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig overførslen, foreligger, når den pågældende ikke har medvirket under eller har lagt hindringer i vejen for sagens behandling, eller når der i øvrigt på baggrund af oplysningerne om udlændingen og opholdets varighed og karakter er grund til at antage, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig overførslen. Det betyder, at § 36, stk. 5, bliver § 36, stk. 6.

Det følger af § 1, nr. 8, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021, at henvisningen til 1. pkt. i udlændingelovens § 36, stk. 5, 1. pkt. – der bliver til stk. 6, 1. pkt. – ændres til 2. pkt.

Det foreslås, at § 1, nr. 5-8, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021 ophæves.

Baggrunden for forslaget er, at der ved § 1, nr. 5-8 i lov nr. 1191 af 8. juni 2021 blev vedtaget en række ændringer af udlændingelovens § 36.

Lov nr. 1191 af 8. juni 2021 er endnu ikke sat i kraft.

Det foreslås i nærværende lovforslags § 1, nr. 21, at ophæve udlændingelovens § 36, stk. 3.

Henvisningerne i de bestemmelser, der er vedtaget i § 1, nr. 5-8, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021, vil som følge af ophævelsen af udlændingelovens § 36, stk. 3, ikke være korrekte.

Der skal derfor foretages en justering af bestemmelserne i § 1, nr. 5-8, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021, så henvisningerne i de bestemmelser, der er vedtaget i § 1, nr. 5-8, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021, vil være korrekte, når loven sættes i kraft.

Da der som følge af lovtekniske regler ikke kan foretages ændringer i en ændringslov, der endnu ikke er sat i kraft, vil bestemmelserne i § 1, nr. 5-8, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021 skulle ophæves og nyaffattes.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 20-23.

Til nr. 2

Det følger af § 1, nr. 18, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021, om ændring af udlændingeloven og hjemrejseloven, at henvisningen til »1-6« i udlændingelovens § 53 a, stk. 1, 5. pkt., ændres til »1-7«.

Det foreslås, at § 1, nr. 18, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021 ophæves.

Baggrunden for forslaget er, at der ved en fejl blev henvist til udlændingelovens § 53 a, stk. 1, 5. pkt. Der skulle retteligt have været henvist til § 53 a, stk. 2, 5. pkt. Henvisningen i bestemmelsen i § 1, nr. 18 i lov nr. 1191 af 8. juni 2021 er således ikke er korrekt.

Da der som følge af lovtekniske regler ikke kan foretages ændringer i en ændringslov, der endnu ikke er sat i kraft, vil bestemmelsen i § 1, nr. 18 i lov nr. 1191 af 8. juni 2021 skulle ophæves og nyaffattes.

Forslaget skal således ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 37, hvor det foreslås, at henvisningen til »1-6« i § 53 a, stk. 2, 5. pkt., ændres til »1-7«, og § 16, stk. 2, hvor det foreslås, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for bestemmelsens ikrafttrædelse.

Til § 16

Det foreslås i § 16, stk. 1, at loven træder i kraft den 1. maj 2022, jf. dog stk. 2.

Det foreslås i stk. 2, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 20, 22, 23 og 37.

Baggrunden for forslaget er, at bestemmelserne i § 1, nr. 5-8 og nr. 18 i lov om ændring af udlændingeloven og hjemrejseloven, jf. lov nr. 1191 af 8. juni 2021, foreslås ophævet og nyaffattet. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 20, 22, 23 og 37 og § 15.

Det fremgår af § 2, stk. 1, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at de foreslåede nyaffattede bestemmelser i § 1, nr. 20, 22, 23 og 37, bør sættes i kraft samtidig med, at udlændinge- og integrationsministeren sætter lov nr. 1191 af 8. juni 2021 i kraft, således at den samlede vedtagne ordning om overførsel til et tredjeland og mulighed for frihedsberøvelse i forbindelse hermed igangsættes samtidig.

Det foreslås i § 16, stk. 3, at § 1, nr. 1-3 og 9, ikke finder anvendelse for ansøgninger, der indgives før lovforslagets fremsættelse den 27. januar 2022. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

De hidtil gældende regler vil også finde anvendelse for ansøgninger, der indgives den 27. januar 2022 eller senere, og som – under forudsætning af at loven vedtages – måtte blive færdigbehandlet inden lovens ikrafttræden.

Det betyder, at de foreslåede skærper af udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 2, om ægtefællesammenføring, § 9, stk. 23, om familiesammenføring med børn, og § 11, stk. 3, nr. 3, om tidsubegrænset opholdstilladelse, vil gælde for ansøgninger, der indgives den 27. januar 2022 eller senere, og som ikke er færdigbehandlet inden lovens ikrafttræden.

Forslaget vil også betyde, at der i ansøgninger om familiesammenføring med børn, der er indgivet før lovforslagets fremsættelse, ikke vil kunne meddeles afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 23, med henvisning til, at den i Danmark fastboende person eller dennes ægtefælle eller samlever inden for en periode på 10 år inden tidspunktet for afgørelsen for et eller flere forhold begået mod et eller flere mindreårige børn ved endelig dom er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, for overtrædelse af straffelovens § 215 a. Ansøgningen vil dog skulle vurderes efter udlændingelovens § 9, stk. 22, hvorefter der ikke kan gives opholdstilladelse til et barn efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, såfremt dette åbenbart vil stride mod ansøgerens tarv.

Udlændinge, der har indgivet ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse før lovforslagets fremsættelse, og som er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens §§ 215, 215 a, § 260, stk. 2 eller 3, eller § 260 a, vil ikke være udelukket fra at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens § 11, stk. 3, nr. 3, men ville kunne være udelukket fra at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse i et nærmere bestemt tidsrum, jf. § 11 a, jf. § 11, stk. 9.

Endvidere vil herboende udlændinge, der inden lovforslagets fremsættelse har ansøgt om at få ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra e, ikke skulle opfylde kravet om ikke at være idømt ubetinget straf

af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens §§ 215, 215 a, § 260, stk. 2 eller 3, eller § 260 a.

Udlændingestyrelsen har orienteret om de nye, forventede regler på hjemmesiden www.nyidanmark.dk under høringen af myndigheder og organisationer forud for fremsættelsen af lovforslaget og igen samtidig med fremsættelsen af lovforslaget. Der er i den forbindelse orienteret om, at ansøgninger indgivet den 27. januar 2022 eller senere, og som ikke er færdigbehandlet på ikrafttrædelsestidspunktet, vil blive behandlet efter de nye regler, og at et gebyr ikke vil blive tilbagebetalt.

Det foreslås i § 16, stk. 4, at § 3, nr. 1-3, § 4, nr. 3, og §§ 5-11 ikke finder anvendelse for domme efter straffelovens § 244, stk. 2, der vedrører forhold begået inden lovens ikrafttræden. En person, der efter lovens ikrafttræden dømmes for vold efter straffelovens § 244, stk. 2, begået mod en person under 18 år i nære relationer inden lovens ikrafttræden, vil med bestemmelsen ikke være omfattet af den foreslåede 3-årige karantæne i ydelsessystemet.

Det foreslås i § 16, stk. 5, at § 12, nr. 1, og § 13, nr. 9, finder anvendelse for alle ansøgninger om hjælp til repatriering, jf. repatrieringslovens § 7 a, og hjemrejsestøtte, jf. hjemrejselovens § 8, stk. 2, nr. 2-4, som på tidspunktet for lovens ikrafttræden eller senere er under behandling.

Bestemmelsen medfører, at alle ansøgninger om hjælp til repatriering, jf. repatrieringslovens § 7 a, og hjemrejsestøtte, jf. hjemrejselovens § 8, stk. 2, nr. 2-4, som på tidspunktet for lovens ikrafttræden eller senere er indgivet til hhv. kommunalbestyrelsen eller Hjemrejsestyrelsen, vil være omfattet af lovforslaget. Det vil omfatte ansøgninger, hvor kommunalbestyrelsen eller Hjemrejsestyrelsen har modtaget ansøgninger om hjælp til repatriering eller hjemrejsestøtte, men hvor der endnu ikke er truffet endelig afgørelse om, hvorvidt den pågældende kan bevilliges støtte. Sager, hvor der på tidspunktet for lovens ikrafttræden er truffet endelig afgørelse om bevilling af hjælp til repatriering eller hjemrejsestøtte, vil ikke være omfattet af loven.

Det foreslås i § 16, stk. 6, at lovens § 14 har virkning fra og med den 1. juni 2021, dvs. fra hjemrejselovens ikrafttræden.

Ved indførelsen af hjemrejseloven ved lov nr. 982 af 26. maj 2021 var det forudsat, at udlændinge, hvis opholdstilladelse er nægtet forlænget eller inddraget efter udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1, fortsat skulle kunne modtage hjælp til dækning af udgifter, som det hidtil var muligt for personkredsen efter repatrieringsloven.

Det har ikke været tiltænkt, at ydelser efter hjemrejseloven skal være skattepligtige. Ændringen har alene begunstigende virkning for ydelsesmodtagerne og foreslås derfor gennemført med tilbagevirkende kraft.

Af ordensmæssige grunde foreslås det i § 16, stk. 7, at regler fastsat i medfør af udlændingelovens § 42 e, stk. 6, jf. lovbekendtgørelse nr. 1910 af 26. september 2021, forbliver

i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af udlændingelovens § 42 e, stk. 7, jf. denne lovs § 1, nr. 30.

Det foreslås i § 16, stk. 8, at udlændinge- og integrationsministeren fremsætter forslag om revision af § 1, nr. 20, 22, 23 og 37, hvis bestemmelserne ikke inden udgangen af 2022 er trådt i kraft.

Baggrunden for forslaget er, at bestemmelserne i § 1, nr. 5-8, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021 om ændring af udlændingeloven og hjemrejseloven, foreslås nyaffattet med lovforslagets § 1, nr. 20, 22, 23 og 37.

Det fremgår af § 2, stk. 2, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021, at udlændinge- og integrationsministeren fremsætter forslag om revision af loven, hvis loven ikke inden udgangen af 2022 er trådt i kraft.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at der bør gælde en revisionsbestemmelse for forslagens § 1, nr. 20, 22, 23 og 37, som svarer til den revisionsbestemmelse, der er fastsat i § 2, stk. 2, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021, således at der vil ske en eventuel revision af den samlede vedtagne ordning om overførsel til et tredjeland og muligheden for frihedsberøvelse i forbindelse hermed.

Til § 17

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed.

Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. dog *stk. 2*.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens §§ 1, 12 og 15 ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de henholdsvis færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslagets §§ 2-11, 13 og 14 vedrører love, som ikke gælder for Færøerne eller Grønland. Lovforslagets §§ 2-11, 13 og 14 gælder således ikke for Færøerne eller Grønland og vil heller ikke kunne sættes i kraft for Færøerne eller Grønland. Det bemærkes dog, at repatrieringslovens § 16, jf. § 19, helt eller delvis kan sættes i kraft for disse landsdele med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Færøerne har pr. 1. marts 2010 overtaget lovgivningskompetencen på det strafferetlige område, mens der for Grønland gælder en særlig kriminallov. Derfor foreslås det, at lovens § 2 ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 9 ---

Stk. 2-14. ---

Stk. 15

1) ---

2) ikke er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13 eller §§ 210, 216 og 222-224, § 225, jf. § 216, eller §§ 243-246,

3)-8) ---

Stk. 16. ---

Stk. 17. Er den herboende person meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter § 11, stk. 3 og 4, eller efter § 11, stk. 12, 13 eller 17, anses betingelserne i stk. 15, nr. 1-8, og stk. 16 for opfyldt.

Stk. 18-22. ---

Stk. 23. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 2, kan,

medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, ikke gives, såfremt den i Danmark fastboende person eller dennes ægtefælle eller samlever inden for en periode på 10 år inden tidspunktet for afgørelsen for et eller flere forhold begået mod et eller flere mindreårige børn ved endelig dom er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, for overtrædelse af straffelovens § 210, stk. 1 eller 3, jf. stk. 1, §§ 213, 215, 216, 218, 219, 222, 223, § 224, stk. 1, § 225, jf. §§ 216, 218, 219, 222, 223 eller § 224, stk. 1, §§ 226, 232, § 233, stk. 1 og 2, §§ 233 a, 235, 237, 243-246, 250, 260, 260 a, 261, § 262 a, stk. 2, eller § 266.

Stk. 24-43. ---

§ 9 h. ---

Stk. 2. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter og regulerer gebyrerne efter stk. 1, jf. stk. 4.

Stk. 3. Virksomheden skal senest samtidig med indgivelse af ansøgning om certificering efter § 9 a, stk. 18, og forlængelse af en sådan certificering betale et gebyr. Gebyret fastsættes og reguleres af udlændinge- og integrationsministeren, jf. stk. 4, 4. pkt.

Lovforslaget

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1910 af 26. september 2021, som ændret ved § 20 i lov nr. 2055 af 16. november 2021, § 17 i lov nr. 2601 af 28. december 2021 og § 1 i lov nr. 2623 af 28. december 2021 foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 15, nr. 2, ændres »216 og 222-224, § 225, jf. § 216, eller §§ 243-246« til: »215, 215 a, 216, eller 222-224, § 225, jf. § 216, §§ 243-246, § 260, stk. 2 eller 3, eller § 260 a«.

2. § 9, stk. 17, affattes således:

»Stk. 17. Er den herboende person meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter § 11, stk. 3, 5, 12 eller 13, på baggrund af en ansøgning indgivet den 27. januar 2022 eller senere, anses betingelserne i stk. 15 og 16 for opfyldt.«

3. I § 9, stk. 23, indsættes efter »215,«: »215 a,«.

4. I § 9 h, stk. 2, udgår »og regulerer«.

5. I § 9 h, stk. 3, udgår »og reguleres«.

Stk. 4-7. ---

Stk. 8. Ansøgningen afvises, hvis betingelsen i stk. 1 og 3 ikke er opfyldt, medmindre den udestående gebyrindbetaling udgør højst 200 kr. eller det indbetalte gebyr svarer til en anden sagskategori end den, ansøgningen vedrører, jf. stk. 1. I sådanne tilfælde vil udlændingen få en frist til at indbetale det udestående gebyr. Indbetales det udestående gebyr ikke inden for fristen, afvises ansøgningen.

Stk. 9-12. ---

Stk. 13. De beløb, der er angivet i stk. 5 og 7, reguleres fra og med 2012 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløb fastsat efter stk. 1, nr. 4-10, 15 og 17, og stk. 3, og de beløb, der er angivet i stk. 8, 1. pkt., og stk. 10, reguleres fra og med 2016 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløb fastsat efter stk. 1, nr. 13, 14, 19 og 20, reguleres fra og med 2017 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløb fastsat efter stk. 1, nr. 11, 12, 16 og 18, reguleres fra og med 2019 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De regulerede beløb afrundes dog til det nærmeste beløb, som er deleligt med 5 kr.

Stk. 14-15. ---

§ 11 ---

Stk. 2-3. ---

1) ---

2) ---

3) Udlændingen er ikke idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13 eller §§ 210, 216 og 222-224, § 225, jf. § 216, eller §§ 243-246.

4)-9) ---

Stk. 4. ---

1)-3) ---

4) Udlændingen har bestået Prøve i Dansk 3, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.1) ---

Stk. 5-19. ---

§ 17 En opholdstilladelse bortfalder, når udlændingen opgiver sin bopæl i Danmark. Tilladelsen bortfalder endvidere, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 6 på hinanden følgende måneder. Er udlændingen meddelt opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold, og har udlændingen lovligt boet mere end 2 år her i landet, bortfalder opholdstilladelsen dog først, når udlændingen har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder. I de nævnte tidsrum medregnes ikke fravær på grund af værnepligt eller tjeneste, der træder i stedet herfor.

Stk. 2-5. ---

§ 17 a. Uanset bestemmelsen i § 17 bortfalder en opholdstilladelse først, når en udlænding, der med henblik på at

6. I § 9 h, stk. 8, 1. pkt. ændres: »eller det indbetalte gebyr svarer til en anden sagskategori end den, ansøgningen vedrører, jf. stk. 1.« til: », det indbetalte gebyr svarer til en anden sagskategori end den, ansøgningen vedrører, jf. stk. 1, eller hvis den udestående gebyrindbetaling skyldes, at gebyret er reguleret i perioden mellem indbetalingen og ansøgningens indgivelse.«

7. § 9 h, stk. 13, 2. pkt., udgår »Beløb fastsat efter stk. 1, nr. 4-10, 15 og 17, og stk. 3, og«, og »de« ændres til »De«.

8. § 9 h, stk. 13, 3. og 4. pkt., ophæves.

9. I § 11, stk. 3, nr. 3, ændres »216 og 222-224, § 225, jf. § 216, eller §§ 243-246« til: »215, 215 a, 216, eller 222-224, § 225, jf. § 216, §§ 243-246, § 260, stk. 2 eller 3, eller § 260 a«.

10. I § 11, stk. 4, nr. 4, indsættes efter »til voksne udlændinge m.fl.«: », eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau«.

11. I § 17, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »her i landet,«: »eller er udlændingen meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse,«.

12. I § 17 a, stk. 1, indsættes efter »først,«: »jf. dog stk. 4,«.

tage varigt ophold vender tilbage til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil udlændingen har nær familiemæssig tilknytning, har opholdt sig uden for landet i mere end 12 på hinanden følgende måneder og har opholdstilladelse efter.

1-7) ---

Stk. 2. Det kan efter ansøgning bestemmes, at opholdstilladelsen for en udlænding omfattet af stk. 1 først skal anses for bortfaldet, efter en periode på op til 12 måneder efter den i stk. 1 nævnte periode. Ansøgning efter 1. pkt., som indgives efter den periode, der er nævnt i stk. 1, afvises, medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder kun anvendelse for en udlænding omfattet af stk. 1, nr. 6, hvis udlændingen vender tilbage til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil udlændingen har nær familiemæssig tilknytning, sammen med den person, til hvem udlændingen har den familiemæssige tilknytning, der har dannet grundlag for opholdstilladelsen.

Stk. 4. Uanset bestemmelsen i § 17 bortfalder en opholdstilladelse først, når en udlænding, der med henblik på at tage varigt ophold vender tilbage til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil udlændingen har nær familiemæssig tilknytning, har opholdt sig uden for Danmark i mere end 3 på hinanden følgende måneder og har opholdstilladelse efter.

1-3) ---

Stk. 5. Stk. 4 finder kun anvendelse for en udlænding omfattet af stk. 4, nr. 2, hvis udlændingen vender tilbage til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil udlændingen har nær familiemæssig tilknytning, sammen med den person, til hvem udlændingen har den familiemæssige tilknytning, der har dannet grundlag for opholdstilladelsen.

Stk. 6. En udlænding kan kun én gang bevare sin opholdstilladelse i henhold til stk. 1-5.

§ 25 a. En udlændingen uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde er dømt for overtrædelse af § 42 a, stk. 7, 5. pkt., jf. § 60, stk. 1, straffelovens §§ 119, 119 b, 243, 244, 266, 276-283 eller 290, toldlovens § 73, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, lov om våben og eksplosivstoffer eller lov om knive og blankvåben m.v., eller udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold, eller

2) ---

§ 33 b ---

Stk. 1. ---

Stk. 2. Klage over en afgørelse, der ikke er omfattet af stk. 1 eller § 53 a, stk. 2, 4. pkt., kan kun tillægges opsættende virkning, hvis særlige grunde taler derfor. Det samme gælder klage over en afgørelse om udvisning efter §§ 25 a eller 25 b af en udlænding, som er omfattet af EU-reglerne, men som forud for udvisningen alene har opholdt sig midlerti-

13. I § 17 a, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »nævnte periode«: » , jf. dog stk. 4«.

14. I § 17 a indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Stk. 1 og 2, 1. pkt., finder kun anvendelse for udlændinge, der ikke benytter sig af adgangen til udbetaling af hjælp til repatriering efter repatrieringslovens § 14 a.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

15. I § 17 a, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »Stk. 4« til: »Stk. 5«, og »stk. 4« ændres til: »stk. 5«.

16. I § 17 a, stk. 6, der bliver stk. 7, ændres »stk. 1-5« til: »stk. 1-6«.

17. I § 25 a, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »§ 60, stk. 1,«: »hjemrejselovens § 23, stk. 1, jf. § 13, stk. 3,«.

18. I § 33 b, stk. 2, 1. pkt., ændres »4. pkt.« til: »5. pkt.«

digt her i landet, jf. § 2, stk. 1 eller 2. Tilsvarende gælder ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse efter § 9 b, der ikke er indgivet rettidigt.

§ 36. Med henblik på at sikre muligheden for afvisning eller overførsel efter reglerne i kapitel 5 a kan politiet bestemme, at der skal ske frihedsberøvelse, hvis der er en væsentlig risiko for, at den pågældende forsvinder, og de i § 34 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, jf. § 36, stk. 5. En udlænding, hvis ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 forventes eller er udtaget til behandling efter den i § 53 b, stk. 1, nævnte procedure, kan efter en konkret, individuel vurdering frihedsberøves, såfremt det er påkrævet for at fastholde udlændingens tilstedeværelse under asylsagsbehandlingen, medmindre de i § 34 nævnte foranstaltninger er tilstrækkelige. Politiet kan bestemme, at en udlænding, som ansøger om opholdstilladelse efter § 7, frihedsberøves i forbindelse med indrejsen med henblik på at fastlægge udlændingens identitet, foretage registrering og fastlægge grundlaget for ansøgningen.

Stk. 2. ---

Stk. 3. En udlænding, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, og som er udvist efter § 25 a, stk. 1, kan frihedsberøves med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af afgørelsen om udvisning.

Stk. 4. Såfremt de i § 34 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at sikre en effektiv behandling af asylansøgningen, kan en udlænding, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, frihedsberøves under asylsagens behandling, hvis udlændingen gennem sin adfærd lægger væsentlige hindringer i vejen for asylsagens oplysning ved

1) gentagne gange uden rimelig grund at udeblive fra samtaler med Udlændingestyrelsen, hvortil den pågældende er indkaldt,

2) ikke at meddele eller ved at tilsløre oplysninger om sin identitet, nationalitet eller rejserute eller ved at meddele utvivlsomt urigtige oplysninger herom, jf. § 40, stk. 1, 1. og 2. pkt., eller

3) på anden lignende måde ikke at medvirke til sagens oplysning.

Stk. 5. Ved beslutning om frihedsberøvelse efter § 36, stk. 1, 1. pkt., skal der særlig lægges vægt på, om udlændingen har søgt asyl i andre lande, der er tilsluttet Dublinforordningen, eller om udlændingen under opholdet i Danmark har forsøgt at indrejse og søge asyl i en anden medlemsstat. Endvidere skal der lægges vægt på, om

19. I § 36, stk. 1, 1. pkt. ændres »stk. 5« til: »stk. 4«.

20. § 36, stk. 1, 1. pkt. ophæves, og i stedet indsættes:

»Med henblik på at sikre muligheden for overførsel af en udlænding efter § 29, stk. 1, kan politiet bestemme, at der skal ske frihedsberøvelse af udlændingen, hvis der er væsentlig risiko for, at den pågældende forsvinder eller unddrager sig overførslen, eller at den pågældende vil undvige eller lægge hindringer i vejen for forberedelsen af overførselsprocessen, og de i § 34 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, jf. stk. 4. Med henblik på at sikre muligheden for afvisning eller overførsel efter reglerne i kapitel 5 a kan politiet bestemme, at der skal ske frihedsberøvelse, hvis der er en væsentlig risiko for, at den pågældende forsvinder, og de i § 34 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, jf. § 36, stk. 5.«

21. § 36, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

22. I § 36, indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Ved beslutning om frihedsberøvelse efter stk. 1, 1. pkt., skal der lægges vægt på, om der foreligger en væsentlig risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig overførslen, eller om den pågældende vil undvige eller lægge hindringer i vejen for forberedelsen af overførselsprocessen. En væsentlig risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig overførslen, foreligger, når den pågældende ikke har medvirket under eller har lagt hindringer i vejen for sagens behandling, eller når der i øvrigt på baggrund af oplysningerne om udlændingen og opholdets varighed og karakter er grund til at antage, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig overførslen.«

23. I § 36, stk. 5, 1. pkt., ændres »1. pkt.« til: »2. pkt.«

- 1) udlændingen antræffes af politiet og ikke har indgivet ansøgning om asyl her i landet eller i øvrigt ikke har lovligt ophold her i landet,
- 2) udlændingen tidligere har været overført fra Danmark i medfør af Dublinforordningen og på ny er indrejst her i landet, og om udlændingen tidligere har unddraget sig eller forsøgt at undrage sig afvisning eller overførsel,
- 3) udlændingen har forsømt at overholde foranstaltninger, som denne er pålagt i medfør af § 34 til sikring af dennes tilstedeværelse,
- 4) udlændingen over for udlændingemyndighederne eller politiet har givet udtryk for ikke at ville følge en afgørelse om afvisning eller overførsel,
- 5) udlændingen er blevet udvist efter § 25 a, stk. 2, eller § 25 b,
- 6) udlændingen er indrejst i strid med et indrejseforbud, der er udstedt her i landet eller i en anden medlemsstat, eller
- 7) sagens omstændigheder i øvrigt, herunder længden af et ulovligt ophold, bestyrker vurderingen af, at der er en væsentlig risiko for forsvinden.

§ 37 a. ---

Stk. 2. Retsplejelovens §§ 773-776 og 778 finder tilsvarende anvendelse på en udlænding, hvis frihedsberøvelse er opretholdt af retten i medfør af § 37, jf. § 36 og hjemrejselovens § 16.

Stk. 3-10. ---

§ 37 a. ---

Stk. 2-7. ---

Stk. 8. Hjemrejsestyrelsen kan, hvis det er nødvendigt med henblik på at sikre en udlændings udrejse, pålægge en udlænding, der efter reglerne i kapitlerne 1 og 3-5 a ikke har ret til at opholde sig her i landet, at lade sig undersøge for en sygdom omfattet af lov om foranstaltninger mod smitsomme og andre overførbare sygdomme. En udlænding, der ikke efterkommer Hjemrejsestyrelsens pålæg efter 1. pkt., kan om nødvendigt ved politiets bistand og under anvendelse af den fornødne magt i overensstemmelse med lov om politiets virksomhed fremstilles for en sundhedsperson, jf. sundhedslovens § 6, til undersøgelse for en sygdom omfattet af lov om foranstaltninger mod smitsomme og andre overførbare sygdomme. Hjemrejsestyrelsens pålæg efter 1. pkt. kan påklages til Udlændinge- og Integrationsministeriet. Klagen tillægges opsættende virkning, hvis påklage sker, inden 7 dage efter at pålægget er meddelt udlændingen.

§ 42 a. ---

Stk. 2-10. ---

Stk. 11. Udlændingestyrelsen eller Hjemrejsestyrelsen skal, medmindre særlige grunde taler derimod, bestemme, at en udlænding, hvis opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, er bortfaldet, jf. § 32, stk. 1, eller § 21 b, stk. 1, men som ikke kan udsendes af landet, jf. § 31, en udlænding, der har fået afslag på en ansøgning om opholdstilladelse

24. I § 37 a, stk. 2, ændres »776« til »776 a«

25. To steder i § 37 a, stk. 8, ændres »lov om foranstaltninger mod smitsomme og andre overførbare sygdomme« til: »epidemiloven«.

26. I § 42 a, stk. 11, ændres »§ 32, stk. 1« til: »§ 26 c«.

efter § 7, men som ikke kan udsendes af landet, jf. § 31, en udlænding, der er udvist ved endelig dom efter §§ 22-24, og som ikke er varetægtsfængslet efter hjemrejselovens § 14, en udlænding, hvis opholdstilladelse eller opholdsret er bortfaldet efter § 21 b, stk. 1, og en udlænding, der er udvist efter § 25, ikke får udbetalt kontante ydelser, jf. § 42 b, stk. 1, 3, 8 og 9, når den pågældende er indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. stk. 5, hvor der er en vederlagsfri bespisningsordning, eller at udlændingen alene får udbetalt grundydelse, jf. § 42 b, stk. 1 og 2, forsørgertillæg, jf. § 42 b, stk. 3 og 7, og nedsat forsørgertillæg, jf. § 42 b, stk. 3, 6 og 7, når den pågældende er indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. stk. 5, uden en vederlagsfri bespisningsordning, såfremt

1) - 7) ---

§ 42 b. ---

Stk. 2-7. ---

Stk. 8. En udlænding over 18 år, der får udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingestyrelsen efter § 42 a, stk. 1 eller 2, og som har overholdt sin kontrakt, jf. § 42 c eller hjemrejselovens § 5, stk. 1, eller forpligtelsen til at medvirke til udførelse af nødvendige opgaver efter hjemrejselovens § 9, stk. 1, får udbetalt en tillægsydelse, jf. stk. 11, jf. dog stk. 12. Tillægsydelsen bagudbetales hver 14. dag. Udlændingestyrelsen bestemmer ud fra status i udlændingens sag på en given skæringsdato umiddelbart forud for udbetalingsdatoen, efter hvilken sats udlændingen kan få udbetalt tillægsydelse, jf. stk. 10 og 11. Tillægsydelsen efterreguleres ikke som følge af ændringer i udlændingens sagsstatus, der indtræder efter skæringsdatoen. Tillægsydelsen reguleres endvidere ikke som følge af ændringer i udlændingens sagsstatus, der er indtrådt i perioden, der ligger til grund for beregningen af tillægsydelsen, eller i perioden frem til skæringsdatoen. Tillægsydelsen kan, hvis særlige grunde taler derfor, bagudbetales for kortere perioder ad gangen.

Stk. 9-10. ---

Stk. 11. Indkvarteringsoperatøren, jf. § 42 a, stk. 5, 2. pkt., udbetaler ydelser, jf. stk. 1, 3, 8 og 9, jf. dog stk. 12. Indkvarteringsoperatøren skal, medmindre særlige grunde taler derimod, beslutte, at tillægsydelse efter stk. 8 ikke udbetales, hvis udlændingen ikke har overholdt sin kontrakt, jf. § 42 c eller hjemrejselovens § 5, stk. 1, eller forpligtelsen til at medvirke til udførelse af nødvendige opgaver efter hjemrejselovens § 9, stk. 1. Har en udlænding ikke overholdt sin kontrakt en eller flere dage i den periode, der ligger til grund for beregningen af tillægsydelsen, jf. stk. 8, 2. og 6. pkt., udbetales der, medmindre særlige grunde taler derimod, ikke tillægsydelse for det antal dage, hvor udlændingen ikke har overholdt sin kontrakt. Har en udlænding overholdt sin kontrakt i mindre end halvdelen af den periode, der ligger til grund for beregningen af tillægsydelsen, jf. stk. 8, 2. og 6. pkt., udbetales tillægsydelsen ikke, medmindre særlige grunde taler derimod.

Stk. 12-17. ---

27. I § 42 b, stk. 8, 1. pkt., ændres », jf. § 42 c eller hjemrejselovens § 5, stk. 1, eller forpligtelsen til at medvirke til udførelse af nødvendige opgaver efter hjemrejselovens § 9, stk. 1,« til: »efter § 42 c, eller som har overholdt sin kontrakt efter hjemrejselovens § 5, stk. 1, og forpligtelsen til at medvirke til udførelse af nødvendige opgaver efter hjemrejselovens § 9, stk. 1,«.

28. I § 42 b, stk. 11, 2. pkt., ændres », jf. § 42 c eller hjemrejselovens § 5, stk. 1, eller forpligtelsen til at medvirke til udførelse af nødvendige opgaver efter hjemrejselovens § 9, stk. 1,« til: »efter § 42 c, eller hvis udlændingen ikke har overholdt sin kontrakt efter hjemrejselovens § 5, stk. 1, og forpligtelsen til at medvirke til udførelse af nødvendige opgaver efter hjemrejselovens § 9, stk. 1,«.

§ 42 e. ---*Stk. 2. ---*

Stk. 3. En udlænding over 17 år, der er omfattet af § 42 a, stk. 1, jf. stk. 3, dog ikke for udlændinge, der har fået afslag på eller har frafaldet en ansøgning efter § 7, eller udlændinge, der ikke kan udsendes af landet, jf. § 31, kan, hvis ganske særlige grunde taler derfor, deltage i særskilt tilrettelagt aktivering, som ikke er omfattet af stk. 1 og 2.

*Stk. 4-6. ---***§ 42 f. ---**

Stk. 2. En udlænding over 18 år, der er omfattet af § 42 a, stk. 1, 1. pkt., jf. stk. 3, og som er registreret som asylansøger efter § 48 e, stk. 2, eller som har opholdt sig her i landet i mere end 3 måneder fra tidspunktet for den pågældendes indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, dog ikke for udlændinge, der har fået afslag på eller har frafaldet en ansøgning efter § 7, eller udlændinge, der ikke kan udsendes af landet, jf. § 31, skal, medmindre særlige grunde taler derimod, deltage i undervisning i engelsk sprog eller anden undervisning. En udlænding, hvis ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7 er under behandling her i landet, jf. herved § 48 e, stk. 2, kan endvidere deltage i danskundervisning.

§ 45 d. Reglerne i dette kapitel finder anvendelse på domstolenes behandling af sager om

1) ---

2) frihedsberøvelse efter § 36 af en udlænding med henblik på at sikre muligheden for udvisning efter § 25, nr. 1,

3) ---

4) ---

5) ---

Stk. 2. Sager omfattet af dette kapitel indbringes for Københavns Byret af justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil. I afgørelsen af sagen ved byretten deltager 3 dommere. Retten kan dog bestemme, at der i behandlingen af en sag om frihedsberøvelse efter § 36, jf. stk. 1, nr. 2, alene deltager 1 dommer. Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, kan lade personer, der er ansat i Politiets Efterretningstjeneste møde for sig i retten som rettergangsfuldmægtig.

Stk. 3. Sagens indbringelse for retten har opsættende virkning, når udlændingen opholder sig her i landet. Sagens indbringelse for retten hindrer dog ikke iværksættelse og opretholdelse af frihedsberøvelse efter § 36, jf. stk. 1, nr. 2, medmindre retten bestemmer det.

Stk. 4. §§ 37 a-e finder tilsvarende anvendelse i sager om frihedsberøvelse efter § 36, jf. stk. 1, nr. 2.

29. I § 42 e, stk. 3, indsættes efter »§ 42 a, stk. 1«: »og 2«, og »dog ikke for udlændinge, der har fået afslag på eller frafaldet en ansøgning efter § 7, eller udlændinge, der ikke kan udsendes af landet, jf. § 31,« udgår.

30. I § 42 e indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Stk. 1-4 gælder ikke for udlændinge over 18 år, der har fået afslag på eller har frafaldet en ansøgning efter § 7, eller udlændinge, der ikke kan udsendes af landet, jf. § 31.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

31. § 42 f, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* En udlænding over 18 år, der er omfattet af § 42 a, stk. 1, 1. pkt., jf. stk. 3, og som er registreret som asylansøger efter § 48 e, stk. 2, eller som har opholdt sig her i landet i mere end 3 måneder fra tidspunktet for den pågældendes indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, dog ikke udlændinge, der har fået afslag på eller har frafaldet en ansøgning efter § 7, eller udlændinge, der ikke kan udsendes af landet, jf. § 31, skal, medmindre særlige grunde taler derimod, deltage i undervisning i engelsk sprog eller anden undervisning. En udlænding, hvis ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7 er under behandling her i landet, jf. § 48 e, stk. 2, kan endvidere deltage i danskundervisning.«

32. I § 45 d, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 36« til: »hjemrejselovens § 16, stk. 7,« og efter »efter« indsættes: »udlændingelovens«.

33. I § 45 d, stk. 2, 3. pkt., stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, ændres »§ 36, jf.« til: »hjemrejselovens § 16, stk. 7, jf. udlændingelovens § 45 d,«.

§ 46 a. ---*Stk. 2-6. ---**Stk. 7. Følgende afgørelser kan ikke påklages:*

1)-9) ---

§ 52 c. Udlændinge- og Integrationsministeriet stiller sekretariatsbistand til rådighed for Udlændingenævnet.*Stk. 2-9. ---***§ 53. ---***Stk. 2-15. ---**Stk. 16.* Udlændinge- og Integrationsministeriet stiller sekretariatsbistand til rådighed for Flygtningenævnet.*Stk. 17. ---***§ 53 a. ---**

Stk. 2. Klage til Flygtningenævnet over Udlændingestyrelsens afgørelse om afvisning eller overførsel efter reglerne i kapitel 5 a eller 5 b, der indgives til Udlændingestyrelsen, senere end 7 dage efter at udlændingen har fået meddelelse om afgørelsen, afvises. Klage til Flygtningenævnet over Udlændingestyrelsens afgørelse om varigheden af en tidsbegrænset opholdstilladelse meddelt efter § 7, stk. 1 og 2, og § 8, der indgives til Udlændingestyrelsen, senere end 4 uger efter at udlændingen har fået meddelelse om afgørelsen, afvises. Afslår Udlændingestyrelsen at give opholdstilladelse efter § 7 til en udlænding, der opholder sig her i landet, træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om nægtelse af forlængelse eller om inddragelse af en opholdstilladelse meddelt efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, eller træffer Udlændingestyrelsen efter § 32 b eller § 49 a afgørelse om, at en udsendelse ikke vil være i strid med § 31, anses afgørelsen for påklaget til Flygtningenævnet. For så vidt angår udlændinge, der af Udlændingestyrelsen er meddelt afslag på opholdstilladelse efter § 7, anses afgørelsen dog først for påklaget til Flygtningenævnet efter 14 dage fra tidspunktet for, at Udlændingestyrelsens afgørelse er kommet til udlændingens kundskab. Påklage af en afgørelse som nævnt i stk. 1, nr. 1-6, har opsættende virkning. 5. pkt. finder ikke anvendelse på klager over afgørelser om afvisning efter reglerne i kapitel 5 b eller på klager over afgørelser om bortfald efter § 21 b, stk. 1, når udlændingen på tidspunktet for klagen opholder sig i udlandet.

*Stk. 3-4. ---***34.** I § 46 a, stk. 7, indsættes som nr. 10:

»10) Hjemrejsestyrelsens afgørelser om forlængelse af en udrejsefrist efter § 33, stk. 4, hvis forlængelse sker som følge af indgåelse af en hjemrejsekontrakt eller Hjemrejsestyrelsens afgørelse herom, jf. § 5, stk. 2 eller 3, i hjemrejse-loven.«

35. I § 52 c, stk. 1, ændres »Udlændinge- og Integrationsministeriet« til: »Hjemrejsestyrelsen, dog Udlændingestyrelsen hvis Hjemrejsestyrelsen har truffet afgørelse i 1. instans,«.**36.** I § 53, stk. 16, ændres »Udlændinge- og Integrationsministeriet« til: »Hjemrejsestyrelsen«.**37.** I § 53 a, stk. 2, 5. pkt., ændres »1-6« til: »1-7«.

§ 244. ---

Stk. 2. Begås forhold, der er nævnt i stk. 1, gentagne gange over en periode af en person i eller nært knyttet til den forurettedes husstand, uden at forholdet er omfattet af § 245, kan straffen stige til fængsel indtil 6 år.

§ 245. Den, der udøver et legemsangreb af særligt rå, brutal eller færlig karakter eller gør sig skyldig i mishandling, straffes med fængsel indtil 6 år. Har et sådant legemsangreb haft betydelig skade på legeme eller helbred til følge, skal dette betragtes som en særligt skærpende omstændighed.

Stk. 2. ---

§ 10 h. En person kan alene modtage ydelser efter denne lovs kapitel 4, 6 a-6 c eller 7 på et niveau, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2. ---

§ 11. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Ved beregning af opholdsperioden efter stk. 3, 2. pkt., kan en person, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, ikke medregne en karantæneperiode på 3 år. I den 3-årige karantæneperiode efter 1. pkt. udbetales selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3.

Stk. 7. Den 3-årige karantæneperiode nævnt i stk. 6 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 8-11. ---

§ 69 d.

Stk. 1-2. ---

Stk. 3. Ydelsen nedsættes med følgende beløb pr. hændelse, hvis personen er omfattet af §§ 10 f eller 10 h:

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1851 af 20. september 2021, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 2601 af 28. december 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 244, stk. 2, ændres »der« til: »som«.

2. I § 245, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Det skal endvidere betragtes som en særligt skærpende omstændighed, hvis legemsangrebet eller mishandlingen er begået mod en person under 18 år, af en person i eller nært knyttet til den forurettedes husstand.«

§ 3

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 241 af 12. februar 2021, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 1171 af 8. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 10 h, stk. 1, indsættes efter »straffelovens § 81 a«: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.

2. I § 11, stk. 6, 1. pkt., indsættes efter »straffelovens § 81 a«: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.«

3. I § 11, stk. 7, indsættes efter »straffelovens § 81 a«: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.

4. I § 69 d, stk. 3, og § 69 o, stk. 3, ændres »§§ 10 f eller 10 h« til: »§§ 10 f, 10 h eller 10 j«.

1) 1.735 kr. (2018-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med ydelsen i § 22, stk. 2, nr. 1.

2) 868 kr. (2018-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med ydelsen i § 22, stk. 2, nr. 2 og 3.

3) 269 kr. (2018-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med ydelsen i § 22, stk. 2, nr. 4.

Stk. 4-5. ---

§ 69 o.

Stk. 1-2. ---

Stk. 3. Ydelsen nedsættes med følgende beløb pr. hændelse, hvis personen er omfattet af §§ 10 f eller 10 h:

1) 1.735 kr. (2018-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med ydelsen i § 22, stk. 2, nr. 1.

2) 868 kr. (2018-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med ydelsen i § 22, stk. 2, nr. 2 og 3.

3) 269 kr. (2018-niveau) for personer, der modtager ressourceforløbsydelse på niveau med ydelsen i § 22, stk. 2, nr. 4.

Stk. 4-5. ---

§ 4

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 234 af 12. februar 2021, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1171 af 8. juni 2021 og senest ved § 1 i lov nr. 2587 af 28. december 2021, foretages følgende ændringer:

§ 46 d. Pensionen efter §§ 31 eller 32 c kan i en periode på 3 år højst udgøre et beløb, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom findes at have overtrådt straffelovens § 101 a, stk. 1, § 114 c, stk. 3, §§ 114 d, 114 e eller 114 g for forhold begået i udlandet, straffelovens § 114 j, stk. 1, eller et udrejseforbud fastsat i medfør af § 2 b, stk. 1, i lov om pas til danske statsborgere m.v. og personen for den periode, som dommen omfatter, har modtaget en af følgende ydelser:

1) Dagpenge efter barselsloven.

2) Sygedagpenge fra kommunen efter lov om sygedagpenge.

3) Pension efter denne lov.

4) Pension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

5) Arbejdsløshedsdagpenge, feriedagpenge eller efterløn efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

6) Fleksydelse efter lov om fleksydelse.

7) Integrationsydelse, selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp, revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse i ressourceforløb, ressourceforløbsydelse i jobafklaringsforløb eller ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

1. I § 46 d, stk. 1, og § 46 f, stk. 1, ændres »Pensionen efter §§ 31 eller 32 c« til: »Pensionen efter §§ 31, 32 c eller 48 a«.

8) Fleksløntilskud efter §§ 123-125 eller tilskud til selvstændig virksomhed efter § 126 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

9) Statens uddannelsesstøtte (SU) efter SU-loven.

10) Statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte.

Stk. 2. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen løslades efter afsoning af ubetinget fængselsstraf som følge af en dom, jf. stk. 1. Er personen ikke frihedsberøvet i perioden mellem en dom, jf. stk. 1, og afsoningen, medregnes denne periode i perioden efter stk. 1. Hvis personen idømmes bøde eller betinget fængselsstraf, regnes perioden nævnt i stk. 1 fra tidspunktet for den endelige dom, jf. stk. 1.

§ 46 f. Pensionen efter §§ 31 eller 32 c kan i en periode på 3 år højst udgøre et beløb, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2. Perioden i stk. 1 regnes fra det tidspunkt, hvor personen har udstået fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter, jf. stk. 1.

Stk. 3. ---

§ 48 a. Tidlig pension udgør 13.550 kr. pr. måned (2020-niveau).

Stk. 2. Udbetaling Danmark skal forud for udbetaling af tidlig pension nedsætte pensionen med de beregnede beløb efter §§ 32 e-32 k

§ 48 f. Bestemmelserne i §§ 40, 41 a og 46-48 finder tilsvarende anvendelse for en modtager af tidlig pension.

§ 45 f. Det beregnede grundbeløb og pensionstillæg, jf. § 29, kan i en periode på 3 år højst udgøre et beløb, der svarer til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis

2. I § 46 d, stk. 2, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum: »Genoptages udbetalingen af pension med virkning fra 1 måned før opholdets ophør, jf. § 34, stk. 1, 1. pkt., regnes perioden i stk. 1 dog fra dette tidspunkt.«

3. I § 46 f, stk. 1, indsættes efter »straffelovens § 81 a«: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.«

4. I § 46 f, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Genoptages udbetalingen af pension med virkning fra 1 måned før opholdets ophør, jf. § 34, stk. 1, 1. pkt., regnes perioden i stk. 1 dog fra dette tidspunkt.«

5. I § 48 a, stk. 1, indsættes efter »(2020-niveau)«: », jf. dog stk. 2 og 3«.

6. I § 48 a indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Tidlig pension kan højst udbetales med et beløb svarende til selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, når den tidlige pensionist er omfattet af §§ 46 d, 46 f eller 46 g.«

7. I § 48 f ændres »46-48« til: »46-46 c, 46 e og 47-48«.

§ 5

I lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 233 af 12. februar 2021, som ændret ved § 2 i lov nr. 707 af 26. april 2021 og § 4 i lov nr. 1171 af 8. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 45 f, stk. 1, indsættes efter »straffelovens § 81 a«: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.«

personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2-3. ---

§ 132. Det beregnede tilskud efter §§ 123, 124 og 126 kan i en periode på 3 år højst udbetales på et niveau, der svarer til ydelserne nævnt i § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2-3. ---

§ 87 b. Et medlem er udelukket fra at få udbetalt dagpenge, feriedagpenge og efterløn i en periode på 3 år, hvis medlemmet ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2-3. ---

§ 49 c. En person har ikke ret til dagpenge efter denne lov i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2-3. ---

§ 6

I lov nr. 548 af 7. maj 2019 om en aktiv beskæftigelsesindsats, som ændret ved § 5 i lov nr. 1171 af 8. december 2021, § 1 i lov nr. 1437 af 29. juni 2021, § 1 i lov nr. 1238 af 11. juni 2021, § 6 i lov nr. 2152 af 27. november 2021 og senest ved § 1 i lov nr. 2590 af 28. december 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 132, stk. 1, indsættes efter »§ 81 a«: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt«.

§ 7

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 215 af 12. februar 2021, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 2587 af 28. december 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 87 b, stk. 1, indsættes efter »§ 81 a«: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt«.

§ 8

I barselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 235 af 12. februar 2021, som ændret ved § 3 i lov nr. 527 af 27. marts 2021, § 3 i lov nr. 1438 af 29. juni 2021 og § 2 i lov nr. 2380 af 14. december 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 49 c, stk. 1, indsættes efter »§ 81 a«: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt«.

§ 9

I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 1712 af 20. august 2021, som ændret ved § 1 i lov nr. 2380 af 14. december 2021 og § 2 i lov nr. 2590 af 28. december 2021, foretages følgende ændring:

§ 71 c. En person har ikke ret til sygedagpenge fra kommunen i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2-3. ---

§ 22 b. En person er udelukket fra at få udbetalt fleksydelse i en periode på 3 år, hvis personen ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 2. ---

§ 1. Udbetaling Danmark varetager de opgaver, der tillægges Udbetaling Danmark i henhold til denne lov og ti

- 1) Lov om social pension.
- 2) Lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.
- 3) Lov om individuel boligstøtte, jf. dog § 1 a, nr. 1.
- 4) Lov om friplejeboliger, jf. dog § 1 a, nr. 41.
- 5) Lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel.
- 6) Lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.
- 7) Lov om opkrævning af underholdsbidrag.
- 8) Lov om en børne- og ungeydelse.
- 9) Repatrieringsloven.
- 10) Lov om aktiv socialpolitik.
- 11) Lov om fleksydelse.
- 12) Lov om delpension.
- 13) Sundhedsloven.
- 14) Lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v.
- 15) Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.
- 16) Lov om en skattefri seniorpræmie.
- 17) Lov om et midlertidigt børnetilskud til visse forsørgere.

Stk. 2. ---

§ 12 i. ---

Stk. 2. Udbetaling Danmark skal samkøre eller sammenstille oplysninger om personer, der ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, med oplysninger fra indkomstregeret og med nødvendige indtægtsoplysninger fra andre

1. I § 71 c, stk. 1, indsættes efter »§ 81 a«: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt«.

§ 10

I lov om fleksydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 222 af 12. februar 2021, som ændret ved § 11 i lov nr. 876 af 12. maj 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 22 b, stk. 1, indsættes efter »§ 81 a«: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt«.

§ 11

I lov om Udbetaling Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 240 af 12. februar 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, indsættes som *nr. 18*:

»18) Hjemrejseloven.

2. I § 12 i, stk. 2 og 3, indsættes efter »§ 81 a«: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt«.

registre, herunder fra andre myndigheder, med henblik på kontrol af, om personerne uberettiget har fået udbetalt en offentlig ydelse i den 3-årige periode, hvor de som følge af dommen er udelukket fra at modtage eller har en begrænset ret til at modtage offentlige ydelser.

Stk. 3. Udbetaling Danmark skal i en 13-årig periode samkøre eller sammenstille oplysninger om personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22, stk. 2 og 3, i lov om aktiv socialpolitik, og som har modtaget en afgørelse om tilbagebetaling efter § 91, stk. 1, nr. 5, i lov om aktiv socialpolitik eller ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, med oplysninger fra indkomstregisteret og med nødvendige indtægtsoplysninger fra andre registre, herunder fra andre myndigheder, med henblik på kontrol af, at personerne ikke modtager hjælp i form af uddannelseshjælp eller kontanthjælp uden at opfylde opholdskravet, jf. § 11, stk. 3-5, i lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 4. ---

Stk. 5. Udbetaling Danmark skal videregive oplysninger om afgørelser, jf. stk. 4, til kriminalforsorgen, hvis afgørelsen er truffet på baggrund af en dom, hvor den pågældende er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse. Kriminalforsorgen skal underrette Udbetaling Danmark, når den dømte, jf. 1. pkt., løslades. Kriminalforsorgen skal endvidere underrette Udbetaling Danmark ved løsladelse af en person, der afsoner ubetinget fængselsstraf eller udstår forvaring i kriminalforsorgens institutioner for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandlinger med vedkommende minister fastsætte nærmere regler om underretning af Udbetaling Danmark om oplysninger om løsladelse eller udskrivning af en person, der udstår anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a.

Stk. 6-9. ---

§ 8. ---

§ 12. ---

3. I § 12 i, stk. 5, 3. pkt., indsættes efter »§ 81 a«: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.«.

4. I § 12 i, stk. 5, indsættes efter 3. pkt. som nyt punktum:

»Anklagemyndigheden skal underrette Udbetaling Danmark, hvis en person ved endelig dom er idømt ubetinget fængselsstraf for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt., og den pågældende på tidspunktet for den endelige dom har udstået fængselsstraffen.«

5. I § 12 i, stk. 5, 4. pkt., der bliver 5. pkt., indsættes efter »§ 81 a«: », § 244, stk. 2, hvis forholdet er begået mod en person under 18 år, eller § 245, stk. 1, 3. pkt.«.

§ 12

I hjemrejseloven, jf. lov nr. 982 af 26. maj 2021 som ændret ved lov nr. 1191 og 1192 af 8. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 8 indsættes i *kapitel 6*:

»§ 8 a. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om, at hjemrejsestøtte, jf. § 8, stk. 2, nr. 2-4, kan udbetales på særlig vis, hvis udbetalingen af ydelserne til det land, som udlændingen udrejser til, i væsentlig grad er vanskeliggjort af udfordringer med finansielle transaktioner til det pågældende land fra danske pengeinstitutter.«

Stk. 2. En udlænding, der har fået afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, men som ikke kan udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31, eller en udlænding, hvis opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, er bortfaldet, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1, eller udlændingelovens § 21 b, stk. 1, men som ikke kan udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31, skal give møde på nærmere angivne tidspunkter med henblik på løbende at sikre, at myndighederne har kendskab til udlændingens opholdssted, medmindre særlige grunde taler derimod.

Stk. 3-4. ---

§ 13. ---

Stk. 2. Hjemrejsestyrelsen bestemmer, at en udlænding skal tage ophold på et bestemt indkvarteringssted, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, medmindre særlige grunde taler derimod, hvis

1) udlændingen har fået afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, men ikke kan udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31, eller udlændingens opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, er bortfaldet, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1, eller udlændingelovens § 21 b, stk. 1, men udlændingen ikke kan udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31,

2) ---

3) ---

4) ---

Stk. 3-4. ---

Stk. 5. En udlænding, der har fået afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, men som ikke kan udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31, eller en udlænding, hvis opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, er bortfaldet, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1, eller udlændingelovens § 21 b, stk. 1, men som ikke kan udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31, har pligt til at orientere Hjemrejsestyrelsen og Udlændingestyrelsen om sit faste opholdssted, hvis udlændingen ikke er pålagt opholdspligt efter stk. 2, nr. 1, og udlændingen tager fast ophold uden for et indkvarteringssted, hvortil den pågældende er anvist eller kan anvises til at tage ophold, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5.

Stk. 6. ---

§ 16. ---

Stk. 2-7. ---

§ 21. Afgørelser efter denne lov træffes af Hjemrejsestyrelsen, jf. dog stk. 2-5.

2. I § 12, stk. 2, § 13, stk. 2, nr. 1, og § 13, stk. 5, ændres »§ 32, stk. 1« til: »§ 26 c, stk. 1«.

3. Efter § 16, stk. 7 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 8. En udlænding, som har indgivet en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, og som er udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, kan frihedsberøves med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af afgørelsen om udvisning.«

Stk. 8-10 bliver herefter til stk. 9-11.

4. I § 21, stk. 1, ændres »stk. 2-5« til: »stk. 2-6«.

5. I § 21 indsættes som *stk. 6* og *7*:

Stk. 2-5. ---

§ 22. Hjemrejsestyrelsens afgørelser efter denne lov kan påklages til Udlændingenævnet, jf. dog stk. 3 og stk. 4, 2. pkt.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Hjemrejsestyrelsens afgørelser efter §§ 3 og 4, § 5, stk. 3, §§ 7 og 8, § 9, stk. 2, 2. pkt., og § 13, stk. 1, 2 og 4, kan ikke påklages. Hjemrejsestyrelsens afgørelser efter § 13, stk. 6, kan ikke påklages.

Stk. 4-7. ---

§ 24. ---

Stk. 2. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af lovens § 4, § 13, stk. 6, § 16, stk. 8, 2. pkt., § 22, stk. 3, 2. pkt., og § 23, stk. 1, 3. pkt.

Stk. 3-8. ---

§ 7 a. ---

Stk. 2. Hjælp til etablering efter stk. 1, nr. 4, udbetales i to dele, således at der ved tilbagevenden udbetales indtil 51.007 kr. pr. person, der er fyldt 18 år, og indtil 15.556 kr. pr. person, der ikke er fyldt 18 år. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælpen til etablering efter stk. 1, nr. 4, efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælpen til etablering 12 måneder efter udrejsen af Danmark. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab udbetales den første del af hjælpen til etablering efter stk. 1, nr. 4, ved tilbagevenden, når den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er betinget løst fra det danske statsborgerskab, og den resterende del af denne hjælp, når den pågældende på baggrund af ansøgning om ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab indgivet senest 12 måneder efter udrejsen af Danmark fremlægger dokumentation for, at den pågældende og dennes børn, der er omfattet af

»*Stk. 6.* Udbetaling Danmark forestår udbetaling af hjemrejsebistand og kan i forbindelse med den løbende administration af udbetalingen træffe afgørelser om tilbagebetaling og ophør af hjemrejsebistand i henhold til nærmere regler herom fastsat af udlændinge- og integrationsministeren, jf. § 8, stk. 6.

Stk. 7. Staten afholder udgifter til administrationen af hjemrejsebistand gennem betaling af et administrationsbidrag efter § 25 i lov om Udbetaling Danmark.«

6. I § 22, *stk. 1*, ændres »jf. dog stk. 3 og stk. 4, 2. pkt.« til: »jf. dog stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 8.«

7. I § 22, *stk. 3*, ændres »§§ 7 og 8« til: »§§ 7 og 8, stk. 2, nr. 1 og 6.«

8. I § 22 indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om klageadgang for afgørelser efter § 8, stk. 2, nr. 2-5.«

9. I § 24, *stk. 2*, ændres »stk. 8« til: »stk. 9«.

§ 13

I repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1023 af 2. oktober 2019, som ændret bl.a. ved lov nr. 130 af 30. januar 2021, § 1 i lov nr. 1190 af 8. juni 2021 og lov nr. 2055 af 16. november 2021, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »§ 22, nr. 4-9« til: »§ 22, nr. 4-8«.

2. I § 7 a, *stk. 2, 1. pkt., stk. 3, 1. pkt., stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, 1. pkt.*, indsættes efter »to dele,«: »jf. dog § 14 a,«

repatrieringen, er ubetinget løst fra det danske statsborgerskab. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab, der har børn, der er født efter kommunens endelige tilsagn om hjælp til repatriering, jf. § 7, stk. 1, og som følger den repatrierende forælder, udbetales den resterende del af hjælpen til etablering, når den pågældende derudover fremlægger dokumentation for ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab for disse børn. Efter ansøgning kan fristen i 4. pkt. forlænges med 12 måneder. Ansøgningen som nævnt i 6. pkt. skal, medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder, indgives inden udløbet af fristen i 4. pkt.

Stk. 3. Hjælp til udgifter til sygeforsikring, jf. stk. 1, nr. 6, udbetales i to dele, således at hjælp til udgifter til det første år udbetales ved tilbagevenden. Det er en betingelse for udbetaling af første del, at der fremvises dokumentation for betalt forsikring. I tilfælde, hvor forsikringen kun kan tegnes i forbindelse med ophold i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, kan udbetaling af første del dog ske på baggrund af et tilbud om forsikring. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælpen til sygeforsikring efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælpen til sygeforsikring 12 måneder efter udrejsen af Danmark. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab udbetales den første del af hjælpen til sygeforsikring efter stk. 1, nr. 6, ved tilbagevenden, når den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er betinget løst fra det danske statsborgerskab, og den resterende del af denne hjælp, når den pågældende på baggrund af ansøgning om ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab indgivet senest 12 måneder efter udrejsen af Danmark fremlægger dokumentation for, at den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er ubetinget løst fra det danske statsborgerskab. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab, der har børn, der er født efter kommunens endelige tilsagn om hjælp til repatriering, jf. § 7, stk. 1, og som følger den repatrierende forælder, udbetales den resterende del af hjælpen til sygeforsikring, når den pågældende derudover fremlægger dokumentation for ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab for disse børn. Efter ansøgning kan fristen i 6. pkt. forlænges med 12 måneder. Ansøgningen som nævnt i 8. pkt. skal, medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder, indgives inden udløbet af fristen i 6. pkt.

Stk. 4. I de tilfælde, hvor sygeforsikring efter stk. 1, nr. 6, ikke eller kun meget vanskeligt kan tegnes i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, kan kommunalbestyrelsen i stedet yde hjælp til dækning af behandlingsudgifter. Hjælpen udgør 7.500 kr. pr. år i op til 4 år til personer, der er fyldt 18 år, og udbetales i to dele, således at hjælpen til udgifter til det første år udbetales ved tilbagevenden. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælpen til behandlingsudgifter efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælpen

til behandlingsudgifter 12 måneder efter udrejsen af Danmark. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab udbetales den første del af hjælpen til behandlingsudgifter, jf. 1. og 2. pkt., ved tilbagevenden, når den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er betinget løst fra det danske statsborgerskab, og den resterende del af denne hjælp, når den pågældende på baggrund af ansøgning om ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab indgivet senest 12 måneder efter udrejsen af Danmark fremlægger dokumentation for, at den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er ubetinget løst fra det danske statsborgerskab. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab, der har børn, der er født efter kommunens endelige tilsagn om hjælp til repatriering, jf. § 7, stk. 1, og som følger den repatrierende forælder, udbetales den resterende del af hjælpen til behandlingsudgifter, når den pågældende derudover fremlægger dokumentation for ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab for disse børn. Efter ansøgning kan fristen i 5. pkt. forlænges med 12 måneder. Ansøgningen som nævnt i 7. pkt. skal, medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder, indgives inden udløbet af fristen i 5. pkt.

Stk. 5. Hjælp til udgifter til skolegang efter stk. 1, nr. 9, udbetales i to dele, således at der ved tilbagevenden udbetales 25 pct. af beløbet, der i alt kan ydes efter stk. 1, nr. 9. For udlændinge, der har fortrydelsesret efter udlændingelovens § 17 a, stk. 1 eller 2, udbetales den resterende del af hjælpen til udgifter til skolegang efter stk. 1, nr. 9, efter fortrydelsesfristens udløb. For andre udlændinge udbetales den resterende del af hjælpen til udgifter til skolegang i 12 måneder efter udrejsen af Danmark. Det er en betingelse for udbetaling af den resterende del af hjælpen til udgifter til skolegang, at der fremvises dokumentation for, at barnet er indskrevet i skole. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab udbetales den første del af hjælpen til udgifter til skolegang efter stk. 1, nr. 9, ved tilbagevenden, når den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er betinget løst fra det danske statsborgerskab, og den resterende del af denne hjælp, når den pågældende på baggrund af ansøgning om ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab indgivet senest 12 måneder efter udrejsen af Danmark fremlægger dokumentation for, at den pågældende og dennes børn, der er omfattet af repatrieringen, er ubetinget løst fra det danske statsborgerskab. For en dansk statsborger med dobbelt statsborgerskab, der har børn, der er født efter kommunens endelige tilsagn om hjælp til repatriering, jf. § 7, stk. 1, og som følger den repatrierende forælder, udbetales den resterende del af hjælpen til udgifter til skolegang, når den pågældende derudover fremlægger dokumentation for ubetinget løsning fra dansk statsborgerskab for disse børn. Efter ansøgning kan fristen i 5. pkt. forlænges med 12 måneder. Ansøgningen som nævnt i 7. pkt. skal, medmindre der foreligger helt særlige omstændigheder, indgives inden udløbet af fristen i 5. pkt.

§ 9. ---

Stk. 2. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om tilbagebetaling af hjælp til repatriering ved fortrudt repatriering.

§ 9 b. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration, Udlændinge- og Integrationsministeriet, Udenrigsministeriet og politiet kan underrette kommunalbestyrelsen i den kommune, hvori personen senest har haft bopæl, når det er nødvendigt i en sag om, hvorvidt en person, der er vendt tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, er omfattet af stk. 1 eller 3. De nævnte myndigheder kan videregive de oplysninger, der ligger til grund for underretningen, og som er nødvendige for kommunalbestyrelsens behandling af sager efter stk. 1 og 3, til kommunalbestyrelsen for den pågældende kommune.

Stk. 6-7. ---

§ 10. Kommunalbestyrelsen kan efter ansøgning yde en løbende, månedlig reintegrationsbistand i 5 år til en person, der er omfattet af § 3, stk. 1 eller 6, hvis personen

- 1) ikke har midler, som kan dække behovet for reintegrationsbistand,
- 2) ønsker at vende tilbage til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, med henblik på at tage varig bopæl,
- 3) har haft opholdstilladelse i Danmark i 5 år og
- 4) på tidspunktet for repatrieringen er fyldt 55 år, opfylder betingelserne for at modtage førtidspension eller er fyldt 50 år og på grund af sin helbredstilstand eller lignende forhold må antages ikke at kunne skaffe sig et forsørgelsesgrundlag i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan efter ansøgning yde en supplerende løbende, månedlig reintegrationsbistand i 5 år til en person, som er omfattet af § 3, stk. 1 eller 6, og som er berettiget til reintegrationsbistand efter stk. 1 og meddelt opholdstilladelse her i landet før den 1. juli 2002. Den supplerende reintegrationsbistand udgør 1.000 kr. pr. måned. I stedet for en løbende, månedlig ydelse i 5 år kan personen, inden kommunalbestyrelsen træffer afgørelse efter 1. pkt., anmode om at modtage en løbende, månedlig, livslang ydelse på 800 kr. Anmodningen er uigenkaldelig.

Stk. 4-12. ---

§ 14. De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 3, 5 og 8, er fastsat i 2004-niveau og reguleres fra og med 2005 én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

3. I § 9, stk. 2, ændres »ved fortrudt repatriering« til: »efter stk. 1«.

4. I § 9 b, stk. 5, 1. pkt., ændres »eller det tidligere opholdsland« til: », det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning«.

5. I § 10, stk. 1 og stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »§ 3, stk. 1 eller 6,«: »jf. dog stk. 13,«

6. I § 10 indsættes som *stk. 13*:

»*Stk. 13.* Stk. 1 og 3, 1. pkt., finder ikke anvendelse for personer, der benytter sig af adgangen til udbetaling af hjælp til repatriering efter repatrieringslovens § 14 a.«

7. I § 14, stk. 1-4, ændres »§ 7, stk. 2« til: »§ 7 a, stk. 1«.

Stk. 2. De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 4, og § 7, stk. 3, er fastsat i 2014-niveau og reguleres fra og med 2015 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 3. De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 6 og 9, og § 13, stk. 2, er fastsat i 2017-niveau og reguleres fra og med 2018 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 4. De beløb, der er nævnt i § 7, stk. 2, nr. 2 og 10, er fastsat i 2018-niveau og reguleres fra og med 2019 en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten efter lov om en satsreguleringsprocent.

8. I § 14, stk. 2, ændres »§ 7, stk. 3« til: »§ 7 a, stk. 2«.

9. Efter kapitel 7 indsættes:

»Kapitel 7 a

Øvrige bestemmelser

§ 14 a. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om, at hjælp til repatriering, jf. § 7 a, kan udbetales på særlig vis, hvis udbetalingen af ydelserne til hjemlandet, det tidligere opholdsland eller et land, hvortil den pågældende har nær familiemæssig tilknytning, i væsentlig grad er vanskeliggjort af udfordringer med finansielle transaktioner til det pågældende land fra danske pengeinstitutter.«

§ 14

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1735 af 17. august 2021, som ændret ved § 8 i lov nr. 1179 af 8. juni 2021, § 3 i lov nr. 1181 af 8. juni 2021, § 3 i lov nr. 2193 af 30. november 2021 og § 2 i lov nr. 2194 af 30. november 2021, foretages følgende ændring:

§ 7. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:

1)-8) ---

9) Ydelser efter lov om social service, lov om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge, lov om aktiv socialpolitik og lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationslov) til dækning af nærmere bestemte udgifter for modtageren, ydelser efter § 45, stk. 5, § 66 b, stk. 4, 2. pkt., § 97, stk. 7, og § 100 i lov om social service, ydelser efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik, andre ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, i det omfang disse ydelser beregnes på grundlag af hjælp ydet efter lovens § 34, danskbonus efter integrationslovens § 22, ydelser efter lov om specialpædagogisk støtte ved videregående uddannelser, ydelser efter §§ 162, 172-175, 178 og 179 og regler fastsat i medfør af § 177, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ydelser efter §§ 15 f, 15 g, 15 i og 15 j i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., ydelser fastsat i medfør af § 10, stk. 8, i lov om integrationsgrunduddannelse (igu), ydelse efter § 5 i lov om uddannelsesordning for ledige, som har opbrugt deres dagpenget samt ydelser efter lov om repatriering.

1. I § 7, nr. 9, ændres »samt ydelser efter lov om repatriering« til: », og ydelser efter repatrieringsloven og hjemrejse-loven«.

10)-36) ---

§ 1. ---

1.-4. ---

5. I § 36, stk. 1, 1. pkt., ændres »kapitlerne 1 og 3-5« til: »kapitlerne 1, 3 og 4 og § 28«.

6. I § 36, stk. 1, 1. pkt., der bliver 2. pkt., ændres »stk. 5« til: »stk. 6«.

7. I § 36 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke: »Stk. 5. Ved beslutning om frihedsberøvelse efter stk. 1, 1. pkt., skal der lægges vægt på, om der foreligger en væsentlig risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig overførslen, eller om den pågældende vil undvige eller lægge hindringer i vejen for forberedelsen af overførselsprocessen. En væsentlig risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig overførslen, foreligger, når den pågældende ikke har medvirket under eller har lagt hindringer i vejen for sagens behandling, eller når der i øvrigt på baggrund af oplysningerne om udlændingen og opholdets varighed og karakter er grund til at antage, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig overførslen.« Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

8. I § 36, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 6, 1. pkt., ændres »1. pkt.« til: »2. pkt.«

18. I § 53 a, stk. 1, 5. pkt., ændres »1-6« til: »1-7«.

§ 15

I lov nr. 1191 af 8. juni 2021 om ændring af udlændingeloven og hjemrejseloven foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 5-8, ophæves.

2. § 1, nr. 18, ophæves.